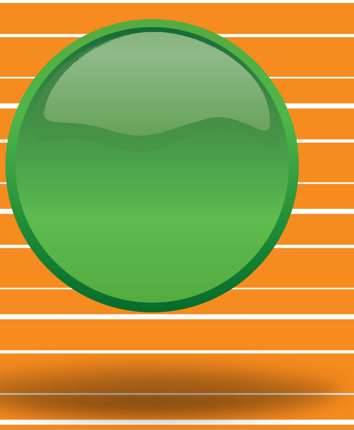

Јас Птоломеј МКД
&
Н.В. Ништото

СТАНКО ПАВЛЕСКИ
2009

Biljana-Novi Sad

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Aug 13, 2008 at 8:43 AM

Poshtovani,

Nisam mogla da odolim da Vam ne napishem mail, kada sam naishla na adresu i naravno veliko razocharenje da ste imali izlozbu u Novom Sadu proshle godine, a ja nisam znala.

Ja sam Biljana (Popovic), sada Kljajic, vash nekadashnji student i sada zhivim u Novom Sadu, molim Vas ako je ikako moguche, da me nekako obavestite kada sledechi put bude bila izlozhba.

Ujedno shaljem puno pozdrava i nadam se da sam bila dovoljno dosadna, ali volela bi da znam shta se deshava... josh uvek sam Vash veliki fun.

—
Biljana Kljajic

Draga moja...

Stanko Pavleski to kljajic.biljana
Show details Aug 16, 2008

... пријатно ме изненади твоето јавување, посебно што емоциите кон мојата прва дипломка се повеќеслојни.

За мојата изложба „Бротче од тврдо писмо“ во рамките на Балкан Арт 2007, не бев во можност да те известам, но во Нови Сад се распрашував за тебе кај Сава Степанов - историчар на уметноста - директор на Центарот за култура Златно Око и арт директор на Балкан Арт.

Тоа сега и не е важно, но секако би сакал да знам нешто повеќе затебе: за твоите животни патишта (кон тие нешта, ти го честитам бракот и ти посакувам од убавини глава да неможеш да кренеш) и професионалните ангажмани.

Ќе ми допуштиш да ти пренесам нешто за мене: ... синот Бојан има 24 г., од Октомври ќе биде IV година на катедрата за Мировни студии во Скопје и интензивно се ангажира со изучување на јазици и понешто во партиски активности; сопругата Билјана е транзициска жртва што сега води малски маркет за прехрана; мајка ми Богдана на која домот и децата секогаш и беа светиња, сега се бори со годините и со телевизиите, а пак јас кому уметноста му е светиња и натаму не научив друго да работам па правам некаква уметност за која некои дури сметаат дека е и добра, а и оној Редовниот професор Павлески сеуште се труди на студентите да им ја пренесе љубовта кон онаа занесна и болно сериозна заебанција што се нарекува уметност. Пишувајќи ти го ова (за човечкото големо обично) се потсетив на едно писмо што Маларме и го испраќа на неговата пријателка Жорж Санд (незнам од каде влета), во кое наведува дека безмерно и завидува што таа секогаш имала и многу чиста љубов што видно ја расевала околу себе, а пак тој себичниот заробеник во загатките на белината неможел полно да ја доживее и почувствува убавината на живиот живот. Натаму продолжува со: ... Колку само драга моја, колку ќе бев среќен да имав само едно дете, но и љубов како твојата.

А јас Биљана, сакам само да ти го пренесам чувството дека овој Маларме е врашки во право, ... во ред, во право е човекот, но што тоа го допира универзумот, нели и ти драга моја токму за тоа се прашуваш?

Имам повеќе нешта за кои би сакал да разговараме, но пишувањето мејл е како доброто црно што не е кафе и затоа те молам јави се кога ќе бидеш во Скопје (се надевам не си фрлила камен), бидејќи незнам кога јас ќе можам да бидам во Нови Сад во кој сум вљубен.

Не би личел на себе доколку не испратам и некоја слика, овој пат ќе ти додевам со неколку фотки од изложбата во Нови Сад, а следното јавување нема да пропуштам дополнително да ти додевам низ слики.

Поздрав до тебе, до твоите (мајка ти и брат ти нели ги запознав...но со таткоти сум ја немал таа среќна прилика) и секако до твојот среќник.

... PS. Те очекувам ... Станко Павлески

vip

ПРОЕКТ ПРЕДГОВОР 2[1]

Александра КРАЈИНОВИЌ [2]

Мојот привид, доколку постои видување како вовистинување на уметничкото дело
За проектот "Бротче од тврдо писмо" на скулпторот Станко Павлески

На една изложба (април 2002), гледам една окераста книга поставена на поличка од плексиглас (како да треба да гледам низ неа за да дојдам до содржината), а на ѕидот до неа проектирано е името на авторот исклесано во камен. Возбудливи релации: името онака поставено, како авторот да го става на преиспитување своето дело и суштините кои стојат зад него, а пак од другастрана изработено во материјал со кој неможеш да манипулираш! Во самата книга полна со прашања до "Посредувачот" еден дел ми одзема внимание: Да не се биде без работа е основна животна филозофија – дајте да правиме уметност. Што со тоа? Дали се гушат авторите со задавање на туѓи задачи искажани од Посредувачите: наслови, начини на работа, материјали, и други иницијалности од секаков вид, за по сето тоа да му се даде на уметникот одврзани раце за неговите идеи?!
Книгата "Ненапишана книга до посредувачот" ме исправа пред нов прашалник - има ли такво нешто што не е напишано а всушност можеш да го прочиташ? Но всушност кој е "Посредувачот"? Барајќи го одговорот морав да ја разгледам книгата. Онака однадвор едноставна но со малку чудна содржина: прашања и констатации до Посредувачите – Ликовните критичари и теоретичарите и нивните окружувања. Така тие стануваат предмет на авторовиот креативен интерес, бидејќи станува очигледно дека се е рамноправно во неговото поле на дразби и проективен поглед. Дали "некој" овде сака да ги "научи" луѓето како да си ја вршат својата работа или уметникот сака да постави "граници" на простирање на уметноста наспроти "коментарите" испишани од страна на ... сите оние кои попат се и условени и засегнати од насоките на самото тоа простирање на уметноста. Со насловот на проектот "Широко отворени очи" увидувам дека давање објектност на една книшковна форма неможе да ја постигне посредувачот и ... повторно се враќаме на границите и растегливоста на рамките што ги тестира авторот.
На друга изложба (ноември 2004), јас веќе запознаена со претходната работа на уметникот; кога дојдов во допир со делото прв впечаток ми беше: Што бараат оние дебели книги над постаментот? Зошто скулптор би напишал книга? Белки за да има

---

1 Јас ја сакам уметноста, но повеќе ги сакам децата. Само накратко го отсликувам она што можев да го видам, насетам и доживеам. Првпат пишувам со цел да опфатам и „протолкувам" нешто така сериозно: гранично и лизгаво во својата ликовно уметничка структура, а над тоа, моиве писанија прекршени низ проекциите на авторот со самото тоа да би станале уметност?! Без оглед на моите компетенции, ова ми се допаѓа!

2 Дипломиран професор по предучилишно воспитание

2 кг. предмет и суштина во рацете, но и во делото. Која е категоријата за која има толку да се пишува? На еден портокалов постамент поставени три книги а преку нив стакло, а над секоја книга поставена иста таква. Добиваме уметничко дело од книгата со нејзино вградување во скулптурално тело на делото. Нејзината достапност за разгледување повторно не враќа во нејзината книшковна суштина. Авторот си поигрува со овие две димензии на книгата. Секако си поигрува и сонас, всушност со нашата желба да допреме до оската на делото, а таа всушност има повеќе оски; Во што е овде работата? Да читам одозгора, да претпоставувам што пишува одоздола? Можните одговори можев да ги насетам од самиот наслов "Книга над кориците – Моја антологија, македонска уметност и критика 1954-2004". Изборот го направил самиот уметник – авторот имал макотрпна работа таа количина на живот и труд да ги собере во една книга која дава приказ но и насоки дека кај секој уметник (100-тина избрани) постојат и повеќе нешта кои не ги гледаме или читаме.
На трета изложба (декември 2005) спакувано во еден здиплен облик како некој да сакал од хартија да направи обвивка за ЦД се најде каталогот на уметникот Спасе Перовски, а во него завршетокот на ова патешествие од три проекти "Проект Педговор – како да напишам добра критика како што пишуваат ликовните критичари" спакувано во една книшковна форма која претставува целина сама за себе. Предлогот за оваа критика авторот го искористил за "целосно превземање" на улогата на "Посредувач" бидејќи во збунетост од нивните пера почнал да ги доживува како импресија или поезија. Од гледна точка на автор и уметник го "коментира" делото на Спасе кое е предизвик за неговите "критичарски" иронии. Иронијата е очигледна во "желбата" на авторот да пишува како критичарите бидејќи во претходните два проекта ни демонстрира незадоволство од вкупната историчарска и критичарска пракса. Тој всушност пишува така како што чувствува дека би сакале да бидат толкувани уметниците: малку опис, малку поводи, малку историски контекст, малку другости над делото. Имам впечаток дека така пристапуваат и самите критичари, па каде е тука проблемот? А ха, се сетив: мрзеливи се и летаргични за да имаат перманентен толкувачки интерес и перманентен тесен контакт со субјектот и предметот на нивно толкување.
Во "Бродче од тврдо писмо" авторот ќе ја изложи и полемиката објавена во списанието Арт Република бр. 6 и 7 од 2006 г. , помеѓу историчарката на уметноста Ана Франговска и уметниците Станко Павлески и Томе Аџиевски (неговиот самостоен дел од одговорот нема да биде изложен), автори на проектот " Трилогија Провинција 1 - 2 - 3 ". Полемиката завршува со одговорот на авторите (каква е тоа полемика ?). Повиканата во "играта " не ја користи шансата да се одрази, а јас секако тоа нема да го направам. Добивајќи на уметничкост страниците од списанието одново стануваат актуелни, па повелете, доколку имате (очекувано да имате) потреба од јавност на вашето стручно мислење, бидејќи вие не сум јас .
Денес 2007, овие проекти од 2002, 2004, 2005,2006 (но и неколку други од 2002, 2003, 2005 и 2006, што не влегоа во „Бротче од тврдо писмо"), дефинитивно и овој мој текст за нив, го заокружуваат тој тврд текст од кој авторот го обликува тоа свое имагинарно бротче со кое како да надпловува и наджива.

Za uz crnu kafu

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Aug 27, 2008 at 1:08 PM

Svidja mi se ime Tvoje izlozhbe i puno hvala za slike...

Chula sam za Savu Stepanova i mislim da smo se jednom i upoznali, ali kad sam doshla u Novi Sad ushla sam u jedan sasvim drugi i manje oficijalan krug ljudi.

Upoznala sam Ivanu Indjin koja je tada vodila, a mislim da i sada vodi Kamerno pozorishte muzike -Ogledalo-, to je nevladina organizacija koja organizuje najrazlichitije umetnichke dogadjaje, u to vreme bila je aktuelna drama u edukaciji, rad sa decom sa nedostatkom u razvoju, a sada to radi pri novoj NVO Sasa Asentich koji je osnovao -Per. Art-, on je bio Ivanina desna ruka, ja sam radila u ofisu i scenu sa decom sa daunovim sindromom, u principu tamo su svi radili sve. Isto tako i muzichki festival -Interzone-festival nove muzike, ovaj festival inicirao je Boris Kovac, on je otac Ivaninog deteta, ne mogu da kazhem muzh, jer joj nikada nije bio muzh...komplikovano. Ali svaki njegov nastup, bash kao i njegov zhivot je umetnost. Ivana je drama sama po sebi i u potpunosti je posvechena svom radu.

Cela pricha oko -Ogledala- je svedochenje o tome da umetnost mozhe da se zhivi, ali se zbog toga jako teshko opstaje. Sa njima sam ostala godinu dana, bilo mi je jako lepo i pri njihovom jednom festivalu imala sam izlozhbu -Zrno i kisha-.

Onda sam morala da se osvestim i nadjem posao od kojeg mogu da placham rachune.

Zaposlila sam se u Studentskom centru, drzavna firma koja se bavi studentskim smeshtajem, radila sam na unosu podataka i tu i tamo odradjivala neka grafichka reshenja za njih, kod njih sam ostala vishe od 4 godine.

Kada sam imala 26 godina «odluchila» sam da chu da rodim dete do 27 godina...htela sam da budem Kisha, jednom novom zrnu... Sa punih 27, rodila sam sina Milana, uz to sam se i udala, a Milanov otac i moj muzh Borislav bio je moj najbolji prijatelj. On je eto sasvim normalan i dobar, ugodan kao omiljena odecha koju nosish kada dodjesh kuchi, ali ovaj sistem u kojem zivimo pretvara ga u roba posla, gde mu je jedina porodica direktor i pretpostavljeni...da li treba da kazhem da radi u banci?

Ja sam napokon dala otkaz u Studentskom centru i evo pre par meseci otvorila sam likovnu shkolicu za decu. Da bi izbegla birokratske gluposti u nazivu nema imena skola ili sl. pa se zovemo, -mali kreativni centar HeArt-, josh o ovome govorim sa strahom, ne znam kako che biti, ali kad bi znala ne bi bilo zabavno! Do sada imam decu do 10 godina i zahvalna sam shto imam toliko toga od njih da nauchim, ove dane spremamo

prvu njihovu izlozhbu. Nadam se da chu im biti dobra, kao shto si Ti meni i nemogu da kazhem bio, zato jer u mom srcu chuchi jedan Stanko koji pricha prichu dalje...

Drago mi je za Bojana, mirovne studije… to bash lepo zvuchi, valjda che nasha deca biti nashi svetionici na ovom uzburkanom moru, zhelim im da imaju ochi za lepotu i sve shto ona stvara, ali i puno snage da se izbore sa smechem koje nikako da sagori. Shto se tiche Biljane, zhene, ipak mislim da je jaka shto je uspela da se izbori i ima svoj posao, to je uspeh, neuspeh bi bio da je postala anksiozna i slaba, a vidim da to nije. A shto se tiche Tebe, u to verujem i znam da uvek radish pravu stvar, zapravo edu care, cilj je educirati i brinuti se o onima koji su nam dati da ih poduchavamo, ogromna odgovornost, a mudri ljudi imaju vishe obaveza nego privilegija. Hvala Ti shto si se nashao u mom zhivotu i shto ponovo imam priliku da prichamo. Sada kad znamo detalje :), mozhemo da prichamo i o velikim stvarima „Бродче од тврдо писмо“ , izgleda mi odlichno, zhao mi je da to nisam pomirisala uzhivo.

PS. Ja chu poslati slike posle izlozhbe,

pozdravljaju Stefan i mama, a ja se ne pozdravljam...... :) B.

Од каде да почнам?

Stanko Pavleski to kljajic.biljana
show details Aug 31, 2008

Почниси од почеток Станко, си велам (разврзиси...), дури и тогаш кога тргнуваш од крајот, тоа често нели, како да се однесува на почетокот, а и Биљана ќе има разбирање за твоите тешки дилеми, нели чувствуваш, насетува дека имаш повеќе нешта што сакаш да и ги пренесеш за себе, та за тоа те бидува, ти знаеш дека не те бидува за други штогоде нешта!?

По ова почетно вежбање на перото да ти кажам дека вистински уживав во твојата животна приказна, дури и во твојот нормален страв (ах тие стравови) дали HeArt-от ќе успее да фати корен, а она слатко Зрно верувам го наследило талентот и убавината на мама, а врлините и преданоста на тато. Инаку, Зрно и Киша убаво ми звучи, колку ли прекрасни замки лежат во тие две суштествености?

Ме навраќаш на Бродче од тврдо писмо, ти благодарам, бидејќи во тоа Бродче... и во Јавност на Полубратска б.б. (Скопје, февруари-март 2008, Мала Галерија) е вграден фин дел од моите уметнички настојувања од 2002 г. наваму, низ кои влегов во друг-видоизменет уметнички филм, доколку е возможно излегување од сопствената кожа. Еве и некои генералии за Мала Галерија, таа е личен проект на историчарот на уметност Бојан Иванов (негов простор и финансиска

покриеност), сметам едно од малкуте вистински концентрирани историчарски и критичарски пера во Македонија. Јас само би сакал Бојан да посака да биде по продуктивен во толкувањето на нашата уметничка сегашност. Неговите настојувања да даде вистински комплетен личен придонес на уметничката сцена се раритетни не само за Македонија туку и за поширокиот ни простор. Јас му посакувам да трае (до сега реализира 5 самостојни изложби), всушност да трае таа незагадена убавина, бидејќи има професионална и финансиска можност, народски - да си го прави кејфот, бивајќи покрај другото и контрапункт на оние што практикуваат на авторот да му ги диктираат иницијалностите со кои тој би требало да се бави.

Да се вратам на моиве последни проекти (сепак последен е Marcus Garvey & Man Ray Theatre 1913: presents - New York via Dar es Salaam: Black - White trans perversions, јуни 2008, реализиран во Македонскиот Културен Центар во Њујорк како дел од заедничкиот трипартитен проект Проекција Балкон: Париз - Њујорк – Дар ес Салам, со колегите Т. Аџијевски и Ј. Шумковски) кои сакам подетално да ти ги доближам и преку двата текста што беа објавени во каталозите за нив, бидејќи сметам дека пристојно ги растајнуваат нивните суштини. Ти испраќам и неколку фотографии од Јавност на Полубратска 6.6.

Еј Станко! Ти вистински се разврза/разлеа нашироко. Прости што одеднаш премногу ти додевам со мојата работа, како да сакам да соберам се во една капка.

Станко

Јавност на Полубратска б.б.

Со *Јавност на Полубратска б.б.* ја затворам продукцијата поттикната од односите околу делото и создавањето. *Полубратска б.б.* е метафора за односното и состојбите произлезени однего.

Јавност на Полубратска б.б. обединува неколку проекти (2005 - 2007) што не добија на потребна Јавност (за мирно да завршам со ова...), бидејќи: дел се проекти реализирани in situ и изложбено не се третирани; дел не се реализирани и презентирани во Скопје (центарот); дел не се изложувани во Македонија; дел се проекти во списание (јавен, но медиум што не определува уметничкост), а сите заедно, бидејќи уметничката продукција не се следи доволно и занеа не се пишува доволно.

Во проектите проблематизирам и иронизирам со околностите на делото и создавањето и со субјектите на таа околна пракса, најдени во зоната на интереси, зависност и условеност. *Полубратска б.б.* е локација - седиште на сојузи врз филозофијата на нужното. Таквото нужно е димензија на мојот интерес – место во кое се вкрстуваат авторот и институциите; авторот и критиката; авторите; авторот и уметничката стварност; авторот и творечкиот амбиент; авторот и релативизациите и на нив слични состојби.

Во проектите се занимавам со сакањето/посакувањето. Сакам да ја опитомам суетата. Сакам повеќе волја за слобода. Сакам професионалност, и сакам многу друго што ми/ни недостасува. Сакам за уметноста да се пишува барем онолку колку што се создава уметност, и тоа: заради толкувањето и посредувањето - заради заробеното парче време и придонесот во надживувањето на најличното од она што е создадено, и заради себесамите (тие по перото), надживувајќи во личното од она што е напишано во времево - тренд на грда релативизација на вредностите. За уметничката продукција кај нас премалку се пишува, но затоа пак премногу се зборува занеа. Како да се објасни овој квалитет на нашето традиционално необврзно ташкарање по материјата, без притоа (од другастрана) да не се нагрди со она, к'о - попат искажувано од повиканите на пишување, дека: доколку за делото не пишувале, тоа како да непостоело. Има во исказов и дел врашка вистина што ме турка во прашалници. Што би било доколку би пишувале (а и пишуваат) вака оптоварени со споредности (отрови ли се, дали немоќ, што враг е?) - тоа би ја запечатило „вистината" за уметничкото дело? Другоста пак во ова, сé поприсутно, за пишувањето (пострана театарот на зборовите/зборувањето) наликува на волшебствата од театарот на сенки, градени од нужностите (што да се чини за да се биде) на веќе медиумот – толкување на уметничкото дело, трансформирани во лажна/

превртена слика за некаквата потреба од надредување или прередување.

Мене ми е нужна убавината во отсликовноста на зборовите.

Станко Павлески, 07.01.2008

Нови станари на старите адреси и... обратно

Некогаш (порано), уметниците минуваа низ фазите на своето творештво, речиси, како да се небески тела коишто ја следат својата судбина на промени. Денес, пак, наместо еднонасочното движење по разновидните теми, ликовни изрази и знаковни системи, творечкиот интерес мигрира од еден медиум во друг.

За скулпторот Станко Павлески (1959, Ерековци, Прилеп), просторот на Мала Галерија е попатна адреса на овие миграции, а изложените објекти се новиот живот на неговите сеќавања и сведоштва за минливиот творечки миг. Местото за средба со јавноста е всушност една лажна адреса, една двосмислена игра со зборови.

Темите на Павлески се во тек на постојана преизградба - во секое соочување со другиот. Тековниот објаснувачки контекст на авторот е темата на недоразбирањата помеѓу кревкото дело и општествените очекувања. Тоа ќе рече, сѐ додека ликовите и настаните од неговата драма на страсти не заминат на некое друго место.

Бојан Иванов

Уметничка кота 615 (во рамките на проектот Ораовдол 2), 2005,
знаме и фото - објект од перформансот и престојот со група колеги
во манастирот св. Арх. Михаил, с. Теово - Велес

УМЕТНИЧКА
615

Иницијална дебата УК 615
(во рамките на проектот Ораовдол
2), 2005, округла маса, 10 столни
знаменца и папка со фотографии од
перформансот и престојот со група
колеги во манастирот
св. арх. Михаил, с. Теово - Велес

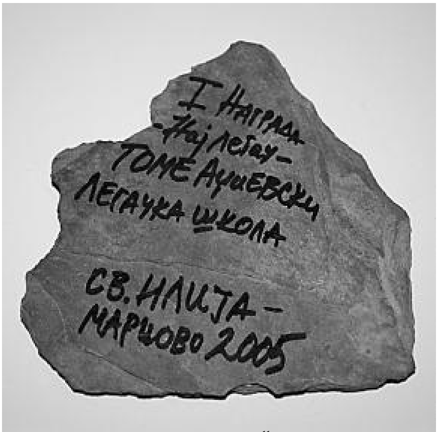

Наградата „Нај Легач“ доделена на колегата Т. Аџиевски

Со Аџиевски на теренска работа, 2005, фото - објект од престојот во манастирот св. Илија, с. Витолишта - Мариово

Проект Предговор, 2005, спакуван плакат - каталог, 2 плакати и книжуле - предговор (Како да напишам добра критика како што пишуваат ликовните критичари) во А6 - 35 стр., во/од каталогот за проектот „Кинетичка слика“ на Спасе Перовски, Велес - Ликовна галерија

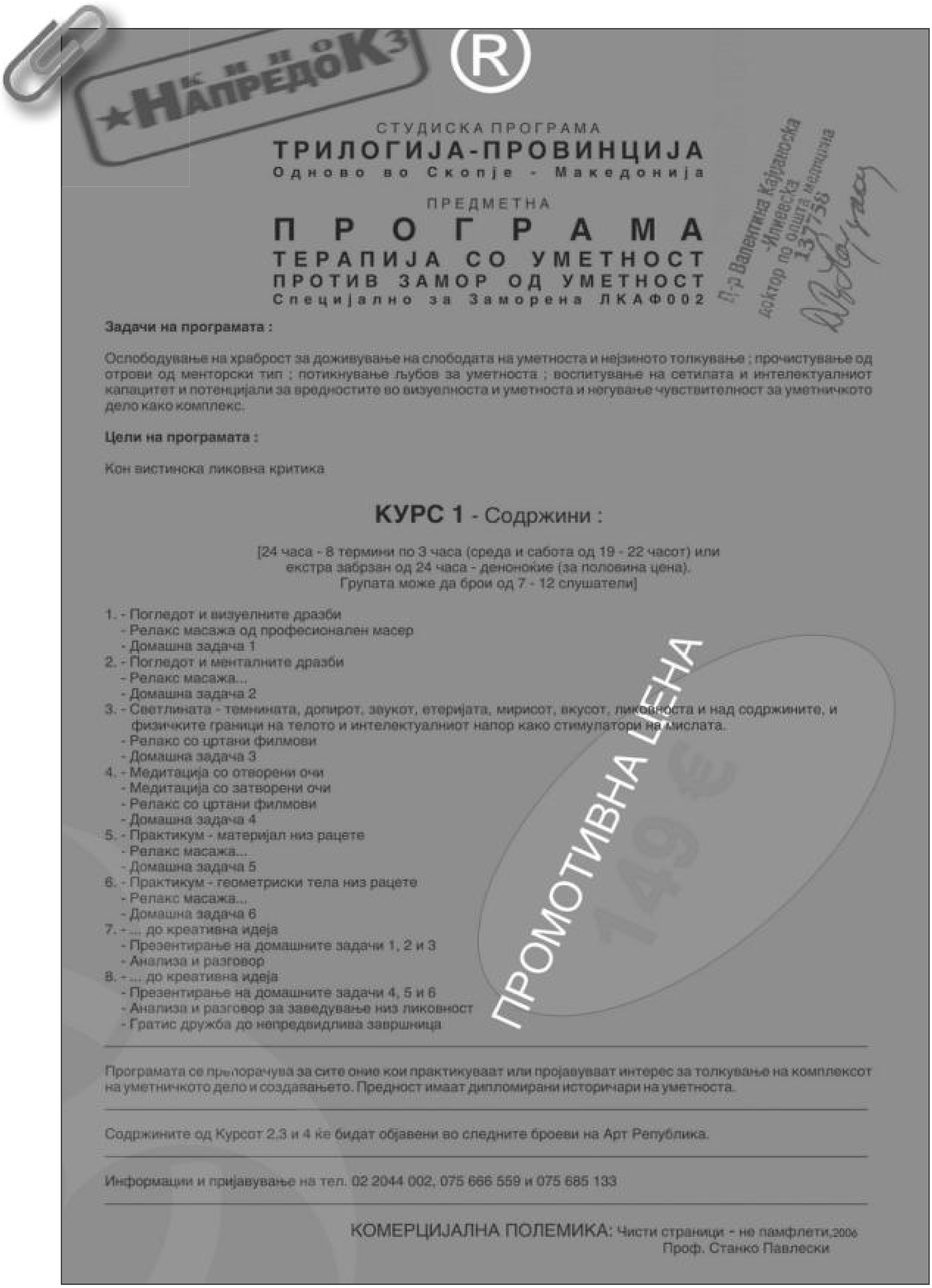

Комерцијална полемика, 2006, 3 фотографии А3,
проект во списанието Арт Република бр. 6 и 7

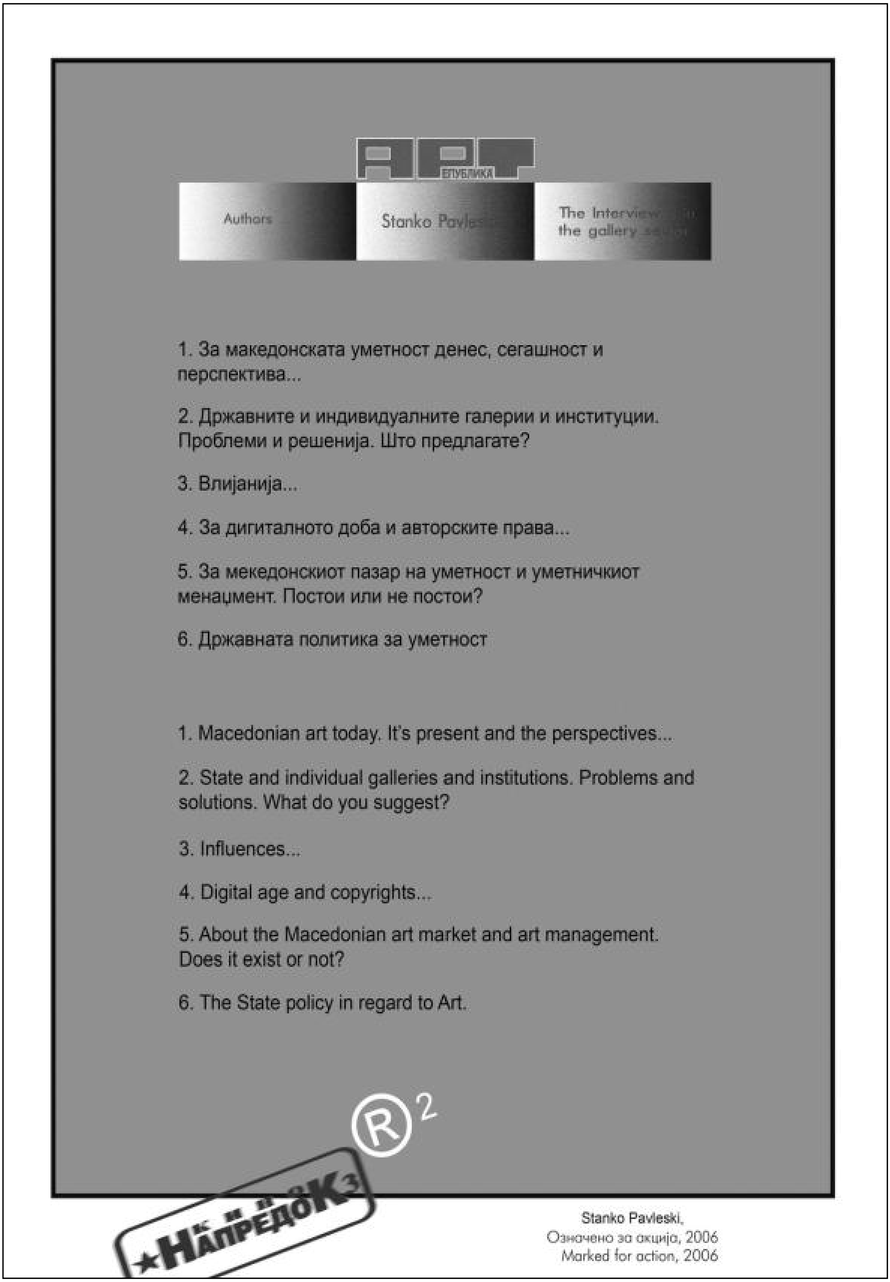

Authors

1. За македонската уметност денес, сегашност и перспектива...

2. Државните и индивидуалните галерии и институции. Проблеми и решенија. Што предлагате?

3. Влијанија...

4. За дигиталното доба и авторските права...

5. За мекедонскиот пазар на уметност и уметничкиот менаџмент. Постои или не постои?

6. Државната политика за уметност

1. Macedonian art today. It's present and the perspectives...

2. State and individual galleries and institutions. Problems and solutions. What do you suggest?

3. Influences...

4. Digital age and copyrights...

5. About the Macedonian art market and art management. Does it exist or not?

6. The State policy in regard to Art.

Stanko Pavleski,
Означено за акција, 2006
Marked for action, 2006

Интервју - Означено за акција, 2006, фотографија А3 ,
проект во списанието Арт Република бр. 7 - CD Галерија

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Sep 4, 2008 at 11:12 PM

O da... sad malo jasnije vidim,

Uspela sam da ipak ulovim nit koja se provlachi i ono shto sam pomalo razumela je da se definitivno deshava neshto jako vazhno.

Kod onog dela gde se opisuje "postavka knjiga", to mi je razigralo srce prepoznala sam Stanka, ali i ono dalje... komentari drugih o Tebi i nachin na koji dalje dajesh sebe i shirish dojam o sebi... koliko je to vazhno... i priznajem nije se bash lako baviti tom problematikom, autor-institucija, autor-kritika, autor i umetnichka stvarnost... to mogu samo superheroji.

Ali josh uvek verujem da jedino onaj koji poradja sebe u svoju ideju, zna koliko je vazhno razumeti, (mozda to nije prava rech razumeti to je vishe i pre razumevanja) ono shto je i pre samog uma i razmishljanja, mesto gde nas kreacija cheka da odaberemo pravi jezik i nachin na koji chemo isprichati svoju prichu o stvarnosti, dok drugi vide izvrnutu sliku i obrnuti poredak, a vidim da bash to i pishe u tvom tekstu...

I sve shto sam videla podsecha na ciklus, nishta nije prestalo i nishta nije zatvoreno i kao da josh uvek traje ili traje sada za mene...chak nemogu nishta da kazhem, jer je toliko bolno ozbiljno...

Stvarnost me prvo protresla, pa me je potresla...i to je valjda dobro. Inache oko onog "izlazhenja iz sopstvene kozhe"...mozhe to da bude dobro...iako tvojoj kozhi bash nishta ne fali.

Ja se vech dugo pitam zashto me likovan izraz uopshte privlachi, kako to da mi se to desilo u zhivotu, zashto jednostavno ne odem kod frizera i reshim sve svoje probleme... i eto uvek zacvilim pod sopstvenim zubima...nishta na ovom svetu nije toliko jednostavno i jasno i nishta nemozhe da nas uchini toliko potpunima, kao ta luda igra od stvaranja, kada kap padne sve opet pocinje...

Mene proganja nekoliko misli, stala sam na jednom mestu gde se pitam shto je koliko stvarno! Fantastichna zamka za moj um. Fascinirao me Masaru Emoto sa vodenim kristalima, gde opisuje kako nasha namera deluje na okolinu, kakav oblik poprima voda kada joj poshaljesh odredjenu poruku, a oblik mozhe da se vidi kada tu vodu zamrznemo i vidimo formirani kristal. Dao je primer sa vodom kojoj je izgovarano «budalo» i «hvala» i josh mnogo razlicitih pokusa. Kao i «Chladni patterns» eksperiment u kojem zvuchni talasi formiraju geometrijeske slike, koje jako podsechaju na mandale tzv. slike sveukupnosti.

I nishta mi posebno nije palo na pamet, nego da pre svega moram da dozvolim sebi sebe, pa makar moj sledechi korak i ne bude neshto izuzetno pametno, da bar onda bude iz ljubavi ili zelje :) uostalom shta nas i pokreche dalje.

I da...volim da mi pishesh puno...Ti uvek lepo prichash..

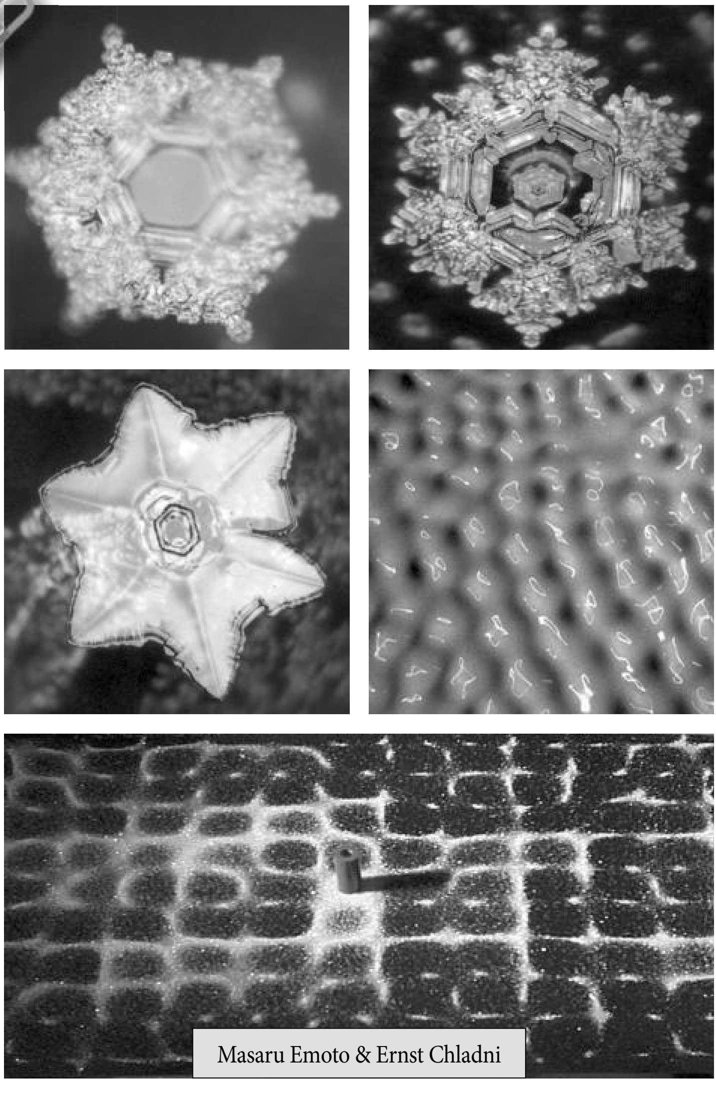

Masaru Emoto & Ernst Chladni

... Sep 6, 2008

Bistra Voda...

Stanko Pavleski to kljajic.biljana
show details 4:52 AM

За момент ми го врати доживувањето на веројатно најубавата инструменталка на Леб и Сол, одамна не сум ја преслушал таа прекрасно отсвирена природа, а ме потсети и на неколкуте фотографии што сум ги видел од Емото (уживам кога латиничното ќе се поклопи со кириличното), но бидејќи недоволно сум запознат со целоста и суштините, го отворив на интернет... фасцинантни се неговите истражувања за Недопрената Вода (моја конструкција) и сликите за нејзината чувствителност, наспроти моиве првични просточовечки дилеми: дали водата замрзнува/кристализира физичкост предизвикана од звучните/говорните бранови (би бил разочаран да е само тоа) или е она по лудото, дали можеби го заробува сопственото чувствување во смисла на нашето човечко димензионирање на чувствителноста. Но, нели човекот секако не е мерката за се во космосот. Веројатно овој силен алтернативец ја растајнува оваа моја запрашаност во неговите студии и семинари, но јас за жал за тоа имам само бегла слика.

Она што ми е посебно возбудливо е длабокиот поглед на Емото, неговата иницијалност во помислата дека Водата е недоволно истражена материја (а нели е извор на животот) и другото, неговото барање на одговорите во музичките и говорните вибраци (можеби и нивното значење и предизвикуваната чувственост) како агенси упатени кон нејзините две агрегатни состојби. Незнам дали правел истражувања и со пареата и што во неа би можело да биде заробено или пак ослободено, доколку таму не престанува животот и ако е тоа некој претпоставлив услов. Пријатно ми е што се бавам со овие претпоставки бидејќи е блесаво да помислам (но сепак...) дека Типот би можел овие нешта да ги пропушти, ако заради ништо друго заради комплетноста на опитот.

Појдовната точка - претпоставката на Емото ги содржи основните предуслови (скоро училишни) а тие се доволно појмливи за проектноста: иницијација и причинско -последичен процес доведен до материјалност, слика за она што постои/постоело, но требало да биде откриено.

Во овој контекст ми се наметнува една реченица на Мишел Уелбек што парафразирано (да не ја барам) гласи вака: Да се пишува за она за што верувате дека другите не помислуваат е доволно за книжевност.

Но добро легнува и една друга, ама на Лудвиг Вигденштајн од неговите Филозофските истражувања: За она за што неможе да се зборува, најдобро е да се молчи.

Јас пак секоја работа си ја вртам на уметност, бидејќи работам со можностите на растегливоста на ликовно-уметничките рамки, како што ти си всредоточена на она „Што е колку вистинито". Ми се допаѓа тоа каде ти забегува мислата и на тоа вреди да се посвети време, всушност дозволи се себеси (во духот на твојата конструкција), тоа секако ќе те фрли на некоја обала во форма на некаква уметничкост. Насетувам дека зафаќањето со сомнежите во нашиот поглед и стереотипите во поимањето, доколку ловам барем дел од твојот поширок комплекс на себепоставеност кон оваа игра на можни дуалитети, може да биде возбудливо искуство. Има тука широк простор за доволно слободна волја и максимални лудости во делкањето на материјалната исказност и конечната изразност.

Ти должам и за откривањето на Chladni, го отворив, типот во она време се бавел со влијанието на звучните бранови врз структурирањето на одредени физички состојби - распоред на честици врз вибрирачки метални плочи... впечатливо...

Ти и овие Двајцава ме фрливте во прекрасна ментална гимнастика, но мора и да се спие...

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sat, Sep 6, 2008 at 12:19 PM

Setila sam se jedne priche koju mi je isprichao jedan prijatelj, kada smo prichali o nekim obichnim domachinskim stvarima, vecherali smo i njegova zena (moja kuma) kazhe, "neznam shta je, ali danas mi nije uspeo hleb", a ona je kupila neku mashinicu u koju ubacish sve sastojke i eto hleba, a on kazhe "materija pamti" i ispricha prichu o nekoj laboratoriji gde se pripremao neki reagens, ruchno ga je spremao jedan laborant, vremenom se uspostavilo da je taj reagens veoma dobar i pocheli su svi da ga trazhe, chovek iz laboratorije dao je sve tochne omere i recepturu, reagens se pripremao i na kompjuterizovanim mashinama, uvek u istom omeru, probali su drugi da ga prave ruchno i nikom nije poshlo za rukom da napravi isti takav reagens. Kada bi dali tom choveku koji ga je i ranije pravio, reagens bi uvek ispao kako treba.

Materija pamti, to mi je tako stalo pred lice i nasmejalo mi se, nije li bash to toliko vazhno kada stvaramo taj tzv. umetnichki govor, sve vishe verujem da zapravo izmedju umetnosti i zivota nema nikakve granice, ali svakako postoji tok kroz vreme.

70% vode u nama, chezne za bistrinom i eto koliko je vazhno kakvim mislima je hranimo, kako sebe oblikujemo.

Nekako se umetnost (Art-*veshtina*), sve vishe priblizava *sushtini.*

Mislim da je slichan sluchaj sa rechima kod Emota, odredjena rec, kao npr. "HVALA", sa sobom prenosi neshto jako vazhno za komunikaciju izmedju ljudi, ova rech je otvorena prema drugome i priznaje mu njegov znachaj, njegovo poshtojanje i potvrdjuje osobu kojoj je upuchena.

Tako me zapravo ovo podsetilo... kada si se koristio tekstovima u svojem izlaganju, izgledalo je bash kao da se RECH "stvrdnula", sa njenom osnovnom namerom da prenese misli i stav, pretvorio si je gotovo u izlozhen predmet, koji ponovo pricha o sushtini i vazhnosti komunikacije i kao da se talas ponovo otisnuo dalje, ali ovaj put na jednom vishem nivou, tvoja namera (svesna akcija) je definitivno podigla svest na nivo likovnog razmishljanja.

Napisala sam brdo toga pa sam morala pola da obrishem...sad neznam kako da zavrshim...pa nechu ni da zavrshim, ali mogu da kazhem Hvala!

... Sep 8, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)

Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Во една од 70-те страници од мојот А5 Календар: Thomas Harlan Theatre: 10 September 1901 - Warhol Tauers Calendar 2007, всушност делото со тој наслов (три исти Календари изложени на постаменти 40х120х40 см.) презентирано во Њујорк 2007, на заднина од Google Earth фокусиран на мојата куќа „плови" мојата скулптура Жртвеник и стои испис: Гробот на Александар III Македонски се наоѓа во мојот двор на Македонска преродба 100, Ѓорче Петров - Скопје, Македонија. Страницата е потикната од едно „откритие" на американски археолози кои наводно го откриле гробот на Александар некаде во Илиноис.

Thomas Harlan е Американски писател на научна-фантастика и креатор на интернет играта Господари на Земјата во чии кампањи учесниците предлагаат подобар свет. Во тие кампањи Македонија е повеќепати споменувана и тоа во раритетни контексти, низ вистини, полувистини или тотални фикции.

Во Харланова смисла и јас го градам делото, а формата на календар ми овозможи во него да истурам се. Сосема накратко, во Календарот се шегувам со „историските вистини" (толку тешки вистини сум се изначитал последниве години) дотаму што Бојан V Павлески IV Македонски со декрет ќе ја укине Историјата во уште една од страниците во Календарот.

Оваа почетна дигресија зафаќа по линиите на перцепцијата - нашите погледи и агли - а всушност се е привид, се е парче и се е транспарентно - се плашам дека воопшто гледаме.

Ми пишуваш со посебна заљубеност во трите битни поенти што се основата во твоето искажување: Материјалот Памети; Живот-Уметност-Живот; Арт-Вештина / Арт-Суштина и Збор-Збирност-Трансвер. Ми се допаѓа што стекнувам впечаток за звук во исказот што како да допира/произлегува од категориите на надумното, не од заумното. Тоа се отворени чакри за секаков почеток, па нека е и уметнички.

Материјалот Памети... после она твоето нема што да додадам но, тоа ме врати на деновите кога се скротувавме со металот во кој, а ти знаеш, најчесто се изразував. Како млад и силен, како да верував дека ми е доволна убедливоста на идејата и силата со која таа ќе биде реализирана/опредметена, но подоцна како да сфатив дека таа-силата е недугава и недоволна, па влегував молитвено, со почит и некој вид магија и трикови, дали можеби Зеновски - кој да го знае, но ги допуштав отпорите, офкањата и превиткувањата под моите раце, а со резултатите можев живо да комуницирам - со нивната природност/вистинитост и естетска впечатливост. А колку само се мачев со чеканот во раката, до изнемоштеност, за да од некаде светне дека треба да и допуштам повеќе простор на љубовта. Благодарен сум на бога (... и не го изговарајте често...) што и допушти место на мојата чувствителност... и уште нешто за мојот однос кон работата и посакувањето (за ова можеби и сум ти зборувал за време на студиите, веќе и незнам што се сум ти зборувал), види, во почетокот работејќи во неадекватни, да неречам ненормални услови и со скромни средства за работа, верував дека сета фактичка и можна негативна енергија можам да ја преточам/претворам во позитивна и сето тоа само со мојата верба во творечките намери... дотаму беше тоа вистинито, до нестварно. Од ова честопати излегував изгорен во лицето и црвен во очите, за подлабоки последици дајбоже да немам репери, но сеуште верувам дека има нешто и од она погоре искажаното.

Перово малку ми забега, како да се растргна по повеќе линии... и еве сум во оваа Зен приказна - Гуската е надвор. Еден Зен учител им покажува на учениците прекрасна кинеска вазна во која е заробена мала гуска. Им ја раскажува случката и ги става пред дилема, што треба да се стори: дали да ја скршат оваа исклучително раритетна вазна наследена од генерациите, или да допуштат гуската да умре. Учениците исправени пред конфликт се обидуваат да изнајдат оправдан одговор, притоа нудат нај различни решенија на кои учителот останува без коментар. Се создава мачна атмосфера во која загосподарува немоќниот пасивен ум. Тишината ја нарушува едно притаено момче и вели: Но учителе гуската е надвор... О, колку е непотребен било каков коментар...

Ајде уште една..., но Танзаниска легенда - Кошулата на Циха. Инаку оваа година на Африка интензивно и се посветив во потрагата по материјал за проектот во Њујорк, што го реализирав годинава, но и за оној што следи на почетокот на следната г. во Дар ес Салам, за кои нешто ќе ти раскажам во друга прилика.

...Циха е сиромашно момче што живее со својата мајка во една трошна колиба од прачки и кал. Кутрото момче се мачи како да обезбеди храна за да можат да се прехранат, но размислува и за тоа како да ја подобри ситуацијата и нивниот живот. Тој сиромавиот, гладен и необлечен, има само една кошула и еден ден пред да тргне на лов решава да ја остави на мајка му да ја испере. Тргнува како и обично, заминува, а мајка му веќе наведната над дрвеното корито липајќи низ солзи ја трие кошулата, милно како да го милува својот единец и единствена нејзина надеж. Испраната кошула ја протресува неколкупати и ја закачува да се суши. Од нигде никаде наеднаш фаќа силно невреме, силни ветришта што покрај другиот неред и пакости ќе ја оддуваат и кошулата, единствената кошула на Циха. Тој пак, некаде далеку заталкан, успева да се засолни од невремето и жив и здрав се враќа дома, притоа целиот среќен што ја гледа својата колипка сеуште таму и цврста на своето место. Мајка му го дочекува вознемирена и загрижена и веднаш, без да го подготви со никаков околен муабет (како онаа... мачка се попела на кров...), нечекајќи му ја соопштува несреќата со кошулата. А Циха одмавнува и низ некаква чудна насмевка клекнува на колена, ги допира дланките полека како да сака да ги измери дали се исти и почнува да му благодари на бога што кошулата небила нанего, та ветриштата да го оддувале заедно сонеа.

Многу ми се допаѓаат ваквите изместени точки и пермутирани значења, а знам дека и тебе ти се при срце.

... веројатно сум конфузен драга моја, но јас и неможам да сум дотаму конфузен (а сакам да можам), тоа сепак има некоја чудна смисла, можеби и структура...

П.С. Ќе можеш да погледаш доволно фотографии од најгоре споменатиот проект, што всушност е пристојната слика за она што тој проект вистински е.

Andy Warhol + Alexander Macedonian the Great
+ Rojan V Pavlovski IV Macedonian

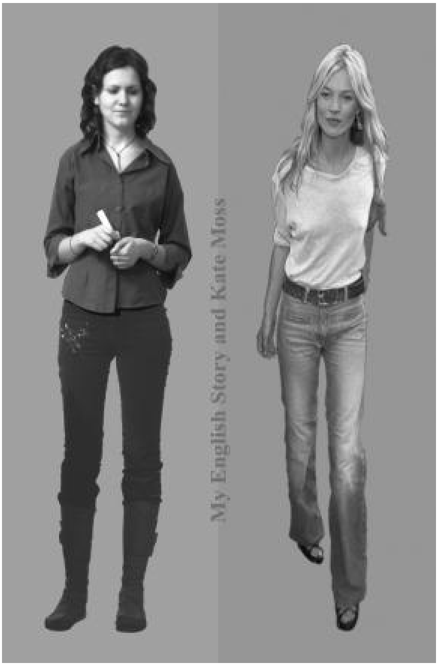
My English Story and Kate Moss

The American archaeologists from Illinois have confirmed:
Alexander III the Macedonian's tomb is in my yard at:
Makedonska Prerodba 100, 1060 Gjorče Petrov, Skopje,
Republic of Macedonia
Image © 2007 DigitalGlobe
© 2007 Europa Technologies
Google
Pointer 42°00'34.12" N 21°20'53.14" E elev 869 ft
Streaming 100%
Eye alt 1434 ft

600 000 000 ∋€ Alexandroses
The most expensive funeral in the future was the ceremonial for
Alexander VI Bojan V Pavleski IV Macedonian,
in Salonica the Capital of PLANETMACEDONIA.

12 September 2001 Post Christ

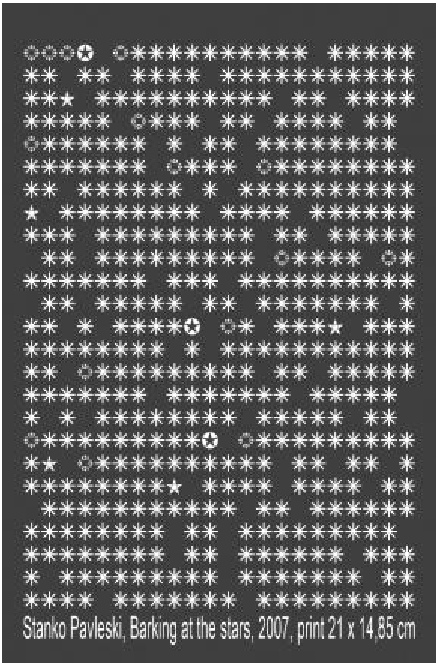
Stanko Pavleski, Barking at the stars, 2007, print 21 x 14,85 cm

Macedonian Hand

Me on Ellis Island, 1916

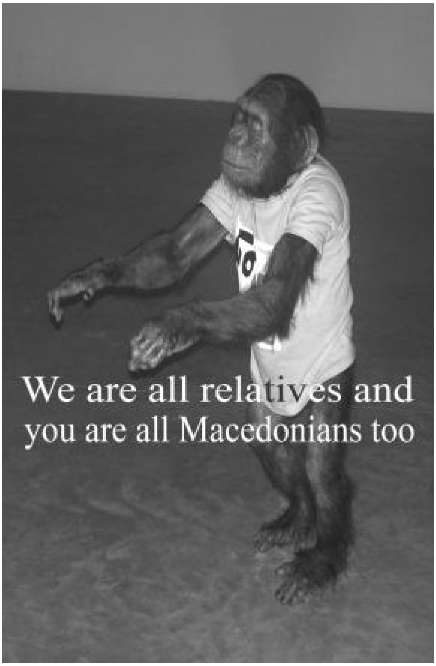
We are all relatives and
you are all Macedonians too

From this place Justinian was watching the world,
today arm in arm with the American ambassador.

Milco Mancevski
had nothing to do with Bogomila
BUT
Innovation
Travel
If there hadn't been for
Bogomil from Bogomila,
the Protestants wouldn't have been
in America either.

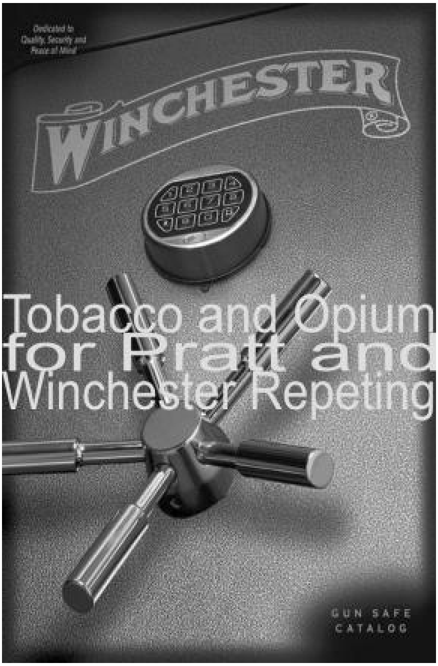
WINCHESTER
Tobacco and Opium
for Pratt and
Winchester Repeting
GUN SAFE
CATALOG

:) Mmmmm Fantastichno!

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Tue, Sep 9, 2008 at 9:17 PM

Prvo Tvoje pismo me rasplakalo... od ovog se smejem ceo dan!

Jako mi se svidja “Kalendar” i eto bash sluchajno mail se poklopio sa najnovijim vestima iz sveta na BBC-u i stvarno neznam zashto se brinuti uskoro chemo sve znati... sutra che atomski fizichari da naprave eksperiment na -271.25 C i zarokaju protone u LHC-u (Large Hadron Collider), velikom hadronskom sudarcu, koji se nalazi ispod Zheneve, a za otprilike godinu dana znachemo kazhu, kako je NASTAO SVEMIR!

Kazhu nastache male crne rupe, ali to je bash beznachajno jer nemogu nishta da progutaju, kazhu premale su rupice za bilo koju uzbunu.

http://www.boston.com/bigpicture/2008/08/the_large_hadron_collider.html

Ja sam kao roba sa greshkom, oduvek sam volela nespojive stvari, ali stvarno lepo izgleda taj LHC! Podsetio me na Kapoor-ovu instalaciju u Tate-u iz 2002.

Nikada nisam mogla da sagledam odvojeno ni nauku ni duhovnost, i josh manje umetnost.

Um odvaja takva mu je priroda, razluchuje-to mu je posao, ali samo sagledavanje bez zauzimanja stava dovodi do saznanja, to nam daje dovoljnu distancu gde mozhemo nesmetano da razgledavamo ovo nashe putovanje, lako i bez puno prtljage.

Guska me podsetila na:

Forma je prostor / prostor je forma (budizam) i samo ilustracije radi

Pozitivna forma je onaj prostor koji skulptura zauzima od cjeline prostora, a negativna forma je okolni prostor, zrak koji se uvlači u skulpturu (skulptura u prostor, prostor u skulpturu). (Wikipedija)

Sve shto se vidi (razume) kao-neshto drugo-to je konacno, kao i stavovi koje donosi um, zauzmemo stav i kroz manji okrshaj, ako smo te sreche sa samim sobom (da se nebi blamirali) napustimo ga.

Ako sagledamo da je prostor forma i forma prostor, ne dvojimo, vech sublimiramo i dobijamo beskonachno.

Jedina nesrecha je shto to beskonachno ne mozhe da se shvati (umom), ali sagledavanje na ovaj nachin kao i pricha o Guski nas uchi da bar malo priviknemo na shirenje, razumevanje, ljubav, ekspanziju... dok od uma dobijamo eksploziju, pa odoh malo da ga pustim na pashu....

Ako nas LHC ne oduva, sve che nam ubrzo biti jasno!

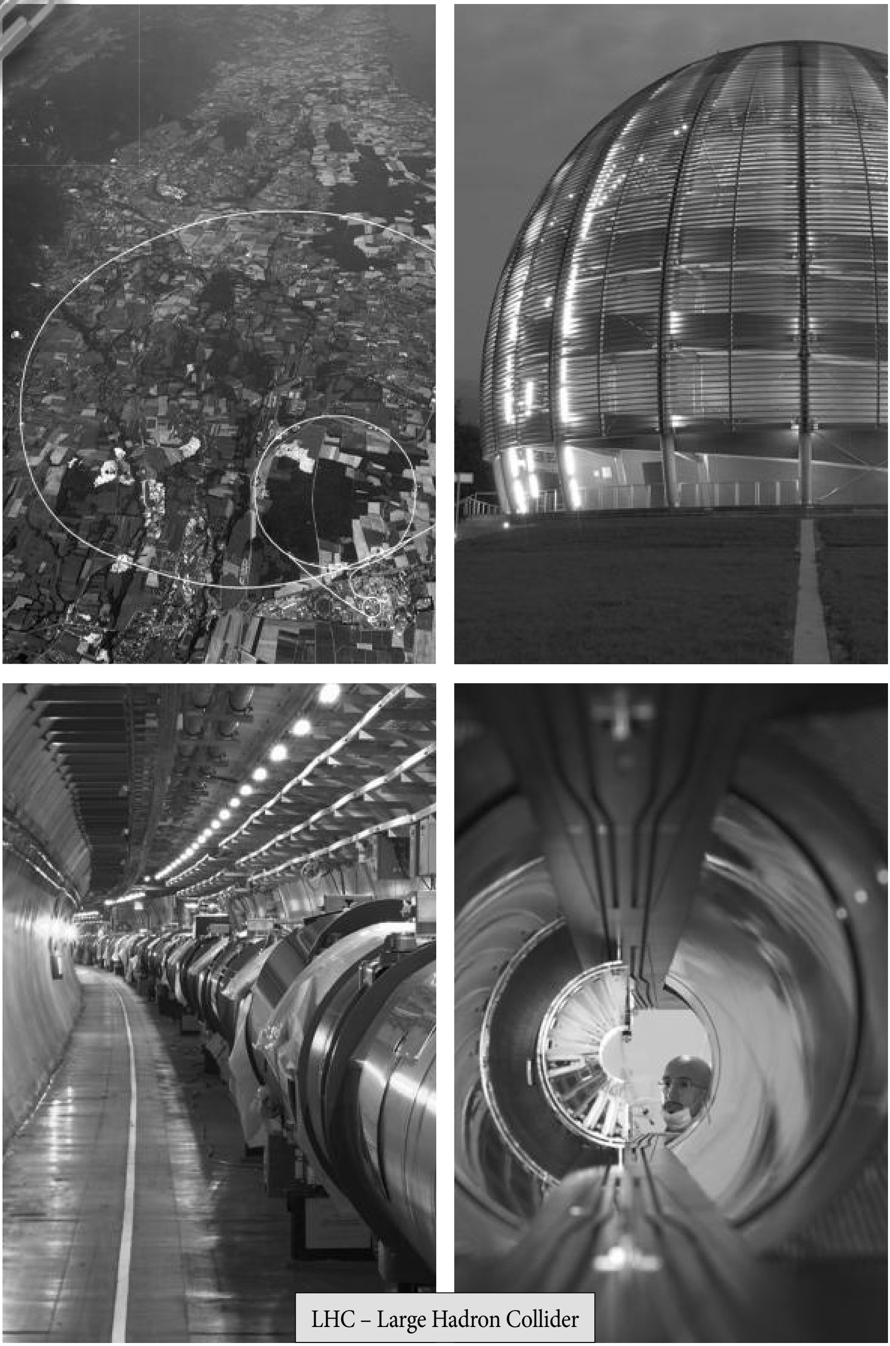

LHC – Large Hadron Collider

... Sep 11, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

LHC - SPS - LEP Календар

* **10.09.2008 Постхристово време**
* **Боже запамти го сево ова**
* **Несакам ново Сонце**
* **Или мојот Тостер! Или 75 % HCL!**
* **Крајот ми се допаѓа**
* **Сакам да умрам како Црнец бар три дена подоцна**
*

Ден по Големата Експлозија, на денот на онаа Првата од која Америте почнаа да го сметаат времето, а и сите ние блесави со нив, јас сум несреќен што сеуште сум тука...

Ги погледав фотографиите, тоа навистина изгледа фасцинирачки - човекот дефинитивно одново ќе се направи себе. Посакав да бидам само мала честичка од сето тоа за да можам потоа да раскажувам на следните мајмуни, или на мојата убава Ева... Афродита, Elhacea, Eldzisiana, Билјана или можеби Спасена.

Колку само ми е драго што и јас - мрачен како ноќ сум успеал да те насмејам...

Инаку Ставовите за кои ми пишуваш и не се така погубни како што најчесто се навиките кои се ужасно пасивни, пресметливи и отповеќе здодевни како прагмата. Убавото во ставовите е токму нивната непомирливост и константа, бидејќи таа нужно се поништува. Ни еден став неоди сам, низ повеќето такви оски гравитира личноста. Треба да сме среќни доколку формираме повеќе гравитациски полиња бидејќи тие самиотсебе се амортизираат и трошат до поништување, а нивното место секако го завземаат други. Низ време, по долга растргнатост (тежак живот нас уметника) почнувам да вежбам кулирање, но до првото искушение на новоформираните ставови - можеби и имам шанси да се спасам. Сакам да се спасам, ако заради ништо друго заради Билјана или заради среќната Спасена, драга моја, нели знаеш дека не сум себичен.

Во контекст на просторот во кој зафаќаш, одлични се скулптурите на Рејчел Вајтрит (сложено и се пишува презимето, а и немие при рака некој каталог) што всушност се одливи од тој негативен простор/форма, оној негатив што визуелно го врабуваат / коконструираат предметите. Колешката од тоа што сите го знаеме, но не сме го земале за доволно значајно за да биде предмет на нашето внимание, направи кариера, а скулптурите вистински ме возбудуваат со нивната обичност на поводите. Завземањето на Рејчел за обичното како сопствено иницијално,

малку ја чини спорна онаа реченица на Уелбек (ја споменав во мејлот - Бистра вода...) ... Да се истражува она за кое верувате дека другите не помислуваат...

Дали мислиш на Kapoor-овата инсталација од скулптурите во лиен огледален инокс или пак на оние од ултрапласт, за да си направам адекватен филм. Не сум нај сигурен што точно изложил во Tate 2002, но во тие години беше концентриран (и сеуште - го видов во NYC во две самостојни изданија) на оние истражувања во огледален инокс, всушност сензациите на високорефлексното што го впива простот за сметка на жртвуваната стабилност на позитивот со што сето тоа стануваше едно. И во неговите решенијата од ситно пескарен ултрапласт и одвнатре осветлените форми суштината е некако иста, само што е по тивок и според мене по суптилен впечатокот. Одличен е типот, но забележувам дека машинеријата го исцрпува (колку ли е страотна и слатка состојбата...) затоа што поскоро таа Индиска душа треба одново да се врати на медитација, а очигледно ќе му е неопходна одповеќе волја за сето тоа, секако желба, а понешто и време за Полно Враќање. Со Господ напред Генерацијо, белки во твоите медитации ќе допреш и до суштините на еден роб на надпогледот од Македонија и до суштините на една убавица од Војводина што несака да оди на фризер.

Зошто сакам да умрам како Црнец - Marcus Garvey & …(го имаш насловот и контекстот на делото во mail-от - Од каде да почнам?) те молам погледај ги фотографиите - резултат од прекрасната фото сесија со модели и шминкер, во студиото на Роберт Јанкуловски.

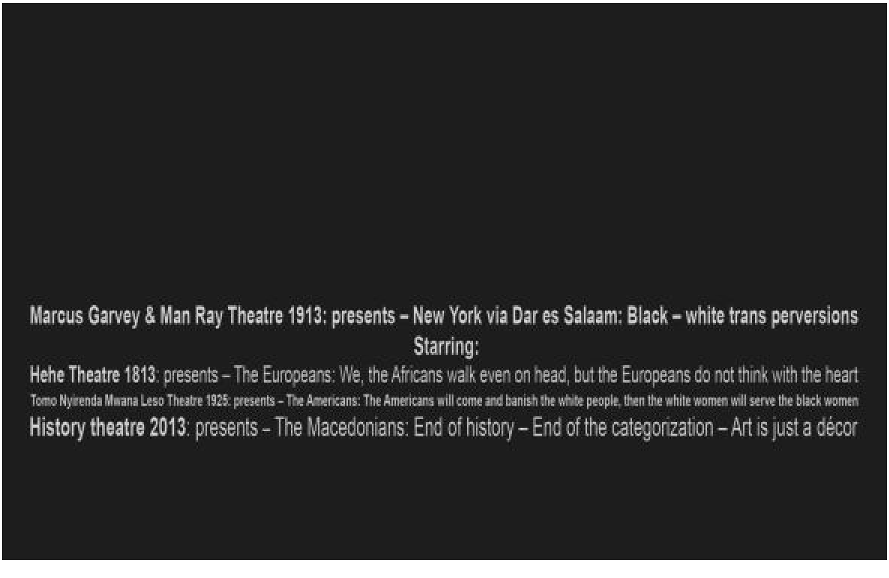

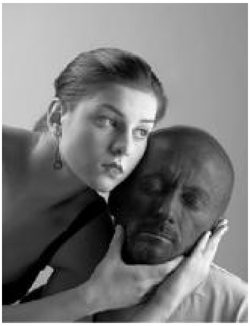

Neshto mi je palo na pamet

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Sep 11, 2008 at 12:54 PM

Stavila sam jedan koncept u atachment, ako zhelish da vidish!

Biljana. Stojim 10 minuta na onome send/posalji...123

Landescape

1

Landscape:

Postavljene crno-bele slike (mene) horizontalno (Landscape), opisuju potpuno vertikalni smisao razumevanja, kao i Landscape koji opisuje moj autoportret. Ni jedno ni drugo ili i jedno i drugo.

Preko mojih slika piše velikim slovima Landscape na mestu slova je ogledalo koje reflektuje posmatrače, dok su slova napisana u predelu mojih grudi, (visina postavke u prostoru).To si ti ili ti si ono koliko ljubavi imam za tebe, a opet u slovima imamo samo svoj odraz, ništa drugo.

2

Igra:

Igra predstavlja dualnost uma, staklo predstavlja um.

Staklo za pisanje i dva flomastera na sredini prostora tako da i leva i desna strana mogu da vide isti prizor?

Svako mozhe da se igra...nacrta ili napishe neshto...

3

Tu:

Crna tačka na podu i tekst ispred na zidu.

Tekst da bude napisan tako da samo ako stojish u tački možesh da ga vidiš ispravno (još moram da vidim kako ću to da izvedem..)

Text:

TU

U jednoj tački,
stojiš samo ti
i samo Ja.
U samo jednoj tački od stajanja,
na mestu nepokreta.
Istina je od okreta zaustavljena,
u samo jednoj tački.

Zaustavljam vreme za nas da mogu da ti ispričam sve o nama dvoma,
pa rastežem svakom trenu trajanje,
da ti pokažem sliku o nama dvoma..

I želela sam ti reći, pa sam zastala.
Želela sam ti pokazati i odustala.
Svaki put kada iz tačke iskoračim, slika se pokvari i zasivi.
Svaki put kada ti zaustim, ljubav mi pod zubima zacvili.

Zaboravila sam trenu trajanje i pocepala sliku o nama dvoma.

Negde nestalo je sve tvoje,
negde nestalo je i sve moje,
negde stopile su se sve boje u jednu i svi zvuci u jedan ton.
U jednoj tački,
stojimo.

Na samo jednom mestu od ostajanja,
Na zrnu nastajanja i na mestu od nepokreta,
U samo jednoj tački, na mestu postojanja,
tu.

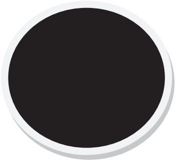

1 Lanscape bila bi postavljena sa leve strane, poput „ženske strane“ kao u crkvi,

2 igra/staklo.. u sredini

3 Tu- frontalno, desnu stranu ostavljam praznu, hoću da kazem da nisam cela (savršena).

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Sep 11, 2008 at 9:04 PM

... mislila sam na 3 metalna prstena povezana pvc-om (ubacila sam ti sliku), no to je bila vishe asocijacija nego shto je realno bitno, kada sam ugledala onaj LHC prvo shto mi je palo na pamet

bila je ta gigantska instalacija.

... Ono shto si mi sada poslao videla sam negde na internetu no samo delich, pokushavala sam da nadjem vishe, ali nashla sam Tebe, pa te sada muchim,

ali znam da nisi sebichan... pa mi se mozhe :), HVALA!

pishemo si kada se iskupash... lepo se provedi

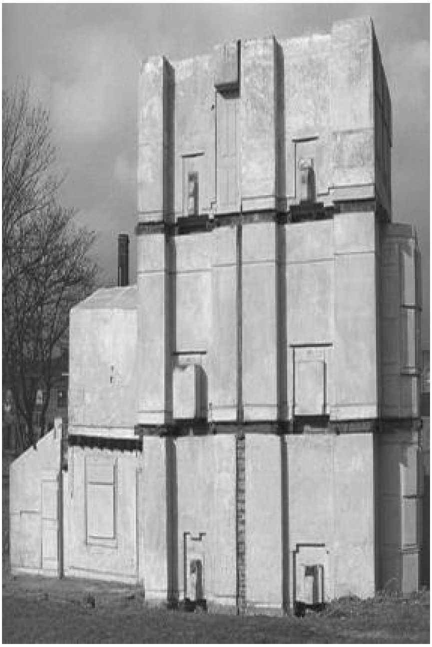

Rachel Whiteread and Anish Kapoor

... Sep 14, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)

Stanko Pavleski to kljajic.biljana

ВИСОКОТО НИСКО...

можеби: Ниското Високо; Високата Хоризонтала; Високата Земја; Високата Ниска Точка; Ниската Висока Точка или други можни и доволно звучни пермутации... не користам сврзник и тоа ми создава дилеми бидејќи мислам дека кај тебе тоа станува битно... но користам член во првиот збор кој го прави исказот толку близок и логичен, а всушност е конструкција од дуалитети... незнам дали сум на добар траг...

Не го земај претходново како мој предлог за наслов (би бил лош колега) туку како моја потреба да си ги проверам насетувањата за можните суштини и над-содржини што се кријат во твојата замисла.

Го погледав проектот - навикнат сум да гледам од почеток или најпрво гледам она што се гледа, потоа влегувам внатре, а внатре постои (елементарноста постои во секое дело, но во некои толку е неконтролирана таа структура што незавредува внимателен поглед) и на крајот се трудам да видам она што не се гледа: добро стои она издвоено сиво **е/и** во насловот (доколку добро ја капирам врската бидејќи англискиот ми е недоволен) што посочува на дополнителните другости кои ги зрачи делото во контекстот и во духот на твоите основни поводи - во таа смисла можат нешто да растајнат и моите први реченици; за општиот просторен поглед - поставеноста на трите сегменти во делото ќе го поделат изложбениот простор на локации во кои опстојуваат двете своевидни присутности - ПОЛНО и ПРАЗНО (празното што ја предизвикува или ја мисли својата спротивност со што тоа станува присутност дури и со поголема тежина од полното) што е загатливо решение во кое неизоставно гледачот е исправен пред промислување на контролирано присутната празнина. Во мојата слика за вистинската слика што јас си ја создавам пред себе, сметам ќе стои добро централното последователно преклопување на 2-та и 3-та во низа - напред го имаме СТАКЛОТО - ИГРА (претпоставувам ќе биде на носач или можеби ќе виси во простор и зависно од тоа бара дообмислување на поставеноста на фломастерите - нели се е докрај битно...), а потаму во заднина следи ТОЧКАТА - ПИЕДЕСТАЛ (подолу ќе го објаснам вака именуваното), а уште потаму имаме ПРОСТОРНА ПАУЗА, но видна релација со третираниот ТЕКСТ НА ЅИДОТ со што се затвора централната линија во просторот. Левата страна, всушност десната од позиција на самиот елемент кон влезот во делото е резервирана за 1-та, со што се создава целоста во оној позитив или активното, наспроти целоста на „пасивниот“ негатив Празното, одспротива лево, гледано повторно од внатре кон надвор, а тие двете просторни присутности

заедно, ја затвораат севкупната опростореност на елементите во делото. Во однос на димензионирањето на елементите помеѓу себе и во однос на просторот се разбира ќе следат дополнителни промислувања и проверки, бидејќи големините и сензациите што произлегуваат од нив секако влијаат на возбудата во примањето и доживувањето на визуелноста, суштините на самиот исказ и естетската изразност, што се само видови патеки до надсодржините во делото; за самите елементи или сегментите **1, 2 и 3 - во LANDSCAPE-от**, помислувам што би се случило доколку третираш полна фигура и логично во вертикала, па дури и во хоризонтала како да се кријат занимливи решенија. Секогаш сакам работите да ги гледам отворени се дотогаш додека има реалности за можна помисла и истражување и во таа смисла те молам сфати ги моиве чепкања по твојата материја и секаде каде што низ текстот се стекнува таков императивен призвук или впечаток. Сосема ми легнува твоето решение, но зошто да останат непроверени иницијалните можности на фигурата, кој да го знае, можеби ќе допреш доволно откачени и исчашени решенија од кои не ќе можеш така лесно да се ослободиш... на крајот на краиштата, непомирливоста со крајностите се до самиот крај (кога немаме други одговори) е дел од нашава уметничка игра. Во **Игра-та**, останува одлуката за големината и поставеноста на стаклото (можеби и можноста да се пишува од двете страни) но и елементот/елементите на кои ќе бидат поставени фломастерите. **Точка-та** сметам дека треба да се доживее како низок пиедестал, не како дамка на подот. Во скицата, она заоблено прстенче што ја вооквирува точката одлично стои, тоа ја опредметува и го прави по значајно нејзиното присуство во поставката. Со добивање на пиедесталност се нагласува потребата дека во точката треба да се застане, треба да се биде за да... ТЕКСТОТ звучи убедливо и ги димензионира твоите поводи и нужноста во релацијата Точка - Текст. Тргнувајќи од тоа дека самиот Текст има доволно набиена соджина, веројатно постои можност за негово рационално скратување до кристал - чист повеќеслоен исказ.

Се обидов да си создадам дополнителена слика (покрај она што ми го отсликуваш и опишуваш) и низ описот на мојот поглед се надевам допрев дел од ликовностите во проектот, а веројатно и некои од содржините/надсодржините, можеби и дилемите, несигурностите и треперливото, а нема уметничко дело што не поминало низ силна возбуда и треперење, дури и во нај рационалните авторски пристапи... ова е сепак само еден поглед и секако не и најбистриот...

Ти посакувам многу волја, трпение и ветер во едрата...

П.С. Ти испраќам покана за еден уметнички настан што ќе се случи во Нови Сад, во кој ќе биде претставен и дел од македонската понова продукција. Меѓу тројцата автори е и Славчо Спировски кој дипломираше кај мене, но знае понешто и за тебе па може да биде фина прилика за уметничка дружба со колегите.

THE MUSEUM OF CONTEMPORARY ART VOJVODINA

20TH SEPTEMBER - 4TH OCTOBER 2008

SPACE FOR NEW DIALOGUE

(residence/presentations/international exhibition/publication)

The project author: Sanja **Kojić Mladenov**, MoCAV curator

SATURDAY, **20TH SEPTEMBER 2008**

19:00 opening

The Museum of Contemporary Art of Vojvodina, Dunavska 37, Novi Sad

20:00 artistic happening

The Manual Forgotten Arts Museum and the *Chinese Quarters*

Bulevar despota Stefana 5, Novi Sad

Dan **Mihălţianu** (Berlin), Dan **Perjovschi** (Bucharest), Ion **Grigorescu** (Bucharest), Lia **Perjovschi** (Bucharest), Atanas **Botev** (Skopje), Slavčo **Spirovski** (Skoplje), Aleksandar **Stankovski** (Skopje), **international project Glocal, project Picture-Text, Artgroup RGB,** Robertina **Šebjanič,** Andraž **Beguš,** Uršula **Berlot** (Ljubljana), Željko **Badurina** (Zagreb), Ivica **Malčić** (Zagreb), Mitar **Matić** (Rijeka), Ines **Matijević** (Osijek), Toni **Meštrović** (Kaštel Gomilica), **international art group OKUP-** Agnès **Bourgeois** (Strasbourg), Audrey **Cavelius** (Lausanne), Ivana **Cerović** (Strasbourg-Novi Sad), Carole **Deltenre** (Strasbourg), Natalia **Grabundžija** (Paris), Danijela **Jović** (Brussels), Marion **Rinaudo** (London-Jerusalem-Strasbourg), Jean-Grégoire **Spaeth** (Brussels-Strasbourg), Pauline **Squelbut** (Strasbourg-Paris), Marie **Storup-Canabié** (Barcelona) i Marie **Szersnovicz** (Brussels), Stevan **Kojić** (Novi Sad), Maja **Josifović** (Belgrade), Dimitrije **Tadić** (Belgrade), **Art klinika** (Novi Sad), Nenad **Mikalački** (Novi Sad), Ileana **Pintilie Teleaga** (Timişoara), Nebojša **Vilić** (Skopje), Ksenia **Orelj** (Rijeka), Vasja **Nagy** (Koper), Svetlana **Mladenov** (Novi Sad), Sarita **Vujković** (Banja Luka), Sylvia **Grace Borda** (Vancouver-Belfast) i J. Keith **Donnelly** (East Kilbride)

PROJECT SPONSORED BY:

MEDIA SUPPORT:

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Mon, Sep 15, 2008 at 9:52 AM

можеби: Ниското Високо; Високата Хоризонтала; **Високата Земја**; Високата Ниска Точка; Ниската Висока Точка или други можни и доволно звучни пермутации... не користам сврзник и тоа ми создава дилеми бидејќи мислам дека кај тебе тоа станува битно... но користам член во првиот збор кој го прави исказот толку близок и логичен, а всушност е конструкција од дуалитети... незнам дали сум на **добар траг**...

Prvo moram da Ti se zahvalim za shetnju kroz moj lomljivi i osetljivi prostor, meni to mnogo znachi, a poshto znam da sam naporna napravichu ti ____________ ______________________ prostora

da se odmorish od mene, pa nechu pisati o tome...

Imala sam vremena da saberem utiske od svega shto si mi poslao, razgledala sam Rachel Whiteread http://www.youtube.com/watch?v=DzvladmKTY4 , ubacila sam je na svoju listu, ima par bash lepih videa gde se vidi mnogo vishe od informacija o autoru.

Tebe sam slozhila u dva mala filma i dve power point prezentacije, tako mi je mnogo lakshe da sve saberem, uzhivala sam i u *Black-White trans perversions...*

to me jako podsecha na pesmu tj. vishe muziku iz pesme Toma Waits-a *Jockey full of burbon* http://www.youtube.com/watch?v=7WNZ8jXKpZI za film Jim-a Jarmush-a *Down by Law*.

Probachu da ti poshaljem i link od mog naloga na You Tube-u, tu imash svoj Kalendar i isto tako filmich sa prve HeArt izlozhbe, onaj mali shta se sav izlepio na pochetku filma... je moj Milan.

http://www.youtube.com/user/kbilja

Hvala za pozivnicu, bash mi je drago!

Black-White tp SP.wmv 1897K Download

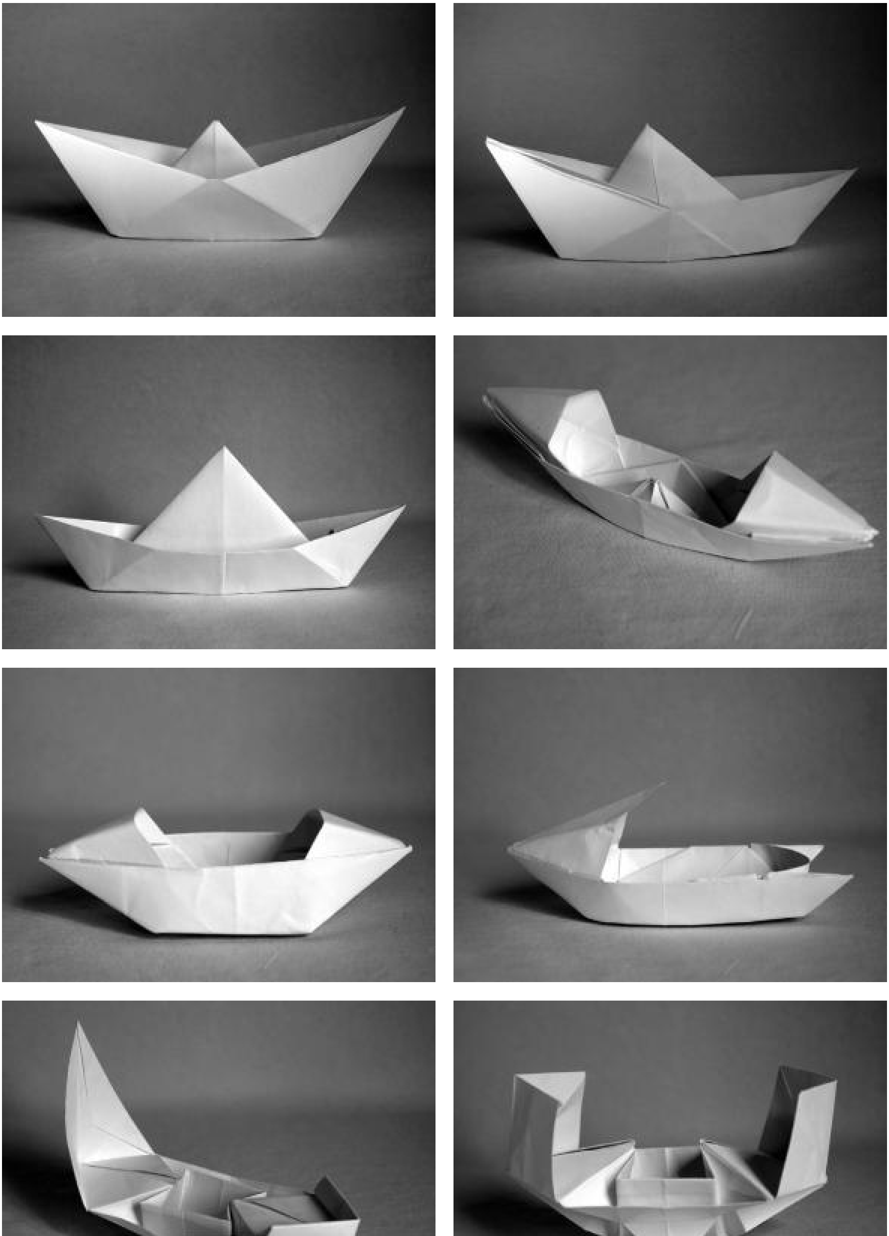

Резултат на мојата хипнотичка потреба за материјал низ рацете, 22.03.2009

... Sep 19, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Давам камила за еден мудар збор.

Оваа африканска изрека ја имав во предвид кога ги пишував редовите за твојот проект. Јас повторно ќе пишувам за она што ти го правиш, бидејќи вистински уживам во тоа и без разлика што си напорна повторувајќи дека си напорна. Со задоволство се расшетувам по уметничката материја, а по твојата со посебна љубов, за да можам да досегнам до притаените значења и визуелни комбинаторики, притоа можеби не сум нај вичен во скротувањето на искреноста и емоциите, та тоа изгледа како „мудрување или аналитичка онанија" - детали, раситнувања на микронот, повеќе опции, поглед од еден агол - поглед од друг - вкрстувања, предметностите и за нивната убавина до нивните суштини, поделби по повеќе линии и нивните меѓу значења... а сето тоа можеби е така едноставно како воздухот што го дишеме.
Сакав да ти напишам сосема човечко писмо, но еве одново се служам со набројувања и подредувања...
Во некоја и некаква смисла кон оваа моја аналитичност си споменувам на времето кога мојата пријателка Конча Пирковска (ја знаеш, библиотекарката на ФЛУ) ја подготвуваше книгата за македонскиот скулптор Власе Николески (1948) кој се образувал во Австралија а и живее и работи во Камбера. Конча во тоа влезе многу сериозно, а јас во голем дел бев запознат со нејината работа - честопати ми читаше парчиња од нејзиниот текст - толкувања во кои обемно и детално и често напомош се повикуваше на физиката, хемијата, етеричното, звукот - музиката, спомените, старите цивилизации, мистиката, па понешто и на кибернетиката. Низ тие читања и пошироките дискусии темелно навлегов во нејзиниот систем на мислење и структурирање на искажувањето, но некако ми беше мачно, чувствувајќи дека мислењето за предметот-скулптура станува мислење по себе што толку се оддалечува од окото и неговите просто видливи реакции на сензациите и дразбите, што неможев да одмолчам: но Конча и велам, нели првенствено треба да покажеш дека гледаш, нели? Гледај девојко и, пишувај за тоа што гледаш и низ тоа се разбира и за мирисите и зрачењата што опфаќаат во надпредметното, всушност за твоите насетувања од кои неможеш да се ослободиш без да се обидеш да им најдеш зборови, без разлика што знаеме дека зборот секаде не досега.
Во контекст или уште една моја дигресија - Демјан Хирст го продаде своето Златно Теле за 10,35 милиончиња фунти, но и другите 218 дела понудени во Сотби за вкупни 111 милиончиња... тој сега е само 10 - пати подобар од Пикасо... вредноста си има свои бројки и покрај тоа што Шпанскиот Бик се превртува во гробот и рика очајнички... На луѓето им треба заробена конкретност и сосема малку препознатлива другост, Хирст го укапирал тоа многу добро што Ворхол може вода да му носи а камоли

Jeff Koons, Damien Hirst and Olafur Eliasson

заробениците на тајните... Еден мој пријател од историчарите на уметноста (имаш можност да го запознаеш во Нови Сад...) во една прилика ми вели дека тој сака уметничкото дело да го чита/опфати на прва, бидејќи нема време/нема ситно да се растега по тоа што можеби тоа содржело и специфични другости. Го познавам доволно за да поверувам дека докрај така мисли, но колку тука вредат моите потпрашања: А што со делата што не се нудат на прва? Дали екстремно до црно - бело се доведува погледот и нема што посебно со тоа да се прави... но ние уметниците упорно бараме инвентивни, провокативни, пародични, иронични и какви се не уметнички одговори на таа недоволно возбудлива состојба сведена на црно-бело, бидејќи е невистина што не сакаме да ја прифатиме за своја. Но многу чудна е човековата природа и тогаш кога опонира ја носи опасноста да се доближи до предметот на опонирање, па дури и да стане самото тоа.

При крај, но не помалку важно (подобро од средина) ти благодарам за честа што си ме подредила/стокмила кај тебе kbilja, тоа ме чини среќен, но и тоа што ти се допаѓа Marcus Garvey… јас исто така посебно верувам во тоа дело. Ти благодарам и за листата видеа од Rachel Whiteread, а посебно за Jockey full of burbon… Down by Law и неколкуте изведби на Бистра вода.

И сосема при крај (нај важната позиција) Милан многу личи на тебе, а и срцето на усните ветува дека ќе згазне на некој уметнички камен. Прекрасно изгледа просторот и доволно просторно колку што можев да забележам, одлично катче за децата, Децата се талентирани со самото тоа што се деца, а нивната потреба и желба да изразат дел од себе и преку цртањето треба да ја стимулираме и да не ја оптоваруваме со премногу правила - нека остане „правило“ само организирањето на нивната заедничка игра, а наше е колку можеме да помогнеме да се чувстваат пријатно, делотворно и одважно во Играта низ Изразување / Изразувањето низ Игра. Одлични се резултатите од изложбата што верувам ќе го намали и твојот страв дека твојот HeArt ќе го биде.

На крајот, но не и најважно, ти испраќам повеќе фотографии од последниот мој проект (Marcus Garvey… не е последен иако во некој од претходните мејлови како таков го најавив) Секој ден парче уметност 3 што беше реализиран во рамките на Уметничкото Дружење на планината Кадиица - Велес од 29.07 - 07.08. 2008, а проектно именувано Авторски низ појавното 3. Материјалот што ти го испраќам е од делото Сонце и Месечина што е еден дел од проектот, а фотографии од другото дело Крај мојата Линија и Сондата ќе ти испратам во следниот мејл. Авторски низ појавното го организираме по трет пат - првиот 2004, вториот 2005 и по пауза од неколку години, од ред причини, се случи годинава. Убавото во овие дружења е што учествуваат автори и од другите уметности, а покрај нив сме имале дури и филолог, теолог, историчар и професор по македонски јазик. Авторите немаат обврска нешто да создадат, самото дружење е проектно димензионирано, но зачудувачки (не и замене) се создава повеќе дури и од оние случувања каде тоа е услов. Се создава на

Самостоен проект “Секој ден парче уметност 3” – “Сонце и Месечина”, 2008,
дел од рпроектот “Авторски низ појавното 3”, Ораов Дол - Велес

самата локација но и подоцна како резултат на впечатоци од престојот или користејќи го фото, видео и аудио материјалот предвиден во проектот, се до изложбата што ја правиме при крајот на годината во Велес, а во првата половина од следната во Скопје. П.С. Убаво да си поминеш во Prostor za novi dijalog во Музејот... и околу него...

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Fri, Sep 19, 2008 at 11:05 AM

Gde si?

Na vrhu ili dnu Vizantije... mozhda tamo gde istorija nije ostavila trag?

Lepo me greje to Tvoje Sunce!

U aprilu mesecu mi je preminula baka, moja omiljena baka (iz Makedonije), sanjala sam je nekoliko puta i jednom bash na ovakvom mestu (kao shto je na tvojim slikama), delich sna...

... shetamo i prichamo o zhivotu sa one strane (obichno ja neshto filozofiram, a ona klima glavom, kao i nekada), a iza nas... na jednom takvom proplanku stajala je "osoba" u crnoj odechi, ta odecha je toliko stara da vishe nije ni crne boje, vech neshto poput braon ili prljave, baka mi je rekla da Ga ne gledam, ali On je stalno gledao u mene i mene je to jako plashilo, kada sam shvatila da me je strah za svoj zivot, zatrchala sam se prema Gospodinu Smrti i kada sam stigla do Njega poljubila sa Ga.

Ali to uopste nije bio nikakav Gospodin, otprilike dechak od 14 godina, sa crnom kosom pochesljanom na stranu, sa izrazom lica koje svako ima kada upravo izgubi voljenu osobu, tup i prazan pogled, bez emocija, ispunjen dubokim poshtovanjem, ne saosechanjem.

Nishta mi nije rekao...samo je bio tu.

Juche je mojoj baki bio rodjendan, a tvoje slike odvukle su me u proshlost i pola moje krvi se odledilo.

Nisam Ti rekla nishta lepo, garant nechu dobiti kamilu.

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sat, Sep 20, 2008 at 10:01 AM

Mozhe pomoch prijatelja u kvizu - kamila za mudrost-?

Kada je snimljeno?

3+3+3+3+3+3+3+3

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sun, Sep 21, 2008 at 2:07 PM

Kamila - Visoka svečenica, Svečenica srebrne zvijezde - Mjesec, num. vrednost 3
"Mudrost" obrađuje vavilonsku mitologiju, drugi deo obrađuje istoriju Mesopotamije do legendarnog potopa do vladavine Asirskog cara Pula, odnosno Tigladpalasara III, a treći deo do osvajanja Aleksandra Makedonskog. Delo nije sačuvano u orginalu, postoje delovi kod drugih pisaca, Euzebija, Aleksandra Polihistora, Josifa Flavija i Julija Afrikanca.

... Sep 22, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Убавите ситни камења

Ми се провлекла грешка - Давам камила... е арапска не африканска поговорка. Сакам да знам која е твојата вистинска поврзаност со Македонија (...вака паметна и лична...) и од каде е твојата омилена бабичка која очигледно врз тебе оставила убави траги... незнам да толкувам соништа, но те молам подалеку од Ga.

Нема помош/пријатели за мудрост, драга моја... безвремена е и бесконечна како 3+3+3... и обична како булки крај шините... И без петел се разденува вели една македонска поговорка... Одлично што од Мудроста нешто сочувале оние силни антички автори што ги споменуваш, за да можеме да си прикажуваме преку нивната мудрост понешто и за нас.

Се присетив и на една прастара македонска мудрост (нај свежо слушната од нашиот извонреден пијанист Симон Трпчески кој пак ја наследил од неговиот дедо) - Нека не ве сопињаат (сопнуваат) ситните камења. Тебе очигледно НЕ... Мене? Незнам и никако да научам, но се почесто практикувам покрупно сито - на пат сум да си отворам сепарација.

Но еве, сакам да ти понудам двајца кои веќе имаат сепарација, а на кои сакам да им бидам колега: – Лудвиг Вигденштајн: Со „набљудувањето" не се произведува набљудувано-то (појмовна констатација). Или: Јас не го набљудувам она што дури настанува со набљудувањето. Предметот на набљудување е нешто друго.

Или Богомил Ѓузел: Конечно песната небеше сад, или контејнер кој може да собере се, но - возило превозно средство со кое навистина можеше да се пренесе се: од соништата или стварноста сеедно, во стихот, строфата или отаде песната во циклусот, поемата...

Ајде, во тој контекст нешто и од мојата маленкост (од тендерот за сепарација на кој сеуште не го знам исходот): Заборавете се и почнете од почеток, заради ограничувачкото во искуството и неизвесниот пат до непознатото, бидејќи извесно е дека да не се биде без работа е основна животна филозофија - дајте да правиме уметност.

Твојот сон ме поттикна да ти прераскажам и еден мој од 27.08.2001-17 часот, првично објавен во мојата книга Ненапишана книга до посредувачот..

СОН бр. 1

Се наоѓам во Белград заедно со Биле (сопругата) и некои наши пријатели. Незнам кои се тие наши пријатели (сива зона) но знам дека сме сместени во квартови ценем еден од друг. Во Белград сум по повод некоја стручна средба за „Улогата на јавните медиуми, културата и уметноста во општествениот живот".

Ме оптоварува прашањето - се сеќавам и присеќавам, но никако да исчепкам кој ме повикал и зошто токму јас. Го отфрлам тоа, го земам за неважно, таму сум и тоа го примам со значителна возбуда - страшно сум возбуден. Одеднаш сум на сцената, зборувам и имам впечаток дека тоа што го зборувам има смисла, како да сум се подготвувал - значи не сум случајно тука. Колегите (веројатно тоа беа) климаат со главите сериозно и во знак на одобрување, но имам чувство како никој да не ме следи внимателно.

Заклучувам: мачно им е на луѓето да слушаат „длабоко промислени" и изворни согледувања на кои тешко им го фаќаат крајот или за кои им требаат дополнителни сензори и не само стручни.

Задоволен сум бидејќи „ги најдов" причините за таа мачна ситуација, но она што е несфатливо, дрско и секако смешно е, дека јас на таа средба сум дошол гол, обвиткан само со една голема риза со црвени цветови. Се чувствував малку притеснето и секако непријатно бидејќи како да ми ѕиркаше задникот, а не бев сигурен и за мојот предник под онаа лесно подврзана риза, но глумев успореност и елеганција за да се прикрие она што сеуште можеше некако да се затскрие. На главата носев огромна капа како чадор, под чија сенка ми се затскриваше лицето. Си велев: чувај го Станко лицето и така гениталиите немаат име и презиме освен за интимните познавачи на нашата телесна географија. Така завиткан а гол, веројатно им бев многу чуден на другите, а покрај се и зборував штогоде. Незнам и не ги наоѓам вистинските причини зошто бев гол, како да можело да се најдат некакви причини да се бидело гол. Веројатно сум доцнел (неверојатно) па сум нагрнал нешто набрзина за да стигнам (договорено си е договорено) да го соопштам тоа толку важно прашање пред сите овие зачудени господа. Тие пак невоспитани, немаа трпение да ме дослушаат и си разврзаа муабет среде излагањето, една концула дури вклучи и телевизор - реклами за нејзиниот толку посакуван шопинг што требаше да биде капак на нејзиното стручно трошење овие неколку сати дневна доза. Малку како да ми годеше нејзиниот дрзок гест и избор на слики, но и јас си ја истерав мојата работа докрај концентрирано и имав чувство дека ги победив. Фактот дека сум ги победил ми го пренесе еден од колегите (лигавиот и периферен) со кого по завршувањето и го напуштивме тој смешен собир.

Кога излеговме бев изгубен, неможев да се ориентирам каде тоа во Белград се наоѓам, ниту пак знаев каде ми е домата. Охрабрувајќи се дека ќе ми се врати меморијата и псуејќи ги оние господа ја прифатив понудата на колегата (NN) да се дружиме, се разбира урбано - кафеански.

Му соопштив дека немам пари, покажувајќи на себе. Човекот се насмеа, некако истовремено сомене покажувајќи на својот празен паричник. Предложи да се упатиме кон неговиот дом за да земе пари за нашата дружба, а јас немошто (нели се се плаќа) му покажувам на мојата глава (мојата меморија) која сеуште беше аут, во очекување да ме разбере. Попат се кикотевме бидејќи само уште тоа задоволство ни остана. Конечно пристигнавме и по кратко тетеравење низ смеа стигнавме до едно тесно сокаче и од него во широко заедничко двориште опшиено со трошни неколкукатници. Веќе е ноќ. На еден од аглите на трошниот објект се гледаше мал светол отвор, според висината како да е прозорец, но всушност беше влез - врата. До тој отвор човекот излази по некои метални скали кои се најдоа тука како во сон и по нив се мушна внатре, во светлината. Тргнав и јас по него, но не и како него. Најпрво отворив една обична дрвена бела врата во приземјето, под оној отвор светлина. Зад вратата немаше отвор или немаше влез туку само гола цигла, а внатре во вооквирените цигли се наоѓаа вооквирени решетки кои се отвораат исто како вратата на шарки. Ја отворив и решетката, а таа како низ воздух помина низ претходно подотворената бела врата, како во фантастичните филмови... По решетката од која се прекршуваа во височина уште две исти такви кои сега служеа како скали, се искачив до истото тоа светло дупче, како и мојот скорешен пријател. Ѕирнувам и присуствувам на драма. Додека јас ја изведував онаа фантастична операција, човекот како разбеснет бик веќе се нафрлил врз мамурливата жена која ги стиснала во колена превитканите нозе како две убаво моделирани шеќерно бели и мазни парчиња мермер меѓу кои зјаеше нејзиното разбрането руменило. Сочна глетка нема што, од која тешко се оттргнав, но се соземов гледајќи дека човекот си е зафатен - си има работа. Слегувајќи по истата фантастична конструкција по која претходно се искачив, помислувам, што скулптор би можел да помисли - како од неа би можело да излезе прекрасна скулптура. Веднаш ме напушти мислата за убавата скулптура бидејќи во дворот беше се по црно и по страшно.

Од темнината ми приоѓаат неколку сенки, некои сомнителни типови на кои веројатно јас им бев уште по сомнителен. Во таа црна ноќ тие беа како смрт, но бев присебен и на нивните неразбирливи мрморења одговорив со смиреност, без страв и чаламење. На двајцата најблиску до мене смирено им ја објаснив мојата ситуација и копопатно ги упатив со погледот нагоре, кон она што се случува на небото, за да им го отргнам вниманието кон она долу - оваа страотна земна ситуација. Погледаа во парчето црно небо. За тоа време јас се соземов и некако наеднаш - изненадно ги фатив за главите и силно им ги удирав една од друга и им ги смачкував лицата. Лелекаа од болка. Се разбегаа. Од нивното врескање вреснувам и јас. Се будам.

Следат фотките што ти ги најавив во минатиот мејл.

Самостоен проект "Секој ден парче уметност 3" – "Крај Мојата Линија и Сондата", 2008, дел од проектот "Авторски низ појавното 3", Ораов Дол - Велес

Симон Трпчески и дедому Јон, што од поодамна имал сепарација за вредностите на животниот пат

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Tue, Sep 23, 2008 at 9:21 PM

Moja prava povezanost sa Makedonijom... moja mama je chista makedonka, njen otac Stevan Davchevski i majka Persida rodjena je vodnjanka, no moj deda Stevan bio je veliki avanturista no jako vezan za familiju. Nakon nekoliko godina sezonskog posla na moru, nakon zemljotresa 63.god. povlachi zhenu i troje dece u Rijeku i nakon toga u Opatiju gde sam ja rodjena. Moj otac je Srbin koji nikada nije zhiveo u Srbiji, ali je jako drzhao do tradicije i religije, kada je pocheo rat 91. godine mama, brat i ja selimo se u Skopje... kao na par dana dok rat prestane, ha, ha...(gde je deda izgradio kuchu i vratio se u Makedoniju), a moj tata ostaje u Opatiji i pokushava da proda kuchu, nakon dve godine (horora) je uspeo i tu nashu imovinu preneo je u Novi Sad, no mi smo se zaljubili u Skopje i nismo hteli da idemo za Novi Sad. Tako smo ostali odvojeni. Ja sam najvishe dolazila za Novi Sad, ali tek nakon diplomiranja doshla sam u Novi Sad i ostala... no da se vratim na Makedoniju... mi smo bili od onih "budala" koji su leti umesto da ostanu na moru odlazili u Makedoniju po dva meseca i u Ohrid zajedno sa bakom i dedom. Neznam da li mozhesh to da vidish, ali Makedonija je jako humana i mekana, ljudi su otvoreni i uvek odushevljeni strancima. Primera radi, kada si u Makedoniji i ti si jedini stranac u drushtvu, svi se trude da prichaju tvojim jezikom, shto u obrnutom nikada nije sluchaj. Sa mojom bakom sam jako povezana, ona me nauchila svemu shto znam u vezi kuche, ona je ustajala svako jutro sa osmehom, uvek sa osmehom... prvo me izljubi, a onda mi skuva kafu i jedino me ona isprati u shkolu ili na faks. Dan kada je moja baka umrla, ja sam mesila hleb... plakala i pevala njenu omiljenu makedonsku pesmu, a u to vreme u Makedoniji neposredno negoli che moja baka preminuti od teshkog mozhdanog udara... ona se smejala i pevala isto kada i ja... Lekar koji je to gledao nije mogao da veruje, da takav pacijent peva. Proshle godine odvela sam je u Ohrid na Sv. Stefan gde je ona volela da letuje sa dedom, tada sam je videla poslednji put, no jako sam zhelela da uchinim bar mrvicu za nju, jer ona je radila sve za mene. Od mog dede rodjeni brat Blazho M. Davchevski napisao je knjigu "Trinaesettoto", to je biografija mog dede, moja prabaka Sanda imala je 15-toro dece i ona mi je prichala o arapskim kamilama u makedoniji, imala je 103 godine kada je preminula. Zbog toga sam pomislila da kamile imaju veze sa istorijom.

Shto se tiche Afrike, volim je bash kao Indiju, njihova umetnost nije odvojena od njih samih. Imala sam priliku da vidim to u Indiji i koliko god ta njihova umetnost bila nama kich ili smeshna, njihove zhene svaki dan pred kuchom oblikuju mandale koje im chuvaju prag, redjaju girlande od cvecha i poklanjaju se(be) pred idolima i pokraj

svega onoga iz chega se mi zapadnjaci smejemo, oni jako dobro znaju o bezoblichnom Brahmanu, koji je njihov apsolutni Bog i mnogo dobro znaju da je molitva pre svega zvuk i ritam (vibracija), a tek posle rech. Mnogo vishe poshtuju opredeljenje drugih ljudi i mnogo se lepo smeju i kada nemaju nishta. Ako ti se desi da ti neko stane na nogu izviniche ti se tako da ti dodirne nogu i ruku stavi na chelo i srce. No ipak na kraju jedino makedonci kada govore volim te, prvo stave drugoga ispred sebe.. te sakam i eto kupili ste me zauvek.

B.

PS. Onaj san je kao u filmu, a meni je nekako umetnost prilichno gola, pa me ni ne chudi, a ja sam lichno uvek mislila da pametni ljudi imaju neke neobichne nevidljive kape iznad glava koje im shapuchu mudrosti, nikako da odrastem... ti ljudi koji kao slushaju... nekako je sve bash tako.

... Usput, bila sam na onoj izlozhbi, prilichno veliki dogadjaj, bravo za Novi Sad, ali mene niti jedan makedonac nije prepoznao (matora sam), a ni ja nisam nikoga videla, ali svih sam lepo pogledala izbliza... Slavcho je dobro pelcovan!

Славчо Спировски – Пирамидите во Н - 0

... Sep 24, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to **kljajic.biljana**

Камилите на Санда Д. Птолемеј

Богато патешествие е твоето фамилијарно искуство, и по крв и по географија, што секако повлијаело на бриткоста и мекоста споени во тебе.

Давчевски!? Одеднаш ми звучи познато и блиско и ако не сум имал никаков контакт, но сигурно има многу нешта од вибрациите на минатото и предците стопени во твојата интергенерациска фамилијарна мета-материја што преку тебе силно ме допира...

Верувам во култот кон предците, култот кон земјата, култот кон дождот, култот кон животните и растенијата, култот кон тие што ја населувале земјата-територијата и пред моите предци... тоа ги помирува силите однадвор и одвнатре заради сопствената полнотија, мир и рамнотежа со космичката целост. Верувам да верувам дека во нас има материја за сето тоа.

Поглавицата на Хехе-ите во Танзанија (почеток на 20- век) на група дипломати ќе им изјави: Ние ги сакаме европјаните но не им веруваме, тие пак не не сакаат но ни веруваат. Свртете се и видете што од тоа се случи.

Контекстот на целосната изјава е потребата на африканецот од традиционалните вредности, во што треба да поверува белиот човек доколку го сака мирот. Егоцентричната и рационална Европа треба, најмалку што може, да се извини на традиционалните... Јас незнам како ќе изгледаше Африка доколку не и се случеше Европа, но секако ќе беше поубава отколку што е денес, а уметноста ќе беше сеуште животот, не макотрпна работа за евтин сувенир или суровина за перверзните белци...

Дали знаеш дека во Македонија имало и лавови? Да да, тие вестинските.

Но да се вратам на моите мили камили (колку македонски звучи) кои ги имало во Македонија (земја на сонцето) благодарение на тесните трговски и други врски со Египет и Блискиот Исток уште од времето на Славниот Александар, но и понего, преку поколенијата на двајцата негови генерали кои со своите приврзаници тргнале во два различни правци (покрај за Македонија) и ги основале царските династии на Птолемеите во Египет (Клеопатра VII е последниот славен потомок - дирекна генеолошка лоза од генералот Птолемеј) и Селефкидите во Израел. Современата историја знае и нотира факти дека, се до почетокот на минатиот век неколку египетски цареви имаат македонска крв, но се посочува и на други артефакти, топоними и етнички посебности на заедници лоцирани посебно на релацијата Египет - Израел што упатуваат на македонски корени. Посебно Во 18 и 19 век многу се тесни врските на Македонија со Египет, повеќе поединци престојувале таму во интерес на работата (како и египќани во Македонија... дали знаш дека во Македонија има луѓе што се изјаснуваат како египќани - дури имаат и политичка партија) но има и ред семејства што одлучиле трајно да го променат местото на живеење.

Мекоста и несватливата толеранција до глупост, на македонците кон другите и странците (за што бараш мое мислење), до скоро си ја толкував за наша тешка глупост, но бидејќи е „нечовечка" или надчовечка, се прашувам, иако скоро да знам дека тоа мора да е од некое посебно чувство за големина, а следствено, едноставно немање чувство за загрозеност, всушност некој космополитизам што ни е вграден во генетскиот код, како наследство, а од кого ако не од предците.

Знам дека си горда што си и македонка, но исто така се повеќе знам зошто Грците, а богами и некои други од други причини се закатанчиле околу Македонија... Ете, гледаш до каде отидовме со нашите камили, преку едноставната номадската потреба за други содржини... И завидувам на твојата прабаба Санда на нејзиното

долго паметење, но сум несреќен што ни таа, но ни ние не живеевме во времето на нашите лавови.

Се плашам, кога раката ми станува камен а главата куќа на ветрови и оган.

Жал ми е што не сте се запознале со Славчо, а му нагласив да пријде на нај личната (многу ми се допаѓа оваа замена за убава) жена на изложбата и дека гарант нема да те промаши, но честопати авторите оптоварени од себе, настапот и настанот, мислат дека се самиот центар на светот. Негова е загубата што те пропуштил...

П.С. Не сум напишал толку писма во мојот живот (пола век на 14. 01. 2009) и со таква концентрација (човек да се исплаши) дури од месеците во војска (Мај 85-Мај 86, Белград, Бањица - наспроти ВМА, ВП 4589) тогаш кога мислите не им пркосат и се отворени за стандардните човечки димензии, што подразбира и пишување писма - војнички писма. Пишувањето писма е ново замене, нова димензија што недоволно сум ја познавал.

Ти благодарам што ја најде мојата мејл адреса...

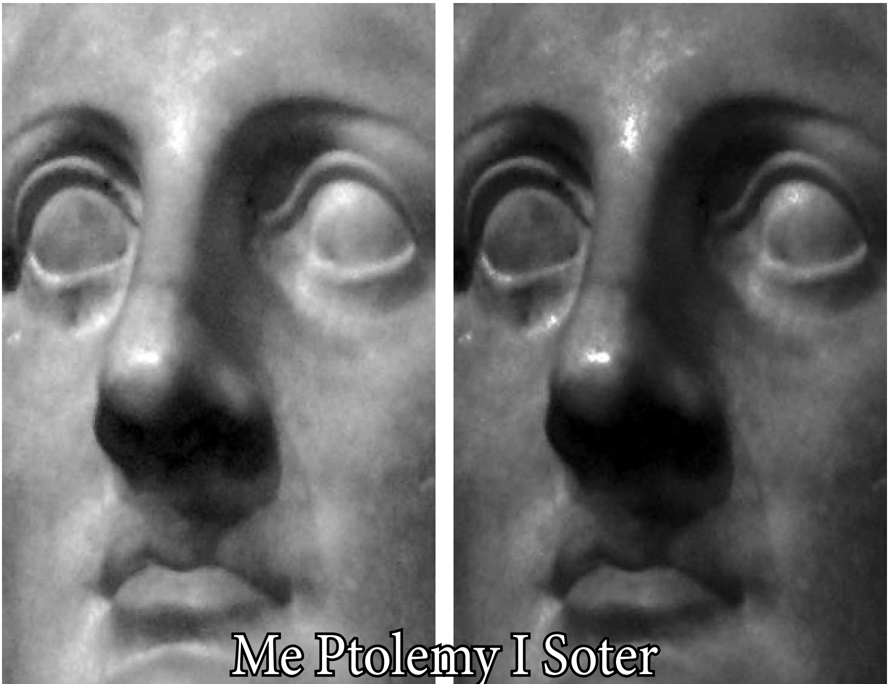

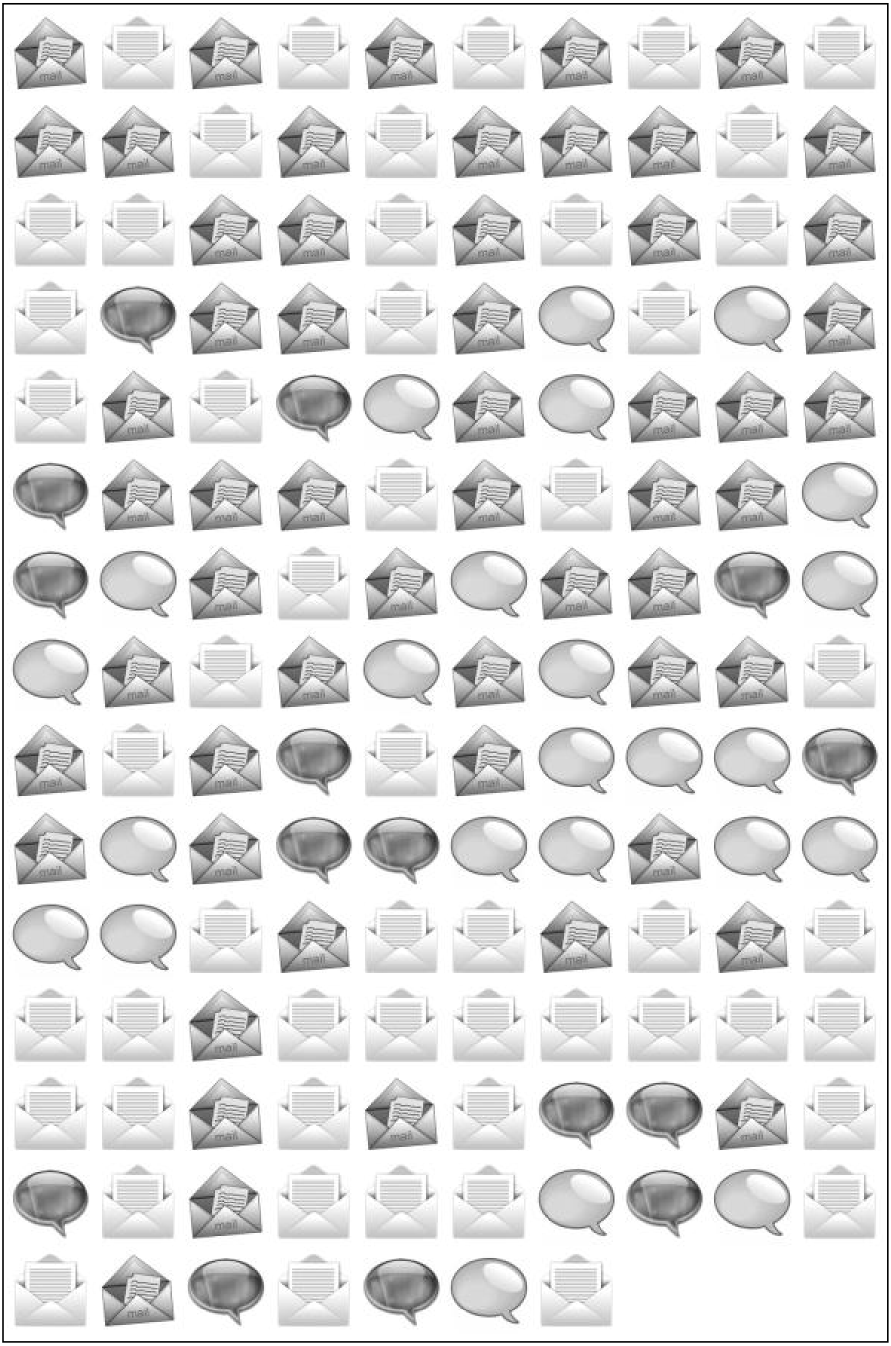

ВЕ МОЛАМ... Колку за малку забава

Stanko Pavleski to kljajic.biljana
25.09.2008, 18:10

ГРЦИТЕ РАЗОЧАРАНИ – ШВАЈЦАРСКИ ИНСТИТУТ ТВРДИ ДЕКА СМЕ ПОТОМЦИ НА АНТИЧКИТЕ МАКЕДОНЦИ

Истражувањата на швајцарскиот институт ИГЕНЕА ги исфрустрира Грците. Институтот кој се бави со генетски истражувања на Европските народи и кој важи за еден од водечките во областа на ДНК анализи, потврдува дека денешните Македонци се потомци на античките.

На прашањето кое го поставува грчка државјанка, а кое гласи: кои се корените на Славомакедонците, институтот на нивниот официјален форум одговара:

- Пред се, тие се Македонци, а не Славомакедонци како што вие ги нарекувате поради политички причини. Најголем дел од Македонците се директни потомци на античките, а многу помал дел имаат словенско потекло. Ваквите податоци институтот ги поткрепува со докази.

За да биде грчкото разочарување поголемо ИГЕНЕА открива дека само 32% од Грците всушност имаат хеленско, македонско, па дури и арапско потекло.

Останатите 31% имаат келтски корени, 12% германски и словенски, а 11% од Грците водат потекло од Илирите.

За Албанците пак, наспроти нивните верувања ИГЕНЕА тврди дека тие најмалку имаат илирско потекло. Според генетските истражувања, само 20% од Албанците имаат илирски корени. Додека пак 40% од народот кој живее на територијата на Босна и Херцеговина се директни потомци на Илирите.

Во изминатиов период официјалниот форум на швајцарскиот институт го преплавија прашања кои пристигнуваат токму од грчки граѓани, а кои најмногу се интерсираат, наместо за сопственото, за потеклото на македонскиот народ.

ИГЕНЕА во своите истражувања покрај ДНК анализи, користи историски, антрополошки и археолошки извори.

snezana.jovanovska@sitel.com.mk

http://www.sitel.com.mk/default.asp?ItemID=1AE04E349417AF43935FAA0CE301B1A6

Пребарај по клучен збор: ГРЦИТЕ РАЗОЧАРАНИ - има и видео на IGENEA што ги аргументира нивните истражувања.

PS. Побрзо и подобро пишуваш отколку што мене тоа ми успева... толку само споро ги ковам речениците за разлика на твојата разговетност што швајцарциве ми дојдоа како кец на десетка (коцкарски жаргон), но секако ќе ти надоместам за твоите соништа, искреност, вистини и посебно за она... da i**zborish** pravu **bit**ku!

Od kamile do lavova

From Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sat, Sep 27, 2008 at 1:26 PM

Eto da mi nisi spomenuo za Ptolomeje u Egiptu, nebi znala da su oni osnovali prvi najkomplikovaniji bankarski sistem sa sedishtem u Aleksandriji... ha, ha eto ko je kriv shto je moj muzh i danas na revijalno-pozerskom sastanku u Beogradu.

Shta su sve Aristotel i Aleksandar mogli da si kazhu i koji Bogovi su ih chuvali to je slatka tajna, ali kao shto si jako lepo napisao sve je vech zapisano u nama i kristalishe samo sebe do ociglednosti... Oh da znala sam da chesh spomenuti naivnu dobrotu makedonaca do gluposti, ali ona konstatacija s kojom zavrshavash... lepo si me iznenadio... посебно чувство за големина или немање чувство за загрозеност... to je tako dobar osechaj.

Ono sa lavovima me nasmejalo i iznenadilo jer sam noch pre sanjala neobican san, *gde se nalazim u zoo vrtu i unutra su sve sami lavovi, a ono shto mi je bilo strashno je da su svi kavezi bili otvoreni, mogli su da me pojedu samo da su hteli.* U tom istom snu sanjala sam... neobichno mi je da ti ovo pishem... Svog Boga..(josh kao mala prihvatila sam formu Jednog da ga imam za zhivot i kada se deshava neshto vazhno uvek Njega sanjam). *Nakon shto sam bukvalno kidnula iz zoo vrta nashla sam se na opatijskom maskenbalu koji se odrzhava u februaru i medju masom mladih ljudi ugledam Njega, oh kako sam se obradovala, a On sa grupom lekara ide i pregleda sve mlade ljude redom, ja stanem pred njega i poklonim se, a kada sam ja zavrshila sa klanjanjem On i lekari uzmu da me pregledaju, kao prvo grlo, uh i ja u samom snu shvatim shta se deshava i kazhem Njemu, ooo znam shta je sve ovo… pregledavate mi grlo da vidite da li govorim istinu, a kazhem oni lavovi to su sigurno bili simboli mojih niskih strasti (iako mi je to shto sam rekla bilo chudno jer nisu lavovi-niske strasti, vech tigrovi, lavovi su chuvari Bozhje kuche), pa evo bar ako nemogu da se popravim, ja chu da priznam sve i krenem*

redom da se jadam i bez srama priznajem o svim svojim osechanjima. Nije uopste bio iznenadjen, kao i uvek, a josh manje me osudjivao, iako to nisam ni ochekivala... Nadam se da che moja grlobolja sada biti potpuno izlechena, jer valjda nikada nisam bila ovoliko iskrena. Inache kada pochinjem sa nekim radom-procesom, uvek sanjam Njega kako "nas dvoje" igramo, nadam se da chemo uskoro da zaigramo ponovo.

Bash kao shto je sve ritam i bash kao shto sve teche kao obrnuta reka mi se vrachamo na svoj izvor... sa jako puno smisla Ti pishesh o tome kao nasledstvo u nama ili kao mozhda zbir svih sakupljenih iskustava iz blizhe i dalje proshlosti i prostora, a prostor-materija i mi-materija, pa kako bi i bilo drugacije, sve oko nas i sve u nama od nechega je sastavljeno, i konstantno se komplikuje i usavrshava, zashto bi bilo chudno da su deca sve inteligentnija, i da svet ide tako brzo napred, eto to je ochigledno, no ono shto u meni ostavlja znak pitanja je svesnost o tome da smo ljudska bicha, kao da to nismo dovoljno isposhtovali, mislechi na sve sukobe i ratove, sve te stomake sa zubima koji prozhdiru nash unutrashnji svet, - svet u nama - tek bleda slika. Zbog toga se i okrechem oko sebe i posmatram one zemlje koje nisu ishle tako strmoglavo u tehnoloshki razvoj, nadajuchi se da chu ipak nachi neki trag koji che me odvesti do chiste vode.... i eto posmatram Tebe na tim slikama iz prirode, sve te ljude oko Tebe, pa si mislim, eto to je ono shto je vredno, druzhiti se i biti dobar sa onima koje upoznajesh, raditi ono shto volish i biti iskren, nauchiti lepo komunicirati, a umetnost pricha dovoljno glasno za one koji imaju sluh i za one koji imaju hrabrosti da joj poklone svo svoje vreme.

Hvala Ti shto mi poklanjash svoje vreme, divno je to shto postojish!

PS. Vojniche jako lepo pishesh, trebalo bi da napishesh neshto za tvrde korice i da i**zborish** pravu **bit**ku!

Mnogo dobra zabava!!!

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Oct 1, 2008 at 9:21 PM

Proslavljeno uz makedonsko vino!

... napokon...

He who reads, has a problem !?
TIKVEŠ
ALEXANDRIA
RIESLING
ALEXANDER
THE
MACEDONIAN
MACEDONIAN
SPIRIT

... Oct 2, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko **Pavleski** to kljajic.biljana

Камилите, Лавовите, но природно и Тигри

Што животинче би се случило доколку во Македонија се спојат камилата со лавот, а драга моја? Дали ќе добиеме големи, работливи, понизни и доброчудни Лавкли, можеби мали, мрзеливи, горделиви и непредвидливи Камлаи или некои други чудовишни, но секако вредни нови видови во сега подолгиот синџир на опстанокот, кои судбоносно, низ време секако би ја стекнале обичноста да бидат сакани... нели скоро, некаде беше откриен зеброид (ни жирафа ни зебра - ко-коме, кој да го знае) што оди на конто на непредвидливоста и на природата... сакам да можам да замислам што производ би добиле доколку тигрицата го засака лавот или лавицата тигарот, но знам дека Царот ќе има тешка битка со онаа извесност на креативноста, љубовта, убавината, елеганцијата, страста - верноста, гордоста - покорноста, суетата - понизноста, преданоста - себичноста, проникливоста и доволното другости, да би го сочувал тронот.

Сакам соништа како твоите во кои животните имаат некои од главните улоги, може и споредни, но од оние што се скелет на содржината и тогаш кога се малку и копопатно во кадар (како Хичкок кај Хичкок). Дали како во басните или можеби повеќе од тоа? Тогаш на сцената ни се случува полна драма од измешани емоции што како да ги надвладуваат стравовите - најчести домаќини во соништата. Сакам да сонувам и „сосема убави“ нешта, и ако помешаните стравови со слатки емоции знаат исто така да делуваат благопријатно, балансирајќи некои иританти и сокови во нашите келии... пушти тоа Станко, нели секогаш би менувал баланс за летање, мрак за Хаваи на пладне, кашасто и лигаво за привлечна расточлива пластичност...

Во една своја драма Богомил Ѓузел од устата на еден циган кој го утешува својот недамнешен пријател ќе изговори, некако задоволно и горд на својата дотогаш неоткриена своја мудрост: *Свакад* (чуден србизам) *башка, има бар два излаза* (со акцент на средниот слог)... а во твојот со симболи богат сон, има толку многу отворени врати, но и лавови, не - да не, дал Господ. Верувај му на Твојот Бог (не се сомневам) бидејќи не е рамнодушен кон твоите емоции, иако ги знае уште пред да настанат (тој е во се и насекаде, нели?) и те поддржува во смелоста да си ја допуштиш пријатноста на емоциите и искреноста... јас пак почнав како оној циганот, поверував дека знам да толкувам соништа (сум го читал Јунг, но...) та отидов дотаму што сега се обидувам да го растолкувам и самиот Бог.

Појма си немам од толкување соништа, но знам да уживам во необичните амбиенти, дејствијата и сценичното во нив, како во расказите - ме фасцинира

таа кратка форма, како што тебе (но и мене) Твојот Бог (иако Големата суштина не секогаш соодветствува во однос со кратката форма) - всушност твоето прифаќање на формата да го имаш него за единствен во животот... споредбава што ја направив е чудникава и ако те одбива или тешко ја вариш, прифати го тоа како факт, дека ми се допаѓа токму тоа што, и како веќе си го напишала, па имам потреба одново да потсетам на истото, со ризик дека не сум го нашол правото место. Ми се допаѓаат расказите токму заради тоа што се концентрација нерастегната низ многу описи, што најчесто ја одземаат силата на повеќеслојноста, херметичното и заведувањето во искажувањето.

Појма си немам... но ми се блиски оние човечки нешта во твојот сон, вклучително и страшните слободни лавови и тигрите што сепак се тука и исправеноста пред болката - вистината... или пак се хиперактивни моите моќи за вообразби... често забегувам и во параноични фиксации, во желбата да ги допирам нештата...

Ти ветив дека ќе ти испраќам фотографии од она ново што сум сработил и еве, доследен сум, не заради тоа што ветувањата треба да се исполнуваат, туку затоа што сакам да ги споделам со тебе, овој пат:

ТЕАТАР САРА БЕРНАР – 25 ОКТОМВРИ 1903:
Омаж на Жан Жорес - Модифицирано ® :
Про Курдистан и Баскија, и
Мемориски точки и дигресии - Од албумот на
Стојко Македон Беломорски

Тоа е првиот дел од Проекција Балкон (пропуштив да ти го испратам пред вториот и третиот дел) што го реализиравме во Париз 2006 и со тоа ја имаш целосната слика за трите засега презентирани проекти, нели следи уште оној во Дар ес Салам. Фотографиите се од поставката и отворањето. Фотки од материјалот во делото ќе ти испратам во следните мејлови.

П.С. Имај убави соништа, убаво ги раскажуваш.

П.П.С. Во 02:15 отворив мејл за да ти го испратам мојов и многу ми се допадна виното што си ми го испратила, но јас сум сеуште на ракија (така ми тргна) и верувај не помалку добра од твоето вино, наздравје, драги мои...

ОМАЖ НА ЖАН ЖОРЕС - МОДИФИЦИРАНО®:

Про Курдистан и Баскија, и Меморијски точки и дигресии - Од албумот на Стојко Македон Беломорски

® е дело кое егзистира во својата херметичност. На галерискиот ѕид стои реченицата: , а упатува на настан во Париз, кој (да потсетам) се случува нецели три месеци по Илинденското Востание и Крушевската Република.

Љубопитството и проективноста на реципиентот, прашалниците и загатките што произлегуваат и, возбудата во откривањето, се алатките за влез во времепловот од настани, слики и значења поврзани со Франција и Македонското прашање.

Вообразувањето и откривањето на делото е всушност самото дело.

Како дупка во делото:

Социјалистот Жан Жорес, како претседател на Комунистичката партија на Франција, 1900 - тата година формира Движење Про Ерменија и Македонија.

Во вториот дел од Омажот [папка со фотографии и документи (своевиден регистар на повеќеслојното Француско присуство во Македонија), извадоци од француски престижни книжевни дела, авторски парчиња и интервенции, и ...], како контрапункт или потврда за црно - белата слика на Францускиот однос кон Македонското прашање, стојат сликите во , кој патува низ блиското ни време: регистрира, афирмира, пермутира, првертира, дигресира, проектира, иронизира и потсетува дека Македонија има море.

Уметникува човекот и мисли дека ги тенчи линиите на правоаголникот на изразноста.

Во продолжена смисла во однос на носечката оска на делото, материјалот во папката ги допира и аспектите на оптовареноста на француското современо општество со рецидивите на колонијализмот, „проблемите“ со доселениците, всушност видовите на различноста и нетрпеливоста, што ги пронајдов и извлеков од осумте романи (во последниве 25 години) на добитниците на наградата Гонкур, преведени на македонски.

Станко Павлески, 25.03.2006

TEATRE SARAH BERNHARDT
25 OCTOBRE 1903

TEATRE SARAH BERNHARDT
25 OCTOBRE 1903

TEATRE SARAH BERNHARDT

Mudro... mudro...

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Oct 2, 2008 at 10:50 PM

... Svog Boga... (josh kao mala prihvatila sam formu Jednog da ga imam za zhivot... Da, shvatila sam napokon shta si hteo da mi kazhesh... bash izgleda konfuzno... isprichachu ti prichu... malo njih je zna...

Kao mala… kada sam bila devojchica, desilo se da sam sticajem okolnosti i po mojoj tada proceni bila osramochena pred velikim brojem rodbine od strane mog oca koji je hteo da bude dobar roditelj tako shto mi je odvalio teshku shamarchinu, jer sam jednom svom bratichu koji me konstantno izrugivao rekla nedolichnu rech...Nije me boleo shamar, nego me bolelo to shto niko nije znao koliko je on mene vredjao, ali bio je pametan i to je radio tako da niko nevidi i nechuje sem mene, a ja sam naravno bila potpuno ne taktichna. Nikada u celom svom zivotu nisam bila toliko nesrechna i stala sam na terasu i iz sve snage vikala... hochu istinu... to je trajalo i trajalo, a ja sam vikala kao da se davim, odjednom sam se neobichno umirila, neshto me umirilo, a bila sam jako besna, chak mi se u jednom momentu uchinilo da sam neshto vidjela, iako je lako moguche da sam odbrojala sve zvezde oko glave *:) Ubrzo nakon toga susrela sam se sa Likom i prepoznala sam onaj mir sa terase koji me opchinio, a Njegovo ime...... kada se prevede na moj jezik znachi Istina.

Svog... svaki chovek u svom zhivotu ima autoritet kojeg obozhava, snaga kojom nekoga voli ili obozhava je onolika s kolikom se poshtuje Bog, ukoliko imamo nekog idola, nebitno ko je on zapravo mi stavljamo njega na TO MESTO gde bi trebalo da stoji zapravo chisti autoritet koji mozhe da nas vodi prema istini, no jako chesto to mozhe da bude osoba... potreba... jako chesto zelja (pa cak i zelja za Bogom), tako da je zapravo pitanje koliko mi zapravo verujemo ili se prepushtamo?

To mozhe da se menja u toku jednog dana mnogo puta, zato jer nam je um kao gladni majmun, no ako smo svesni svog majmuna, dobro je ponekada baciti mu neki slatkish da se zaigra, a kada je majmun miran, um se kristalishe i dozvoljava saznanju da se uoblichi i mi igramo svoju igru.

Tako su zapravo ljudi koje zovemo ateisti, veoma vazhni ljudi i ja ih mnoge veoma cenim, jer oni sa velikom snagom veruju u sebe, shto nije loshe, uporni su i tvrdoglavi ali njihova stvaralachka snaga prilichno je jaka, jedino shto je u ovom sluchaju prilicno jak ego i stalna potreba za potvrdjivanjem sebe, no bash taj veliki ego stvara velike stvari, veliki ego je mochan i jak i odlichno je kada se iskoristi za neshto dobro.

... prihvatila sam formu Jednog... htela sam da kazhem da neche dochi u nijednoj formi... ako tu formu prvo ne prihvatimo sami, kroz moje iskustvo veoma je tolerantan i nenametljiv, tek kada Ga svesno odaberemo ili mozhda prepoznamo, to je vazhan momenat, jer ono shto nemozhe da se opishe rechima je da smo duboko u sebi svesni te veze ili potrebe. Odabrala sam formu Jednog, mislechi na apsolutni subjektivitet, sveprisutan i sveobuhvatan kroz formu da kazhem jedne postojeche Osobe (iako mi je ovo smeshno jer Ga nikada nisam dozivjela kao posebnu osobu), koju imam za zhivot, zbog tuzhnog saznanja da jedan dan chak i tu formu obozhavanja moram da napustim, prepoznavajuchi sebe u toj velichini... On tako kazhe... Ali poshto nikada ne bih mogla tako da volim sebe, On me prvo rastavlja, razrushi i pokazhe sve slabe tachke i loshe temelje, a onda chvrsto gradi uz veoma jako vezivo Ljubav&Uvid.

To jasno vidim u svom zhivotu kroz neke bitne veze, kako se drugi ljudi prema meni odnose mi je veoma vazhan znak, to jasno govori o meni i o mojim slabostima, ali ono shto mi je postalo veoma vazhno i hvala na tom saznanju, je... da mi je postalo vazhno kako se ja odnosim prema drugima.

Isto tako ostala mi je urezana jedna Njegova recenica, koja otprilike glasi... da su mnogi nauchnici verovali u Boga nikada nebi doshli do chistih i velikih saznanja ili otkricha, jer bi u momentu kada bi doshli do nechega shto nemogu da reshe rekli... pa Bog je tako hteo...! Nekako je to u meni pomirilo i umirilo jednu jako komfuznu Biljanu, kojoj nikada nisu bili bliski nikakvi sistemi, pa ni religijski, oduvek sam znala da nisam religiozna i da ne mogu da pratim neshto shto nije na mojoj stazi i kada sam chula da je religija samo vozilo koje nas dovozi do nashe duhovnosti, pomislila sam da je samnom ipak sve valjda uredu, samo je do mene nekako stiglo chudnim redosledom.

I da... zashto Ti sve ovo pishem... i zashto mi je sve ovo vazhno, je da je deo mog zhivota na fakultetu preslikana slika... od prvog momenta znala sam da Te cenim i da si u mom zivotu vazhan, iako nisam imala pojma zashto? Kada sam chula da cesh predavati vajarstvo istog trena sam otishla da zamenim smer sa slikarstva na vajanje, iako sam bila svesna da chu biti sama u klasi, cak nisam stigla ni da odluchim, jednostavno je bilo tako.

I stvarno... sve moje iluzije si veoma elegantno rushio, (naravno to mozhe samo neko ko dobro poznaje tvrdi materijal)... i gradio me samo od vrednih i vazhnih tvari, a tako radi samo pravi Uchitelj. Nemam pojma u shto verujesh... chak neznam ni koliko si svestan... koliko dobro igrash! I sada kada stojim na ovom mestu i kada gledam na sve iz ove chudno okrugle perspektive, nevidim nikakvu razliku i josh manje znam ko si ti meni... ali nije mi vazhno... i dalje verujem da je dobro!

Ako je istina da smo mi ono kako nas drugi vide... i ako postoji tvoj odraz na meni, nadam se da se Lepo vidish!

PS. Jednom kad si doshao u atelje, ja sam uradila neku glupu skalameriju, a tako sam mislila da je bitna, a bila je jadna i klimava, ti si doshao i izderao se bukvalno na skulpturu, shta je ovo... bog... uspeo si i da nabrojish neke! Ja sam se smrzla... mislila sam Biljana ti si promasheni sluchaj, nikada od tebe neche biti nishta.

Chim si izashao polomila sam skalameriju i bacila. To veche sanjala sam nejneobichniji san u kome mi golub stoji na vrhu glave, toliko realno da sam mogla da mu osetim miris i kako me krila drmaju po glavi, odjednom jedna ogromna desna ruka spusti se na goluba, koji se u tom trenu pretvori u onu istu skalameriju koju sam bacila, dok je ta ruka bila na skulpturi chulo se ...mozhe ovako... a kada se ruka podigne opet je bio golub, uz komentar... a mozhe i ovako!

Neko je hteo neshto da kazhe... materija ili zhivot?... zhivot ili materija?... materija je i zivot, neznam, ali kada sam diplomirala nechu nikada zaboraviti, rekao si za umetnost, ne secham se konteksta, ali secham se svake rechi... *ima jedna velika ruka iznad svega ovoga...* a ja sam imala josh vechi upitnik iznad glave, ogroman kao planina… i pitala sam se da li chu Ti ikada ovo rechi, onda nisam mogla, a sad sam matora lavica (17.08.1976) i nije me strah :)

... Oct 3, 2008... (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

... НО И ОГАН...

Оние кои силно веруваат во себе градат храмови во себе од концентрираните големини градбени елементи: оние везивните, плод на некаква даденост допрена од бога; оние искуствените реално опитни; оние насетливите и мисловно изводливи; ... секако, вклучително и религијата, што заедно цврсто ќе ја извишат восхитувачката градба... а другите (доколку сиорановски ги сведувам луѓето на црно-бело) го чинат истото, но со поинаква редоследна поставеност на градбениот материјал. Верувањето во Својот Бог (она највисокото и во храмот восебе) каква и да е неговата појавност е „ликот“ во кој се огледуваме, всушност основната оска на повеќедимензионалното што сакаме да ја изградиме и како своја.

Со првите мои реченици во **... но природно и тигри ...** посакав уште еднаш да те насмејам со заумните конструкции што ги смисли мојот мал мозок, но очигледно не ме бидува, иако кога ги препрочитував пред да го испратам мејлот, слатко се изнасмејав, некако задоволен што сум можел тоа да го смислам, а посебно да ти го напишам. Благо инсинуирам во тоа парче и во некои други во текстот, со желба за мала елегантна леснотија низ форми што во себе заробуваат нешта што

и неможам доволно да ги објаснам - како мали пируети во желбата... што би го направиле текстот позанимлив и поприфатлив за исчитување, а притоа да не изгуби на значењата и соопштувањата што од него произлегуваат.

Мојата инсинуација со ... Svog Boga... prihvatila sam formu Jednog da ga imam za zivot... покрај суштината во инсинуиранито (во прилог на неколку можни читања) фрла сомнеж во природноста на конструирање едни-единствени рамки во кои би минувале низ животот, но допуштам дека не сум разбрал најдобро, а стои и тоа дека моите хиперактивни вообразби здраво се откачиле. На мислата како нај слободната категорија во нашата природа, иманентни и се ескиважи и размрдувања за да го обезбеди потребниот дополнителен кислород што и е неопходен и кон тоа најчесто не е врзана за реалноста или некаквите видови на рамковидна реалност.

Кога ќе ја ставам главата на перница, како да се будам, бидејќи мноштвото светови што ми прелетуваат во мислите изгледаат повеќе од живот или будност. Кога сум буден, како да почнувам да сонувам и така да ја конвертирам реалноста кон оние светови на перницата, и во таквото нивно вкрстување се случува некаквата моја реалност. Се разбира, далеку е ова од ексклузивитет, помалку или повеќе во сите нас се случува оваа иста возбудлива изместена реалност...

Прости и не ми се лути за инсинуациите што како контрадикторната реалност сонувачки се провлекле во метафорите, бидејќи вистински очекував тие да ја пробудат Лавицата во тебе (помислив и на тигрицата не-да-не) та да почнеш да се превиткуваш и преврртуваш од смеја.

.... не така јасно како ти, но успевам да си ја вратам сликата на она што се случи на Вајање, не така дамнешната 1997/1998 (станува настан, ха-ха-ха...) и ти благодарам што ме враќаш на тоа за да се обидам да си објаснам/да ти објаснам што всушност се случи, бидејќи кога ги прелиствам фотографиите од твојата дипломска (од различни причини и поводи) некако се враќам и на таа слика, веројатно затоа што и кај мене се силни причините да ти зборувам за тоа.

Мислам дека во ателјето се судрија климавата направија (според тебе) што врескаше дека е скулптура (што незначеше да биде уништена, бидејќи постоеја шанси да преживее), твоите 21 година (не се пресудни, но во овој контекст не и незначајни) и моите методи, желби и поигрувања високо-ниско со тие значајки во изучувањето на повеќеслојноста на скулпторска материја, и сето тоа наспроти моменталната моќ за апсорбирција кај тебе (практикантите) за што (убаво резонираш) честопати не сум ни свесен дека дури и добро ги склопувам коцкичките. Дури и дубење на глава и други циркузарии се во игра, но нужно со стил (дали во тој момент заборавив на стилот?), во кои се верува дека доведуваат до квалитетен резултат. Секако треба да се биде и доволно медиум во кој можат да се вкрстат тие учителски расшетувања по она што било вредо да небиде пропуштено во делото

и во самиот процес на приоѓање кон творечкото. Ти Билјана беше и доволно свесна за себе и доволно капацитет, но и доволно медиум во онаа моја смисла, па претпостави како се крши учителот кога реално констатира дека во моментот не функционираше со полн капацитет, но пушти тоа, погледот врескаше од болка пред резултатот со мноштвото протези и други патерици.

Ти можеше во тој момент да го поднесеш тој учителски удар со помалку стил, а сонот произлезен од твоите прашалници и логичниот бес и пркос ни трансверира помирлив метаговор - Јас можам...

Да се обидам и поинаку... дали во ателјето се вкрстија трите засебни енергетски круга и во точката на вкрстување експлозијата доведе до пресврт, катапултирајќи есенција што го побарува својот приемник (секако Тебе) во кој ќе се собере и ќе стане видлива, ќе се појави пред нас во вид на слика, можеби предмет, скуптура или вистина. Како кај Тесла, но тој зборува за два енергетски круга: внатреземјишниот и околуземјишниот енергетски круг што во точката на нивното сечење може да вшмукаат се што ќе се најде во тоа поле и во непроменета единица време да биде пренесено до приемникот, било каде и на било каква оддалеченост на земјата или галаксиите. Дури и денес науката тешко го капира Тесла, јас секако уште потешко, но се радувам на моментот кога во непроменета единица време од овде, пишувајќи го мејлов, би можел да се најдам во Нови Сад, Охрид, Њујорк, Сиднеј или можеби Ерековци.

Да споменам дека твојата дипломска беше една од најдобрите (и по мислењата на колегите) што се случиле на ФЛУ-Скопје и тоа зборува за тебе, но понешто и за мене, нели?

На она моето ... *ima jedna velika ruka iznad svega ovoga...* јас неможам да се сетам, ти секако повеќе го паметиш твојот голем ден, но тоа што неможам да се сетам на оваа убава реченица, како да не е од мене изговорена, уште повеќе ја потврдува суштината на искажаното, во тој момент можеби и јас сум бил допрен од истата таа голема рака.

И покрај се, ти си и здрава и жива после се што преживуваше со мене, но и успешна во HeArt-ot (дали те исполнува, би сакал да слушнам) и не ми забележувај за ова што следи натаму - а доколку и натаму сакаш да правиш уметност потсети се на себе од 1998-1999 и доколку се почувствуваш како почетник, знај дека си на добар пат... пушти ги моите раздробувања (освен ако во нешто можат да помогнат) на **Landescape**-от, тоа е добар проект. Налути се, но и подготви се за континуирано практикување уметност, бидејќи таа, нели е како љубоморна жена - бара секојдневно да и потврдуваш дека ја сакаш...

Незнам дали за време на твоите студии сум го споменувал или прераскажувал прекрасниот расказ на Богомил Ѓузел - Машина за пишување? (заради ништо друго, само затоа што е бисер и затоа што нема студент што одмене не го слушнал,

некои дури и повеќепати). Мислам дека вие сепак ја немавте таа убава можност, па еве, накратко ќе се обидам десетината брилијантни страници да ги сместам во неколку мои реченици:

... Загрижен млад писател се изјадувал на секој колега кого попатно ќе го сретнел, или неслучајно ќе го видел по повод одреден настан, и тогаш нашироко им раскажувал за својата болка што му ја причинувала неговата машина за пишување, која многу тропала и имала насебе многу непотребности: многу алкички, шрафчиња, но и строги агли што чудно ја раздробувале светлината. Сето тоа, така му ја одземало концентрацијата што станувал немоќен за било што, а камоли за оживување на белината на листот. Така немоќен, талкал кутриот по сите можни продавници со верба дека сепак ќе најде таква машина каква што нему му треба, но ништо, таквата машина што тој веќе ја беше сонувал никако да ја пронајде.

Така, несреќникот веќе предаден на неможноста, налетува на колега што има вистинско разбирање за неговата болка и длабоко сочувствува со него во желбата да му помогне. Тој, како испратениот од Господ лично, некако одеднаш, како од нигде никаде, се присетува човекот дека машина со таков опис како оној на неговиот веќе потиштен пријател, би требало да се најдува некаде на неговиот таван, помеѓу мноштвото други предмети со истата судбина. Двајцата среќници бргу пристигаат до домот на сочувствителниот господин и пред да се качат на таванот, испиваат по една лута препеченица за подготвено да можат да се сретнат со среќата-убавицата која во куферчето, целото прашливо од историските наслаги, треперливо чека на историскиот момент кога одново ќе може да ја отчукува вистината, за почеток се разбира онаа што сега така јасна му е во главата на потиштениот млад писател.

Го симнуваат куферчето, потем со невидено внимание ја чистат наслагата прашина и доаѓаат до најважното - шкљоц на отворачот... молк, ништо не се случува, уште едно тапо шкљоц, но никако да се отвори капакот, уште еден обид и повторно ништо, и по четвртиот пат кој ли веќе беше, како претходно да не се противело тоа сјајно парче спојувалка, наеднаш пред нив се отвора целата убавина на драгоцениот предмет на писателовата нужност, без кој неможела докрај да се расточи вистината која нели, веќе му е целосна во главата на доскоро потиштениот млад писател и чекала кутрата да види светлина.

Целиот среќен, набрзина го зграпчува куферчето, го зграпчува толку цврсто за да го избегне и најмалиот ризик некако да му се измолкне од рацете, некако да го испушти та целата содржина во него да се раскости на асфалтот и да се разлетаат на сите страни буквите, федерчињата, алкичките, шрафчињата, запчаниците, зглобчињата и сличните ситнини што потоа ни саатчија да неможе да ги стокми. Крајно е внимателен при поминување на улиците, посебно на непрописните места по кои поминува за да го скрати што повеќе времето, толку потребното време,

бидејќи неможе да го запре до оној така посакуван момент кога ќе ја постави оваа убавица на неговата работна маса.

И конечно доаѓа и таа возбуда - го става листот хартија и започнува: ЕДЕН ПРОЛЕТЕН ДЕН, па настапува нормалната пауза... битни моменти на очекување да експлодира секаква брана и сета содржина што го измачува силно и незапирливо да се растече... но паузата станува вечност........... можеби заради силната желба, бидејќи нели, се беше тука во неговата глава, но................. му светнува на човекот, сепак му светнува дека вистината би можел да ја напише и со пенкало, не-не, не поднесува човекот синтетика... сепак, по долго двоумење се одлучува дека е најдобро со молив да го стори тој пресвртен чекор, бидејќи тоа е убава пишувачка материја и цврста, така цврсто заробена во тие нејзини дрвени коритца. Зема лист и почнува се одново: *ЕДЕН ПРОЛЕТЕН ДЕН* , но одново истата мачна пауза, како вечност.......................... Помислуваше, сешто помислуваше младиот писател, на кого вистината сепак му беше во главата, и на крајот цврсто одлучи и не од немајкаде, дека вистината воопшто и немора да ја напише, може да си седи таа во неговата главата таква нераздробена, нели таму е целосна и секако најбезбедна и заштитена.

П.С. Те молам погледај дел од фотографиите (од вкупно 137-те, во А4) употребени во Проектот Театар Сара Бернар..., а во следниот мејл ќе ти испратам и дел од принтовите (од вкупно 124-те, во А3, А4 и А5)...

PANNEAU RÉCLAME
DE HENRI GOUGAND

JEAN JAURÈS

GRAND QUATRE,
VERSAILLES, 1919

GRAND QUATRE, DOJRAN 2006

MARSEILLE, 1934

BITOLA

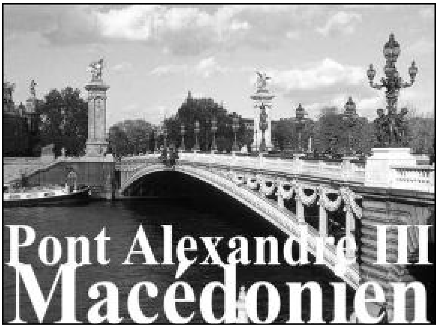
Pont Alexandre III
Macédonien

CCF SKOPJE

SARAH BERNHARDT

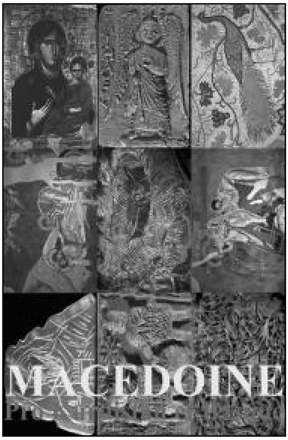
MACEDOINE

MESSAGERIES MARITIMES
PAQUEBOTS-POSTE FRANCAIS
M.M
Guadalquivir
Salonica 1903?
AUSTRALIE
INDO-CHINE
OCEAN INDIEN
MÉDITERRANÉE

CMF
BITOLA

Monument de combattants français -
KARASLARI-VELES

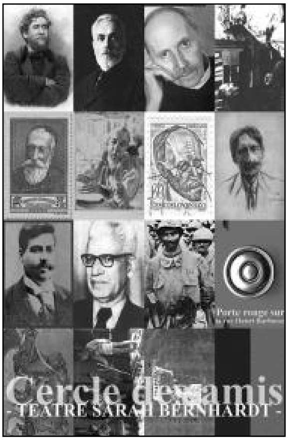
Porte rouge sur
- TEATRE SARAH BERNHARDT -

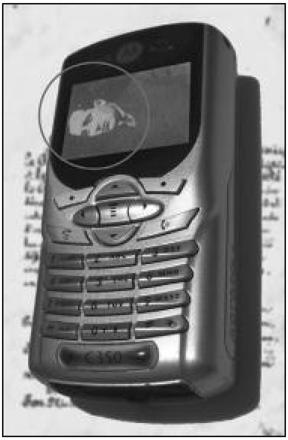

He who reads, has a problem !?
ALEXANDRIA
ALEXANDER

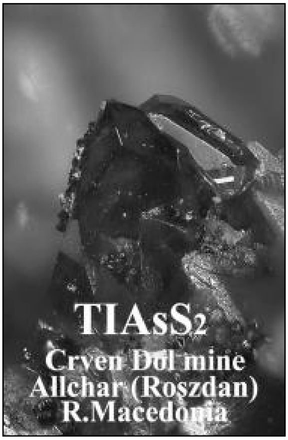
TIAsS2
Crven Dol mine
Allchar (Roszdan)
R.Macedonia

Na slovo O...

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sun, Oct 5, 2008 at 11:53 AM

Oprosti, nisam stigla ni da napishem sve, bacila sam se na objashnjavanje detalja... Zato je ona pricha koju si mi poslao... odlicna, jako mi se svidja...

Naravno jako sam se lepo nasmejala i ne samo to... videla sam vech kako moj blesavi um kreira pomeshane slike i to me josh jednom podsetilo da bez strasti nema ni umetnosti, josh uvek mislim da je kreativnost ista sila kao i libido i da je to nachin na koji nastaje mnogo toga na ovom svetu... pa i Landescape, nisam stala... samo sam Te ostavila da mi prichash... to je i nastalo zbog tebe, ti si moja kisha”””””””” ... zbog tigra i lava imam novi deo koji mi je nedostajao da mi ugreje ruke… (ovde je bash hladno ove dane)... a ovaj put ne zhelim mnogo da mozgam... hochu da vidim shto mozhe ljubav, samo imam dilemu kako chu potpisati izlozbu **SBTIALJNAKNOA PKALJVALJEISCKI**?

Naravno da si nedostajem, naravno da me nishta vishe ne ispunjava nego tihi govor “mojeg” malog sveta ... ali eto morala sam prvo da uredim svoju okolinu, promenim mnoge pelene, skuham mnoge ruchkove ispeglam bezbroj koshulja, ne spavam 101- u noch zbog temperature i dechijih bolesti dozvolim svom muzu da uspe u karijeri postavljajuchi sebe kao temelj kuche proshle su godine 27.08.2008... :)

Jako si lepo opisao “uchiteljski udar”, ja sam mislila bash na to... zapravo to mi se i svidja kod tebe i nisam mislila negativno kada sam to spomenula, to mi je bio znak da ti je kao profesoru stalo... boli i kada se radja dete… pa se jako i voli... nisi me nikada povredio... samo si me malo prevrnuo u meni samoj, mislim da si divan uchitelj i ne samo uchitelj, vajar pre svega, koji mozhe da vaja i karakter, ja josh uvek znam jako malo o tome, u HeArt-u se srechem sa decom kojoj su najvishe idoli likovi iz crtanih filmova, raduje me shto sebi trazhe heroja, ali to pomalo i smeta, pa moram da igram igru na prstima, da ih ne povredim, a da ipak iscedim koju kap njihove neiskvarene slike o ovome njihovom svetu. Dok se igramo ja im spomenem, po kojeg autora, ispricham im prichu o “zvezdanoj nochi” i nekom tamo Van Gogu... fascinantno je da kada im spomenesh to da je ta osoba zhivela od… do… uopshte ne zhele da se pomire sa time da te osobe vishe nema... trazhe bilo koji nachin da je ipak moguche da ta osoba zhivi i danas... a ja si mislim ziveche i zivi, ali vazhno je i neshto znati o njima i njihovim delima, zato i jesmo tu na samom pochetku sebe, gde nam je umetnost postavila ogledalo da se prepoznamo, mogla bi da se ljubim sa ovom misli............. ali onda izadjem u svet gde npr. moja svekrva kazhe

da umetnici ne treba da imaju decu, jer nemogu da ih hrane... gde ljudi znaju sve moguche tracheve zhute shtampe, a nikada nisu priushtili sebi da prochitaju bar tri reda bilo kakvog teksta o umetnosti. Kako bi volela da se bar za mrvicu to promeni. P.S. Nisam ti pisala o delima koje si mi poslao, hochu *polako* da ih razgledam.

... Oct 5, 2008... (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Во име на дождот

Ми се допаѓа насловот... што го предлагаш и не е нужно неговата конструкција да ја направиш видлива, бидејќи со оттајнувањето ќе ја изгуби силата во јаснотијата на својата читливост. Одлично звучи, некако јужноамерикански или африкански и затоа пушти нека заведува со својата мистичност, доколку сепак гравитира врз тој корен.

.. дигресија, за момент (тешко излегувам од себе)... колку само малку посветувам на просто човечките нешта и нормално е што очекувам животниот рекапитулар да ми ја испорача сметката (континуирано сум кај него на кредит), но тоа не е тоа што ме загрижува туку чувството за пропуштената можност скриена во недоволно допрените слики на реалното бивање во реалноста и секако во можноста видно повеќе од себе да им дадам на другите што ги сакам, а за жал недоволно сум научил онака просточовечки тоа да го искажам и практикувам - толку мали нешта, но...

... уметниците? Тие се како чист воздух, само што децата најчесто многу подоцна сфаќаат колку тоа било значајно и пресудно занив...

... точно од 17-27. 08. годинава бев во Стење - Преспа, туристички незагадено и прекрасно место за опуштање... ќе ти испратам неколку фотографии..

P.S. Непотребен коментар... , но грижи се и за својата кариера...

P.P.S Ти го испраќам материјалот што ти го најавив минатиот мејл и уште еднаш мојот краток текст за проектот... фотографиите и овие принтови покрај својата самостојност сепак припаѓаат во онаа папка (албумот) на масичката и нужно во тој контекст треба да се проследуваат... уште нешто, во принтот-мејл до француска амбасада ќе забележиш дека се јавува Славчо Спировски (покрај другото ми е и внук од сестра - драгата моја сестричка...) во име на автор на проектот, бидејќи се исплашив дека може да ги налутам французите па да не ми дадат виза - кој да ги знае до каде можат да бидат осетливи тие од ГОЛЕМАТА ЧЕТВОРКА... материјалов е преобемен за проследување, но те молам посвети му толку колку те држи трпението и толку колку ти го задржува вниманието...

MICHEL HOST
Vallet de la nuit

Partout des faces jaunes, fermées. Sur le quai une main a écrit: JE SORT DE PRISON, JE N'AI PAS DE TRAVAIL... Une annonce, parmis les dessins sur les murs, était écrite des lettres noires: IL Y A 20.000 ANS VOS ANCETRES ONT ETE DES N[illegible]GRES. A Vitry je me suis monté en [illegible] les mêmes couleurs tombaient des [illegible] dans les rues. Les mains [illegible] volants. Villeneuve - le - Roi, avenue Maréchal Joffres, rue Liothen, rue Général De Gaulle. Le profit des guerres, de la colonisation, dans la toponymie urbaine...

Baton d'Abonos

YANN QUEFFELEC
Les noces barbares

…On nètait pas encore chez les nègres, à Peilhats. A pro pos de nègres, il y en avait deux à l'hotel de la plage, et pas aux cuisines, hein dans la clientèle s'il vous plait. Un couple marié soi - disant, et qui avait fait le voyage de là - bas jusqu'ici pour se reposer…

Baton d'Abonos

AMIN MAALOUF
Le Rocher de Tanios

"Qui porte en cette affaire la responsabilité la plus lourde? Le pacha d'Egypte très certainement, qui a dressé les Montagnards les uns contre les autres. Nous aussi, Britanniques et Français, qui sommes venus prolonger ici les guerres napoléoniennes. Et les Ottomans par leur incurie et leurs [illegible] fanatisme. Mais [illegible], parce que j'[illegible] à aimer cette M[illegible] comme si j'y étais né, seuls sont impardonnables les hommes de ce pays, chrétiens ou druzes…"

Baton d'Abonos

TAHAR BEN JELLOU
La nuit sacrée

- Il faut que j'y aille; les gosses sont terribles. J'essqie de leur faire apprendre le Coran somme je l'aurais fait avec une belle poésie, mais ils posent des questions embarrassantes, du genre: "c'est vrai que les chrétiens iront tous en enfer?" Ou alors: "puisque l'islam est la meilleure des religions, pourquoi Dieu a attendu si longtemps pour la faire répandre?" Pour toute réponse je répète la question en levant les yeux au plafond: "Porquoi l'islam est arrivé si tard?"… Peut-être que vous, vous connaissez la réponse?...

Baton d'Abonos

Извадоци од четири книги, од осумте Гонкурови награди (во сите видлива е оптовареноста на француската литература со проблемите на колонијализмот) што се преведени на македонски во периодот 1981 - 2006 (првиот и последниот мој престој во Париз)

Opasna osmorka!

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Mon, Oct 6, 2008 at 3:25 PM

... pokushala sam da slozhim "balkon" u prezentaciju, da lakshe razgledam, ali mi je zablokirao...

Prvo,...... svidja mi se ambijent, sigurno je tamo bilo prilicno lepo... shto postavljen u odnosu na prozor..., ali i radno za posetitelje... pala mi je na pamet misao koju sam ti poslala "da izborish pravu bitku", ali vidim da bash to radish ili radite...

Svidja mi se nachin na koji se komparira istorija i slazhe se u ovom vremenu, kako bi bilo jasno! Kao i vremenske koincidencije,... no osecham i svoju rupu u znanju u vezi toga, pa mi zato stalno neshto fali.

Vidim da je ulozheno puno truda i vrednog razmisljanja, pa chu morati da gledam iz te perspektive josh neko vreme... sedechi na balkonu... ukoliko zhelim da stvorim bar malo blizhu sliku ili da si ju nekako priblizhim, neznam kada sam svesno ili nesvesno zapostavila da li politiku ili istoriju, pa valjda i kulturu pa me to sada kochi.

Nisam znala da ti je Slavco rod, bash sam danas gledala katalog sa izlozhbe...

Imamo i mi neki plac na Prespi... nisam nikada bila i zhao mi je... nadam se da chu otichi pre nego se proda.

P.S. Hvala za podrshku!

... znam da nemam pravo da ovo kazhem, sve shto sam od tebe do sada dobila je poklon... ali... nemoj da oterash onog neozbiljnog Stanka, nedostaje mi...

(_____ ja uvek neshto negde zeznem? _____)

... Oct 7, 2008...

До нова дупка во главата...

Stanko Pavleskii to kljajic.biljana
show details 2:54 AM

... во еден текст на Раша Теодосијевиќ има парче во кое генерално ги опишува карактерите на уметниците и критичарите (нели јас се занимавав со тој проблем) што парафразирајќи го звучи вака: ... и едните и другите имаат дупки во главата што им свират - им свират дупките во главата и се прошируваат во големи дупки...

Кога поново ќе ми се отвори некоја таква дупка во мојата глава, како оние на Раша (кај уметниците тоа стандардно често се случува, нели?) таа одново ќе почне да свири несериозности, драга моја, а тоа можеби и ќе те насмее? Ќе се потрудам да не ти недостасуваат лудости толку колку што јас неможам да бидам несериозен и луд (Бог... што тука да се прави...)... Кога го споменав Раша, незнам од каде но се потсетив на Танас Луловски (Бог да го прости, бевме пријатели...) всушност една случка што се случила во Њујорк кога со неколку колеги имале изложба, чинам во тогашниот Југословенски Културен Центар, доколку таков постоеше, не сум сигурен или можеби во некој друг простор, не е ни важно: шетајќи низ њујоршката врвулица на Тане му успеало да фати пеперутка (а ги сакаше тие нежни треперливи суштества) и крајно изненаден, повеќе засебе искоментирал - Зарем и во Њујорк имало пеперутки?... многу го сакам овој простодушен коментар... ете една убава возбудлива уметничка свирка од дупка во главата, а имаат уметниците повеќе вакви или онакви, помали или поголеми дупки што свират вака или онака, но секако им свират дупките... што туку сум се зафатил со тоа дупките та дупките - што се овој лудиов Раша може да ти направи та да не се можело да се излезе од неговиов филм...

Чао драг мој Раша, твоиве глупости знаеш дека ми се занимливи и пријатни за ментална гимнастика, но јас имам и посериозни нешта во животот... треба што поскоро да и го испратам мејлов на Билјана, ја знаеш, онаа прекрасна колешка од Нови Сад и понешто од Скопје, ја знаеш и нетуку се прави луд пријателе, кога исто така знаеш дека и нестрпливо ме очекува... не се секирај ќе ти се јавам, ајде ајде, и секако ќе ти раскажувам... иако неможам да се мерам сотебе, зошто си за гради пред моите помалку затапени моќи за прераскажување.

Куртул да се немало...

Извини Билјана, еве ме поново... Преспа е прекрасна и малку размисли што би правела со тоа ваше парче земја. Одлично што сеуште го имате тоа парче земја што и физички ве врзува тука.

За изложбата во Париз? Беше поставена во една од 7-те галерии (секој спрат галерија) во дел од скоцканиот простор на Cite Internationale des Arts. Во овој комплекс Р. Македонија 1999 г. закупи ателје на 40-годишно користење и тоа е убава прилика за уметниците (по двајца) континуирано во термини по два месеца да можат да го доживеат Париз, некои дури и да реализираат работи или проект за претставување. Србија исто така има свој простор, па би можела да се распрашаш каде и како се конкурира (кај нас тоа оди преку Министерството за култура). Тоа би можело добро да ти дојде, доколку малиот Милан и HeArt-от не бидат премногу љубоморни, размисли... кога ќе се одлучиш секако ќе имам да ти раскажам и други детали.

... Подготовките за мојот проект (но и другите два од... Балкон-от) вистински беа исцрпувачки, нужно беше да протресам еден подолг список на историска литература и неверојатно, тоа се покажа за прекрасно искуство. Покрај потешкотиите сето да се организира и договори, уживав во запознавањето одблизу на повеќето институции и личностите со кои се среќавав, што ме збогати со дополнителни сознанија, но и со нови познанства и пријателства. Убав дел од проектите што пристојно ти ги доближив го носат тој истражувачки карактер, или тоа во голем дел ги определува - тоа станува суштинско. Проектот ја поместува перспективата што западњаците најчесто ја очекуваат од уметниците од овие наши простори и затоа погледот од Ложа (кој од високо гледа подобро гледа, но нели има и она - кој високо лета ниско паѓа, што пак ние го конвертираме во кој високо лета високо паѓа) некако потешко го варат. Како и да е јас елегантно и сериозно се шегував соопштувајќи една друга вистина или можеби самата неа.

... Би ми било страшно непријатно, доколку овие мои писанија прозвучуваат фалбациски и самопромовирачки, бидејќи се трудам да внимавам на мерката во искажувањето и понекогаш тоа дури и ми успева.

P.S. Во моментот кога се обидов да те уловам на Chat, само што го завршував пречитувањето на текстов, пред да ти го испратам (уживам да ја проверувам конструкцијата на мислата) и сакав да ти испратам неколку фотографии од Преспа - Стење и Коњско, кое нели е најблиску до островот Голем Град, но гледам ме гази времево, а утре студентите неверувам дека ќе имаат разбирање што професорот заглавил на мејл...

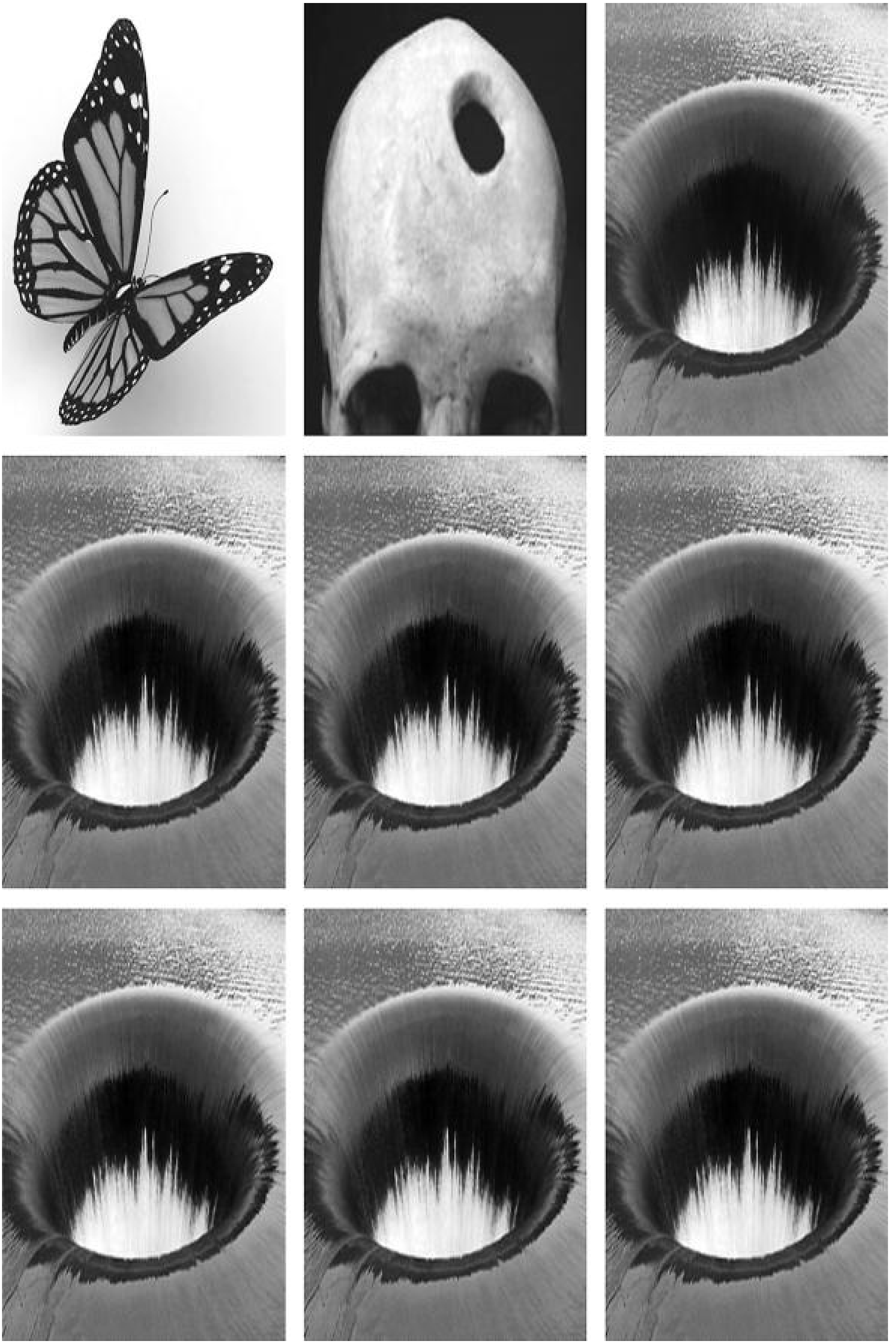

Chat with kljajic.biljana@gmail.com

from **kljajic.biljana@gmail.com** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Oct 8, 2008 at 1:17 AM

1:02 AM **me**: Што тоа правиш драга моја во овие доцни саати

1:07 AM Ми побегна за малку...

1:09 AM Ќе те уловам во следна прилика

1:14 AM Ми позелене во моментот кога го допишував мејлот до тебе, е сега нема да ти го испратам-ќе пребарувам некои фотки што се двоумев дали да ги прикачам во овој мејл.

1:17 AM Се се надевав дека повово ќе ми позелениш, но очигледно си фатила кревет...

1:18 AM Добра ноќ и убави соништа.

Mesec dizhe plime...

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Oct 8, 2008 at 10:30 AM

Ehej mili! **Uopshte nisam obratila pazhnju da mozhe da se pozeleni...**
Mladi mesec i Landscape, dizhu me iz kreveta, neznam kako je tebi kada radish i eto mogla sam da te pitam... i ono shto sam bash htela sinoch da te pitam... dok sam ponovo chitala tvoj tekst o Land-u... mmm... zaboravila sam da ti kazhem
da se i meni svidja ime bez «otkrivanja» slova bojom SBTIA...
Opet mi se slazhu momenti koincidencija, a ja pokushavam da izlazhem shta treba i u kolikoj meri gde da stoji, kao kada kuvam, iako znam da... glavni Kuvar mene drzhi na vatri...
... nevezano, palo mi je na pamet da kada odlazim na neku izlozhbu nevolim utisak hladnoche u prostoru, suvishe racionalnog... ili shta vech...
Ti bash umesh da ubacish pravu kolichinu topline u svoje radove, pa cak i one jako ozbiljne, uvek sve bolje i bolje... Iako u mojim ochima uvek savrshen Stanko, ali ja imam takve ochi i nemogu si pomochi, valjda su dugo gledale u more (sa mog balkona u

Opatiji), pa je ta voda spojila neke neobichne misli i odvela u neke neobichne prostore, a more je prilichno spojeno...

Dve stvari zvone mi u glavi iz tvog teksta... jedna je kristalizacija teksta... druga je... puna figura... to sam htela da te pitam, ali valjda moram josh malo da sachekam, da bolje vidim u shta che se spojiti to shto ti kazhesh i ono sto sam napisala... iako otprilike nasluchujem vech... pa ako zhelish... poslachu ti skicu josh jednom.

Poshto sam u sebi ovaj rad stalno zvala moj mali zen, a zatim se srela sa ostalim koincidencijama kao npr. da su zhene u japanu pisale nezhne tekstove na novom japanskom pismu, dok su mushkarci josh dugo koristili kinesko pismo, fasciniralo me da sam i ja napisala onaj tekst u formi pesme, pa i ovo sada dopisivanje... sve se bash nekako sakuplja, spaja, sublimira i kao da vuche u jednu tachku iz mnogih izvedenih, valjda me bash zagrlila ova ideja o formi...

morala sam malo da proshetam po budizmu... ludo je kada "sam sebe"

iznenadish... jao... sada me ovo podseti na tvoju prichu o Tanasu i leptiru... nisam znala da je otishao... divno stvorenje... kao dete...

... i zamisli karakteristike forme prema budizmu... usrechi me providjenje...
opet i ponovo... da forma nimalo nije sterilna... bash suprotno!

Iz chetiri osnovna elementa zemlja-punost, vatra-vrelina,
voda-spojenost, vazduh-pokret

proizlaze... ochi, ushi, nos, jezik, telo, oblik, zvuk, miris, ukus

i dalje... i josh zanimljivije...

ženstvenost, muška plodnost-muževnost, život-vitalnost, srce ili srčana osnova, fizička namera ;), vokalna pojavnost, element prostora, polet, fizička plodnost ili plastika (!), fizička spretnost ili veština, fizičko grupiranje ili ucheljenje, prostiranje ili održavanje... starenje ili propadanje, nestalnost, hrana.

Spominju se neke silne knjige i tekstovi, imaju celu nauku o tome, ali ja chu i dalje intuitivno, pa gde stignem... ljubavnije je i zanimljivije...

... opet nevezano, ali neznam da li sam ti nekada rekla da ljudi mnogo tezhe podnose veliku ljubav ili lepotu, nego nesrechu ili mrzhnju...

ovo sivije nam je nekako ludo blizhe, pa se lakshe nosimo sa time, sa ljubavi obichno neznamo shta da radimo, a lepotu uvek valjda poruzhnimo bash kao i ovaj svet oko nas... ovo me vracha na Prespu... toliko ne zelim da se proda...

PS. Kako si ti, kako je na faksu?

Alert message WARNING!

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sat, Oct 11, 2008 at 9:50 AM

ZBOG NOVONASTALE SITUACIJE... "Makedonski ambasador u Beogradu Aco Vasilevski napustio je Beograd, A STANKO PAVLESKI JE PREKINUO KOMUNIKACIJU/RE**ANIMACIJU** HE**ART** TO HE**ART,** SA BILJANOM KLJAJIC U SKLADU SA NOVONASTALOM SITUACIJOM IZMEDJU OVE DVE ZEMLJE. On je već zakazao konsultacije kod ministra spoljnih poslova Antonia Miloševskog. Republika Makedonija pažljivo prati stvari na terenu, mi smo imali komunikaciju sa Vladom Srbije, oni su bili obavešteni pre nego što je Makedonija donela svoju odluku. Makedonija nije uradila ništa drugo, već je priznala jednu realnost koja već neko vreme postoji na Balkanu, kazao je Bocevski...

...I DOK BILJANA RADI SVOJ WOMEN ART PEGLANJE, CHISHCHENJE I SL… PITA SE... SHTA BI?

... Oct 12, 2008... (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Од кај Тони МНР

Се расприкажавме за многуте важни прашања за светот, а понешто и за нашиве домашни теми Балкански. Покрај сето, се разбира непропуштив да го прашам и за најважното: Што ви требаше таа работа... момче, како само можевте да ги навредите нашите пријатели од север и тоа само ден по неверојатната нивна победа со онаа банда од ООН? Како бе тоа Тони?... еј, нема да ве бесам, но не разбирам, нели беше на прагот тие-Ќерката да ја признаат Мајката... нас, нас Мајката, нели конечно сфатија дека сме им Мајка Црква... нејсе, се стори, но како само можевте бе црни Тони, а бевме на прагот на нашата заедничка светла иднина Западнобалканска. Што се не му се изназборев, жал ми падна. А тој, замислен како Роден Парижанецот, по долгата глува пауза видно резигниран некако успеа да проговори: *Морално (неизбежно) беше Пиги... како она во филмот Тетовирање... сфаќаш*? Фати нешто да ми раскажува и за Александар и тоа дека многу подалеку од тоа парче Север се всушност негови чеда и земја и продолжи со уште поголема жар и убедливост... сфаќам Тони, му велам, како да

не сум сфаќал, но по сиот наш долг и сериозен разговор јас сепак немам збор да трампам за Камила...

... Неговото Величество Кристал и Нејзиното Величество Полна Фигура... го препрочитав ВИСОКОТО НИСКО... и одново ја погледав твојата скица... сум помислил дека Песната ќе се набива и прочистува доколку и дозволиш активно да мирува, да одлежува и доколку ја препрочитуваш. Нели тие етапи честопати ги преповторуваме до хипноза, во очекување на дополнителен зрак светлина во магиското поле што го создаваме. Непотребно е да споменувам колку е творечки нормална таквата грижа и посветеност кон материјалот што однас произлегува, за да расте и надраснува... во скицата се занимаваш и со твојот портрет што станува пејзаж, покрај другото што исто тоа станува, па помислив дека е добро да се проба портретот да се замени со твоја фигура (полна/цела фигура) верувајќи дека се извесни занимливи решенија... би сакал под терминот Полна да бев затскрил некакви други убави големи значења, како Земја - Полност или близу на тоа...

Нестрплив сум да видам како се развива Твојот Мал Зен.

... а жените отсекогаш полесно ги прифаќале новите цивилизациски трендови бидејќи повеќе се во реалноста-незнам дали се и пореални, без разлика дали се гледа со очите или пак со мозокот. Тие повеќе ги спротивставуваат различните појавности што ги нарекуваме реалност, нели нешто станува реалност кога се судира со друго парче реалност. Жените секако повеќе од мажите се машини за правење реалност...

... сепак држи се за твоето интуитивно...

... за мажите и да не ти зборувам, тие се посебен случај, поцврсто се врзани и обременети со стандарди и стереотипи, дури и уметниците боледуваат од слични симптоми.

PS. Еве ме поново во возна... ниту амбасадори, ниту претседатели, а ниту седум планини и морија, драга моја, ми се сериозни препреки за мојата потреба од мистерии и магијата...

Eh Toni, ko zna jel to za neshto dobro...

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Tue, Oct 14, 2008 at 1:33 PM

... pomislila sam na sve to… polna figura... josh dok sam chitala tvoj osvrt...

pre tri vecheri kada sam uspavala mozak, ustala sam da radim “auto” diktat i “ispljunula” ceo rad...

... i doshla do neverovatno neochekivanog raspleta, koji se sveo na to... da gde sam stala sa "zrnom i kishom", ovo se nastavlja... prvo sam pomislila da sam suvishe izbanalizirala sebe, a onda sam shvatila da je to mnogo chitljivije za druge.

Sad malo cool-iram i slazhem ideju u "virtuelni prostor" da vidim kako bi to moglo da izgleda u stvarnom prostoru, radim skicu u photoshopu...

Svodi se na prvi u redu,

ZHELJA/FLEKA/TACHKA - opet horizontalno postavljen slika/objekt, koji je napravljen od svilenkaste tkanine, u istoj visini sa portretom/landscape, (kao i sve ostalo) taj objekt treba da vuche da se dodirne i oseti (chak i omirisi), pa bi trebalo da bude pun (u smislu debljine) i da asocira na postelju...

CHISHCHENJE - opet horizontalno postavljen objekt iste velichine koji je napravljen od krpica za chishchenje, chetkica i zhica za sudove, od svega toga slozhiti zanimljiv mozaik, koji na dodir treba da bude grub.

NESTAJANJE - polica iste duzhine kao objekti, na kojoj su poslagane kutijice, kao za prashak za vesh na kojima od prve do poslednje pet komada, moj lik na njima polako bledi, a na kutiji pishe Vanish-ing, (izbeljivac-izbeljivanje),

POJAVLJIVANJE/POTVRDJIVANJE - ovo treba da ima veze sa nashim dopisivanjem, nekakav **MAIL BOX** i da opishe vazhnost komunikacije i sublimaciju idejne pare... mislila sam da sadrzhi pomeshane rechenice i ono pomeshano ime, znachi nekakav tekst, koji bi oznachio «moje» ponovno pojavljivanje, preko tvoje reanimacije... (malo je rechi hvala)

Isto tako da oznachi odvojenost i spojenost bez medjusobne razlike... kao i uticaj profesora na ucenika itd... pa, zatim

LANSCAPE/OGLEDALO... moje potvrdjivanje drugih koji se ogledaju na meni ili pak praznog sa druge strane kojem oznachavam prisustvo... ko sam ja?

kao shesto sada ostaje tekst ***Tu*** koji slazhem se treba josh da se sublimira, naravno i staklo za pisanje ostaje, kao deo zabave na licu mesta...

Shto se tiche pune figure, sad mala shala...

One slike nisu fotografije, vech negativ mog lika, skenovi... za vechi format morala bi do lekara!

Samo se shalim, imam brata koji je u Zagrebu diplomirao fotografiju/kameru, ali bash mi nije pri ruci, taj mi Landscape stoji tako taman posle «zrna i kishe» iz 2002 godine, pa nechu da ga iskljuchim, tu je sve pochelo.

Poslala bi ti ovo za pet dana, kako bi bila kulturna, ali nechu!

VISOKO NISKO

WISHH / ŽELJA

WILL / ĆE
NEW
fresh release
technology

VANISH / TE ISČEZNUTI
Vanish
Vanish
Vanish

CONFIRM / POTVRDI
000.2001.2002.2003.2004.2005.2006.2007.27.08.2008...
...SBTIALJNANKAO
PKALJVALJEISĆKI...

YOUR SELF / SEBE
FRAGILE
DO NOT DROP
Landscape

HERE / TU
Landscape

Chat with kljajic.biljana@gmail.com

from **kljajic.biljana@gmail.com** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Tue, Oct 14, 2008 at 10:06 PM

9:59 PM **Biljana**: tu sam

10:00 PM **me**: Pogledna, samo shto ti go isprativ mejlot...

Biljana: da da chitam

10:02 PM **me**: Zanimlivo se razviva tvojot proekt, vekje ne sum siguren dali najdobro te sledam

10:06 PM Ајде нема да ти додевам, мирно исчитај си го текстот.

Biljana: mislim da je sve ok ali sad sam samo brzo preshla preko teksta ovaj tren sam ushla na mejl ne smetash mi sve je ok

10:07 PM **me**: Поздрав, те оставам во добро, се надевам нема да те вознемират моите коментари.

10:08 PM **Biljana**: ne... bash naprotiv... sve najbolje, uzhivaj...

... Oct 14, 2008... (one of the missing mails)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Знаев, но не до толку...

Неколку пати го препрочитав твојот мејл за да не пропуштам нешто, или друго нешто да неразберам па да ми се измолкне некое значење... ми се допаѓа замислата. Вистински го оджевуваш делото, ја препородуваш идејата отсликувајќи ги интуитивностите и со очите и со кортексот.

Турбо живееш со/во опкружувањето на делото (зборови, предмети, етерично...) во зафаќањето по линиите што ги заробуваат вибрациите на моментот, мирисот на спомените, патиштата на досегот на мистичното и надреалностите на секојдневоста во желбата да истражиш подопирлива прифатлива естетичност, што се разбира е приказна за себе... во еден момент помислив дека ќе си ја скршиш главата во машината за создавање реалност (ама те познавам...) но WOMEN ART хипнозата созрева впечатлива тактилност, треперливи дразби, притаена текстуалност, изместени значења и зрачења и другости што силно ги ангажираат сетилата...

... да да, понекогаш ми успева и без погледот да можам реално да ја видам сликата за замислената пластичност, да не ми требаат прашања и дообјаснувања, да неморам да знам како сево поединечно ќе изгледа и некако знам дека нетреба да прашувам дали „Постела-та" или пак „Чистење-то" ќе бидат врамени и како, со што би се добило на објектност, но би се изгубила чистата загатлива предметност, ете ти слатка дилема.

А пак Mail Box-от создаден од возбудливиот повод и доживувања може да изгледа секако, всушност секако е извесна убавината на самото дообликување...

... полицата - Nestajanje/ Исчезнување ќе создаде линија (дали иста или подолга од другите елементи?) што прекрасно ќе легне во просторот, токму со присуството на линеарното-тенко, како потребна мерка во визуелното цело. Доколку линијата биде подолга, не нужно би се нарушила поставеноста на кутиите, или пак нивниот веќе определен број, како условеност која го определува потребното нивно повторување и степенувањето на Бледеењето/Исчезнувањето, може да остане се исто, само се продолжува текот на линијата, незнам, ми изгледа занимлива помислата, но секако треба да се размисли и провери... нели и сама материјална линија во простор (без разлика на контекстот) е присуство, но и провоцирано присуство на она што го нема, а искуствено знаеме дека и припаѓа (како присуство во отсуството) на полицата-линијата, со можност преку нејзината материјалност, форма-профилација и обработка дури и да го сугерираме видот на предметностите што фактички ги нема.

Немам видна дилема дека Песната ќе созрева, попатно таа ќе офка-ќе вреска-ќе се протегнува-ќе се згрчува и ќе се исчисти низ количината дистанци и твојата посветеност. Нема простор за загриженост бидејќи Таа го има потребното, има самостоен центар и сосема чиста димензија на присуство во проектот.

Сметам дека нетреба да се заборави и на веќе третираното Празно, и не е ни важно кои му се можностите во новонастанатава ситуација, битно е дека празното постои и кога помалку го има.

За другите елементи во проектот веќе ти пишував, ми ги знаеш размислувањата и немам што посебно да додадам, бидејќи нешто ќе се преклопи, а нешто секако ќе се промаши и во тој контекст брилијантниот ум на Данило Киш е сосема во право (мислам дека не сум ти ја споменал реченицава... Т. Ациевски ја употреби во еден од неговите проекти во Трилогија Провинција) кога вели: *Тој што ја погодува целта го промашува се то останато.*

PS. Нестрплив сум... какви пет дена, те очекувам поскоро!

Date: Thu, Oct 16, 2008

Chat with Biljana Kljajic

Biljana Kljajic
show details 1:11 AM

12:29 AM **Biljana**: pogledaj neshto na mom kanalu, ima neshto za tebe

12:35 AM http://www.youtube.com/user/kbilja

me: … ме честиш со уште нешто! Незнам како да се заблагодарам, ме засрамуваш. Тешко пишувам, забележуваш дека не ме бидува за... Ајјјјјдеееееее, на крајотттттт Enter

12:36 AM **Biljana**: nije smelo da ostane u mraku... previshe je dobro

12:48 AM laku noch... leka nokj... :)

12:55 AM **me**: Погледав, одлично си го спакувала материјалот. Вистински ме израдува враќајќи ме во тоа прекрасно време...

12:58 AM Добри соништа...

1:11 AM Јас ќе пеам уште малку, никако да ми успее да легнам пред 3:00, а после ова што ми го приреди веројатно и ќе се распеам.

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Thu, Oct 16, 2008 at 2:53 AM

pun mesec... svi budni... drago mi je da ti se svidja! Lepo je to shto mozhe da vidi ceo svet, a od skoro su uveli i kategoriju izlozhba... nije bilo... i MOMA ima oficijalni you tube, valjda se ovaj svet budi...

- Biljana Kljajic

... Oct 16, 2008... (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Во колку е отворањето...?

Ми се допаѓа!

Ти се смее окото, а делото ти го гледам во зеницата. Ти требаше топлина и еве ја, сето друго натаму се само слатки маки... нормално тешко ќе заспиваш, а сепак ти е прекрасно така збунета од испревртените реалности... исто така знам дека ти е тешко, но ќе преживееш (та тоа ти се случувало) во поднесувањето на личното и на убавината што ти се отвори...

Се радувам што силно те има во делото... ти се молам, ја изгубив желбата да чепкам по деталите, наеднаш се станува извесно што и немораш да го реализираш делото, тоа веќе постои... еј, полека Станко, не не, не го земај често сериозно искусниов колега, тој отсекогаш работел на тоа како да заборави на искуството. Тој блесавиот би, доколку можело, да ги заборави искуствените нешта, би да си ги сочува само прекрасните моменти на отсликувањето и обмислувањето, бидејќи се повеќе верува дека целата суштина на полното живеење и создавање, во многу што било токму во тоа.

Нека ми прости Анте Поповски што ќе изместам еден негов стих, а изместено звучи вака:

Кога не би постоело ова парче живот
јас не би знаел каде би се живеело,
но би знаел каде би се умирало.

После Тебе Високото Ниско и песнава, ми се пее, не ми се зборува...

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Thu, Oct 16, 2008 at 2:37 PM

A meni se josh vishe svidja “Ми се допаѓа!”, nego bilo koje druge rechi...

Nadam se da uskoro pochinjem, idem da proverim duzhinu zida da nebi bilo zabune oko postavke...

eh... da bash tako se i ja nekad pitam... shto uopshte da nastane izlozhba... kada se meni vech desila, imam jednu takvu u sebi koju nisam stvorila i pitaj boga dali hochu..ideja mi je bila da se nashalim sa marketingom i konzumerizmom, a zhivim ju svaki put kada odem do trzhnog centra... zovem ju -plakati za plakati-, ali verojatno je nechu ni stvarati... ovako mi je zabavno, a mislim da je ima delom i u ovom sada radu u smislu samomarketinga... da li je to dobro... pa valjda zato i posvechujem svoja dela nekome... za diplomski znash… Zrno i Kisha... bilo je posvecheno mojoj mami i cela izlozhba bila je napravljena od njenih predmeta koje sam ja dozhivljavala posebno u svom zhivotu, od njenog portreta koji je ostao nezavrshen, tachnije njene ruke, jer je slikar koji ga je radio pochinuo... sve do prisustva moje mame koju sam smestila i izlozhila na dan otvorenja, evo sada opet posvecheno mom omiljenom autoru...

Zhene!... nikada ne vide same sebe... kao shto mesec nemozhe da sija bez sunca... daju svu svoju prazninu, da ostvari njegovu puninu i da se ucheli.

U hinduizmu se kazhe, a i ne samo tu... da zhena mora da poshtuje muzha kao samog boga i da samo tako mozhe sebe da ostvari... nikada to nisam razumela... sad mi je ipak malo jasnije... ima tu neshto vishe od samih rechi... neka hemija.

... kada se setim koliko sam bila zadivljena kada sam ushla na tvoju izlozhbu 1998. Barok u jednom... to niko nemozhe da uradi... to nije ljudski… mnogo dobra energija... mnogo utkanih kvaliteta i veshtine... prava stvar... prosto imash osechaj da odatle udishesh vazduh, kada na svetu vishe nebi bilo vazduha, ja bi volela da sam tamo, koliko je zhiva i koliko je stvarna, chak i da neznash nishta niti o umetnosti, niti o ideji... nebi ostao ravnodushan! Zato ne treba da se sramish, oni koji su tu bili treba da budu srechni i da se osechaju privilegovano... kao i svi tvoji uchenici.

Secham se nekih komentara mojih kolega, u fazonu… a kako me Stanko naribao... a ja sam mislila... nemate pojma koliko ste srechni zbog toga, a ja sam srechna shto se ovaj put ne osecham nimalo - naribano-, vech lepo...

e da... znam i ja jednu o cilju......... kratka je... **cilj je gadjanje**... zapravo ako ne mislish o cilju, pre cesh pogoditi...

Eh... idem da skuham ruchak sada...

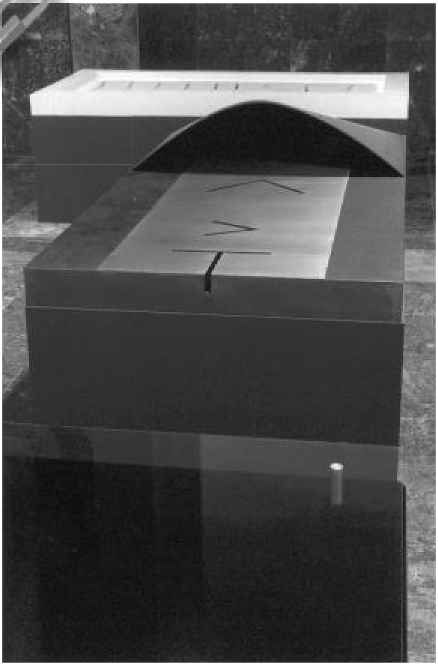

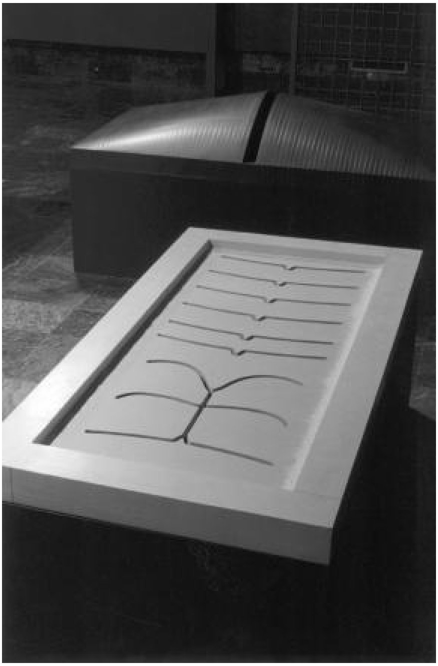

Од проектот “Барок во едното”, 1998, Музеј на градот Скопје

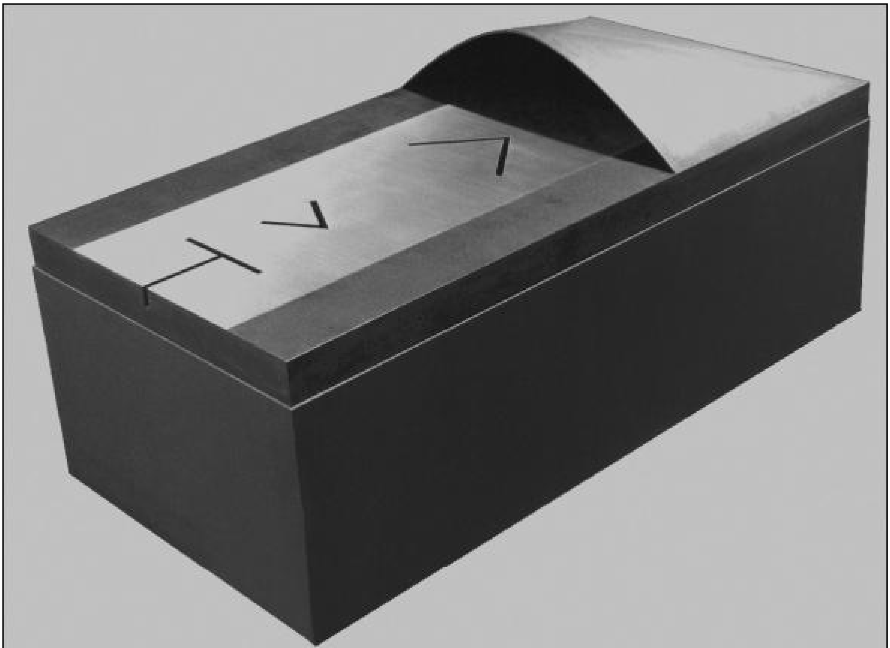

... Oct 17, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Куќата за Високото Ниско

Ти благодарам драга моја за твоите убаво срочени доживувања на Барок во едното, не сум слушнал ниту сум прочитал така убави паралели и чувства кон тој проект и, за тоа што уште еднаш ме израдува со искреноста кон моите учителски доблести што ги откриваш кај мене... ќе ти вратам за ова... ха - ха - ха...

Подразбирам дека веќе си ја определила галеријата. Кој е тој среќен простор што ќе го има задоволството да те има, можеби го знам, нели нешто малку знам за излагачките простори во Нови Сад (оние што така стануваат храмови). Дали исто така сте го определиле и терминот, всушност ме интересира како ги средуваш подготовките во тој дел... а што станува со финансиската поддршка, можеби Министерство... и сл. ... како веќе тоа оди...

Помислувањата и одлуките за потребноста/непотребноста од реализација на веќе проектно спакувано дело или проект (како за куќа) сум ги превртувал низ глава од сосема уметнички причини, но во голем дел и провоциран од ред состојби во нашиот уметнички амбиент, што честопати се неблагопријатени за Авторите. Да да, има многу уметничкост во тоа да се побарува мерката колку на одредена замисла и треба реализација, бидејќи ние се реализираме од моментот на самата иницијација, всушност најважниот допир светлина од можните други попатни...

Коинциденција... во претходниот мејл сакав да те замолам да ми испратиш фотографии од Зрно и Киша (некако незабележано се провлече во твоето второ јавување и потоа во мојот коментар дека тоа одлично звучи) но се предомислив за да не ја направам љубоморна убавицата Високото Ниско. Вечерта нејзе и ја посветував... на што би личело во тоа запрено време за друго да потпрашувам (насетував исто така своевидна убавина, но…) затоа што сум сакал да ја задоволам мојата професионална љубопитност и еве, ти ми пишуваш за делото, во делот за твојот самомаркетинг низ посвета/посветување на друг (популарно звучи, но за среќа тоа не го гледам во делата и секако знам дека немислиш така) каде зборуваш за Зрно и Киша, делото кое тогаш за момент и мене ми помина низ главата па дури и се бореше да остане вонеа, за да се натпреварува/одмерува/споредува/ со, во тој момент единствената активна точка во кортексот. Не сум се излажал дека парчињата Зрно и Киша биле исклесани од цврст материјал и тоа дополнително го зголемува мојот интерес: како ли се спакувани сите тие предмети-своевидни реликти на спомените во кои си ги заробила сликите на твоите сеќавања, доживувањата и другите појавности на сетилноста... но недо-

сликаниот портрет на мајкати е приказна за себе што одлично се вклопува во можните вообразби за суштинските релации во делото... недосликани раце... еј, колку само чувственост искажуваат нашите раце... ова ме потсети на зборовите на Луловски кон неговите студенти (ги искажуваше и во моите разговори сонего) што, некако подредувајќи ги гласат вака: сликајте ги со посветеност рацете, тие незнаат ништо да сокријат, екстремитетите колеги искажуваат многу емоции, а најчесто сакаме се да откриеме од очите и фацијалностите - та нели, најчесто само таму бараат обичните и секогаш наоѓаат вообичаени нешта, кому тоа му треба. Претпоставувам студентите го гледале бледичко, но што да се прави, за некои нешта отповеќе било потребно полно животно искуство и што се не друго... и она со живата скулптура на мајкати ми изгледа посебно занимливо и доволно блесаво, како да сакаш да ја опредметиш, за да ја имаш само засебе, како столб-фетиш околу кој и во чија слава се случува процесија - се случува уметност...

Женскиот и Машкиот принцип (женското, но и машкото писмо како што милуваат да ги именуваат најчесто феминистките) неможам да ги видам целосни без парчињата од својата спротивност, бидејќи повеќе составки на едната природа се привилегија и на другата, во рамка на избалансираност, во спротивно влегуваме во непосакувана патологија на сексуалноста и изместување до рушење на оската на идентитетот. Сметам дека, да се биде полово целосен и слободен во секаква смисла и покрај редицата ограничувања во најголема мера е проблем на личносното и индивидуална битка, освен во случаи на патолошка злоупотреба по тенките линии на половоста. Ми се чини како да е се во созревањето на слободите во општествена, колективна и индивидуална смисла, сето друго потаму станува полова песна... Жените?... се повеќе слушам прикаски за идентификација на жената со Легловното и Гнездовното, што секако се некакви вистини, но доколку не акцентираме само едни квалитети за сметка на изоставените други, туку што повеќе ја шириме палетата, верувам имаме шанси да се објасниме себеси... секако има хемија, во спротивно тешко би можеле да си објасниме голем дел од нашите однесувања... Жената? Гласам за Големата Мајка Креаторка!

Ти испраќам фотки од проектите:

- Кино Напредок 1 (нереализиран)

- Кино Напредок 2 (реализиран за инает на првиот)

- Кино Напредок 3: Трилогија Провинција (три проекти од кои во еден се занимавам и со непотребноста од реализација).

Cinema Napredok (Progress), Written Fine Artism - Image Language 1, 2001, Computorized Solution on A4 Format

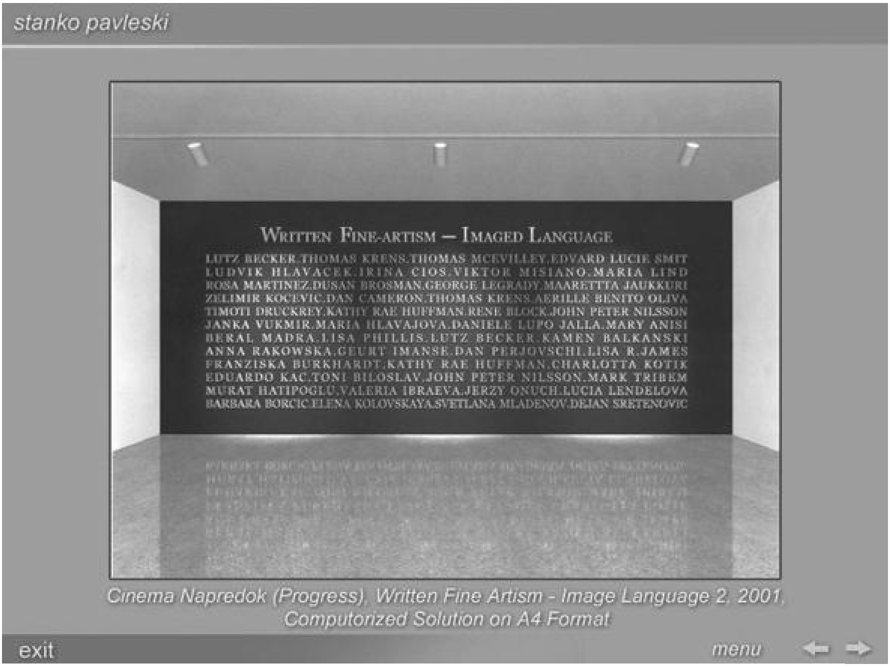

Cinema Napredok (Progress), Written Fine Artism - Image Language 2, 2001, Computorized Solution on A4 Format

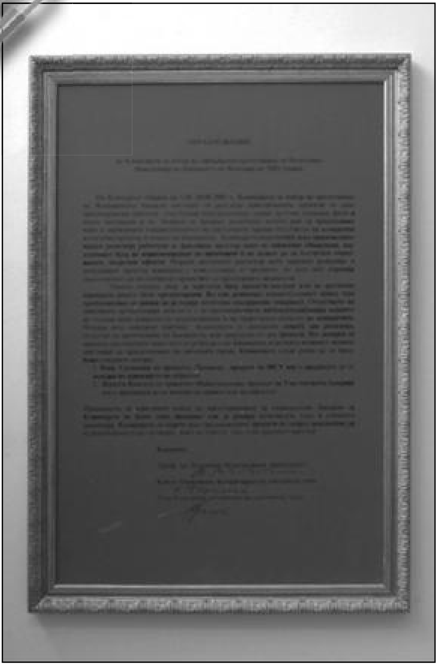

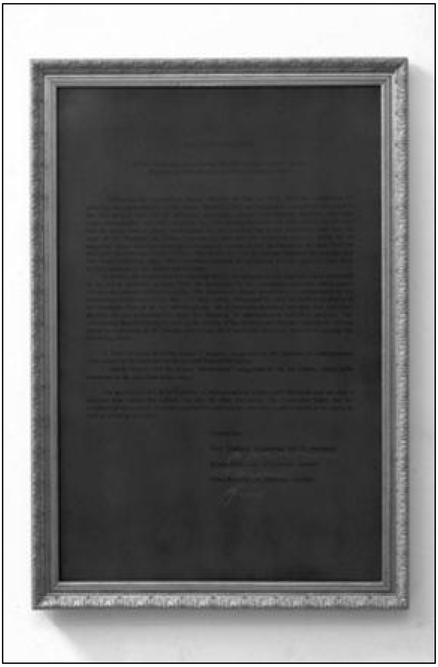

stanko pavleski

Cinema Napredok (Progress) 2, Dictatorship from Intermediator – Three Colors, 2003,
Akril on Canvas, 130x330 cm

stanko pavleski

Cinema Napredok (Progress) 2, Dictatorship from Intermediator – Simulated Comunication, 2003, styled Poste Box, 45x30x10 cm

ТРИЛОГИЈА - ПРОВИНЦИЈА
кино напредок 3
Народен музеј - Велес
Спомен-куќа на Васил Главинов
28.05.04, 20 ч.
ТОМЕ АЏИЕВСКИ
&
СТАНКО ПАВЛЕСКИ
Три топогноми до сето останато
I. Прв топогном - имагинација со предлог
Портрет на некој од 1975 и
Портрет на некоја од 2004
Три противправила за однос
I. Без експонат
Делосебесобирање во
манифестациите околу делота

ТРИЛОГИЈА • ПРОВИНЦИЈА
СТАНКО ПАВЛЕСКИ
ТРИ ПРОТИВПРАВИЛА ЗА ОДНОС
&
ТОМЕ АЏИЕВСКИ
ТРИ ТОПОГНОМИ ДО СЕТО ОСТАНАТО
Музеј на современата уметност - Скопје,
Мултимедијален центар – Мала Станица
28.02-13.03.2006, 20 часот

СТАНКО ПАВЛЕСКИ
БЕЗ ЕКСПОНАТ

Делосебесобирање во манифестациите околу делото

Во изместениот уметнички центар на опсервација
за периферното што се создава како центар

Во најавата за изложбата
за одтајнувањето низ вообразбите во меѓувреме

Во празниот изложбен простор
за полето означено од / со авторот

Во говорникот и говорот за авторот и „празното“ (перформанс со Драган Миладиновски)
за вообразбите во прво лице

Во публиката (хепенинг со еден условен означител - време и простор на случување)
за причинскиот центар на настанот, низ феноменот на потребите, очекувањата, навиките, предзнаењата, површностите, статусното и други состојби и вообразби во / вон делото

NAPREDOK CINEMA 3

TRILOGY - PROVINCE

	Stanko Pavleski **Three Counter-rules For Relating**	Tome Adzievski **Three Topognomes to Everything Else**
spring 2004 VELES	**I. No Exhibit** Work-self-gathering at the Events Considering the Work	**I. First Topognome - Imagination with a Suggestion** Portrait of a Man from 1975 and Portrait of a Woman from 2004
autumn 2004 DEBAR	**II. Issue - On the Art Critique** My Anthology - Macedonian Art and Critique 1954 - 2004	**II. Second Topognome - Verbal Form** FLUX SESSION - IN DEBAR
winter 2004 GEVGELIJA	**III. Signs of the Atrophic Culture** Tired of the Art	**III. Third Topognome - Image with a Direction** Zen Refrigerators

This project is dedicated to those intellectuals who
won't abandon their home town

УМЕТНОСТ и малку другост - ДЕФОКУСИРАЊЕ кон:

ТРИЛОГИЈА - ПРОВИНЦИЈА?

Фолозофија на НУЖНОТО:

Широко отворени очи, слободен пад,

СТОЈ НА ГЛАВА. Дали револт, пркос,

ПРОВОКАЦИЈА? Чиста ЕНЕРГИЈА -

бистра вода, невестинска постела,

или во покнатините на РАБНИТЕ МЕСТА,

ПРАВИЛАТА, ПОИМИТЕ...

Пукнатините сѐ во парче ќе престорат

СЀ Е СЕКОГАШ ЗА ПОМЕСТУВАЊЕ

ART and a little bit of otherness - DEFOCUSING towards:

TRILOGY - PROVINCE?

Philosophy of the NECESSARY:

Eyes wide open, free fall,

HEADSTAND. Is it revolt or opposition

PROVOCATION? Pure ENERGY -

clean water, wedding bed,

or in the cracks of THE LIMINAL POINTS,

THE RULES, THE CONCEPTS...

The cracks will turn everything to pieces

EVERYTHING IS ALWAYS LIKELY TO SHIFT

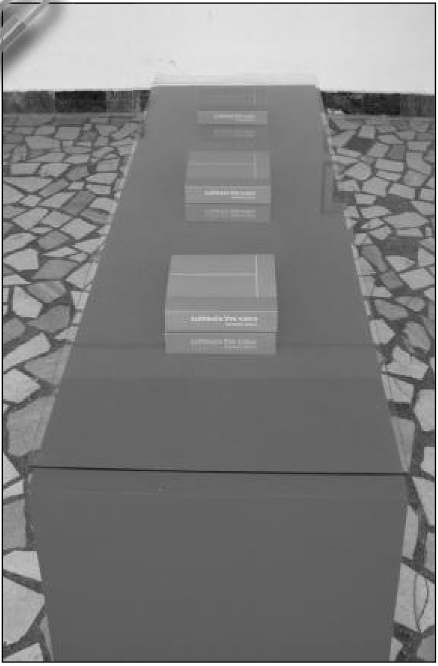

Зошто оваа книга, овој проект, или десет точки за причините

1. Континуитет на мојата прва книга - дело „Ненапишана книга до посредувачот", всушност интересот кон одредени проблеми на критиката, но не само тоа...
2. За причинската замена на „улогите" со критиката, за да се чепне (уметнички) по нештата под „владеење" на критиката.
3. Бидејќи немаме доцеловит обид на едно место да се собере највредното од македонската ликовна критика и теорија, што е неразбирливо, а за мене повод за уметничка провокација.
4. За/кон проблемите „надвор" од самата ликовна уметност, а суштествени за уметничките процеси.
5. За критериумите, за вредностите, за професионалноста и слабостите – за да се намалат произволностите и целовито да се вдоми погледот во делото.
6. За проблемите во/околу уметноста (професионални, морални, системски...), иницијално присутни во книгата, а над/надвор од нејзините корици.
7. Во слава на авторот – создавањето и попатно за тоа колку е одржлива тезата дека авторот може најдобро да ја определи вредноста на сопствените остварувања.
8. За избирањето и презентирањето, за погледот и ликовното искуство/неискуство, љубопитноста, љубовта и доживувањето на уметничкото дело, создавањето и зрачењето на зборовите...
9. За нивото и придонесот на полемиките (од денес до групата Денес), бидејќи логично е очекувањето, полемизирањето да води кон квалитетно поместување на односите, како во оваа, така и во секоја друга сфера на нашето делување.
10. За книшковната форма и поместувањето кон ликовно – уметничка.

Со Соња Абаџиева и Борис Петковски
(покрај останатите со кои контактирав и ми помогнаа во дооформувањето на книгата)

STANKO PAVLESKI

SIGNS OF THE ATROPHIC CULTURE
TIRED OF THE ART
ART CRITICS, ...

I used to "hang out" with the personalities and the characters of the "dominant currency" of the Macedonia art critique of today - with the weariness as a virtue, the delayed hedonism and the hedons of every kind, between lethargy and tragicomical apathy.

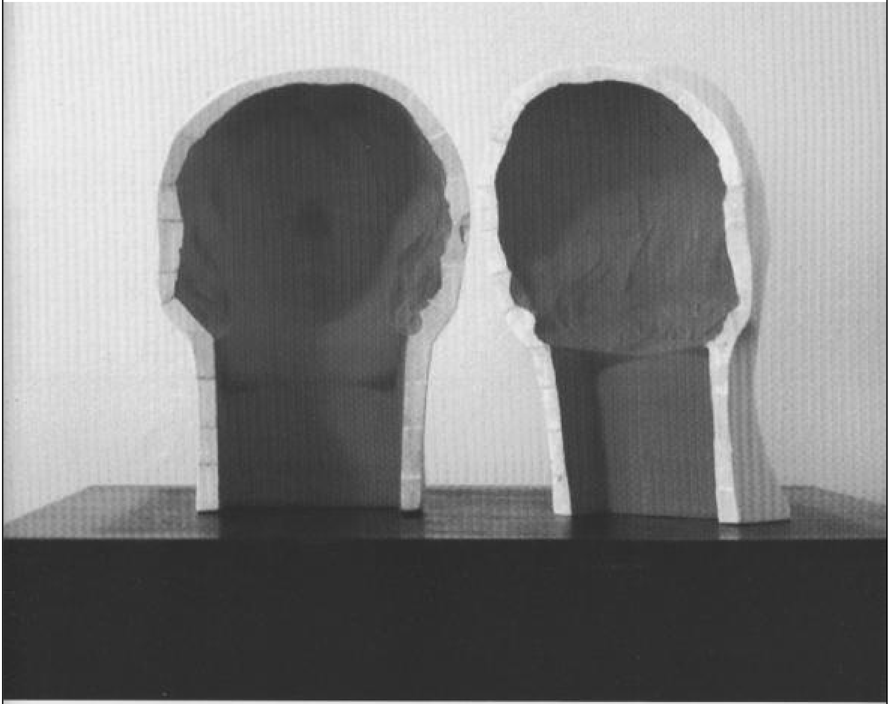

Заморените од уметност – ЛКМЧ001 (детал од инсталација од 7 портрети во нагатив – калап), 2005, гипс и акрилик, 45x50x30

Tired of the Art - LKMC001 (part of an installation containing 7 portraits in negative – mould), 2005, plaster and acrilyc, 45x50x30

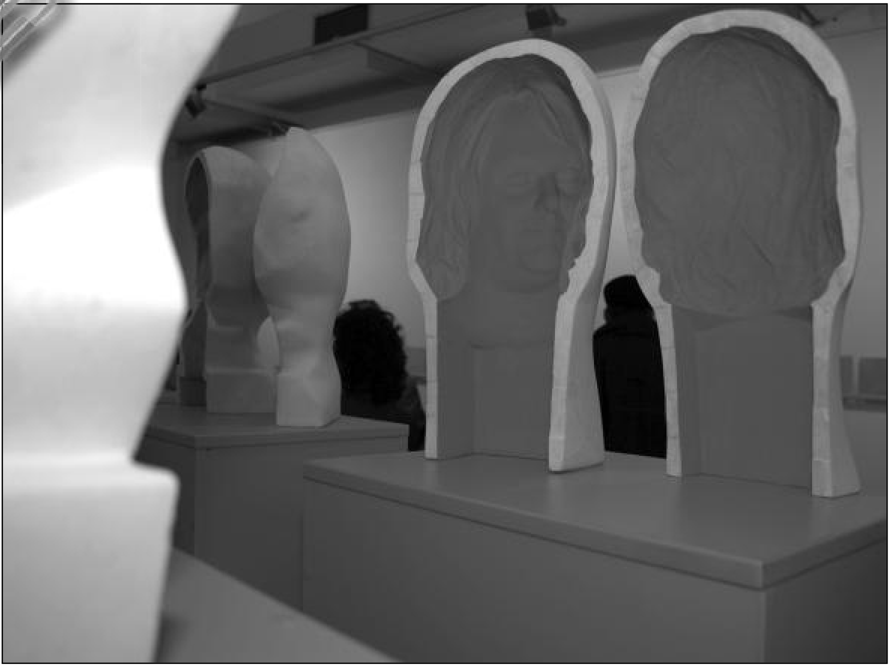

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Fri, Oct 17, 2008 at 8:04 PM

8:04 PM **me**: Zdravo, kako si?... kako da imam nekoj problem so mail-ot?

8:05 PM **Biljana**: tu i tamo... veza...

ej ovo je totalno ludo... nemogu da verujem jedva chekam da spustim slike

8:06 PM znash shta, nemogu da verujem shta pishesh... izlozhba treba da se odrzhi u kafe galeriji koja se zove izba ili kucha

8:07 PM fina i topla atmosfera sa opushtenim ljudima vechinom senzibilni na umetnost

8:08 PM **me**: Veruvam kje ti se dopadne materijalot, no ne go podrediv najdobro, ti si vichna kje go sredish. Naviknat sum da pishuvam na kirilica, pa se neshto mi se meshaat bukvive...

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Fri, Oct 17, 2008 at 8:42 PM

8:12 PM **Biljana**: losha je veza

8:16 PM **me**: Mislam deka go znam prostorot za tvojata izlozhba shto go spomenuvash, ne sum naj siguren no mislam deka so Sava Stepanov sum sedel tamu. Dokolku sepak e toj prostor, toa izgledashe odlichno, no dali imashe dovolno chisti zidovi nemozham da se setam, shto od alhoholot, shto od prigushenoto svetlo...

8:18 PM **Biljana**: da da... i ja sam mislila na to da su zidovi nechisti... nisam skoro bila idem da proverim, ali znam gazdu pa chu ga zamoliti da mu malo krechim...

8:20 PM nekako sam htela da ipak bude medju ljudima, galerije su pune samo na dan otovorenja i posle tu i tamo po neko... tu mi je bila i Zrno i Kisha... na zhalost nemam slike, samo jedna iz novina neshto nejasno... ako ti znachi poshaljem ti opisno u mailu...

8:25 PM **me**: … ma ne mislev na beli tuku na prazni zidovi, neli… Pomisliv i na drug prostor vo koj na Bienaleto 07 izlozhuvashe kolegata od Turcija, i toa beshe nekoj takov prostor so zidovi od fasadna cigla, se mi se izmesha, ne e vazhno. Vazhno e deka e dovolno zhiv prostor i vo toa se soglasuvam deka toa e vazhno za proektot.

8:28 PM Sepak isprati mi toa shto imash od Zrno i Kisha, veruvam deka bilo odlichno.

8:30 PM **Biljana**: ... moja mama ima negde to iz novina, ali ja se ne secham gde je stavila.. ona je sada u Skopju

8:31 PM ja sam tada radila u organizaciji... nisam stigla da obratim pazhnju da bar zamolim nekoga da slika

8:32 PM **me**: Ajde mozhe i opisno, ubavo i lesno pisuvash, veruvam vo tvoite opisi...

8:36 PM Ej, ne sum te prashal, kako ti e so decata, slushaat li tie mali mangupcinja. A Milan?...

8:39 PM **Biljana**: dobro su... Milan je upravo stigao od babe i dede... ima par njih koji bash umeju da iznenade, sve su bolji... najvishe ih posmatram... recimo Milan sam trazhi boje i ja mu dajem koje on zeli i kada se najmanje nadam on uradi neshto totalno ludo... poslachu ti jednom Milanove radove...

8:42 PM ja sutra rano idem za Beograd na jedan seminar o edukaciji... bichu zauzeta dva dana… pa sada moram momcima da ostavim sve u redu... pisachu ti kasnije na miru, kada podmirim sluzbu...

me: Se si mislam kako se postignuvash? Bash bi sakal da vidam shto srabotil maliot so srceto na usnite

8:43 PM **Biljana**: ok... pozdravljam te sada... do maila

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Fri, Oct 17, 2008 at 11:54 PM

...trazhila, ali nisam nashla, puno mojih stvari je dole u garazhi... ja sam se selila bar 3 puta u samom Novom Sadu... brat i ja prodali smo kuchu, pa su mi mnoge stvari josh spakovane... ali uglavnom... sve je postavljeno vertikalno i...

Prvi je postavljen mamin portret, a ona je na njemu obuchena u japanski kimono, koji je dobila od jednog dechka japanca, kojeg je ona spasila da ga ne pretuche neka grupa huligana, jer je chula da se spremaju da ga tuku, a on nije imao pojma o tome, spasio je glavu zahvaljujuci mojoj mami... tako su se upoznali i ona je njemu porucila da joj sledeci put kada dodje donese pravi japanski kimono.

Drugo po redu... postavljen je vertikalno samo kostur blind rama, a gore i dole zakacheni su delovi starog tkalachkog stana kroz koji prolaze niti uzhadi, ti delovi tkalachkog stana

pripadali su mojoj prabaki, maminoj baki Sandi. Unutar niti postavljen je taj kimono i sva njegova… Kimono je beo sa crvenim velikim cvetovima, pojas/jastuche isto tako crven sa zlatnim nitima.

Sledeche po redu je isto blind ram samo sa crvenom pozadinom na kojoj je postavljeno jedna ispod druge osam pravih kashika za jelo, a do svake je ispisana losha osobina... osam malih majki... koje su... ljubomora... zavist... mrzhnja… gnev... prevara... moch… zhelja... porok... desno dole na samom ramu zakachena je kachka na kojoj visi crveno bela kuhinjska krpa.

Zatim iste velichine ram sa platnom, koji na samom dnu rama ima drvenu policu, na platnu je tekstura napravljena od peska, ali u boji zemlje...

na polici se nalazi keramichka zelena pudrijera, posudica... kada sam bila dete u njoj sam cuvala svoj zlatni prsten sa crvenim rubinom koji je bio u formi zmijice...

ja sam kao dete svaki dan obilazila tu pudrijeru... mislechi da chu videti ko zna shta, penjala se na mamin toaletni sto i uvek ochekivala chudo...

sledeche...

stara drvena komoda koja se nalazila inache tu u prostoru... postavila sam do nje stolicu... mislechi da je to zapravo sve...

... iznenadjenje vecheri je bilo da je moja mama tog trena ushla u Izbu, iako nije bilo nikakve shanse da stigne iz Skopja ona je nashla neku ludu vanrednu liniju busa, i stigla tik pred otvaranje, tog trena sam znala da joj je mesto na toj stolici... naslov u "Gradjanskom listu" je glasio, krug je zatvorila mama.

Muzika koja je ishla kao pozadina bila je od Philipa Glassa Uakti, na kojoj se opisuju reke...

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Fri, Oct 17, 2008 at 10:53 PM

10:53 PM **Biljana**: shaljem ti Kishu…
10:56 PM kod kimona treba da stoji sva njegova oprema... zhurila sam

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Sat, Oct 18, 2008 at 12:23 AM

kako sam ti to maznula... shta se tu deshava... kako chu sada da spavam?

eh!

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Mon, Oct 20, 2008 at 11:07 AM

Poshtansko sanduche, tekst, staklo koje visi... problem negativ, prazno, puno... zbunjena sam... jako.
vidim te kako sedish tamo i smijuljish se... neka, neka...
Uopshte neznam da li da radim ono "moje?"
vibracija-radijacija-materijalizacija... valjda ono shto nisi materijalizirao... je nekako produzhilo da ozrachuje dalje... ko zna... a ja neznam shta treba da radim...

Sitnica

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Mon, Oct 20, 2008 at 3:17 PM

MALO PITANJE !
Jel imash mozhda tekstove u word formatu, one na engleskom... shto su na sivoj pozadini, od **Tricol…?** usput... mnogo dobro :)

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Mon, Oct 20, 2008 at 11:17 PM

11:06 PM **me**: Pozdrav! Gi prochitav mejlovite... kje se obidam da gi najdam tekstovite-podgotovkite za Kino Napredok... da mozham da ti gi ispratam, a dokolku ne mi uspee sekako kje ti gi dolovam proektite vo po koncentriran tekst... neshto sum zafaten so nekoi dokumenti, pa znaesh koj e toj uzhas po katastarskite i opshtinskite shalteri... shto poskoro kje soberam se shto imam i shto imam vo glavata i kje go imash...
11:10 PM Vistinski se neverojatni koincidenciite shto se sluchuvaat... sekako ima neshto i vo zvezdite...
11:17 PM Kako si pomina vo Belgrad? znaesh tie seminari, sovetuvanja i sl. znaat da bidat i davezh... ne se zamoruvaj premnogu so edukacijata, mislam deka poseduvash i znaenje i takt vo toj del, shto ti e dovolno i samostojno da se nadgraduvash... ne im se davaj na tie demagozi... zhivej zdravo i pravi umetnost, kje zrachish i vo nastavata...
11:20 PM Prespor sum, draga moja, dodeka se podgotviv... otide offline...

Biljana Kljajic
E pa ako se pojavish, ja josh uvek neshto radim... pogledachu ako se javish u medju...

Biljana Kljajic Loading... Oct 21

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Tue, Oct 21, 2008 at 12:42 AM

Ovi seminari su ok... implementacija ljudskih vrednosti u obrazovanje... shtavishe zabavno, meni je ovo trechi takav seminar, evo ti par biserchicha...

Prava edukacija nije povezana sa svetom, ona je povezana sa tobom.

Predavati nije samo metod, već to moramo biti.

Kraj kulture je perfekcija.

Učitelj treba da bude vajar i da vidi mogućnosti učenika..

DA BI SE USPEŠNO DELOVALO NA NEKI PREDMET TREBA GA UPOZNATI, A U ODGOJU JE TAJ PREDMET DETE.

KOLIKO DECA PAMTE METODOM:

RECI MI - ISTOG DANA ZABORAVE 90%

POKAŽI MI - ZAPAMTE 50%

UKLJUČI ME – ZAPAMTE 90% GRADIVA

——

Biljana Kljajic

U sluchaju da dobijesh mail koji glasi 'Life is beautiful.' ODMAH BRISHI !!!

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Wed, Oct 22, 2008 at 7:55 PM

Dear All
Although IT have said that this is OK please read the below just in case...
Charlotte
Please,
Be Extremely Careful especially if using internet mail such as Yahoo, Hotmail, AOL and so on.
This information arrived this morning direct from both Microsoft and Norton.

Please send it to everybody you know who has access to the Internet.

You may receive an apparently harmless email with a Power Point presentation 'Life is beautiful.'

If you receive it DO NOT OPEN THE FILE UNDER ANY CIRCUMSTANCES , and delete it immediately.

If you open this file, a message will appear on your screen saying: 'It is too late now, your life is no longer beautiful.' Subsequently you will LOSE EVERYTHING IN YOUR PC and the person who sent it to you will gain access to your name, e-mail and password.

This is a new virus which started to circulate on Saturday afternoon. AOL has already confirmed the severity, and the antivirus software's are not capable of destroying it. The virus has been created by a hacker who calls himself 'life owner'

PLEASE SEND A COPY OF THIS EMAIL TO ALL YOUR FRIENDS and ask them to PASS IT ON IMMEDIATELY

... Oct 23, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Коинциденциите бранови топлина...

Од твоите описи создавам сосема пристојна слика за вистинската на Вертикалите од Зрно и Киша, но она со мајкати сосема поинаку го замислував (нели нешто ти напишав...) незнаејќи дека случајот ја потикнал одлуката ДА МАМА ЗАТВОРИ КРУГ... ми се допаѓаат тој вид на брзи авторски одлуки потикнати од силината на моментот, бидејќи се неповторливи, за да небидат забележани и искористени. Јас помислив дека тоа ти е однапред планирано дело, некој вид на контролирано сценарио во кое се означува привилегираниот простор во кој ќе егзистира присуството на живата скулптура, па вистински се прашував како тоа си го решила... но ете, случајноста замешала прсти и се завршува во мигот на препознавањето дека баш таа е коцкичката што недостасувала.

Доколку изложувањето во алтернативни простори станува своевиден став, истото влијае и определува дел од естетската димензија на уметничкото дејствување и, секако зборува за твојата позиција кон сликата за уметничкото и уметничките процеси.

Landscape-от кој вотебе прета и се превртува што поскоро да го види неонот во Куќата, очигледно ги следи линиите повлечени во Првата Твоја Куќа, како одново забраздена длабока трага што убедливо те пишува и потпишува, и не ми раскажувај прикаски за некакви - коекакви причини за одлагање...

Во материјалот што ти го испратив вистински е тешко човек да се снајде... ќе се обидам да ти појаснам за што всушност станува збор: фотка 1 е насловната страна на каталогот-весник (отпечатен од дневниот весник Дневник) за проектот Кино Напредок 2 (Културен Центар Точка, март 2003) што со Томе Аџиевски го реализиравме (функционираме договарајќи го полето на нашиот интерес што се затвора во генералниот наслов на проектите, а поединечно секој презентира самостојно дело) како протест кон неубедливото Образложение на Комисијата за избор на македонски претставник за Венециското биенале 2003, што може да се чита и како незадоволство што нашиот проект не беше избран, (звучи субјективно но проектот тоа го заслужуваше); фотките 2-9 се од нереализираниот проект Кино Напредок (откако настана Кино Напредок 2 тој станува 1) всушност мојот дел од проектот со двете предложени варијанти на Пишувана ликовност-Сликан јазик I и II, со кој конкуриравме за Венеција 2003, а истиот беше виновник за 2-та и за нашата натамошна тандемска работа; фотките 01-09 се од проектот Пишувана ликовност-Сликан јазик III (наведен на насловната од каталогот-весник) во рамките на Кино Напредок 2, а фотката 10 е од изложбата Концептуален дискурс (куратор Соња Абаџиева Димитрова) реализирана во МСУ-Скопје, каде беше изложен и мојот Триколор... (оние стакла не се од моето дело); од Ворд документот 001, па натаму до 006 се фотки од проектот Без експонат-прв дел од Трилогијата - Три противправила за однос, како дел од тогаш (пролет 2004, Велес) новозапочнатиот заеднички проект со Аџиевски, насловен Кино Напредок 3: Трилогија Провинција; од 0001 до 0004 (и Адобе Акробатот 0005 и Ворд документот 0006) се фотки од вториот дел од Трилогијата: Дело над книгата - Книга над кориците: Моја антологија - Македонската уметност и критика 1954 - 2004 (го знаеш од Бродче од Тврдо писмо), претставен во Дебар, есента 2004: од 00001 до 00005 се фотки од третиот дел од Трилогијата: Знаци на атрофичната култура: Заморените од уметност - ликовни критичари,... , претставен во Гевгелија, пролета 2005. Во Заморените... на високи постаменти изложувам портрети на седум македонски ликовни критичари, всушност двете половини од гипсениот калап. Трилогија Провинција 1,2,3 како целост ја презентиравме во Скопје, во Мултимедијалниот центар Мала Станица, февруари-март 2006 и по тој повод ја претставивме и книгата (ја приреди Соња Абаџиева Димитрова со која ја работевме и изложбата) во која се затвора овој наш ангажман... го чекам денот кога ќе можеме да се видиме за да можам да ти ги дадам сите овие изданија за кои досега можев само да ти пишувам и да ти испраќам фотографии. Ајде-ајде Станко, па можеш сето тоа и да и го испратиш по пошта, нели?... а можам и да завршам со наведувањето; Адобе Акробатот на крајот е мојот дел во ЦД претставувањето на неколку македонски ликовни уметници, реализирано и дистрибуирано во Арт Република, списанието за уметност и култура на живеењето.

Уште некои појаснувања... на Триколорот (сито печат на платно) е отпечатено

Образложението на Комисијата... на македонски, англиски и италијански, со што тоа добива на јавност, нешто што беше нужно јавноста претходно да го има на увид преку медиумите, но тоа и беше ускратено. Дополнително ја загатнувам изместената реалност со тоа што го поврзувам делото и со Трилогијата на Кишловски: Црвено, Сино и Бело... во Рецептот (исто сито печат на платно) замешувам нелогичности и нестручности со кои обилува Образложението... а поштенското сандаче, сопственост на историчарката на уметноста Викторија Васева Димеска (и го одмонтирав од пред влез во нејзината зграда, за сега да поседува дело од мене), купено во Венеција, а кајмене со чинот на изложувањето станува уметничко дело (тоа своевидно Дишан го направи уште 20-тите години на 20-тиот ни век), но повеќе со прикаската околу Венеција и неговите значења како предмет за комуникација што публиката можеше да ги искористи.

И Пишувана ликовност - Сликан јазик I и II и Трилогија провинција 1,2,3 се прикаски за себе, во кои е вградено многу моја енергија и напор од секаква природа, па се надевам дека 10-те Ворд документи (се однесуваат на првото и на … III - та) што ти ги испраќам ќе успеат да појаснат и доближат дел од сето тоа.

Те молам пишувај ми за себе... често знам да бидам пре себичен... незнам дали тоа ти е познато...?

Проект “Кино Напредок”

“Кино Напредок” (Прогрес) е комбинација од проектите на Станко Павлески “Пишана Ликовност – Сликан Јазик” и “Сите ние, всушност сме Албанци” на Томе Абаџијевски, кои, на прв поглед, не кореспондираат за излагање во одреден вообичаен простор. Тие се поврзани со фактот дека тие се резултат на Македонската уметничка сцена: тие се преглед на дел од проблемите кои се третираат овде од страна на уметниците и теоретичарите. Штандот со материјалот за публиката кој ќе биде меѓу нив во собата, како и натписот “ МАКЕДОНИЈА” на ѕидот помеѓу нив ја игра улогата на поврзувачко ткиво. Но, тука тука се појавува загатката. На прв поглед, се работи за елаборирање и претставување на два различни проблеми, две естетики, два пристапа и два системи на вредности. Додека Станко Павлески се расправа со проблемот на уметничкото дело и неговото постоење и редефинирање во светската теорија за уметноста, Томе Аџиевски се справува со локалниот политичко-социолошки-етнички проблем.

“Пишана Ликовност – Сликан Јазик” прикажува комуникација помеѓу водачите на уметничката теорија, оние кои низ нивните есеи, критики и текстови ја дефинираат визуелната уметност, прикажувајќи го процесот на тескстуализацијата на уметничкиот/визуелниот јазик. Општо земено, навлегувањето кон улогата на уметникот, како промотер на нови правила во областа на естетските визуелни иновации и сензации.

“Сите ние, всушност сме Албанци” произлегува од проблемот кој е наметнат во Република Македонија, кој изгледа локален само на прв поглед, и досега се однесувал само на помалиот дел од популацијата. Концептот на ентичкиот идентитет е еден од начините на дефинирање на Различноста и Другиот. Ја нагласува и покажува политизацијата како вид на политички маркетинг кој отвора сомнежи и кој упатива директни прашања точно кон Различноста и Другиот.

Но, загатката во овие две излагања на проектите лежи во нејзината интерпретација на неколку нивоа:

1. првата интерпретација е во насловот чие локално значење е мултислоевито. “Кино Напредок” како метафора за спротивното. Во потесно локално ниво се однесува на контесктот на постоечкото кино како пример на социјална и естетска декаденција. Во поширок локално- регионален склоп му се исмејува на концептот кој не постои како таков во другите социјални системи, и е резултат на системот кој поминува покрај нас.

2. Натписот “Македонија “. Оваа формулација нема значење во ниеден друг јазик освен во локалниот. Тоа е збор, значење кое лексички не постои во ниеден друг јазик кој ја користи латинската азбука. Тивко ја изразува битката за името, и е парафраза на Ханс Хаке.

3. Насловот “Пишана Ликовност – Сликан Јазик” е парадигма на современиот процес во уметноста. Неговата цел е да си игра со местото и улогата на текстот, јазикот и теоријата на современата уметност. Со промената на улогите на лексичките и уметничките знаци во уметничкото дело си поставува замка на себе си.

4. “Сите ние, всушност сме Албанци” ги смета Албанците како метафора за да се индентификаува некој, ги поставува нив како проблем и закана за идентитетот на другите кои не се декларирани како такви, но исто така и го поставува прашањето за целиот свет. Проблемот на Различноста сеуште постои каде што изгледа дека бил решен (Ирци/Англичани, Шпанци/Баскици, Фламанци/Французи, Американци и бело/црната популација).

Изложбата:

Проектот на Станко Павлески “Пишана Ликовност – Сликан Јазик” треба да прикаже комуникација со современи имиња од теоријата на уметноста и критиката. Комуникацијата треба да резултира со нивните текстови кои ќе бидат поставени во барокни рамки. Нивните имиња ќе бидат изгравирани на плочи од месинг и поставени под рамките. Ова е симболична замена на улогите на визуелниот јазик на уметникот со теоретскиот на критичарот. Ја користи рамката и формата во која големите уметнички дела се претставени во музеите. Така што, ја открива сегашната над-теоретичност на уметноста и заменета на визуелните сензации со пишан текст. Земајќи во предвид дека пошироката комуникација е

предвидена да се појави, целиот процес на коресподенција, заедно со текстот, ќе бидат вклучени во книга како дел од целината. Уметникот има и резервен план каде имињата на истите теоретичари на месингени плочки ќе бидат поставени на ѕидот. Со натписите кои потсетуваат на поранешна иконографија како дел од идеологијата, овие личности повторно би ја имале улогата на "паднати" херои за уметноста и нивното позиционирање на педиесталот исто како и во првиот случај, не е дискутабилно. Прашањето кое се поставува е: каде е тука уметникот, во која служба е тој или во која служба би требало да биде? Службата на теоретичарот? Службата на уметноста? Кој на кому му се покорува?

Томе Аџиевски планира да прикаже фотографии, фото-секвенци од видео материјал од Кападокија на која на мажите и на жените е прикажано она што изгледало дека е само албански архетип. Субверзијата лежи во фактот дека овие луѓе се Македонци со исламска вероисповед кои се преселиле во Турција по Балканските војни. Натпис на италијански ќе биде поставен над, на кој ќе пишува "Tutti noi siamo Albanesi", што значи "Сите ние, всушност сме Албанци". Објаснување за потеклото и природата на фотографиите исто така ќе биде вклучени во каталогот.

Двата проекта, поставени на ваков начин, се всушност поврзани во нивното спротиставување; поврзани се со доминатните метафори. Тука всушност лежи комплексноста на проектот "Кино Напредок". Во нивната различност, во нивната не-компакност, не-поврзаност, локално/глобалното, уметност/политика, слика/поглед. Додека пак се поврзани со тоа што двајцата уметници се отворени кон проблемите со кои се засегнати.

Нада Пешева, проект асистент

ПРОЕКТ

за Венеција 2003

"Пишана Ликовност – Сликан Јазик II"

Опис на инсталацијата

На доминантниот ѕид на галеријата, на темно кафена (кадифена) позадина ќе бидат напишани имињата на повеќе светски познати историчари на уметноста, уметнички критичари, куратори и уметнички теоретичари. Насловот (на цел ѕид) ќе биде со букви од месинг во големина читливи од самиот влез, но исто така адекватно димензионирани и адаптирани на ѕидот.

Крајниот впечаток треба да има некролошка и некрофилска димезија која ќе возбудува, збунува и поткренува прашања и загатки.

Причини:

“Пишана Ликовност – Сликан јазик” е парадигма на современите процеси во ликовните уметности.

Има промена на визуелно-уметничката оска од уметничко-визуелната кон текстот, контекстуалноста, книжевноста, раскажување на секојдневиетo банално чисто и видливо, социо-политичко, креирање на уметност низ јазикот, особено причината или резултатот од сето ова – мислењето и контролата на почетните креативни точки од страна на теоријата како средиште што не прави уметнички зависни од јазикот, реторичкото и раскажувачкото и води кон ново социјално позиционирање на уметноста кое служи како социо-политичко, но и ново позиционирање (преку смена на атрибутите) помеѓу носителите (уметник-критичар) на процесите во современата уметност.

Во природата на теоријата е да го преферира јазикот и да иницира такви процеси во современата уметност, но мора да има неопходна одговорност да го избегне влијанието врз уметничко-визуелното и потребите од формалното пристапување кон стимулацијата на процесите, како основни особености на моменталното уметничко средиште.

Теоријата иницира и поставува уметност која е лесно читлива, бидејќи има силно теоретско правило инкорпорирано во таа уметност. Уметноста ја има збогатено со нов контекст и прашања, кои не и биле непознати на уметноста дури ни од порано, но денес е оптоварена со настани и проблеми кои се надвор од природата на уметничката дисциплина, така што влијае на самиот квалитетот на уметничкото дело, а тој квалитет постепено се повлекува пред јазичните замки, осиромашувајќи се до ниво на баналност.

Уметникот е под закана да излезе од самиот себе и да прифати да биде чиста илустрација на јазикот. Ваквите процеси на фундаментално препуштање во деперсонализација на современата уметност не биле познати до сега. Ова би било изненадување дури и во периодот на нацизмот и комунизмот.

Има неколку процеси и предуслови кои влијаат на неприродните движења во современата уметност, но заинтересиран сум за делот кој се однесува на придонесот на уметничката теорија воопшто кон овие процеси, низ неколку прашања и проблеми:

- Уметноста е под закана да се удави во море од зборови
- Што да се прави со уметничко дело лишено од уметнички а оптоварено со човечки проблеми (Бојан Иванов)
- Уметноста треба да се гледа
- Контекстуализацијата не значи минимизирање на визуелноста
- Нивото на читливоста е намалено и сведено на банална симболика

- Визуелноста се унифицира, соодносно на процесите, во погледот и однесувањето на уметникот, како и
- Дали елитното се заменува со популаното
- Теоријата го контролира првичното во уметноста

Со подредувањето на имињата на реномираните теоретичари подредени во презентацијата, сакам да го привлечам вниманието кон нив, ставајќи акцент на потребата од отворен поглед и анализа, исто како што јас му приоѓам на уметничкото дело. Ме интересира почетната мисла која му доаѓа на памет на набљудувачот, што е од голема важност за анализата на значењето, улогата и одговорноста на теоријата во процесите на уметноста. Дискутабилно е колку теоретичарите - теоријата на размислувањето во таква форма, колку води кон заклучок дека јазикот, како нивно средство на артикулација, ја има истата јачина и одговорност како и уметничото дело во процесите на уметноста и колку има сериозна потреба од такво нешто.

Станко Павлески, 14.01.2002

КИНО НАПРЕДОК 2
Културен центар ТОЧКА

“Кино Напредок 2” е заеднички проект со Томе Аџиевски, а претставува продолжение на нашиот проект со ист наслов “Кино Напредок”, поднесен на националниот конкурс за Венецискотo Биенале - 2003.

Мојот дел од проектот “Диктаторство од посредувачот - Три бои” е кованица од темата на 50 Венециско Биенале “Соништа и конфликти - Диктаторство на гледачот” и Трилогијата Три бои - црвено, сино, бело, на режисерот Кишловски.

Насловот упатува на потребата од преиспитување на феноменот на визуелното диктаторство, всушност на потребата од релоцирање на чинителите, од уметникот и неговото дело кон теоретичарите на уметноста, кои низ еден суптилен систем ги наметнуваат сопствените фикции во уметничките процеси, вршејќи своевидно диктаторство врз тековите во уметноста и уметничките слободи и изворност. Низ текстуализираната визуелност како производ на тие процеси, се врши и диктаторство врз самиот конзумент - гледачот. Патеките кон текстуализирањето на визуелноста се чини ги замаглуваат вистинските причини за жртвуваната ликовност - сензација и празник за очите и другите сетила. Веќе се под сомнеж “добрите намери” на глобалистите и мултикултуралистите, но и силината на уметноста на секојдневното, уметноста на малите нарации, женската уметност,

уметноста на јавното и слични нешта што тие на големо ги застапуваат. Таа заводлива гама е видлива и во Образложението на нашата национална комисија за Венеција - 2003, всушност нивниот избор. Застапуваат чудни, неодржливи критериуми и со тоа ја замајуваат пошироката, но и стручната јавност. Тоа што сакаат да биде суштина во Образложението, всушност е тенка пајажина што не издржува ни благ аналитички пристап.

Која е причината што комисијата не се охрабри да излезе на прес-конференција (тоа е обврска) што бездруго поводот го заслужува, а јавноста го очекува.

Бидејќи комисијата се затскрива зад едно небаре-образложение и не се соочува со јавноста, одлучив да го реализирам овој проект - протест или реакција кон односот на комисијата кон поводот, јавноста и бледите појдовни критериуми носечки за нивниот избор.

Проблемот со изборот на наш претставник за Биеналето во Венеција, или немањето стратегија е нешто што ни се случува во континуитет од нашето прво претставување во 1993 год. па се до денес. Нам грешките не ни се поука: не го мислиме сериозно изборот за оваа врвна светска манифестација; се подготвуваме пет до дванаесет; не ги анимираме институциите и не ги прашуваме за мислење; комисиите се тесно екипирани и најчесто без искуство со оваа манифестација; неможеме да се ослободиме од лични интереси и зависности од секаква природа, но и други нешта што не прават спори и неиницијативни.

Опис на проектот

На доминантната галериска ѕидна површина изложувам три платна во барокни рамки, на кои е отпечатено (сито печат) Образложението на националната комисија за наш претставник за Венеција - 2003. Платната се со димензии 133х93 - на црвеното платно е отпечатен текстот на македонски, на синото на англиски, а на белото на италијански јазик. Изложувајќи ги преводите проблемот добива на широчина и докрај ја актуелизира нашата глупост и локал - филозофија. Трите бои во подлогата на текстот произлегуваат од Трилогијата на Кишловски (негов заштитен знак) и упатуваат на пребојување на вистината, што е евидентно во Образложението на комисијата. Да се жртвува вистината, чинам ќе се работи за некоја непремостлива зависност, бидејќи не ќе е плод на нестручност, нели ?! На спротивната, помала ѕидна површина, изложувам платно (100х70 см) во едноставна дрвена рамка. Со тоа ова решение се издвојува од “боената трилогија” во барокни рамки и станува засебност. Во тоа бело поле на засебност со црна и сина боја, рачно испишувам (сито печат) Рецепт - специјалитет Венецијана, во столбови на македонски и англиски јазик. Рецептот е шеговита реакција на неубедливиот - блед текст на Комисијата, што е основа на проектот. Бледите критериуми звучат како чуден рецепт за уметничко дело или што се треба да измиксате

за да добите шанса да се претставите на Венецискиот Биенале. Содржината на Рецептот тргнува од содржината на фамозното Образложение и прави пародија од неговата неубедливост . Во поставката, на една од помалите издвоени ѕидни површини поставувам стилско поштенско сандаче (набавено во Венеција од Викторија Васева - Димеска), како предмет - знак за можна комуникација, што публиката доколку чувствува за потреба би можела и да го искористи. Не ми е важно предметот да предизвика комуникација, туку ми треба сам - по - себе, како знак, комуникација, загатка, прашалник, просто - присуство.

01.02.2003, Станко Павлески

ОБРАЗЛОЖЕНИЕ

На Комисијата за избор на официјален преставник на Република Македонија на Биеналето во Венеција во 2003 година

По Конкурсот објавен на 01.06.- 30.06.2002 г., Комисијата за избор на претставник на Венецискиот биенале опстојно ги разгледа пристигнатите проекти со сите проследувачки пеилози: текстуални образложенија, скици, цртежи, планови, фото и видео материјали и сл. Земајќи го предвид релативно кусиот рок за пријавување како и априорната хендикепираност на уметниците заради отсуството на конкретен излагачки простор и темата на Биеналето, Комисијата констатира дека приложените идејни решенија работени за фиктивен простор иако се грижливо обмислени, најголемиот број не кореспондираат со просторот и неможат да ги постигнат очекуваните творечки ефекти. Поради видливиот расчекор меѓу идејните решенија и понудениот простор извршена е консултација со авторите, по што сите изразија подготвеност да ги сообразат проектите со просторните можности.

Општо станува збор за најголем број проекти-циклуси кои во различни варијанти досега биле презентирани. Во нив доминира концептуалниот приод чија проблематика се движи на релација политика-секојдневна стварност. Отсуството на ликовната артикулација заменета е со претенциозна интелектуализација којашто во голема мера влијае на недоследноста и на творечката свежина на концептите. Поради сите наведени причини Комисијата се двоумеше помеѓу две решенија, отсуство на претставник на Биеналето, или присуство со два проекти. Но земајќи ги предвид околностите како што се јубилејот на Биеналето и ретката можност нашите уметници да присуствуваат на светската сцена, Комисијата сепак реши да ги предложи следните автори:

1. Вана Урошевиќ со проектот Промени, предлог на МСУ кој е предвиден да се изложи во приземјето на објектот.
2. Жанета Вангели со проектот Интегрализми, предлог на Уметничката галерија кој е предвиден да се изложи на првиот кат на објектот.

Прашањето за конечниот избор на претставниците за годинашново биенале за Комисијата не беше само прашање кое ја допира естетиката, туку и етичката димензија. Комисијата се надева дека предложените проекти ќе можат поуспешно да се реализираат и да одговорат како на темата така и на дадениот простор.

Комисија:

Проф. Др. Владимир Величковски,
претседател (с.р.)

Конча Пирковска, историчарка на уметноста,
член (с.р.)

Гоце Божурски, историчар на уметноста,
член (с.р.)

Menjam zlatnog lava za kamilu

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Fri, Oct 24, 2008 at 11:20 AM

Nishta lepshe od prve kafe i tvog pisma... mmm... idem da stavim josh jednu... upravo sam preshla tekst za KINO NAPREDOK 2... dobar recept... muchna istina!

... Znash shta ja mislim... mislim da chak i Venecija bez obzira na svu struchnost... veoma brzo tone prema dnu mutnog mora, tako se jasno vidi... pogledala sam njihove sajtove i pre i sada, a nadam se da chu jedan dan i otichi tamo da vidim izbliza... ako mi u potpunosti ne ugase zhelju za time.

A shansa nije za tebe, shansa je za njih! Oni koji nemaju distancu da sagledaju, a kamoli da razumeju, umetnost gubi svoj znachaj, na jedan veoma jeziv nachin, zapravo ono shto je moralo da ostane kao jasna sushtina svega shto se radi u tom naporu da se mudrost/osaznavanje sagleda i sa i van mentalnog iskustva, oni ubijaju seme koje mozhe da nikne u sasvim zdravu sliku, menjajuchi sve to za 1000 godina putovanja beznachajnog samohoda... umoriche im se noge... a vech tapkaju u vodi neznanja.

Diktatorstvo... pa da... to se ne radi vishe ni deci u vrtichu... smeshno do bola! Jako mi se svidja shta si uradio... ono sa sanduchetom je ludo dobro, naravno i platna i cela ideja je fantastichna, ali ipak mi treba nova rech nije fantastichna nego stvarnoprisutna i postoji.

Kada bi trebali da odredimo shto uistinu postoji, morali bi da postoje mnogo drugachiji termini koji bi mogli to da objasne... recimo... istina... ona je zavodljiva i krije se u praznachenju akcije, nuzhno ju je prepoznati u moru privida, ali rekao si im istinu toliko glasno da je vikala, neznam zashto nisu chuli... mora da su se uplasili kada su vidjeli da zlatni lav nije nagrada, vech da je nagrada biti lav. Pisana likovnost-slikani jezik to je i za njih bilo previshe... no neka ima vremena, ali morache da nabave peraje i maske za plivanje u mlakom moru umetnosti.

Ne samo dobiti shansu za Veneciju, pitanje je koliko Venecija ima josh shansi!

I Kiril i Metodij su stigli do Italije... borili su se za pismo (bash kao i Stanko za umetnost), a sami oni bili su i Istina i Nachin, To nije bilo odvojeno od njih, zhiveli su svoju svrhu, no nekako bash ta Italija diktira nama postojanje, jadna nasha Mezija, svi smo bili njihova provincija, pa su nam ochi josh zalepljene od srednjevekovnog sna.

Provincija u nama pravi nas malima, ali je duboko zasadila naviku o tome da sebe posmatramo nepotvrdjeno i malo, kao da nemamo snage da se probudimo. Ipak bi trebali da pustimo lavove iz zooloskog vrta... nemoj nikada, nikada, nikada da odustanesh!

Eh… da o meni... a tako volim da se izgubim u Tebi... ta tvoja sebichnost je bash lepa...

Jutros sam se probudila iz sna... u snu sam bila trudna, stomak mi je bio ogroman i jajoliki... i imala sam trudove, no ovaj put nisam bila uopshte uplashena, u rukama sam drzhala izveshtaj

ultrazvuka, na kome je pisalo... da su u mom stomaku... jedno savrsheno zhensko dete i jedno savrsheno mushko dete... no bila sam sigurna da nosim jedno dete... chekala sam da se porodim u sobi u Skopju gde mi je nekada stajala moja skulptura Ma-materija, (ona od gipsa sa velikim stomakom bez glave).

Kada sam ustala, samo sam se nasmejala... znala sam da me cheka nova beba VISOKONISKO...

Van ovog konteksta... moguche je da chu uskoro dochi do Skopja, naime moja mama je izgleda uspela da proda kuchu u Skopju, kada se dokumenti prebace sa pokojne bake, na decu, znachi mamu, njenu sestru i brata na vlasnichkom listu / imotni list... moguche je da chemo morati uskoro po mamu u Skopje... eto mozhda se uskoro vidimo!

... Oct 25, 2008 (one of the missing mails)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Ја менувам Венеција за Тебе во Скопје!

... зависно твоето слободно време во Скопје и колку ќе можеш да останеш, те молам не заборави дека тука имаш пријател кој ќе биде страшно лут доколку не те види!

... еј, драга моја, пропуштив да ти заблагодарам за споредувањата, всушност за Станко како одговор на Serra и Paul Notzold`s Textual Healing и се разбира доколку со таква споредба се користиш и во однос на Marcus Garvey & Man Ray Theatre 1913… го симнав материјалот, но пропуштив да забележам... ти благодарам и за твојот убав МАЛ портретот и за жешкото црно кафе... пријатно ме изненадуваш... секојдневно го следам и YouTube-kbilja`s Channel-от, имаш прекрасен избор на видеа и музика што вистински ме освежуваат... ми се допаѓа твојот ангажман (ма се што правиш и како тоа го правиш ми се допаѓа) и колку тоа да ти одзема време, има убавина и задоволство во споделувањето, нели?

Венеција не е мојата болка, доволно сум во уметноста за да знам дека најважно ми е да ја создавам и дека тоа ме чини среќен, но тоа незначи дека треба да бидам рамнодушен кон чувството дека како држава не пристапуваме нај професионално кон изборот и другите пропратни нешта битни за нашето добро претставување на оваа секако битна уметничка фешта... пре локално, или провинцијално се одне-

суваме, ги приватизираме нештата и како повеќе да се обраќаме на себе (локални мангуплаци *од овде до Врање*) а не на светот, каков и да е тој... ма нема потреба да се чувствуваме ни премногу мали ни премногу големи, ниту има потреба да влегуваме во споредувања, бидејќи најчесто тоа е наивно и несуштествено, а јас не би сакал да звучам надмено, но ќе кажам дека од поодамна тие нешта сум ги оставил задсебе и тоа воопшто не ме погодува, повеќе ме погодуваат луѓето што тоа ги погодува и што тоа им значи многу, па не бираат средства... битно ми е да сум ишчашено нормален, доколку таква состојба постоела, и по можност да не сум болно правичен каков што мислам дека сум, но нели такви сме какви не гледаат другите...

Во се гледам уметност (всушност таа и без мојот напор отсекогаш е во се и насекаде) заради моето тестирање на растегливоста на уметничките рамки и тенчењето на правоаголникот на изразноста, а што вистински би било уметност ќе зависело од нашата силина на доживувањата во иницираниот интерес и убедливоста на другоста во изнаоѓањето на уметничките форми... на тој пат се станува возможно...

... оваа наша комуникација е повеќе од убава...

... на мониторот упорно ми застанува една мува, слетува еднаш, два-трипати, а јас исто така упорно и замавнувам со раката за да и покажам дека е непожелна во овој момент кога сум задлабочен што попрецизно да ти ја пренесам мојата мисла. Ништо не ми помага против нејзиното упорно изодување и хипнотичко повторување на турата по веќе освоената нејзина територија-горната линија на мониторот, иако знае дека ми го одзема вниманието. Но не застанува само дотука, почнува да ми скока и во текстот, те во еден-те во некој друг ред, како да сака нешто да ми каже, нешто да ми подвлече... кој да ја знае, најпрво ми додеваше за да ја забележам и веројатно очекувајќи дека ќе ме наведе на игра, а јас неможев да си играм и да пишувам сериозно па глумев дека не забележувам дека сеуште е тука предмене... очигледно навредена, што од мојата незаинтересираност за нејзините потреби и мангупското игнорирање, што од нејзината позиција оддалечна таму на грбот на мониторот, еве ми слета на глава и, како и тука да сакаше нешто да ми подвлекува... кој да ја знае дали сакаше да ја измери должината на моите бразди на челото и нивната длабочина, или пак слетуваше те на една однив, те на друга линија, само заради топлината на контактот, всушност да го смири непријатното чувство на отфрленост. Можеби мојата пријателка вистински сакаше нешто да ми сопшти, бидејќи таа знае дека се и дозволувам кога сум во можност да одговорам на играта. Наеднаш одлета, исчезна до следното нејзино слетување, чувствувајќи дека не го избрала нај срекниот момент и дека ќе бидат бескорисни натамошните нејзини настојувања и своевидни понижувања. Тоа малку ме растажи, но не очајувам, бидејќи секако ќе се врати во некој момент кога повторно ќе можам да ја бркам по некоја од линиите на мониторот или по

врвиците на челото, или пак, за да биде повозбудливо здивено ќе се раскокам од радост и ќе ја збркам прескокнувајќи ги двоседите, фотељите, табуретките, но и масите и масичките, во тој среќен миг се ќе сторам за да и надоместам за навредиве и да биде што по задоволна...

Ти завидувам на сонувањето и сочните волумени... сигурно си трудна драга моја, со ултразвучната потврда или без неа ти си вистински трудна со совршено балансираниот женско-машки род кој нема да не остави предолго во исчекување... седми-осми месец е, само месец-два до мекици... високото НИСКО одлично ќе му стои, ми доаѓа да се прекрстам...

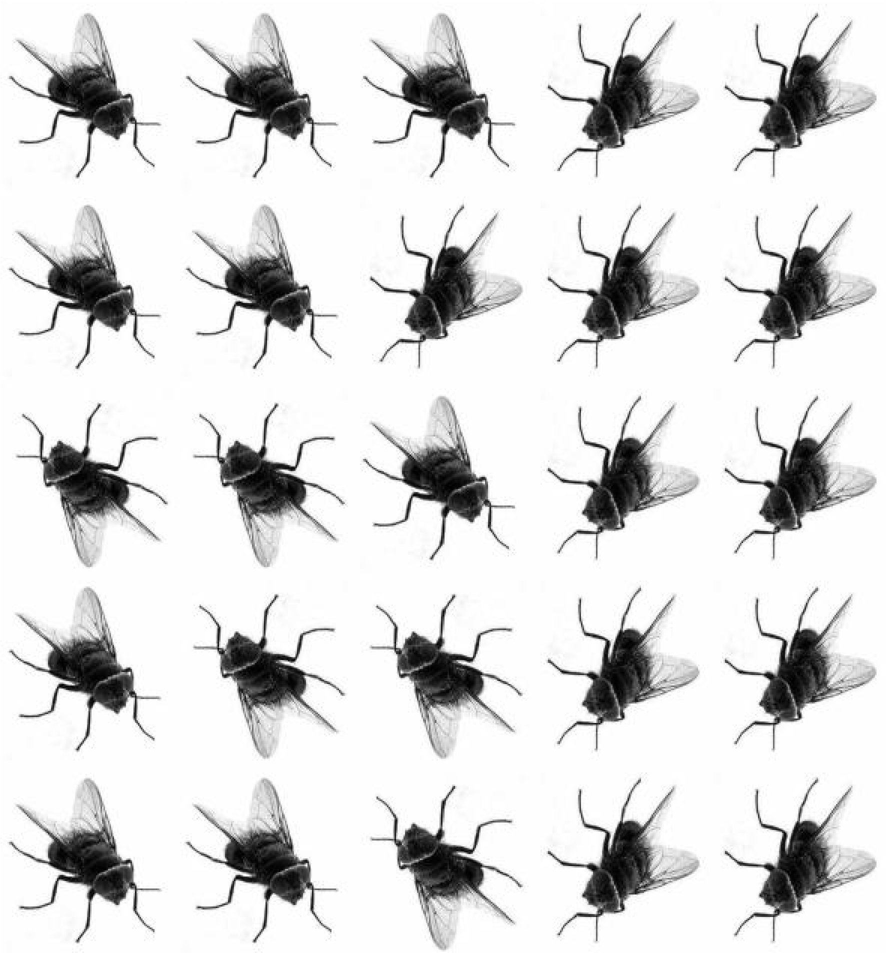

„.·¨ `*~ *„.·¨ `*~ *„.·¨ `*~ *„.·¨ `*~ *

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Sun, Oct 26, 2008 at 4:34 PM
subject „.·¨ `*~ *„.·¨ `*~ *„.·¨ `*~ *„.·¨ `*~ *

(¯`v´¯)
`·.¸.·´

(¸.·´(¸.·´(¸.·´¸.·*~ * blago toj muvi... dolazi zima i napolju je hladno, mora da je htela da te smuva nebi li joj sachuvao zhivot svojom toplinom... „.·¨ `*~ *... ko zna shta muva hoche, ali verojatno su joj dani odbrojani i ona to zna...

No poshto sam ja maher da od muve napravim slona... bolje da se malo uozbiljim...

... Inache tagovi i one relacije sluzhe na videima da bi se povezali sa ne uvek istim, ali bar slichnim sadrzhajima na You Tube-u, to olakshava da se pronadje slichan sadrzhaj jer josh uvek ne postoji prava kategorija za umetnost, vech samo tag za umetnost, pa bez obzira shto je kategorija jedina koja mozhda odgovara edukacija, ti mi opet izadjesh sa nekim stankom jazz-erom... Bash mi je bilo teshko da te povezhem sa nekim, jer ima malo kvalitetnih autora, ako ti neshto zasmeta slobodno mi reci... Neshto malo me nauchio jedan frend koji neznam ni kako se zove, ali nema veze... vazhno je da je dobar... kada trazhish lepe stvari, takve stvari ti se i dogadjaju, pa ne vidish more djubreta...

Inache muzika u 'baroku' to je grupa mog brata, nadam se da ti se svidja...

Da... bojala sam se da muzika ne oskrnavi delo... no malo je praznjikavo bez muzike, kontam da

je ugodnije za gledanje kada ima muzike?

...Verojatno sam ti dosadila gore od one muve... sigurna sam u to... ali nemogu si pomochi... takva mi je priroda... u potpunosti bez svrhe i razloga... ja josh uvek zujim... dok mi zima ne zamrzne krila...¸¸.·¨ `*~ *muve nikada nisu simpatichne, pchelice su fancy… vredne i radne, leptirichi i vilin konjichi, no oni uvek imaju vazhnijeg posla... kada sam bila dete moji su vech bili uplasheni, provodila sam sate posmatrajuchi muve na staklu velikih vrata od balkona i uvek sam se pitala chemu muve sluzhe, zashto postoje, ko je njh izmislio? Nisam bila ni svesna da chu isto pitanje jedan dan postaviti i samoj sebi...

eto pozeleneo si saljem ti pismo...

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Tue, Oct 28, 2008 at 3:36 PM

Sinoch sam zaspala u ponoch... ja sam stigla i do kolacha, a tebe nema... sada si verojatno na faksu...

Morala sam da ti napishem mail, nisam planirala, ali pojavila se muva na monitoru i ja sam se razbila od smeha.

Juche sam pre radionice chitala katalog sa izlozbe gde je bio i Slavco i napravili su malu hronologiju josh od Balkan arta 1996. i zamisli koga sam snimila na slici, ha, ha... poznati dasa ispred muzeja savremene umetnosti (i bash sam si postavila pitanje na koju foru starish, neka alhemija... sada izgledash mladje... pih! kod vas muskih sve obrnuto... nemoj da se uobrazish :) morala sam da kazhem...), ali nisu unutra nishta tvoje stavili... shteta... jel ti doneo Slavco katalog (onaj beli)?

Pokushala sam da prepoznam i Nebojshu Vilicha, ali nije mi uspelo, jel josh onako strog profa?

Kako je tebi na faksu?

Bash razmishljam shta bi mogla vecheras da radim sa decom, ljudske vrednosti smo bash dosta radili, afriku i egipat isto, neke autore... Neznam da li sam ti prichala za radionicu kada sam radila s njima samo-poshtovanje i autoportret svako je morao za sebe da kazhe neke svoje lepe osobine... bila je jedna devojchica koja jako lepo radi i vidi se da ima puno talenta, ali pola sata nije mogla da izgovori nishta o sebi, morali smo prvo svi da kazhemo neshto i tek na kraju se otvorila... inache dobila sam prvu povratnu... kako su nedavno krenuli u shkolu i sada dolaze roditelji i hvale se... da nisu samo dobri u likovnom, vech i u srpskom, mnogo bolje opisuju i pishu.

Morachu malo i da se reklamiram, do sada nisam bash skoro nikako, bilo bi neophodno da mi se posao bar udvostruchi, no sachekachu mamu, da preuzme malo oko kuche (ona to voli), pa da se ja josh vishe zaletim u posao. Inache svo vreme pricham sa pravom osobom za to, a nikako da pitam... metodika... imash neki predlog, kod mene ima dece od 5 do 10 godina.

Evo je moja muva na monitoru, za ozbiljno... uredjuje se... idem i ja da se spremam, gore sam posle 20h...

Samo da znash... Inache ne zameram ti ako mi ne odgoovorish brzo... to je ok!!!

Mene che josh malo poslati u onu vojsku za zavisnike od kompjutera kao u Japanu...

Метална анатомија или за љубовта –Ѕвезда . Птица. Куќа, 1995 – ‘97

Светот во Коцката или Кругот.
Енергетски Трансвер – Се е парче. Се е транспарентно, 1996 – ‘97

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Wed, Oct 29, 2008 at 1:02 PM

danas sam tu celo pre podne ali tebe neeeema.

Ove poruke su poslane dok ste bili izvan mreže.

13:24 PM **pavleskis@gmail.com**: Zdravo, eve me na rabota, povtorno go ischituvam vcherashniot tvoj mail

13:27 ... ova so muvata izgleda zanimlivo, no dali mozhebi neshto sum zeznal so taa moja muva... ednostavno se pojavi pa sakav da go registriram nejzinoto prisustvo, samo tolku...

13:30 Te ochekuvam da se pojavish...

13:33 Se raduvam koga si pozeleneta, kako da si mi na dofat, ovde-tuka, te chustvuvam premnogu blisku...

13:40 Pretpostavuvam deka si na rabota... kako vi odi... ima neshto posebno zanimlivo?... ti znaesh fino da gi opishuvash detskite biseri...

13:44 Tuka sum do 2.30 (PM se razbira) online...

13:50 Vchera ti kidnav, prosti vistinski ne bev vo film, mozhebi denes ti si vo nekakov takov film, ili ednostavno si zafatena

13:52 Sakam postojano so neshto da te razveseluvam, no od pusta zelba ponekogash nesakajkji neshto i kje pogresham

14:00 Zoshto imam chuvstvo deka neshto sum zeznal (dali od tvojot vcherashen mejl...) …mozhebi ima neshto vo ona so muvata, dokolku taa e vistinskiot vinovnikot, sledniot pat totalno kje ja ignoriram taa natrapnichka kolku i da se trudi da me razigruva... kje vidi taa...

These messages were sent while you were offline.

3:17 PM **Biljana**: nisi nishta zeznuo... naprotiv jako mi se dopala ta pricha sa muvom, ja prepodne obavljam neke kuchne poslove a i rachunar mi je ushtekan pa izvodim neobichan multitasking, sada idem da se spremim za radionicu... nadam se da chu opet uskoro biti na dohvat ruke :)

Africhki vetar od sinoch doneo je divan dan

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Fri, Oct 31, 2008 at 12:54 PM

Jesam li Te negde izgubila?

Nadam se da nisam... juche je duvao topao, kazhu africhki vetar, nadala sam se da che mi doneti tvoje pismo, ali nishta...

Eto probachu ponovo da se vratim na 26.10. da vidim shta sam zeznula, vidim da sam bash izostavila sve ono najlepshe... kao recimo divan naslov, sve one zahvale i josh kakav kraj, a uhvatila sam se za onu muvu, dopalo mi se kako si to opisao, neshto tako obichno, a opet neobichno pa me ponela misao, a sada neznam da se vratim nazad.

Ne samo da sam se navukla, nego sam se i obukla u tebe sa VISOKONISKIM, pa mi nedostajesh...

... sada ostavljam kuchnu prashinu i idem da nadjem svoj centar, malo sam se izmrdala...

... dan je suvishe lep... sunce te prosto tera da se nasmejesh, a nestalo mi je i crvenog chaja kojeg pijem kada nemogu da spavam... a mozhda nadjem i neku tikvu na pijaci za vecherashnju radionicu za moju decu... onaj dan kada sam te pitala shta da radim... radili smo pop art, totalno smo se izludirali...

Nisi ti nishta zeznuo... mozhda i ja budem tako dobra kad porastem... odoh…

... Nov 1, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Интроспекциите и Нужното

И слушам и гледам и зборувам, драга моја... нужната тишина во која овојпат несакајќи сум влезен ми ја дооткрива звучноста на тишината, енергетското во кое се наоѓам/те наоѓам и се повеќе знам дека ми недостасуваат зборовите со кои се опишувам и те пишувам... се губам од време навреме и покрај тоа што уживам да ти пишувам. Ќе ме нагазат повеќе ангажмани па малку се подизгубувам... дел сум од изложбата Современа македонска уметност во рамките на Деновите на македонската култура во САД, што треба да се одржи на 17.11.2008 г. во MC Gallery во Њујорк, па подготовките малку ми го нагризуваат времето, иако изложувам веќе готови дела од 1992 г.: Обредни или за тишината II, III, IV и V (четворка што во основата чини квадрат од 200см x 200см) што сега се сопственост на Г-дин

Владимир Лазов (сопственик на фирмата за рекламирање Евролинија) кој има свои услови под кои би ги отстапил делата, а нашиве музеи и галерии сеуште не се привикнати на новиве времиња и воспоставувањето на така потребниот професионализам и во оваа наша област... имам чести преписки и видувања последниве денови и се надевам дека сите тие договарања и прецизирање на деталите успешно ќе ги завршиме... тука е и прецизирањето на мојот дел во поставката, па ангажманот околу фотографирањето, подготовката на материјалите за каталогот, селектирање на 50-тина фотографии од моите дела за CD-то што како дополна ќе оди во каталогот и слични нешта што баш ме мрзи да ги правам, а тогаш разбирливо сите нешта одат се помачно и побавно.

Малку ме освежува тоа што бар еден ден од викендот практикувам рекреативно да отидам до некоја дестинација на скопскиве планини (често и нашироко по Малата ни Македонија), со Биле и најчестите придружници, братми и снашката. Попатно дури ни успева да набереме и некоја печурка од малкуте што ги препознаваме (правам прекрасни чорби но и Сончарки на скара), за мала залиха преку зимата... ударната доза кислород и зеленото комплетно ме подигаат и ме враќаат во нормала, што засега успешно се справуваат со следната ударна доза цигари и адреналин...

Леле колку само ти се испожалив (сем планината) за да ме разбереш дека не сум те запоставил (а тоа што постојано си ми во главата, а тоа?!) ниту во тишината во која континуирано те пишувам и отсликувам...

Се доживувам како зависник од фантазирање, кој не се мири со надворешното што ми ги подрастура сетилата... не би ти препорачал да пораснеш (негувај го детето восебе) иако искуствено незнам дали доволно знам каква е таа состојба, но кога сум внимателен кон она околу мене, не наоѓам доволно оправдани причини да ја менуваш твојата свежина...

Не сум несреќен, ниту се чувствувам неразбран доколку не коментираш некои убави нешта (како што велиш) во моите писма, бидејќи знам дека ми посветуваш многу од себе и дека внимателно ме исчитуваш... писмата и ја немаат таа улога во потполност да ја заменат живата комуникација, тие се некако над тоа и треба да бидат над тоа... во писмата ги заробуваме нашите раштркани дивергенти на мислата и сетилата.

Нели те наоѓам (вака или онака)... те уловив со Милан на Дунав (Artistiya) па сум љубопитен дали ми се затскриваш и зад некој друг фајл... се трудам, но можеш и да не ме мачиш толку... оп! појави се од зад грмушката и трчај силно за да биде позанимлива Жмурката (нели си ја играла играта)... потоа ти ќе мижиш...

... инаку проследив доста материјал од твојот Канал, а нешто и симнав од Арт видеата (покрај прекрасниот избор на музика) за моите професорски потреби и се чувствувам пријатно што учам од мојот прв ученик... колку што тебе не ти

е лесно што си ми прва..., ни мене не ми е лесно со тебе првата... ме потсети и на македонските бисери па ги слушав цела вечер, да не ти зборувам за твоите фаворити Дисциплина кичме, или твоите и мои фаворити Pink Floyd и другите, но не помалку снажни, како Habib Koite и нему рамните... сум ти рекол, но повово ќе споменам дека одлично го уредуваш твојот Канал (иако малку знам за тоа), баш те отсликува...

Како му оди на Стефан со Till, прекрасно звучат, а и одлично легнуваат во мојот Барок…, нели го имам неговиот скопски материјал што исто беше занимлив, но ова ми звучи по силно и лично, во тоа море од музика и хармонии на планетава...

Она со таговите не го знаев ниту го претпоставив (многу што незнам за компјутерите), баш си ја вршат работата... не само што не ми пречат тие нужни врски, напротив ми прави чест твојот напор да изнајдеш паралели кои очигледно не се случајни...

Ми се собра поголем материјал од тебе, во мојот период на тишина и нормално, сега кога сакам се да подредам од толкуте занимливи нешта за кои ми пишуваш, а за кои и јас сакам нешто да споделам, имам потешкотии со опасноста сите нешта да не прозвучат растргнато и расцепкано, како неповрзани кратки одговори (често сведувани на ДА и НЕ) на недоволно сигурен и исплашен ученик. Секако ќе се снајдам... ги вртам листовите каде со ѕвездички ми се означени сите оние најважни нешта во твоите писма, на кои секако сакам да се осврнам и одново се судрувам со истите дилеми, што и каде да вметнам и подредам... ајде-ајде Станко, најпрво земи напиши го тоа толку неизоставно што требало да биде напишано, па после е полесно, натаму и бабами може низ обиди и грешки да потрефи и тоа без напор, се до моментот кога нештата веројатно и самиотсебе ќе си легнат на нивните прави места, како во сложувалка... наеднаш ми светнува дека во вакви моменти секогаш ми биле од помош, или дигресиите или општите места...

... ова со моиве користени ДИЛЕМИ, веќе станува очигледна дигресија... некое/некакво општо место? Па види, паметно, почнувам и тоа да го знам! Како порано не помислив и на неа, мојата фастантична пријателка МУВАТА што исто така веќе го има пиедесталот на општо место, таа секако може да ми е од помош во ваквите моменти на несигурност. Вреснувам од задоволство, како Бетовен во моментот кога го уловил носечкиот ритам за неговата Херојка, и тргна перото...

А ха, еве влета уште една дигресија, но со контекст (му доаѓа како полудигресија), во моментов 20:38 h, ја симнувам БИСТРА ВОДА од твојот Канал...

Е сега драга моја, се ми се измеша, а и перово те тргни те застани... не ја бидува...

Во следниот мејл верувам ни Мувата нема да ми треба... како само толку лесно помислувам да ја напуштам мојата пријателка, неможе тоа така... ма не е ни свесна уште колку долго ќе биде кајмене на тапет, душа ќе и извадам додека не признае се...

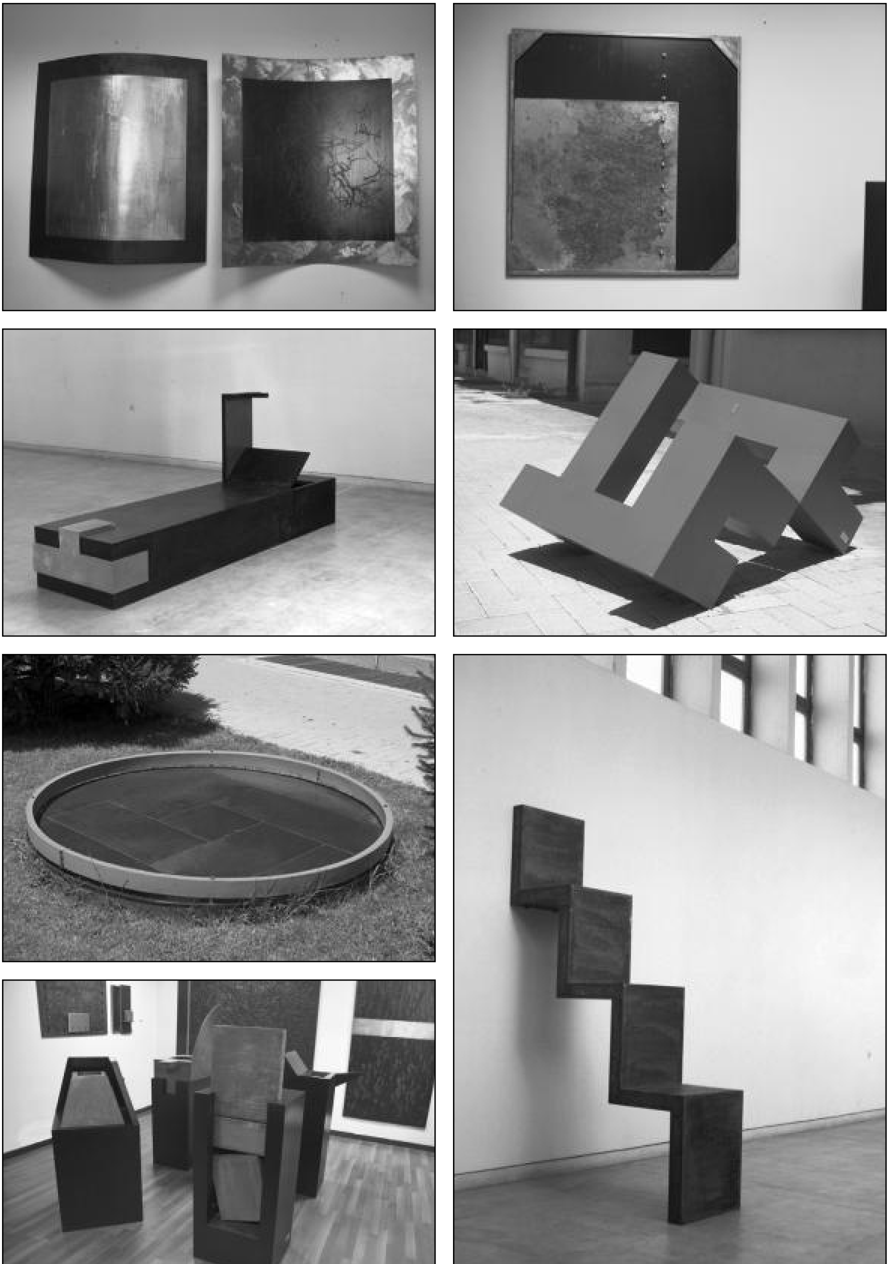

Дел мои дела во приватната колекција на Г. Владимир Лазов
(со исклучок на последното)

pshshshshshshshtishshshshina!!!

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Sun, Nov 2, 2008 at 10:13 PM

pshshshshshshshtishshshshina!!!

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Mon, Nov 3, 2008 at 1:54 AM

11:23 PM **Biljana**: hi

11:25 PM eh idem po chaj dok ti upishesh

me: Mnogu mi e zhal shto si bolnichka, kje pomine...

11:26 PM **Biljana**: hvala... hvala

11:27 PM **me**: Seushte teshko zaspivash?

Biljana: mmmhmmm

11:28 PM **me**: I pokraj glavobolkata ubavo izgledash

Biljana: :)

11:33 PM **me**: Denes bev na planina, nekoi od pechurkive shto gi nabrav bi mozhele ubavo da ti dojdat… sum napravil prekrasna chorba od sampinjoni, soncharki i vrganj... podolgo vreme ne sum ja pravel i bash ubavo mi legna... se nadevam toa so glavobolkata ne e seriozno

11:35 PM **Biljana**: ;) ja sam meteropata... zato me boli glava... one godine kada su bili oni ludi tsunamii padala sam u nesvest od vrtoglavica, ako se mami zemlji neshto deshava, ja prva znam... ta chorbica miris do ovde njami...

11:36 PM **me**: Ti pomaga li chajcheto... crven chaj, bi trebalo da te podigne...

11:38 PM **Biljana**: da... danas sam se bash nalila njime i playlistama, dok sam spremala stan, bilo je bash puno posla... nekako se uvek nakupi.

11:41 PM **me**: Ne sum pochustvuval deka neshto posebno mi vlijae promenata na vremeto, no denes beshe taka topol den duri i na 1300 m, shto malku i me podzamori... mozhesh malku i da podzaboravish na stanot...

11:42 PM **Biljana**: oh... kada zaboravim onda bude josh strashnije... jel ti pomazhesh zeni?

11:46 PM **me**: Pomagam koga toa kje se pobara od mene, no neshto deka se nudam, ne -ne -ne, toa ne sum uspeal da go naucham... kako da e, ima vreme i toa kje go naucham za mir vo kucha

11:49 PM **Biljana**: ma da… ali ti bar nisi tako zahtjevan, Bora radi u banci i svaki dan u korpu odleti koshulja i sve shto uz to ide, e onda dodje vikend, on sedne na bike i vozi se... a ja peglanac... a nekada smo zajedno vozili bike na f.goru, a on je bio josh student... ko mi je kriv... a i maznuli su mi bike

11:55 PM **me**: Odmori se, neka pomine glavobolkata pa te cheka krechenje vo Vizbata/ Kuchata... Fruska Gora... ne e toa daleku od Novi Sad... sum ja pominuval odejkji kon Backa Palanka i Ilok, no se mi se chini deka... i jas sum chesto na tochak prema Saraj, Matka ili na patekata pokraj Vardar...

11:59 PM **Biljana**: Zaprvo je jako blizu, mi smo ranije zhiveli u Sremskoj Kamenici gde nam je bila kucha, to je odmah iznad... nije kao Vodno i Matka, ali ima puno lepih staza... jedva chekam da mama stigne... to znachi da pochinjem sa radom. Jesam ti dosadna?

12:02 AM **me**: Ne-ne, ti nikogash nemozhesh da mi dosadish, naprotiv strashno me motivira komunikacijata...

12:04 AM **Biljana**: :) kako tvoje pripreme za NY

12:06 AM znash shta se stalno pitam... da li sam sa tobom na faksu prichala na makedonski ili hrvatski? nemogu da se setim

12:07 AM **me**: Mozhesh da mi posochish nekoe dobro Fruskogorsko vino, iako vo posledno vreme povekje sum na zhestoko... za NY utre kje vidam kako stojat dogovaranjata... prekratko e vremeto za toa da se rastega...

12:08 AM **Biljana**: Ej... da mi uopche ne pijemo Fruskogorsko vino, pijemo tg'u za jug

12:09 AM inache Bora zna neke vinare iz Kamenice shto imaju svoje podrume, a sa nekima je i radio, ima jedan iz Nestina, to je dobro belo vino.. .donechu ti

12:10 AM **me**: Na fakultet zboruvashe ubav makedonski, no kje bev zadovolen da go slushav i ovoj tvoj ubav hrvatski...

12:12 AM **Biljana**: e kako se sechash... da? jel znash da moram da predjem granicu i odmah razmisljam na makedonski, jedino mi se deshavalo da se obratim ove dane mojima na makedonskom, to je zbog tebe

12:15 AM **me**: Od Fruskogorsko znam samo za ona penlivoto Fruskogorski biser, no sum slushal deka lugjeto pravele ubavo vino... vo istiot moment i jas pomisliv da si go proveram mojot srpsko-hrvatski

12:19 AM **Biljana**: Da... F.biser i nije neko vino ima puno boljih... Stala sam neshto... ko da si me hipnotisao, aj ti napishi neshto

me: Se se prasuvam kako tolku chesto mozesh da me ulovish pozelenet...

12:20 AM **Biljana**: ha,ha... jel se ti sechash mozda definicije za nauchno dokazano? U isto vreme na dva mesta... ista stvar... kako ide

12:23 AM mislim i u istim uslovima... daju isti rezultat

12:27 AM **me**: Znam deka si zarobenik na kompjuterot... no i toa vo eden moment da te ima na sto mesta, ti zaviduvam... mene mnogu teshko mi uspeva da nosam dve lubenici pod edna mishka... vie zhenite imate pogolemi mokji od mazhite... malku me uspori Bojan... morav da mu otklucham, deteto se pribra od grad...

12:32 AM **Biljana**: Pa dobro u pristojno vreme je doshao... Ja sam sebi dala uslov da kada zavrshim sve obaveze mogu da sednem za kompjuter, nevidjeno je kako sve stizhem, a i ne gledam tv... to me smara, na netu imam ono shto meni treba, a i muziku pushtam sa neta dok radim... Bora se vishe Blogira, on bistri tamo neshto sa pametnjakovichima... on je antinacionalista pa ga smetaju neke stvari ili mozhda ima neku blogericu, ko zna?

12:38 AM **me**: Na ona video so Milan na Dunav bash ste razdragani, tuka e i Bora, neli?... Milan e bash fino dete, veruvam ne si go razmazila... na majkite toa e prvoto shto najchesto im uspeva... ona so mozhnata blogerka na Bora ne se sekiraj, mazhite se po verni otkolku shto mozhe toa da se razbere... priche-prichice...

12:42 AM **Biljana**: Bora je onaj veliki sa Milanom, koji je totalno razmazhen, ali ovaj put nije mama, nego tata razmazio, shto se tiche blogerice, meni ne smeta blogerica, nego to shto mene ne vidi ;), inache to sa vernim muzhevima... kako se samo branite...

12:51 AM **me**: Kako ti vlijae pishuvanjevo na glavobolkata?... se nadevam kje si legnesh bez nea i utre kje bidesh kako nova... ma ne se branime, no mislam deka zhenite najchesto neskrieno ja manifestiraat i naj blagata ljubomora i taka ja gubat “bitkata”, duri so toa mozhat da gi potsetat i vernite mazhi na taa mozhnost... kolku ova zaumno zvuchi no ne i neverojatno... dali onaa fantasticna MUVA te posetuva od vreme na vreme... znaesh deka taa e mojata najnova verna prijatelka...

12:59 AM **Biljana**: Da nemam vishe glavobolju... nisam bash puno ljubomorna na Boru, jer mi je on bio prvo prijatelj i znala sam sve njegove cure, a onda eto shvatili da nam je lepo kad smo zajedno... brak mi je pao jako teshko, jer sam uz sve obaveze dobila ogromnu rodbinu, sati i sati smeshkanja... uh, strashno! I to nije sve, ima ovde jedan tuzhan deo priche... ali nechu o tome... o da Muva i mene posechuje, znala sam da nisu beskorisne...

1:05 AM **me**: Dokolku angazhiranosta na Bora i premnogu mu go okupira vremeto pa imash chuvstvo deka premalku ti go posvetuva onoj mal ostatok (neka mi prosti shto go staviv vo melnica mojot rod po mashkost), bidi sigurna kako kje staree taka i kje go imash povekje i kje se sakate kako gulapchinja, a sega e najpametno da se fokusirash na sebe... zhivot-zhivot, draga moja... sekako e prekrasno da se bide zaedno i edno... popatno, prekrasno shto imash golema rodbina i pokraj se...

1:14 AM **Biljana**: Da... da videla sam to u nekim brakovima... super... kada budem bila ko suva sljiva, bichu sretna... tako se radujem... oprosti za sarkazam... malo si me uplashio sa ovom realnosti, ko da je jutro i kao da sam se umila hladnom vodom brrrr

1:16 AM gde je ona muva?

1:24 AM **me**: Ti, draga moja (chesto go upotrebuvam ova, se nadevam ne ti prechi) imash svoj svet i toa sekogash e reshenie za mnogu zagatki shto gi nosi zivotot... imam vpechatok deka prekrasno funkcionirash, a dokolku vekje ti dosadile site onie zadachi

so koi veshto se spravuvash, za pochetok eliminiraj neshto od toa, ili povekje od toa, dokolku vistinski nemash vreme za sebe i se nekako ti stanuva tesno (pre pametna si za ova da go sfatish kako sovet)... ona so realnosta ne e neshto shto treba da ne plashi, realnosta e i porealna od toa... i sega shto? da potsetam na mudrosta i kamilata...

1:30 AM **Biljana**: Oh... hvala ti Bozhe vratio se Stane... znash neki dan kontemplirala sam na rechenicu mog Uchitelja... Zhivot je zhivucha smrt, radite sve sa ljubavi... ja ne volim da zhivim smrt, ja volim da volim, pa makar poljubila smrt… znash vech to, napokon sve opet ima smisla... hochesh da spavash?

1:39 AM **me**: ... i pokraj se i bez razlika na se, se e vo nas i zatoa se bavime so sebe za da nadrasteme se... chesto neshtata zavisat od nashata dioptrija pa istite i vo istovreme bivaat ili golemi ili mali... popatno vezhbame fokusiranje... ona shto edinstveno me plashi e fiksacijata, vsushnost pogreshnata fiksacija, nedaj bozhe

1:45 AM **Biljana**: Fiksacija, fokusiranje… ja sam se iznenadila kada sam juche prochitala Tony Cragg-ov stav o materiji, sve ono shto je rekao da je on zapravo potpuni materijalista i da veruje u materiju, i da ne veruje u Boga, u jednom momentu njegov opis toka materije nije imao nikakvu razliku sa duhovnim stajalishtem o tome... nema razlike... svi gledamo isto i svi dolazimo do istog ili do Sebe, do onda draga moja Biljana... morash da zavrshish sva svoja lutanja po ogledalima. Meni se spava, napishi mi neshto lepo...

1:47 AM **me**: Uhste edna cigara i mozheme na spienje... ne se sekjavam dali ti pusheshe? ne-ne, ubavite i pametni devojchinja ne pushat, ne pusheshe, neli?

1:48 AM **Biljana**: da... puno manje ali pushim i sada si mi napravio zazubice jer nemam cigaru

1:54 AM **me**: Prekrasni se razmisluvanjata na Tony Cragg za materijata... se sekjavam na negovoto izlaganje vo MSU-Skopje... mi treba pogolema koncentracija i zatoa za toa vo druga prilika... mi dogoruva cigarata, no i treba da se legnuva... dobra nokj... otidov jas...

Biljana: lepo sanjaj******* :)

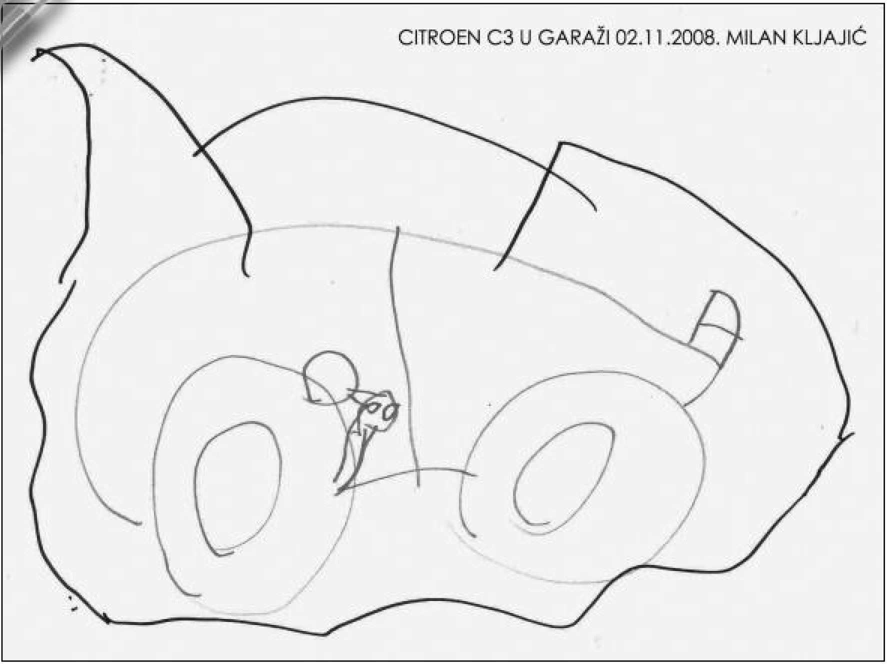

CITROEN C3 U GARAŽI 02.11.2008. MILAN KLJAJIĆ

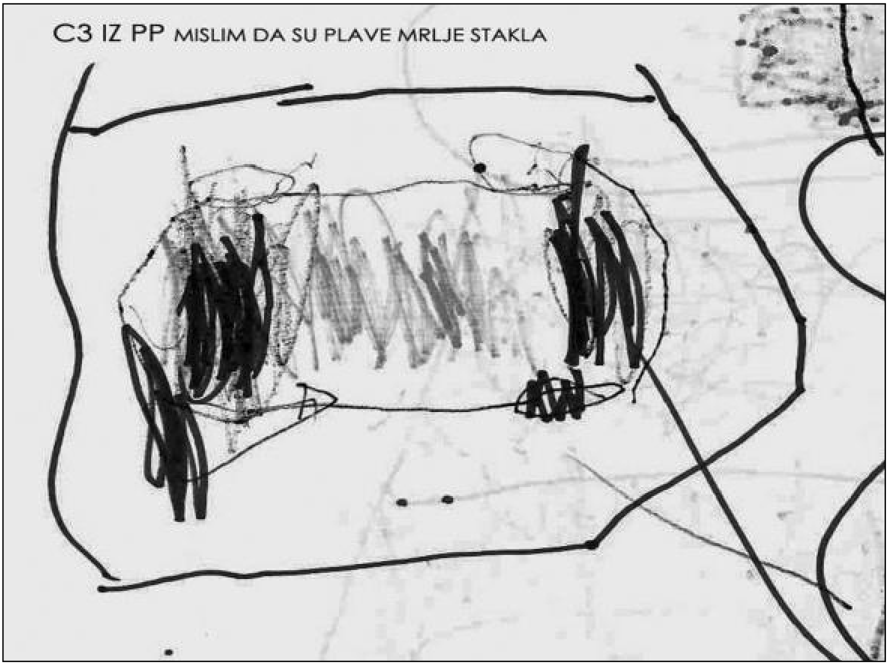

C3 IZ PP MISLIM DA SU PLAVE MRLJE STAKLA

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Mon, Nov 3, 2008 at 8:26 AM

Zapravo sam se juche zakachila da ti poshaljem milanove crtezhe shto je juche nacrtao

Ko je koga prizvao

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Wed, Nov 5, 2008 at 12:17 PM

eh... evo me!

Kao da sam se malo pogubila izmedju on line pisanja i pisanja pisma, pa hochu da probam da to izjednachim… mislim da je vazhno biti uvek jasan, pa chak i kada je u pitanju imaginarno, ove dane sam pustala Cragg-a kao mantru koja se ponavlja, tako je jasan, a meni srce raste od odushevljenja, neznam da li sam ti pisala da je odushevljenje sastojak inventivnosti, kao kada Stanko kuva chorbicu od pechuraka koje je sam nabrao sa puno ljubavi...

kada su sastojci dobri i kada ima ljubavi i odushevljenja, dolazimo do otkricha... da je chorbica divna... ili mozhda da je pravi/stvaran umetnik, jer tako sprema i svoju umetnost.

Stalno zhelim neshto da podelim sa tobom, a nikako da se usudim, ne zbog toga shto se plashim da me ne ismejesh, vech zbog toga shto neznam da li mozhesh da imash bilo kakve koristi od toga...

O chemu se konachno radi ili shto je vecha realnost...?

Pre par meseci, bila sam zaista dobre volje, ne zbog nekog posebnog razloga, sedela sam na kauchu, kao da gledam tv, ali nisam, bila samo sama i radilo mi se nishta, jer mi je bilo jako lepo bez razloga!

U jednom momentu uhvatila sam sebe kako posmatram to... na shta mislim u tom momentu i naravno postalo je smeshno... hrpa svega i nichega u mojoj glavi... shta sam radila danas... shta chu raditi sutra... da li sam lepa ili nisam... da li pod treba da se usisava... gde su dosad Milan i Bora... puno toga... i onda sam se uhvatila za poslednje shto sam pomislila i odluchila da se vratim unazad... polako i ne pre naglo ja sam sve vishe bila

samo na kauchu... samo u toj sobi... samo sama u mraku i bez televizora, u mom umu pochela je da se stvara slika, jacha od moje volje... znala sam da je to slika koja oznachava misao... jednostavno sam apsolutno bila sigurna, neverojatno iskustvo je bilo da sam se osechala vishe tamo u toj maloj formi nego u samoj sobi na kauchu...

... u Novom Sadu... sve je postalo puno manje bitno i veliko od te male forme koja je bila nalik nekom crvuljku, koji je neobichno zakrivljen, a sachinjen je od neke umotane linije koja se odmotava... shto vishe ja "radim nishta", taj neobichan crvuljak se odmotavao sve vishe i u momentu kada se u potpunosti odmotao, preplavilo me neshto jako, jako neobichno, predivno osechanje... kao da sam nestala... a bila sam u svemu i svuda... osechaj da si ogromno shiroko i svuda u isto vreme, kao i u svemu u isto vreme, chak sam mogla da vidim neke kote, linije, koje su oznacavale prisustvo na mestima gde sam do sada zhivela, ali nisam videla nikakav prostor, sve se crtalo u crnilu uma, formiralo i rasformiralo.

... bila sam potpuno ubedjena da sam i u Novom Sadu i u Skopju i u Opatiji, a moje telo bile su vishe chestice te neke mentalne prashine nego shto sam imala pojma o svom fizichkom telu... no pojavila mi se misao... ne secham se o chemu... i klupko se ponovo zamotao i smestio u moju glavu, naslonjenu na moju ruku na kauchu, bilo je sve to i tamo i tu, znala sam da sve to postoji i kada ja to ne vidim zbog ha! zhivota !

Hochu da podelim moje odushevljenje sa tobom, jer sam juche nashla tekst i skulpturu Cragg-a, koja se zove Bant of Mind ili kriva uma... znam da znash o kojoj skulpturi se radi, ali zakachichu ti sliku za mail.

PS. Laska mi to shto sam u tvojoj glavi... i ti si u mojoj glavi, ali moram da ti dopustim da me malo izbledish, da me malo obrishesh i da ti ostane samo dojam o meni kao kada pesak ochisti reku koja je jurila svetom, a sada se spushta u svoje dubine.

Za pesak nishta nemozhe da se uhvati, za njega ne mozhe da se uhvati neki koren i da na njemu zhivi, on ne dopushta to, njegova je uloga da bude takav, chist i strog.

Ionako osecham da to radish i da ti to treba... pustinji treba kisha, ali ona je dostojna u svojoj zhegi, a kamila prezhivi jer zna kako se to radi, mudra kamila.

Ne zhelim da te narushim svojim dosadjivanjem i piskaranjem, josh manje zhelim da zhonglirash lubenicama...

ali ja se stvarno nikada do sada nisam lepshe dopisivala, pomislila sam mozhda nama treba neki novi jezik, mozhda ovaj jezik i nema pravih rechi da prenesem ono shto osecham i mislim, mozhda je ova ljubav jako sebichna i u njoj nikada nema dovoljno mesta ni logike, no zastala sam na tren i rekla sebi... sve je u redu sa ljubavi, ono shto poremeti svako dobro odashiljanje, je zhelja... maherica za zbrku i zavrzlame, a onda sam se setila da imam i taj specijalni jezik... umetnost, da je sve vech tu, a uvek postoji i sada, gde ne moram da te ochekujem i gde te uvek imam, kao i sve ove silne godine u prolazu... u svom srcu.

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Nov 5, 2008 at 12:17 PM

12:17 PM **me**: Zdravo,
12:18 PM **Biljana**: hi
zaboavila sam sliku sada chu ti poslati
12:20 PM **me**: Na faks sum, no sloboden... Gi pogledav crtezhite na Milan... talentiran e na mama, neli?
12:21 PM **Biljana**: ima josh jedan gde gleda u autich odozgo i crta, neverojatno, savrshen prikaz iz ptichje perspektive... imam i dole takve dece,
dole to je u shkolici, shkolica mi je u istoj zgradi gde zhivim
12:26 PM **me**: Doma imam nekoj problem so mozilata ili provajderot, treba da proveram, pa nemozhev da ti pishuvam... odlichno shto me nacheka... odlichni se crtezhite na Milan, bash ima smisla no i fin pogled, kolku toa da e specifichno i za drugite deca na taa vozrast, vsushnost tie shto projavuvaat pogolem interes kon likovnoto
Biljana: mirisi na glinu do ovde
12:27 PM jesi dobio pismo, idem da stavim vodu za kafu, hochesh?
12:28 PM **me**: Stvarno? Si go zapametila toj miris... prva godina e kaj mene pa vistinski mirisa...
12:29 PM **Biljana**: stvarno mi je zamirisalo, nedostaje mi taj atelje
12:30 PM kakva su ti deca?
12:31 PM **me**: Kafe od tebe, sekako draga moja... koga kje dojdesh vo Skopje kje si go vratish i toj film od ateljeto…
12:34 PM **Biljana**: nadam se uskoro, iako mi se posao povechava, a deca su zheljna i zhedna.
12:35 PM pokushachu da vezhem neki vikend chim mi mama da znak da dodjem
12:38 PM **me**: Go ischituvam tvojot mejl... se mi e neshto ubavo, no ne sum doshol do krajot, mozhebi ima nekoj presvrt...
12:39 PM **Biljana**: koji kraj :)
u drugom mailu je samo slika Bant of Mind, jer sam zaboravila da zakachim
12:42 PM mozhda su ti stigla dva ista maila, jer si bio on line pa je jedan otishao kao razgovor
12:44 PM **me**: Mislam na krajot na mejlot... spor sum vo ischituvanjeto, no i ti si dosta slozhena... stignav do ona, nekoj vid na astrala... neli e toa dovolno slozheno...

te baram i prebaruvam niz zborovite, analitichniot Stanko prorabote... kje moram vnimatelno da go prochitam mejlot.
12:47 PM **Biljana**: e pa da... nije slozheno naprotiv, um je slozhen. Lepe stvari su jednostavne
12:49 PM **me**: Fantastichniot Toni e sepak na drugiot mejl... iako negovite ponovi raboti pomalku mi ostavaat vpechatok... toj nemozhe da napravi losha rabota, no sepak...
Biljana: jel onaj park novi
12:51 PM **me**: Me zbuni so ona NOVI, pa se vrativ vo fotkata... toj e sepak nov...
12:52 PM **Biljana**: dobila sam juche slike od jednog on line frenda "teratorija" u sklopu Belefa u Beogradu, inache 125 lik. autra radilo je u terakoti u Kikindi, a skulpture su letos bile izlozhene po centru Beograda
12:53 PM Trebalo je da se stvori inetrakcija lik. dela i publike, bilo je divno, stvarno izuzetni radovi u glini
Onda za nesrechu SRS je imala proteste zbog hvatanja Karadzhica i 20 posto teratorije je unishteno
12:55 PM Inache vechina tvoji poznatih kao i Sava Stepanov je sudelovao u organizaciji, kao i podrshci da se izgradi novi muzej cini mi se isto tako u Kikindi
12:56 PM nisam josh sigurna moram da proverim
1:00 PM **me**: Vo Kikinda se sozdavashe ubava umetnost... imam povekje nivni katalozi i ova so izlozhuvanjeto na toj fond od dela e odlichna zamisla, shteta za neredite i skulpturite, medju toj materijal sigurno imalo i takov shto kje go nadminel vremeto... Vo edna prilika Slobodan Koic me pokani na kolonijata no vistinski ne bev vo mozhnost da dojdam... neznam dali toj seushte ja organizira kolonijata/simpoziumot… sepak stanuva zbor za Muzejot na sovremena… vo Novi Sad, znam za toj angazhman na Sava
1:01 PM **Biljana**: proverichu nekako
1:02 PM **me**: Inaku ne sum imal prilika da bidam vo Kikinda... velat deka e simpaticno malo gradche, ili mozhebi e pogolem, neznam...
Biljana: mislim da nije velika
1:07 PM brat mi je uleteo, kupio je novi bubanj, vidish ovaj internet je cudo
1:08 PM http://www.dizajnzona.com/forums/index.php?s=750aa3f6997ad3609d3ed84ee8cb4a45&showtopic=51723&st=0&p=629784&#entry629784
1:09 PM ovo ti je link na dizajn zoni ima neshto teratorije
1:12 PM http://www.kikindske.net/prikaz.asp?r=11&br=511
tu ti je slobodan kojic o teri... A gde sam ja?
1:13 PM **me**: Ona vo tvojot mejl ni son ni jave, konstruirano i dekonstruirano... ti dekonstruirana vo nekolku tochki i onoj crvich shto se odmotuva i ponovo konstruira... odlichno mi zvuchi... no seushte ne sum doshol do krajot... me zagrizuva kolku sum

spor... pozdravi go Stefan i kazhimu deka mu e prekrasen noviot zvuk... gi slusham chesto... blagodaram za linkovite, sekako kje gi otvoram, no nemozham da pravam se odednash, neli znaesh, povekje raboti vo isto vreme...
1:15 PM **Biljana**: samo polako
1:18 PM ej moram da odem da kupim chokoladu, Milan me ucenjuje, ostavichu on line, ako ti Milan neshto poshalje... ne brini
1:21 PM **me**: OK, dokolku seushte bidam tuka...
1:26 PM **Biljana**: ok
vratila sam se
1:27 PM prvo mi je trazhio brata ili sestru, bilo mi je lakshe da kupim chokoladu
1:36 PM **Biljana**: moram da ti napishem kako se Milan igra skrivacha, posebno kad je bio manji... ode i stavi glavu u lavor, a dupe mu viri napolje, kao i on sav i viche nadji me! Mislim da smo nekada i mi takvi kao deca. Ako mi nevidimo, nicheg ni nema!
1:42 PM **me**: Bash taka, no kolku e toa ubavo i zabavno vo isto vreme, kje vidam da upotrebam i nekoj legen, ne e losho za promena... kolku sakam da sum dete odvreme navreme, sakam da sum dete i zaradi legenot i zaradi zadnikot
1:49 PM **me**: Konechno go prochitav mejlot i mnogu se raduvam shto gi spodeluvash neshtata somene, se chustvuvam privilegirano... Toni nalikuva na onoj tvoj crvich shto, te izleguva te se sokriva vo tvojata glava... skulpturata e dobra - naslovot uste podobar, a tvoite rechenici mi se najdodri, bez zezanje, neli taka se dogovorivme
1:55 PM **Biljana**: mmmmhm, ja volim da se suochim sa sobom, tu sve nastaje, realnost samo za mene, pa i za druge. Nisam ti pisala ranije, ali svaki put kada neshto komentiramo, to veche na radionici, meni deca prichaju bash o tome... Juche sam bila jako dobre volje i sestrichina od Bore me je pitala u koga sam se zaljubila, tek onda sam shvatila, koliko je njoj teshko... kako njoj ochajno neko treba... rekla sam joj kako je omrshala i kako je lepa, pustila je da se igra sa decom, na kraju i ona je bila zaljubljena, kao i ja, mi smo privilegovani i srechni, zar nije to vazhno.
1:56 PM **me**: Mene vistinski mi treba dozhdot, taka funkcioniram draga moja... dokolku kako shto velish nasheto dopisuvanje ti e najubavo dosega, mene mi e prvo iskluchuvajchi go momentot za koj ednash veche ti pishuvav... Prv i najubav, verojatno sum sozreal i za dopishuvanje.
1:59 PM **Biljana**: Ja uopste neznam choveka, sem tebe koji si je to dopustio, ali secham se tvojih razgovora josh sa faksa, ako ja tebi kazhem neshto... ti meni kazhesh isto tako neshto intimno... ti si me to nauchio... valjda nisi zaboravio.
2:04 PM Tvoje srce je mladje od svih onih tamo sa prve godine
2:05 PM **me**: Te molam nemaj chuvstvo deka zloupotrebuvam, ili ni vo ludilo deka tebe te zloupotrebuvam, skraja da e... mnogu raboti vo zhivotot gi pravam sluchajno, ako ne e sluchajno toa shto dopustam ogromen prostor za ubavinata na sluchajot...

se sekjavam na mnogu neshta vo komunikacijata so tebe, neshto verojatno i mi izbledelo, no ova so intimnite neshta go smetam za moj vlog vo obidot da ne se bide pre oficijalen i dalecen, tuku...
2:11 PM **me**: Treba da go preinstaliram KASPERSKI (vsushnost Jovan III g. shto toa dobro go znae), celo vreme neshto me potsetuva a jas go ignoriram... lele ama e uporen... nema shansi vo ovoj moment koga razgovaram so mojata draga osoba, ma ne ti se davam, nema shansi... lele
ama e uporen, ne me znae, toa mu e problemot
Biljana: da sam se ja ikada osechala upotrebljeno, ti bi znao? a to je neshto shto se uzme i ostavi, ja nemogu da te upotrebim, a josh manje zloupotrebim, jer chak i da te ne chujem i ne vidim, nechu te nikada ostaviti, pa kako god da se to chini... ja mislim da je to nemoguche, chak i onda kada se ljudi posvadjaju. I kada pojedesh sladoled, josh neko vreme se sechash slatkog okusa, a ti si moj omiljeni okus...
2:20 PM **me**: Chat e neshto shto nikogash ne sum go praktikuval, kako i dopishuvanjeto i prosti dokolku mi se provleche i neshto nepromisleno, ili ochigledno neshto shto nemozhe da e moe, od nigde nikade ednostavno kje se provleche, no ti znaesh deka istoto toa tokmu taka se shmugnalo, shto da mu pravish...
2:21 PM **Biljana**: ne… ne, tachno znam na sta mislish...
2:22 PM mislila sam o tome i ranije, dok sam pokushavala da objasnim sebi to neko novo stanje koje mi se deshavalo dok ti pishem
2:23 PM normalno je da mislish o tome i ja mislim o tome, no onda shvatim o chemu se radi
2:24 PM Pre neko veche sanjala sam neke silne delfine i dasku za surf (surfanje na netu, mi je palo na pamet) ali bila sam blesava i potrazila znachenje delfina u sanovniku, ispostavilo se da znachi smrt bliske osobe
2:25 PM jako sam se uplashila, dok nisam nashla znachenje malo pametnijih ljudi gde se objashnjava kao sklad podsvesnog i nadsvevsnog
2:26 PM no kako sam bila uplashena zvala sam svih da pitam kako su... tebe te dane nije bilo... nisam uspela da te pitam kako si?
2:27 PM a onda mi se javio Stefan i rekao mi, ma Biljana to je ono tvoje visoko Nisko, delfini zarone duboko i izrone i iznad vode... zamisli koliko je ovo nashe, svima toliko realno.
2:29 PM **me**: Neverojatno losha cigara sum zapalil, stari li se ili shto se, pojma nemam, zhiv otrov?... ova so skladot na podsvesnoto i nadsvesnoto mi se dopadja... nekako se reshiv pottiknat od tvoite tolkuvanja na sonot, da ti sopshtam edno moe poraneshno, no ne taka damneshno chustvo,
2:33 PM shto od sekogash nekako silno sum go chuvstvuval deka kako mlad zasekogash kje gi zatvoram ochite (ne mi se dopadja ona kje umram...) ooo kolku silno beshe toa chuvstvo.

2:38 PM **me**: Vo katalogot od mojata izlozhba vo MSU-Skopje, Sonja Abadjieva ce zabelezhi deka Stanko tolku zhivo ja dozhivuva smrta, duri do nekrofilski dimenzii... nekako taka beshe kazhano, veruvaj mi zhenata ne e daleku od vistinata.
2:39 PM **Biljana**: To je dobro, znachi da se stvarash ponovo, radjash sam sebe, smrt ega se dozhivljava potpuno isto kao sopstvena smrt
2:40 PM znala sam to, nisam znala kojom stazom putujesh, ali znala sam...
2:41 PM **me**: Ima samo edna bitna razlika od tie momenti (iako ne me napushtile) do sega... sega jas i ne sum mlad i ne samo toa... nesakam da umram MLAD
Biljana: necesh umreti mlad, vech si mrtav
2:42 PM Sada si spreman da zivish
2:43 PM **me**: Ona na krajot trebashe da glasi nesakam da umram STAR... ona MLAD se provleche...
Biljana: da da shvatila sam i to
2:46 PM Stvarno se i fizichki chinish jako mlad, to je zbog tog osechanja u tebi kojeg imash.
2:47 PM **me**: E draga moja, sega mi trebash vo zhivo, a ne da gnjuram vo tipkive, pa ubavo i nadolgo da ti raskazham se... vraga se... koga treba da zboruvam jas najchesto molcam i obratno, se pravam obratno inaku ne bi bil toa shto sum, takov - zatvoren i prestrog i kon sebe i kon drugite.
2:52 PM **Biljana**: Bash si me lepo zagrlio svojim rechima, znam da bi oboje manje prichali u zhivo, pa moram sada da ti kazhem... jako mi je lepo u ovom balonu koji neznam gde leti. Moram da idem da se spremim za radionicu, danas imam dve vezane. Hop art! I ja se tebi shaljem.....
2:53 PM **me**: Nam ni treba i specijalen jazik, no i specijalen oblik, kakvi vajari kje bideme dokolku ne oblikuvame neshto posebno... se neshto ne gi zavrsuvam rechenicive... shto kje da e toa... vidi, ushte eden otrov od cigara, vsushnost moite digresii koga ne mi e dovolno techna mislata
2:55 PM Bidi dobra so decata, ti toa odlichno go znaesh.
Biljana: Da… da... tvoje je dno i moje nishta… bash lichi na binarni jezik kompjutera... 1... 0
2:56 PM ali uvek je 1-0 za tebe
2:58 PM hvala... ajde napishi mi josh to shto pisesh i onda stvarno vech moram da idem...
2:59 PM **me**: Cao, draga moja... se slushame... pushti toa, ti sekogash mi vodish, da ne ti ja kazhuvam razlikata vo mejlovi... sega vistinski te ostavam vo dobro... a i znam deka so decata najchesto ti e ubavo
3:00 PM **Biljana**: ok... sada prvo idem da si nadjem glavu, malo che mi i ona trebati...
3:01 PM :)

Anthoni Caro, Tony Cragg and Richard Serra

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Nov 6, 2008 at 3:55 PM

3:19 PM **Biljana**: nestalo mi je struje, danas ceo dan zeza

me: Dali si dobra... shto ti se sluchuva?

3:20 PM **Biljana**: neznam shta rade danas na zgradi, ali ceo dan nestaje struje ili vode

3:21 PM **me**: Kako? Shto?... ti snema struja, neverojatno... a kompjuterot?

3:22 PM **Biljana**: sve je ok za srechu sa kompom

me: Go ischituvav nashiot vcherashen Chat... ne sum taka losh?! Kje me bide, neli ti zboruvav…

3:23 PM **Biljana**: sinoch sam se probudila u 2 i nisam mogla da spavam do pet, danas neznam kako sum... mi se spie mi se plache!!! jel se tako kazhe

3:24 PM **me**: Te chitam i ne veruvam ... pomisliv deka toa e del od mojot tekst... tokmu taka se veli.

3:25 PM **Biljana**: mozhebi i tebe ti se spie?

3:28 PM **me**: Vistinski te prashuvam, da ne si imash nekoja neodlozna rabota... a, ti se spielo... malku kje te gnjavam pred da se reshish da si prilegnesh, da mozhesh pobrgu da zaspiesh... dali vchera mi go isprati onoj crtezh na Milan, znaesh ona auto gledano od ptichja...

3:29 PM **Biljana**: ne nisam ti poslala, josh ga nisam skenirala, poslachu ti, ne smetash mi zavrshila sam i ruchak, ostaje mi radionica vecheras da je prezhivim, pa chu onda da spavam

3:30 PM **me**: Inaku mene ne mi se spie... kakvo e toa tvoe legnuvanje taka docna...

3:31 PM **Biljana**: ma nije... legla sam na vreme i spavala, ali me u dva probudio tako neki glupi san i nisam mogla da zaspem vishe... popila sam 4 kafe i nishta

3:33 PM **me**: Devojkite treba da si legnuvaat najdocna do 11h... a shto togash kje pravime nie... Taka losh son, velish? Znaesh deka ti zaviduvam na sonuvanjeto, no nesakam loshi sonishta.

3:34 PM **Biljana**: ma nije san bio tako losh, nego me opteretio, inache moj momak zaspe u 21h, to ti je neko chudno pravilo

3:35 PM **me**: Se zakachiv samo da ti kazham deka sum seushte zhiv.

3:36 PM **Biljana**: bash mi je drago zbog toga :)

3:38 PM kazhi neshto, shta je novo na faksu

3:44 PM **me**: ma imam nekoi neshta shto treba da gi zavrsham do 17h... da izberam nekoi moi fotografii shto mu trebaat na eden moj kolega (Toni Maznevski, neznam dali

go znaesh), kje patuva za Polska... prestoj, pa i nekoja prezentacija za makedonskata umetnost, pokraj za negovoto sopstveno tvoreshtvo... na faks e novo shto ete ima i nekoi novi profesori (pretezhno moja generacija... se pojachavme so Shumkovski, Manevski, Vangeli i onoj Toni shto neli kje odi za Polska.

3:46 PM **Biljana**: E bash lepa ekipa... bozhe Manevski kako mu je ime, jel iz srednje ili je on bio Manev

3:47 PM **me**: Ima i nekoi drugi novi kolegi, no nema da ti pishuvam bash za site... prethodnive se top selekcija... Blagoja Manevski... onoj Manev e Sveto.

3:48 PM **Biljana**: da… da... jel te ja sada prekidam u tom poslu?

3:51 PM **me**: Ti vekje si ruchala, jas seushte ne sum stavil nishto vo klun... no i treba da go zavrsham ona so fotografiite... kje go prodolzhime razgovorot... neshto si mi pospana, no i ne mi zvuchish najdobro... dali si vistinski dobra?

3:52 PM Se zagriziv, veruvaj mi!

3:55 PM **Biljana**: Dobro sam..., a nisam ni ja jela, iako sam skuhala ruchak, Milance je malo bolestan pa se i ja uvek umorim onda... ochemo da se pozdravimo onda :)

3:57 PM **me**: Milan kje bide dobro, deca... dobro zdravje... se slushame... odletav... se slushame... chao, draga moja…

Biljana: <3

<3

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Fri, Nov 7, 2008 at 5:11 PM

2:37 PM **Biljana**: zauzet?

2:40 PM **me**: Da, i toa kako... ova e premnogu i za mene... ha, ha, ha...

2:41 PM **Biljana**: ok :)

2:43 PM ako imash neshto da se spljeska u photoshopu baci meni da ti pomognem

me: Shto se sluchuva kaj tebe... ova kaj mene e mnogu retko da sum na Chat so dve osobi istovremeno

2:44 PM **Biljana**: ... o izvini ;)

2:46 PM **me**: Se razbira ja otkachiv…

Biljana: hiii! nisi trebao, imam vremena

2:49 PM **me**: Se po naporno mi stanuva so ova izlozhbive... dali jas toa staream, sigurno kje da e toa draga moja

2:50 PM **Biljana**: ma ne brini, posle che ti biti jako lepo, bichesh ispunjen

2:51 PM **me**: Samo mislenjeto na umetnosta me ispolnuva... imam i jas pravo malku da go odmoram teloto

2:52 PM **Biljana**: naravno da imash pravo i ja danas radim sve polako... uzela sam da pravim testo, ako ono ispadne dobro, znam da sam i ja dobro

2:54 PM **me**: Ova dopishuvanje e dovolno umetnost... testoto isto taka... ah toj kuvar, go imash receptot ili vsushnost tebe toa ne ti treba povekje

2:55 PM **Biljana**: nikada ne radim po receptu, samo po dodiru... vishe tome verujem

2:57 PM **me**: Lele od koga ne sum jadel dobra pita... da ne preteruvam…da od togash koga seushte mozheshe majkami... lele kakvi piti ni praveshe, prsti da izlizesh

2:59 PM **Biljana**: jao... pita, moja baka je radila divne pite, jedino shto sam pozhelela da uzmem, kada me mama pitala (jer je prodala kuchu) shta zelim iz Skopja... ja sam je zamolila da mi ponese bakino sukalo... verujem da u njemu ima josh njenih ruku

me: Ne deka Bile (soprugata) ne gi pravi odlichno, no onie na mama, da ne ti raskazhuvam

3:00 PM **Biljana**: Verujem da ti i zhena lepo sprema, ali uvek nam je ukusno neshto shto smo jeli kao deca

3:01 PM **me**: Ti vistinski si naumila da pravish pita, ili se zezash

Biljana: meni je danas tako nedostajao miris majcine dusice, znash ono kada ugazish kao dete u igri u taj mali grm i sve zamirishe... tako divno, morala sam da ubacim u razheni hleb malo chaja od majcine dusice, nisam mogla da odolim

3:02 PM zapravo pravim josh lisnato testo sa jabukama, sada ga chekam, hleb se peche

3:04 PM **me**: I leb si pravish od vreme navreme, e ova stvarno mi se dopadja... majchinata dusichka na planina seuste mirisa iako e potpolno suva ili voopsto ja nema

3:06 PM **Biljana**: da... da i jesen lepo mirishe, ono chak suvo lishce ume da pusti jako lep miris... kao poslednji poklon

3:10 PM **me**: O kolku sakam da mozham, vsushnost nekako da mi uspee se sam da si podgotvuvam i prigotvuvam... mi treba vistinsko vrakjanje kon prirodata... samo pusti zhelbi na zarobenicite vo urbanoto... dokolku e ova shto go zhiveeme nekakva urbanost... ne e planina, toa sekako e vistina…

3:12 PM **Biljana**: neznam da li znash da moj tata zivi na fruskoj gori i stalno silazi dole, on josh od detinjstva uzgaja cveche i naravno sve radi sam, sam kuva... peche kolache, on mnogo duzhe zhivi tu od nas, bili smo odvojeni dok smo zhiveli u Skopju, ali iako

smo imali kuchu u Kamenici to je deo Novog Sada, on nikada nije pozheleo da sidje s brda, slabo silazi treba da pishe

3:18 PM **me**: Go simnav crtezhot na Milanche... ma deteto e fantasticno, odlicno gi koncentriral detalite... pushti toa, kje pravi toj i natamu chuda... se oporavi neli, neshto ne mu bilo najdobro?... Blaze si mu na tatkoti, chovekot ima smisla za zhivot i sushtina... me interesira so shto bil sluzhbeno angazhiran, najchesto toa znae da e presudno ili da povlijae na nekoi po hrabri zhivotni odluki od toj vid

3:23 PM **Biljana**: Dok smo bili u Opatiji, on je studirao knjizhevnost, no na kraju studija, posvadjao se sa jednim profesorom i nikada nije diplomirao. Radio je kao sluzhbenik na carini i kasnije je pocheo da vodi knjige, bio je najbolji knjigovodja u gradu i mnogi su ga trazhili, svo vreme bavio se cvechem, imao je nekoliko staklenika, nije mogao da studira botaniku jer je kao mladich oboleo na bubrege, pa ga mama nije pustila u Zagreb, no postao je veoma poznat i priznat u krugu kaktusara ne samo u hrvatskoj, za njega su chuli i tu na fakultetu u NS, a ima velika poznanstva i u Sloveniji i u Cheshkoj. Bavio se kulturama invitro, imao je svoj laboratorij... uzgoj biljaka bez zemlje... ma stalno je neshto kemijao... nikada nije vadio glavu iz toga...

3:38 PM **me**: Vnimavaj da ne ti zagori lepcheto, ili shtrudlata... mozhebi pitata so zelje...Vidi, tatko ti voopshto ne se sheguval, chovekot si ja znae rabotata i izgradil ljubov... veruvam im zboruva na negovite milenichinja, gi miluva chovekot... iskreno mu zaviduvam i treba da go prasham za sovet shto eden umetnik treba da napravi za skulpturata da izgleda kako cvet... Kaj mene Bojan gi ima tie kvaliteti... spomena kaktusi... vo edna prilika vo Albena na Crno more, vsushnost 25 km. od Albena, vo Balchik ja posetivme ogromnata i bogata botanicka gradina i na maliot mu uspealo da otkine nekolku mladici-pupki od ogromnite kaktusi... 15-tina dena gi odrzhashe vo zhivot i potoa zazhiveaa i vo Skopje... Bojan ni go odrzhuva i dvorot, trevichkata, a cvekjinja ima od povekje vidovi... treba da go upatam na adresa kaj negoviot postar kolega...

3:41 PM **Biljana**: Eeeej... kakva divna dusha... aj posalji mi sliku da mu vidim ochi. Jednom sam ga sluchajno videla josh je bio dete. Hleb je vech umotan

3:45 PM **me**: Si go videla Bojan!? na fakultet... retko sakashe da me posetuva na faks, no i obichno sakashe da demonstrira deka se brani od mene, onaka detski... toa mi e simpatichno, nekako kako da se gledam sebe, so edna mala razlika mnogu e po praktichen od mene

3:46 PM **Biljana**: Nisam ga videla na faksu, bio je neki praznik valjda Prvi maj, videla sam vas na Matki

3:47 PM **me**: Ni se javi? Nemozham da se setam…

Biljana: Ne

3:48 PM **me**: Vidi ja ti nea, sega ushte povekje nalikuvash na mene...

Biljana: znam… znam

Александар IV Бојан V Павлески Македонски

3:49 PM Bili ste bash slatki... oboje sa kachketima, ne secham se zhene, neznam dali sam Bile nekada videla

3:52 PM **me**: So edna ne mala tuku golema razlika... imam vpechatok deka si po otporna kon ona shto vsushnost e zhivotot... nekako vo taa smisla, mi zastana mozokot... ima li neshto vo ova iako ne e naj precizno... ajde mozhebi i kje mi uspee da go konstruiram

3:53 PM **Biljana**: Dobro... dobro... vracham se u balon, nisam htela da te izostavim iz sebe

3:59 PM **me**: Mozhebi ova e samo slikata na moeto "zhiveenje" so tebe koga ti vistinski beshe premlada, no ne e toa tolku dalechno... lele samo kolku beshe realna... a ti vo sushtina si golem sonuvach, mozebi ne?... mi prechi mojava nesigurnost, za seneshto baram doobjasnuvanja duri i za svojata misla... e toa ti ne go pravish i toa mi se dopadja... vo se si po sigurna od mene... na kraj mi uspea neshto i da konstruiram

4:04 PM **Biljana**: Da… sada sam se i ja malo pogubila... ali valjda chu da se vratim evo me brzo

4:07 PM da... nisam to znala o sebi, da sam realna, uvek sam mislila da sam nesposobna za to... gde si to samo video... chak mi se svidja kada ti to kazhesh...

4:11 PM izgleda mi je stvarno danas lep dan, chak i ovaj moj mali izbirach ipak jede razheni hleb, inache voli samo beli

4:12 PM **me**: Da ne ja preterav odednash so mojava kakva takva sigurnost, no i posigurna i pohrabra si odmene, pa tuka nemam nikakvi shansi... ti znaesh deka jas samo taka izgledam... ne, ne glumam, taka nekako im izgledam na ludjeto i da ne go spomenuvam ona deka kako drugite ne gledaat takvi vsushnost i sme bile, a drugite sekogash bile vo pravo… seneshto, ova bash teshko mi se vrzuva, no... za ona kade sum uspeal da vidam deka si po realna od mene... verojatno jas sum bash nerealen pa povekjeto neshta kaj drugite mi izgledaat prerealno... popatno treskam pomalku i gluposti, se obiduvam maksimalno da go oslobodam umot i razumot

4:13 PM **Biljana**: mislim da znam u chemu je kvaka

4:14 PM ti priznajesh svoju nerealnost, kao nerealnost, a ja duboko verujem da je bash to realnost... zvuchi kao definicija za ludaka, ali stvarno je tako

4:16 PM **me**: ete gledash deka i premnogu si na zemja… Ti sekako kje ulovish shto sum sakal da kazham, ednostavno chustvuvam deka lesno dopirash do se... moeto ludachko e poznata rabota no neznaev deka doagja od nekakov kontakt so realnostite...

4:17 PM **Biljana**: super

4:18 PM kakve josh ludosti imash

4:19 PM onda sam ja po svemu sudechi tvoja ludost... svidja mi se!

me: Se soglasuvam deka na ova moevo mu trebashe ushte toj dodatok... super, kako ne mi tekna so toa da go zavrsam prethodnoto

4:20 PM **Biljana**: ako neshto nije materijalizirano, onda verojatno ne postoji... nikom nista... ha, ha?

4:21 PM Znash da mi se svidja nishta, oduvek!

4:24 PM **me**: Ne, nemoj te molam Ti ne si sporedliva... kje se otepam ako toa e taka ednostavno kako shto velish... Nishto e naj vozbudlivata sostojba i ne taka lesno osvoiva, pogolemi ludosti se potrebni da se stigne do taa prekrasna sostojba

4:25 PM **Biljana**: Bash zato sada mi je josh lepshe, ja sam fanatik za Nishta, moja prava velichina koja mi uvek laska, a ne vredja me ni malo

4:26 PM Znash shta mi je palo na pamet!

4:29 PM Stvarno je divno sve ovo, mislila sam da zhivim u Novom Sadu, u braku i sa detetom... trudila sam se da svi budu srechni, da budem u svemu dobra i primerna... i onda sam shvatila da moje odushevljenje nestaje... realnost i zhivot su postali moje nastojanje da neshto bude lepo. NISHTA je mnogo lepshe i ima lepshu i boju i zvuk. I shto je josh lepshe... mene neko tu chuje i obracha mi se sa predivnim rechima, o veliko hvala Nichemu shto me ponovo uchi da budem odushevljena i srechna!

4:35 PM **me**: Vo obidite da go dematerijaliziram i seshtoto i nishtoto (neka mi prosti nashiot Toni) tolku kolku ponekogash i mi uspeva , vsushnost jas se nekako se dekonstruiram i izleguva ona naj sushtestveno shto ne mi e ni vazhno dali e Neshto... no znam deka vo toa nishto Nistoto postoi... ne e se vo mentalnite dopiri, ili vo intelektualnite... jas ednostavno se prepushtam

4:37 PM **Biljana**: zdravo... kao da si mi pruzhio ruku... ja sam Biljana drago mi je da smo se upoznali, bash na ovom mestu, moje omiljeno

4:40 PM **me**: Za balonot mi zboruvash ili za nasheto Nisto... ne bi bil Stanko ako malku ne zakomplikuvam koga najmalku treba... Zdravo, lele ama ti e topla...

4:41 PM **Biljana**: Eh... pa da mislim da je balon ispunjen svo vreme bash tim Nichim i josh uvek ume da leti... zar ne?

4:43 PM **me**: Taka, taka si velam i jas... se taka mi se chini

4:45 PM Posle ovoj poln razgovor…

4:48 PM **Biljana**: Eto... tu mi chak i ne nedostajesh, tu nechu valjda nikoga povrediti, znash ovo mi je ujedno i najtezha lekcija u zhivotu... kao neka operacija kada se odvaja ljubav od zelje... i sve na zhivo, ali nauchichu valjda i to

4:56 PM **me**: Posle ovoj muabet… se kachuvam na tochak i kje otplovam. Toa nema vrska so taa tvoja lekcija, lele kolku si realna (sakam malku da te nalutam) malku me zbuni... tolku si fina so mene... a za ljubovta i zhelbata jas neznam dali ima nekoja operacija shto uspeshno zavrshila... mi uspevalo vo zhivot i da se operiram uspeshno, no znam deka zhelbata mi treba i taa ne cheka dolgo za da se naseli

4:58 PM **Biljana**: naravno... zheljom sve pochinje

5:00 PM nek ti bude lepo... ko i meni, sada moram da uvatim ono testo josh jedno u ruke, pobeche od kuche!
<3
5:09 PM **me**: Toplina... shto se toplinata mozhe da izrodi... mu zaviduvam na testoto... ushte malku kje vozam (neli se navezhbav) po kompjuterov (lele shto se drugo treba da pravam... ti blagodaram shto mi se ponudi...) pa se kachuvam na tochak... definitivno.... imaj prekrasno popladne i ne mi se luti za mojata nerealnost...
5:11 PM Lele lele, kje sum vozel po kompjuterot... kako da e neshto shto mnogu go ljubam, a i neshto shto mnogu go poznavam, ta ne e kompjuterov kako zhivotot…

(no subject)

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Sat, Nov 8, 2008 at 6:31 PM

ozbiljno ako imash neki poslich, nabaci ovamo...rado chu pomochi

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Sun, Nov 9, 2008 at 4:30 AM

Можеби се тука почна
... не е до работата (дал господ и благодарен сум што нашол и мене да ме одбере), повеќе ме подјадува растргнатоста... ми се собраа многу нешта одеднаш и не само оние уметничките (со нив ми е забавно...), туку оние што произлегуваат од самото човечко опстојување во нашиов ни космос и на ова парче библиска земја (неколку пати веќе сум ти се пожалил и натаму нема, ќе те поштедам од мојата себичност)... да не ти расправам толку обични нешта, посебно што ти знаеш да ме искараш за она ОБИЧНИ, бидејќи во нив била собрана самата вистина... некако се справувам со работава на компјутеров (доцна ја почувствував неопходноста од него), но доколку заглавам, а познавајќи се тоа сигурно ќе се случи, секако сметам на тебе драга моја, но ќе се покаеш што еве сама се нудиш... ајде ајде Станко... да, многу ти благодарам што мислиш на мене и секако паметам дека се појави кога најмногу ми требаш... Бидејќи деновиве во најголем дел се расправам и со смртните нешта и заради нив ја превртев цела куќа барајќи ги токму нив, дребулиите што нив смртните... треба

да ги задоволи, попат си наоѓам и некои од оние мене драги работи и нормално денот ми поминува со нив и со скорнатите од нив мириси на спомените (леле, дотуркав до уживањето во спомените), а оние демек важните ситнини повово остануваат за некој следен ден... се така, помачните и досадните нешта си ги одлагам за оној некој ден кога веќе ќе ги истрошам, кога ќе им дојде крајот на сите спомени, вообразби, фикции... во кои можам да се скријам.

Така нуркајќи по сите оние плакари, шкафчиња, фиоки и не значајни кутии и кутиички, уште под плочките во VC не го турнав носот, почна купчето од издвоени работи да ресте, па се исплашив од она што подоцна секако ќе ме чека, одново пребарување и по неговата содржина, кога ќе треба да ја проретчувам и подредувам за да не пропуштам нешто толку посебно важно. Така пребарувајќи по обичностите се појавија и некои фотографии од прекрасните дружби со пријателчињата од средно... и од времето на факултет... во моментот ми светна и одеднаш знаев што всушност ми треба... е, колку тоа малку требало за да ти светне и во момент се да знаеш, а колку само се измачив по сите оние дупки по моето засолниште. Во истиот момент заборавив на оние многуте важни неважнини и знаев дека ми се неопходни фотографиите (да да, во фотографиите била работата) кои едноставно небарајќи ги ми се појавија и почнаа живо да ми се одмотуваат во главата, тие, фотографиите од моите први посериозни дела (така барем ми се чинеше) и настани поврзани со нив, но маката беше во тоа што не бев сигурен каде се треба да барам иако за така важните работи имам привилегирано место само занив, па почнав и оттаму се да вадам и набргу почна да се повторува истата слика од предмалку со она купиште прочепкан материјал, но внимателно неподреден и непроверен... мака невидена, но немаше каде да се бега па си зедов трпеливо папка по папка, секоја да ја истражувам прелистувајќи ја содржината во нив до најмала ситница и така тие веќе подзаборавените фотографии немаа каде да бегаат, мораа на крајот да се појават, кога-тогаш да е тој посакуван крај. Го отворам малото плико што претходно го ослободив, го спасив од меѓу канџите на две големи и дебели папки што како да беа наумиле таму вечно да го скријат, како тоа ним да им припаѓа... каква дрскост и безобразие, никаков респект што јас токму него го барам... и што ќе видам, живо откровение, возбуда невидена... екстаза, драга моја пријателке...

Погледај ги, ако заради ништо друго заради мојата упорност да ги пронајдам... нема да ти ги раскажувам, нема да ти раскажувам за моите први апсолвентски денови во јули 1984, кога не знаевме што друго да правиме па во Домот на младите во Штип решивме да правиме уметност....

NEW! fantastichno osechanje koje traje...

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sun, Nov 9, 2008 at 1:19 PM

vidim...vidim... ozbiljno ste radili neozbiljne stvari... to je mnogo bolje nego, neozbiljno raditi ozbiljne stvari... mislim da je tu onaj momenat kada se iz nekakve ludosti predje u pravu kreativnost. Podsetili ste me na Yves Klein-a, zapravo mi je zamirisalo na josh 20 godina pre vas, valjda nam to nekako uvek nedostaje, period pre neke nashe zrelosti... koji smo kao na neki nachin propustili, lepo je opisao Jim Jarmush u nekim od njegovih intervjua, kako nam je uvek bitno bar 10-ak godina pre nas.

... Inache znash da sam se puno selila u zhivotu, ali moja mama je uvek bila fanatik za fotografisanje, jako je to volela... i zamisli ove godine, neke od nashih stvari iz kuche koje smo prodali (u Kamenici) spakovali smo u garazhu koju tu imamo, ali nije nam bilo na kraj pameti da u garazhu ulazi voda, jer je igrom sluchaja odvod projektovan tako da nije dovoljan za jake kishe, aj shto su propale stvari... vech sve nashe slike, sem onoga shto sam sluchajno imala pri ruci. Kada se to desilo moj brat i ja smo se pogledali i rekli... nishta onda moramo dalje, pokraj ogromne tuge osetilo se neobichno olakshanje, posle svih godina nomadskih koraka, ja sam osetila da sam tu... tu u sebi. U svim tim seljenjima morala sam da se odreknem od mnogih lik. dela, no uvek sam uspevala da prenesem diplomski sa sobom, vezana sam za to i nebi mogla da se odreknem od njih... jedan od njih neznam josh koji, nashao se na podu (nije bio na nechemu izdignut) u istoj toj garazhi i uhvatila ga je vlaga, ja josh uvek nemogu da odem dole da to vidim, osecham se kao da mi je neko amputirao deo tela, evo i sada mi naviru suze na oci i nadam se da nije mnogo strashno i da chu uspeti da to popravim... i onda sam shvatila da mi nisu vazhni toliko ni gradovi koje sam proshla, ni svi silni dogadjaji,... od onoga shto jedino i ostaje, a to je onaj neminovni osechaj kada smo nekada od sebe stvorili celinu.

Imam neki osechaj da zovesh sebe, a i josh neshto chu ti rechi, da to nechesh nachi chak ni u Bojanu, niti u Biljani, niti u meni, ni u mirisima iz proshlosti... jednostavno je... samo treba da prihvatish sve ono shto imash, kao da to nemash, pa na kraju i samoga sebe. Pojaviche se sasvim jednostavna perspektiva u kojoj chesh videti sebe kako igrash ulogu Stanka Pavleskog, ja sada igram ulogu Biljane Kljajic... smeshne li uloge.

Ti svoju ulogu savrsheno igrash, mozhda sam ti pisala da mudri ljudi imaju vishe obaveza od privilegija i to nije sluchajno. Divimo se ljudima iz proshlosti, prosvetiteljima, svecima, liderima, umetnicima... no ko su oni mnogi u nashim zhivotima, ako nemamo poshtovanje jednog prema drugome i tako i medjusobno potvrdivanje. Sve ono shto

je Stanko Pavleski, a ja ga bash lepo vidim... i onog Stanka na fakultetu i onog medju prijateljima i onog u svojoj porodici, sve to je jedan divan Stanko. Volela bi da sada imam neki drugi oblik, da nisam Biljana u telu zhene, volela bi da budem mozhda misao koja che ti govoriti da ne postoji greshka ili pogreshno, postoji samo komplikovano i jednostavno... Ha, setila sam se jedne... kome je lako neka mu je, kome je teshko neka mu je! Neka ti uvek bude lako i sa preozbiljnim i sa neozbiljnim Stankom, samo to je ono shto imash, a bolje se putuje sa malo prtljaga (znam iz iskustva)...

... pa i ako ti se nekada u zhivotu neshto zakomplikuje ti chesh znati koji konac treba da povuchesh i klupko che se odmotati. Shto se mene tiche... ne trazhi mesto gde chesh me slozhiti... mene je bolje razlozhiti sve do bez razloga, na tom mestu uvek stoji iskrenost i prijateljstvo.

A sada o meni, – Postoji jedan momenat u kome mi odluchujemo u svom zhivotu, posebno oko vazhnih nechega, ja sam shvatila u mom zhivotu, da sam bukvalno odluchila da svog sadasnjeg muzha, tada mi je bio prijatelj, zhelim u zhivotu... secham se momenta u kojem sam zapravo to odluchila, veruj mi istog momenta sam otishla i to sam mu rekla, nisam vishe zhelela da glumatam... veruj mi peko se na razhnju, pakao, poludeo je od mene, nekoliko dana iz njegove kuche glasala se je toliko preglasna muzika, da mu opere svaku misao, on je hteo eto tako da se igra, bilo mu je zabavno da je stalno samnom, a nije bio siguran shta zheli. Istog trena otishao je u grad i nashao devojku, posle par dana srela sam ga na ulici, a on me je pogledao i rekao... znash... ja sam rekla znam, imash devojku!

I eto imao je devojku... chitavih nedelju dana... posle toga... opet se pojavio na mojim vratima i mi smo opet bili prijatelji. Neznam da li je hteo da vidi da li sam sebichna, da li ga zhelim za sebe, ali ja sam znala, da ako stvarno nekoga volish, mora biti veoma lako da tu osobu pustish, pa pre svega on ima sebe i svoju zhelju. Veruj mi tada sam ga pustila i iako smo posle stvorili porodicu i uredili sebi nekakvo okruzhenje i prostor, josh uvek funkcionishemo dobro samo onda, ako znam da ga ne drzhim, samo ako ne zvocam (ko sve zhene), samo ako ga pushtam da bude ono shto on zheli da bude.

Ono shto je mene rastuzhilo je to, shto ja njega uopshte ne poznajem, posle toliko vremena, znam shta voli da jede, znam kada mu se spava, znam kada je uplashen i znam kada ga je neko povredio... i pokraj svega toga ja nemam pojma o njemu, jer neznam kada je srechan! No to je valjda lekcija za zhivot, a u medjuvremenu ja bi trebala da ipak budem srechna jer mi je neko pomogao da se vidim i da se ponovo nadjem kao u igri skrivacha, izmedju svih mojih nastojanja i svih mojih nestajanja, ja sam opet tu i srechna sam i to bash zato shto ovaj put nemam nameru da ishta odluchim i da bilo shto objasnim ili svrstam ili zhelim ili uzmem ili pustim!

Moram da prodam ovaj recept... fantastichno osechanje koje traje!

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Nov 12, 2008 at 1:55 AM

9:57 PM **Biljana**: shta radish?

9:59 PM **me**: Se obiduvam da srocham mejl do NGM (Nacionalna Galerija na Makedonija), eve zavrsuvam i mi trebash, ti si mi kako lek na rana...

10:00 PM **Biljana**: e super, idem po cigare...

10:03 PM **me**: Nekako privrshivme so izlozbata za New York i naj iskreno da ti kazham mi olesna... shto ima kaj tebe... ti blagodaram za iskreniot posleden mejl...

10:04 PM **Biljana**: nema na chemu... drago mi je da je sve spremno za NY... kod mene nishta previshe novo, odmaram se posle radionice, cure neche da idu kuchi

10:05 PM **me**: Site tvoi mejlovi se iskreni no ovoj e otrov iskren

Biljana: joj da, bash je otrov

10:06 PM **me**: Vo rabotilnicata imash povekje devojchinja?

10:07 PM **Biljana**: sada su sve same cure, trebaju mi i dechaci, ali su oni malo sramezhljiviji, neverojatno... moram da osmislim neki nachin kako da i njih privuchem, imash ideju?

10:11 PM **me**: Ne sum naj siguren, no dokolku sega gi nemash momchinjata, posle 10-tata sekako kje bidat na fudbal... pojma nemam koj marketing mozhe da zavrshi rabota... mozhebi treba da pomislish na nekoj propaganden materijal shto bi odel po uchilishtata, gradinkite i sl.

10:14 PM **Biljana**: mhm… neshto sam stavila u Milanovo obdanishte, i to je upalilo... inache vech sa 4 godine se upisuju na sport, chak imam i puno devojchica shto idu na karate, mama mi je doshla, pa chu malo da se pozabavim marketingom, za oko mesec dana kada bude bio imovinski list od kuche trebalo bi da idemo za Skopje, ja se nadam da chu uspeti i ja

10:18 PM **me**: Ti sekako, a majkati kje mora, pa kje se vidime... mejlovive ni dojdoa kako fina predigra (bar mene) pa se nadevam deka kje imame shto da si kazheme... jas kje bidam zadovolen i so molchenje, no sekako sakam da te vidam

10:20 PM **Biljana**: da i meni bi bilo drago, pa i ako shutimo, nema veze... ponechu papir ako pisanje bolje ide :)

10:22 PM **me**: Ma ni crtanjeto ne mi odi vo posledno vreme, sem pishuvanjevo, no ne se somnevam vo radosta od sredbata...

10:24 PM **Biljana**: ej... jutros sam sanjala san koji sam pozhelela da naslikam kako je bio neobichan i fantastichan... izmedju ostalog u snu najbitnija slika je da moj brat i ja

gledamo kroz prozor iz njegove sobe u Opatiji gde smo nekada zhiveli, a na nebu postoji sav, koji spaja dva dela neba, kao da je od tkanine koja je ushivena, a nebo je bilo kao naslikano... kakav neobichan osechaj... nebo iz dva dela

10:27 PM **me**: A na nebu postoi sav... izvini ne te razbiram najdobro

10:28 PM **Biljana**: shav, kao da je neko sashio dva dela neba, a izmedju se nazire pukotina, neobichno kako se kazhe na mkd

10:29 PM kao kada spojish dva dela i shijesh koshulju

10:33 PM **me**: Te razbiram, vistinski neobichno i zanimlivo... se obiduvam taa slika nekako da ja pretocham niz skulptorskite moznosti... da da, mislam deka ima shansi... vsushnost skoro da nema slika shto e nevozmozhna i kako skulptura... ne insistiram na skulpturata, neli ne sum umetnichki sebichen kon nashata oblast, no nemozhe i da se izbega od sebe

10:36 PM **Biljana**: naravno, u istom snu imala sam atelje u kome sam radila neke skulpture, bila je jedna divna od mesinga, kao neka shiroka cev, koja na vrhu ima kupu, a pre te kupe kao na grlu, bila je perforirana rupicama, shto me jako asociralo bash na grlo ili govor, mislim da je ta cev imala i neshto na sebi kao polukruzhna vrata, tj ulaz otvoren... nikada nisam videla slicnu skulpturu

10:39 PM **me**: Me potsetuva na nekoi sliki na Rene Magrit..., vsushnost taa nadrealna misla

10:42 PM **Biljana**: Da onaj slikoviti deo neba, skulptura je bila vishe nalik nekom ha... neznam da kazhem... malom hramu ili stilizovanom telu... no...

10:44 PM kako tebi ide, da li se u tebi neshto stvara, osecham se sebichno meni se toliko toga desilo iako josh nishta nisam uspela da realizujem, ali sigurno znam shta me cheka...

10:48 PM **me**: Jas sum so tebe vo prekrasna prepiska i poleka pochnuvam da znam deka tuka se krie mojot sleden proekt... nemozham sega da zboruvam za formata na umetnichkoto zatvoranje, prerano e, no ova go nasetuvav ushte po prvite nashi mejlovi

10:50 PM **Biljana**: da, ovo pisanje mi je samo po sebi vech prelepo... probachu da te ne otrujem sa previshe realnosti... nasuprot svemu ostalom ono ispadne nekako bash nebitno

10:53 PM stigao mi je neobichan mail, saljem ti da vidish neshto shto mozhe da se nadovezhe

10:55 PM mail se zove neshto hahahaha

me: Neli od 2002 (no na nekoj nachin i pred toa) se bavam so problemite na tekstualnoto (koga kje se vidime se nadevam deka kje bidam podolg), no ova so tebe vistinski go chustvuvam za posebno... se poznavam sebe koga mi se sluchuva silna sostojba shto nalikuva na umetnost

10:56 PM **Biljana**: heee, a kako je meni tek...

10:57 PM jel ti stigao onaj ludi mail

10:59 PM **me**: Znam shto vsushnost sakam da napravam i kako toa kje izgleda... za nekoi neshta kje mi bide neophodno i tvoeto mislenje, no otom potom... seushte go nemam mejlot, onoj ludiot, ha, ha, ha....

11:01 PM **Biljana**: oooooooo, vech imam tremu

me: Evego, evego ovoj ludiot

11:02 PM **Biljana**: meni je stigao kad sam ti pisala anti-realnosti, simbolichno

11:04 PM **me**: E vistinski me iznenaduvash, ti blagodaram za koncentriranosta so koja me zadolzhuvash... ova sigurno kje najde pochesno mesto vo proektot

11:05 PM **Biljana**: a sad me izludjujesh.... x-(reci mi neshto

11:16 PM **me**: Ne, ne draga moja... tolku e luda zamislata shto bara prvo da se skokne pa da se kazhe op... sekako koga kje bidam podgotven za toa, no najprvo me ochekuva proektot za Egipet (ona so Tanzanija otpadna), ja promenivme lokacijata za neshto pobliska Afrika bidejkji Shumkovski skoro imashe neshto po komplikuvana operacija i ne bi rizikuvale so onie silni vakcini shto neli se neophodni... ovaa sluchajnost shto odlichno se zavrshi i dobro dojde bidejkji ne sum bil vo Egipet (posledniot golem skulptor shto ne go posetil Egipet, ha, ha, ha...), za da mozham silno da se bavam so tebe (samo ne me svakjaj pogreshno) bidejkji strashno e chustvitelna samata idea i se razbira ona kako kje bide najdobro taa da se spakuva...

11:17 PM **Biljana**: ooooo ko me tero da pitam, kakva operacija

11:18 PM Egipat divno

11:19 PM Pa zar ti nisi toliko bio vezan bash za Egipat, chini mi se... mozhda bash tako treba

11:21 PM **me**: Znam deka nasetuvash shto mozhe da se krie zad mojava ideja... ti sekogash se znaesh i prepoznavash... nemislev denes da ti zboruvam za ova, no mi se dopadna tvoeto prashanje pa nekako se ohrabriv... Jovan sega e dobar i od slednata nedela kje pochne so rabota na fakultet... gi prebrodi makite i rizicite, no Afrika e sepak Afrika

11:22 PM **Biljana**: Znam, volela bi da odem tamo... zove me. U subotu idem na koncert Habib-a, jedva chekam da se iskachem

11:23 PM **me**: Jas sum zaljuben vo Egipet, no ete ne sum go posetil... znachi mozhelo silno da se ljubi i na dalechina

11:24 PM **Biljana**: To ti je isto ko da si tamo :)

11:25 PM neznam da li si chuo za onaj eksperiment sa dve grupe...

11:26 PM jedna se nalazila na moru i svako jutro su trchali uz obalu i vezhbali, a druga je samo zamisljala da to radi, negde u nekoj sali, da kazhem, na kraju su pregledali obe grupe i oni shto su samo zamisljali imali su bolje rezultate od grupe u akciji

me: Kade kje bide svirkata na Nabib, vo Novi Sad?

11:27 PM **Biljana**: U pozorishtu mladih, mislim da je tamo JAZZ svake godine

11:28 PM ja sam ga vech jednom gledala, u sklopu Interzona kada sam josh radila u Ogledalu, odlichno

11:32 PM **me**: Dali na onie dve grupi za koi mi raskazhuvash im go merele i pulsot... mirnata nedinamichna vozbuda mozhe da bide ponekogash i po vozbudliva, duri i stresna vo pozitivna smisla... ne sum chul nekoj da umrel od toa, no... i jas imav prilika da go sledam vo ramkite na nekoj od Skopskite jazz festivali, epten e dobar, vistinski izvor...

11:36 PM **Biljana**: e neznam za puls... ne secham se, mislim da smo o tome prichali na chasu psihologije jednom... no u meditaciji se recimo sve uspori, pre svega disanje, jako je bitno disanje, u disanju se nalaze sva stanja svesti, neznam da li si nekada primetio da kada se koncentrisesh, postavljamo jezik na gornje nepce, neznam da li tako dodje i tebi, to je pochetak meditacije

11:39 PM **me**: Znaesh deka Belopeta, organizatorot na Skopskiot jazz festival nosi In ludje... festivalot e top... verojatno neshto i si sledela... Da, ona so jazikot e tokmu taka i jas sum zabelezhal

11:40 PM **Biljana**: Da ishla sam na JAZZ u Skopju, kada je bio Salif Keita i Philip Glass

11:43 PM **me**: Nemozham da se setam koja godina bea Keita i Glass, jas ne gi sledev, no pominaa niz festivalot mnogu silni iminja... neshto od toa i jas uspeav da vidam

11:46 PM **Biljana**: zapravo u dve razlichite godine, ali nemam pojma kada, znam kako je izgledalo veche i padala je kisha kada je bio Salif, ha, ha… ja sam bila solo, a kada je bio Glass bila sam sa Gorazdovom zhenom, eto toliko od mog sechanja ne pamtim datume, godine josh manje

11:47 PM nije pre dugo vremena, 2003 godina valjda

11:48 PM **me**: A, se znaesh so Chapovski... jas ne sum imal takva srekjna prilika

Biljana: ma Stefan je svirao sa njim sechash se Kissmeta, zhena mu je josh divnija, on je lud

11:49 PM sin mu se zove Istok, a Kiril je kum, sada ima i cherku, neznam je

11:52 PM **me**: Mala semejna karta... da, znam deka Stefan sorabotuvashe na nekoj od nivnite Koncerti ili albumi... veruvam deka Gorazd e lud, no mi se dopagja shto zenamu ne lichi na nego

11:54 PM **Biljana**: da... da, tako je uvek bolje, mora neko da ostane na zemlji valjda, shalim se profesionalno je perfekcionista bez kompromisa, lako plane i voli da je dominantan, pravi lider

11:58 PM usput... iz mushkih ochiju... kada je zena ok? volela bi da znam

me: Mi se dopadja negoviot perfekcionizam (ova go znaesh), no i bez lider teshko biduvaat rabotite... mora nekoj da povleche koga neshto kje zashkripi... bi sakal grupnoto

kreiranje da mozhe da se sluchuva i po prijatelski vozbudlivo, no teshko odi toa vo praksa, neli e taka

11:59 PM **Biljana**: da, mislim da postajem zhena, slazhem se

12:03 AM **me**: Celo vreme muvava mi sheta pred ochi... mojava prijatelka reshila da ne me napushta... prekrasnata muva shto sega nemozhe da mi skoka vo tekstot i nekako da me predupreduva i poduchuva... ti otsekogash si bila nevidena zhena, primer...

12:06 AM **Biljana**: eh... sad si me ostavio bez teksta, a nekada se osecham kao da nisam ni sa planete, evo i ponochi... blago meni i mesecu

12:07 AM **me**: Nekako ubavo ni odi Chat-ov

12:08 AM **Biljana**: da... mozhda zbog meseca... neznam

12:11 AM **me**: Da ja pushtime mesecinata, da se vratam na tebe, iako chesto te asociram so mesechinata... seushte go pushtash Bora da si legnuva vo 21 h

12:15 AM **Biljana**: shta da mu radim... on kazhe da je umoran i kada pricham o nama, on kazhe opet zvocash, to je zbog posla, ko da je neurohirurg malte ne

12:17 AM mushke fore jel da

12:20 AM **me**: Prosti za direktnosta, no posakav malku da vlezeme ponovo vo sebe... neveruvam deka stanuva zbor za fori... mazhite funkcioniraat na povremeni zatishja... dajbozhe da sledi bura, neka, na branovi e po vozbudlivo da se pliva

12:22 AM **Biljana**: ja sam odrasla gde pushe bura, veruj mi, ali sada me udarila fjaka, to ti je kada te sunce umori i nisi za nishta...

12:24 AM i ne smeta mi vishe... valjda sam ja neka lavica, lavovi su lenji i dosadni

12:28 AM **me**: ma od kaj ja simna ovaa muva, ziti boga... Ne, ne se soglasuvam, naprotiv mislam deka si vo element, no ti veruvam, najdobro si znaesh... te chuvstvuvam premnogu zhivo, a i nesakam da veruvam vo ova shto mi go zboruvash... bash mislam deka se imash sebe za dovolna, a toa e prekrasno chustvo... pretezhno go zhiveam i znam deka ti e prekrasno... ajde, ajde ne se zhali i koga ti e ubavo

12:30 AM **Biljana**: ne zhalim se... ne vishe i stvarno mi je lepo. Onu muvu sam dobila od Borine ujne bash kada sam ti je poslala

12:31 AM josh ne verujesh u koincidenciju

12:40 AM **me**: Se nekako mi e sluchaj i koincidencii i kako da ne veruvam vo zvezdite... sakav da te prasham shto denes raboteshe so decata, no kako da ne sum te prashal dokolku ne ti se zboruva za toa... vo eden od mejlovite me zamoli za predlog shto bi mozhelo da se proba so decata (tvoite prekrasni devojchinja i naj ubaviot Milan), nekako ova mi vleta, pa si pomisliv deka bi bilo dobro malku povekje da se zanimavaat so materijalot, kako nashiot Toni... neka prevrtuvaat niz racete, veruvam mozhe da bide ubavo iskustvo... sekako si go pravela ova, no sekogash postojat i drugi skrieni mozhnosti... prosti za digresijata, ne e namerna.... sega e na tebe da ja upotrebish Raskrsnicata

12:45 AM **Biljana**: da... da i meni je chak palo na pamet da napravimo neshto chak i od starih igrachki, recimo Milan ima pune kese sitnih delova... mozhemo da recikliramo... svakako i da osete materiju... prichali smo jednom o rezlici izmedju napravljene slikarske chetkice u fabrici i recimo shto ako mi izradimo istu takvu, kako znamo koja je umetnicko delo, jer smo se slozhili ako je naslikamo da je to umetnost, no shto ako je napravimo? bili su odushevljeni, ali nije im bilo jasno, pa smo se slozhili da smo mi koji radimo taj bitni detalj u umetnosti

12:55 AM **me**: Si zedov liker so filter kafe (neli, rakija i kafe) shto mojot Bojan go pravi... seneshto mu teknuva i ne go mrzi da potroshi vreme, uzhiva vo toa i mnogu drugi neshta ... lele ama e dobar... ti isprakjam... dobro i olabavuva (sega mozham da pishuvam i do sabajle)... odlichen ti e toj obid so chetkicata... shto mislish kako kje reagiraat na glina... no mozhebi i na pamuk, volna, selotejp ili na nekoi techni materijali... neznam, se mi se chini deka neshto takvo treba da probash... navedov nekoi materijali, no po koncentrirano mozhe istite i da se tipiziraat po istorodnost

12:57 AM **Biljana**: glinu obozhavaju, radili smo i testo i gips, radili smo i obojenu technost, no naravno nikada dosta, svaki put pitaju, kada cemo da mesimo!

1:00 AM kafa s likerom... ochu i ja

1:05 AM **me**: Sekogash vo taa vozrast podobro decata gi dozivuvaat rabotite dokolku istite se vrzani za neophodna akcija shto dopolnitelno gi animira... ona shto e nasha rabota e kako da ja skrotime nivnata energija vo neshto opiplivo, vsushnost da go predvidime rezultatot od nashata zadacha... a taa treba da bide kratka: eden zbor, ili zbor - svrznik - zbor... istoto nekako vazhi i za nas shto celosno sme vo ovaa rabota... prekrasen e ovoj izum na Bojan, go pieme najchesto nie dvajca, no kje bide srekjen ako ni se pridruzish i go probash negovovo chudo

1:07 AM **Biljana**: Bash neki mushki kafa/liker, ja sam radila na shanku kod mame, duuuuuuuugo, pravim odlichan nes sa viskijem... zhenski

me: Kje bide srekjen ako ja zgolemime ekipata na obozhavateli na LIKEROT ALA BOJAN

1:08 AM **Biljana**: Prihvacham, jel treba da se pobratimim

1:09 AM Uvek sam imala mushke prijatelje i ko dete...

1:15 AM **me**: Nes i viski... zhenski... neka e zhenski kje izdrzhime i takvo chudo so Bojan... Vi stanuvame prijateli na vashata zhenska klapa... prifakjame pobratimuvanje i drugi slichni predizvici, no te molam bez sechenje veni... ne podnesuvame krv... gledash draga moja, vednash se dogovorivme... neli Bojan se soglasuvash da primime ushte eden chlen vo tajfata na ljubiteli... evego, klima so glava... se soglasuva chovekot... koj bi odbil vakva ponuda

1:21 AM **Biljana**: blago vama... i ja ne volim puno krv, malo mi se spava... nisam josh popila vash specijalitet, a i nepristojno je pogledati kada sam poslala prvu poruku... B-) oterajte me na spavanje

1:22 AM mogli bi da mi poshaljete sliku sada kad smo bracha

1:25 AM **me**: Samo shto sakav da te prasham koi se tvoite utreshni obvrski... ne zaradi mene, znaesh nie profesorite nekako kje se snajdeme, a ti ?... sekako kje ti ispratam slika, jas i Bojan vo element... ej draga moja, da ne mi zaspa... chekaj ushte malce da te gnjavam za ubav son

1:27 AM **Biljana**: kako god da je Milan ustaje u pola sedam i viche BAAAA!!! Svako jutro i to je to... volim da me gnjavish, aj josh jednu cigaru...

1:28 AM **me**: OHO NO, ova mi se dopagja, ti blagodaram na razbiranjeto da...

1:30 AM Sakav da napisham OHO HO, no neverojatno prekrasno izleze

Biljana: da i ja sam mislila da nije sluchajno

1:31 AM nije... jedem slova

1:32 AM kako cesh ti posle kafe ili se to kompenzuje sa rakijom pa se neutralishe

1:34 AM **me**: Prekrasno mi legnuva, sega vistinski se prashuvam kako kje zaspijam... no ne te gnjavam zaradi toa, prijatno mi e prijatelke... samo da mozham da bidam neshto pobrz so ova otchukuvanjevo na golemive misli

1:38 AM **Biljana**: ja sad moooooram, zaspachu svaki tren, bar mi se sada tako chini... napishi mi laku noch... mozhda pre zaspim... ja tebi zhelim da lepo zaspish i lepo sanjashshshshshshs...

1:43 AM **me**: E vistinski neznaev kako da go zavrsam razgovorov... dobri sonishta i tebe... otidov da si stavam uste edna chasha od ova chudo na Bojan... prekrasno... sega te osloboduvam, Cao... e sega i dojde krajot i na muvata... kje vidi taa

Biljana: :)

1:44 AM **me**: Teshko gi vadam tie znaci... neznam shto bi ti izvadil

1:46 AM Vsusnost treba i dobro da gi proveram za da ne mi se sluchi nekakva glupost

1:55 AM **me**: Si Zapaliv ushte edna cigara, no te molam bidi po razumna... ti vekje spiesh... Prekrasno izgledash... ti blagodaram za ubaviot razgovor, dolg ne da, ne, no taka odleta vremeto... kje ti vratam za ova, ne se sekiraj! Shto se chudish, za dragocenoto vreme stanuva zbor

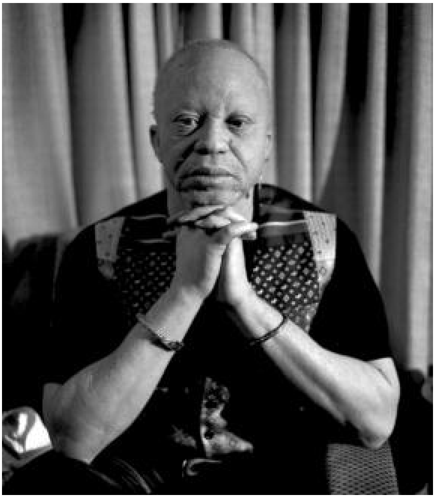

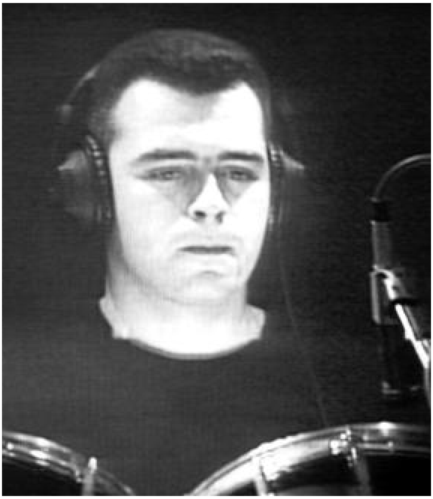

Salif Keita, Till (рок група од Нови Сад - Србија) –
Стефан Поповиќ и друштвото, и Philip Glass

Fwd: Fw: hahahahahaha

---------- Forwarded message ----------
From: mica <k_milanka@yahoo.com >
Date: 2008/11/11 Subject:
Fw: Xaxaxaxaxaxa
To: Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com >

----- Forwarded Message ----
From: Dragica Vorgic <dragica.vorgic@nsurbanizam.rs>
To: ljilja volic <ljiljavolic@yahoo.de >; mica <k_milanka@yahoo.com >
Sent: Monday, September 22, 2008 8:10:55 AM

----- Original Message -----
From: Vujkov Branko
To: Dragica Vorgic
Sent: Sunday, September 21, 2008 9:30 PM

U tvojoj zadnjoj e-mail poshti, bila je musica, pa ti je vracham!!!

http://www.eset.com

--
Biljana Kljajic

Chat with Biljana Kljajic

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Nov 13, 2008 at 5:18 PM

4:30 PM **Biljana**: hej

4:32 PM **me**: Zdravo! zboruvav na tel... izvini...

4:33 PM **Biljana**: shta radish... ja sam danas dole od pola shest, ali sva sam pobrkana, rodila mi se nechaka

4:36 PM **me**: Neka e ziva i zdrava, golema da raste... lele kolku sakam mekici... Gi podreduvam nashite mejlovi i Chat-ovite, gi simnuvam slikite vo niv i toa, draga moja

4:37 PM **Biljana**: divan si :)

4:38 PM **me**: Izvini te molam, nechaka... toa e novorodenche od...?

4:39 PM **Biljana**: moje prve sestrichne, bratuchetka, od ujaka cherka je rodila cherkicu... zove se Nea

4:40 PM Svi smo blesavi danas

4:41 PM **me**: Ona na tvojot kanal... Nea - Chukni vo drvo ima neshto i so ovaa vasha radost, a?

4:42 PM **Biljana**: da da, poslala sam makedoncima u Opatiji link… Svetlana na slici je postala mama

4:43 PM **me**: Ubava mama a josh lepo dete, kako se veli... prekrasno

4:45 PM **Biljana**: da tako se kazhe, kako si ti prezhiveo miks kafu od Bojana

4:51 PM **me**: Prelistuvav po tvojot kanal... me rasplaka, devojko... Ohrid, Aneta Svetieva, Mis Leto, Lavovite od Gjorche, Makedonija vo srceto, Ljubav preko zhice, Daj, ne pitaj, Budi dobra kao sto sam ja, Uchime majko karaj me, Jovano Jovanke... a i onie "porno" klipovite ti se otrov.... ona za Makedonija i Grcija... ushte po otrov, lele me rasplaka... ti blagodaram

4:52 PM **Biljana**: malo si me zbunio sa onim porno, gde si zalutao…

4:53 PM mislim da to nije moje, to mora da je link vezan za MKD pa ti automatski izlazi,

4:54 PM da kontam shta si nashao...

me: Pojma nemam, no se iznasmeav, nema vrska... verojatno e toa shto velish... otrov smeshni se

4:55 PM **Biljana**: nisam gledala majke mi, ali ja se vech smejem…

4:56 PM Baci link od Anete Svetieve... chekaj videchu sama,

4:58 PM nemogu da je nadjem... kako pishe

5:00 PM **me**: Od Ona chudo od liker na Bojan, no i od prodolzhenata ubavina si legnav vo 4:30 AM... A. Svetieva ja ima vo videoto Makedonija vo srceto... samo edno malo parche so nejzinite skulpturi od ciklusot Ubavicata i Zverot... kakvi samo pomisli mi potkrena, draga moja

Biljana: aaa, zato nemogu da je nadjem

5:01 PM **me**: Shto ima kaj tebe, sem ona shto ushte malku kje bidesh so tvoite ubavici,

5:02 PM ne te pushtam do...

5:03 PM **Biljana**: Evo vidim i gde je Grcka i Makedonija, to su linkovi povezani sa tagovima, mislim da znam shta je bilo, to je zbog linka Ohrid lake pa se pojavljivao i onaj «filmich»

me: Neli rabotilnicata ti e vo zgradata

Biljana: Ja sam super, sada josh malo idem dole, ali mi se danas ne ide, ali shta chu… da u zgradi mi je, ali danas sam tako neshto svashta radila, pa sam se umorila

5:05 PM U 4: 30, ti si stvarno zaginuo, i ja bi ali nemam bash takav trening, iako sigurno chu biti budna zbog meseca, budna... ako popijesh kafu javi mi se

5:09 PM **me**: Chesto mi se sluchuva toa budenje, vsushnost zaspivanje toa vreme... blesav ritam, no shto da se pravi... no i dolgiot nash razgovor mi ja napolni dushata... idi pa zaspi... kje ti se javam, no nezemam od ona chudo od Bojan za da bidam vo forma

5:12 PM **Biljana**: kako god, mozhda se desi neka lepa koincidencija... ja chu verojatno da kuvam crveni chaj, i sinoch sam... bila je lepa emisija na travel-u o Africi, nego kada ches u Egipat

5:16 PM **me**: … draga moja , i jas vo momentov treba da prekinam... majstorot za bojlerot shto mi protekuva... zhivot shto da pravish... vecher kje ti raskazuvam za Egipet... odletav... lele kolku mi e zhal zaradi ova i zaradi ona so mojot neposlusen bojler.............. ne ne, Vodovoddjijata vekje si zavrsil rabota, mala intervencija... tuka sum dodeka ti imash vreme

5:17 PM **Biljana**: ne... i ja letim... chujemo se vecheras na miru

5:18 PM **me**: Inaku Egipet go planirame za Juni dogodina... se slushame, cao. cao cao...

5:19 PM **Biljana**: cao i tebi :)

5:20 PM **me**: Me ostavash vo ischekuvanje… imaj dobra druzhba so decata...

(no subject)

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to "pavleskis@gmail.com" <pavleskis@gmail.com>
date Thu, Nov 13, 2008 at 10:41 PM

Evo mene...ali tebe josh nema,

malo sam gledala...na you tube-u sve ono shto izadje sa desne strane related video...to je ono shto si mi nabrojao a ja nisam znala shta je...to sam you tube povezuje kao srodno, no videa koji imaju veze samnom su moja videa gde ti pishe nikname kbilja i ono shto je u mojim playlistama, ali nisam nashla Anetu Svetievu ima dosta videa pod imenom Makedonija....nadam se da chesh da se pojavish uskoro...

Stanko Pavleski

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Fri, Nov 14, 2008 at 3:05 AM

Prosti, nepredvideno otidovme so Bile kaj brat mi... sosema neochekuvan povod, no sekako trebashe da se pojavam... propushtiv prekrasna sredba so tebe, niz onoj ochekuvano vozbudliv i nepredvidliv tek od koj sekogash izleguvam so grst svetlina... ti vetiv deka vecherva kje bidam on line i bev nestrpliv vo pomislata do kade se mozhe da ni odplovi mislata... vekje mi nedostasuvash... ti go chuvam sonot...

Biljana Kljajic

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Fri, Nov 14, 2008 at 3:06 PM

Naravno da cesh otichi kod brata...to je mnogo bitnije/vazhnije, nemoj nikada da zapostavish real life... Ja sam bash juche pokushavala da se suochim sa nekim svojim real life dogadjajima i danas mi nije dobro...morachu malo da preuredim svoje neke unutrashnje sobe i uradim jedno dobro mentalno tushiranje... Pochele su da me dotichu neke totalne gluposti, nikada nisam bila takva.

Zapravo me sada nervira shto sam u nechemu ukebala muzha i sada se ponasha kao glupan i juche mi se chak javio da me pita da li sam se umorila, shto me nikada nije pitao u zhivotu, pa i kada je trebalo, oprosti Stanko mushko si, ali ja sam tako ponosna shto sam zhensko ovaj put...ali nechu biti kao ono zensko...koje nije videlo prsten na Borinoj ruci.
Voli svoj real life...pa che i svaki drugi biti lep :)

Chat with Biljana Kljajic

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Fri, Nov 14, 2008 at 11:39 PM

9:31 PM **Biljana**: cao

9:32 PM ja sam danas vezbala spavanje u 21 ali mi neide

9:33 PM **me**: Eve me, me nacheka koga zedov da ti napisham pismo... ubavo pismo

Biljana: bash lepo

9:38 PM **me**: vo pladnevnoto tvoe pismence ne mi zvuchish ubavo...ne se predavaj draga moja... sum gi zhiveel tie problemi i znam deka distanciranjeto e prava stvar...nesakam da zvucham visoko, no i mene me fatila nekoja takva praznina koja ja lekuvam iskluchivo posvetuvajkji se na ona shto mi e najbitno - profesijata i neshto malku drugosti

9:43 PM **Biljana**: zapravo nisam previshe zabrinuta, na neki nachin sam svesna da to sve tako ide...kontam da su svi zheljni pazhnje i razumevanja, ne osudjujem nikoga, jedino mi je na neki nachin krivo shto sam svo vreme zapostavljala sebe u svemu tome, npr. nisam jela dok mi muzh ne dodje kuchi i sl. onaj put kada sam spremala onaj ruchak...poslovni sastanak se oduzhio do poslovne vechere, pa je gospoda stigla u ponoch kuchama i tako to...sada uchim jednu sasvim novu lekciju, a to je da brinem o sebi,

sada oche i da mi chita poruke evo ga tu…

9:47 PM **me**: Dali smetash deka treba da prekineme... sosema mozham da ja razberam situacijata... belki ne e nevospitan da gnjuri vo tudji pisma i razgovori... ops... poleka Stanko, kako si go dozvoluvash ova... izvini.draga moja

9:48 PM **Biljana**: nema potrebe tako sam mu i rekla, a i chitam neshto o Mikelandjelu u medjuvremenu

9:49 PM **me**: Se odnesuvash kako srednoshkolka!?

9:51 PM **Biljana**: jeli! A taman sam htela da odnesem dotichnoj gospodjicni svoju peglu

9:54 PM **me**: Ne gi zemaj ludjeto premnogu seriozno, nitu Bora, nikogo sem sevishniot, bidejkji vo sprotivno sozdavame pole vo koe lesno mozhe da ne povredat... nemam

recept... i jas kako tebe ne rabotam po kuvar... mozhebi i toa kje morame da go nauchime... sekako da i ja predadesh peglata, belki ne si zaljubena vo nea

9:55 PM **Biljana**: ha ha ! pa kome ja pricham, nekome ko je maznuo poshtansko sanduche

9:58 PM Jesi prochitao, sada Mikelandjelo ima tajni kod i tajnu poruku

10:00 PM radi se o nechemu izmedju Hrishchanstva i Judaizma, neobichno...

10:03 PM **me**: ... za da soopshtam nekoi neshta shto dopiraat i do vakvite banalnosti... za koi neshto raspravame... ne mislam na lugjeto, povekje na sostojbite shto gi predizvikuvaat, a istite se duri i poloshi od Spanskite serii... shto da se pravi... kje ti raskazham nakratko edna scena... mu raskazhuva dedo na vnukot - vnuchko nema vekje ludje vo svetot, pa veli… eve vnuchko ostanavme samo nie, jas, ti i babati... nema povekje ludje da znaesh

10:05 PM ... neznam toa za Mikelandjelo, dovolno mi e ona shto odprethodno go znaev... sega gi registriram samo tvoite kodovi

10:07 PM **Biljana**: pa i stvarno nema drugih ljudi...to su josh jedine prave ljudske veze

10:08 PM a i najludja ljubav...od moje sestre shto se porodila, njena mama moja ujna je bila svo vreme unutra na porodjaju...kako sam se odushevila...njena cherka postaje majka, a ona dochekuje svoje unuche, kako je to iskonski.

10:11 PM **me**: Ne mi doshla knigata do raka, a i neznam dali sakam da ja prochitam... kako da e, sekako kje ja pominam... mozhebi studentite kje me prashaat za toa, a jas ponekogash sakam da zvucham i IN, neli draga moja?... Majkata si go povikuva vnucheto... mi se dopadja

10:12 PM Babata si go povikuva vnucheto... ochigleden lapsuz

Biljana: ma ja chitam clanak, nisam chitala ni Da Vincijev kod, mislila sam da je smaranje

10:15 PM IN, eto Bora mi pricha da su Indijci poslali sondu na mesec, to je in

10:16 PM a cha cha (tako kazhu Indijci) kad nemaju komentara, shta che to biti

10:17 PM **me**: Ma ima eden naslov so Mikelandjelo, ako nebeshe i istoto toa shto ti go spomenuvash... Kodot na stariot Mikelandjelo, taka nekako... kje se setam... sega i definitivno odluchiv deka nema da go chitam

Biljana: http://online.wsj.com/article/SB122661765227326251.html?mod=yhoofront

10:18 PM samo shale radi

10:19 PM **me**: ti blagodaram, znaesh deka nemozham da rabotam dve raboti istovremeno... pozdravi go Bora...

10:21 PM **Biljana**: zapravo se radi o tome da je Mikelandjelo hteo da zadrzi Judaistichke korene Isusa, paganstvo i valjda Kabalu

10:24 PM **me**: Pameten chovek, nema shto...od nego se ochekuvani takvite ludichki eskivazhi... ne ne, znam za toa i toj Dragiot nash Mikelandjelo sekako ne se shali... vidi go ti nego, znaev deka e pameten, ama do tolku...

10:25 PM **Biljana**: Jadan onda ushtogljeni Rim morache da prekreche

10:26 PM :-/

10:27 PM **me**: Da da, go nema toa ni na film... Vatikan? Se se plasham…

10:28 PM **Biljana**: Bash....nego hochesh li da ostavim da mi napishesh pismo...ono lepo?

10:29 PM **me**: Prvo da te prasham dali podredi neshto od tvoite vnatreshni sobi

10:30 PM **Biljana**: pa da jesam prilichno...dosta sam smecha pobacala, ostalo mi je da slozhim ukrase

10:31 PM uostalom shto je ono u zhivotu, shto od njega ostaje, bolje da to vidimm sada i obratim vishe pazhnje vazhnijim stvarima, ne stvarima kako god

10:33 PM nemogu da si dozvolim da poruzhnim od nechega shto je drugome lepo, sada mi je josh lepshe zapravo, samo nisam to znala...neshto me shutnulo u pozadinu, a sinulo mi je u glavi.

10:35 PM **me**: Toa odvreme navreme i ni uspeva, samo shto treba da go praktikuvame shto pochesto... ajde da te podkrenam so malku sarkazam.... dali e AVION onaa nova ZHENSKA na Bora... lele Stanko ama si otrov...

10:37 PM **Biljana**: nije ali mu se nasmejala, a ja nisam i neznam josh detalje, ali nije me skontala za stolom pa ga je neobichno pozdravila, a on je imao bombu u ustima, ja sam umrla od zadovoljstva i bilo mi je smeshno, a on je bio ljut...e posle je pocheo da mi dosadjuje svojom paznjom i sad je dosadan

10:39 PM **me**: Ooooo kolku se mazhite isti, no i zhenite... nishto ne se promenilo od ona vreme koga odevme Goli

10:40 PM **Biljana**: ha ha sve josh gore

10:42 PM vratichu se kasnije...samo se vrti oko mene...sory, ali nezhelim da mi chita

10:43 PM **me**: Oho ho, shto da se kazhe.... znam deka na mnogu od tie nashi chovechki neshta treba da im dozvolime da ne razminat... da ne im se podmetnuvame premnogu

11:39 PM **me**: kolku samo kje bidam nesrekjen dokolku ubavinata na nashava prepiska nekogo povreduva... nesakam da veruvam vo toa... ne ne, toa ne e toa...

Stanko Pavleski to Biljana

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Sat, Nov 15, 2008 at 12:41 AM

Vnimavam da ne gi ispustam (dovolno sum pustina) vrskite so najbliskite (sestra mi, brat mi i se razbira polnoto vnimanie kon majkami) i najbliskite, posebno od profesionalniot krug…plod na vospitanie, draga moja... toa sekako ima svoja cena… na site ni treba vnimanie so shto vzaemno se potvrduvame... najvisokata dimenzija na chovekot pokraj sozdavanjeto, vsushnost sozdavanjeto i nemalo dovolno smisla bez iskrenoto sakanje da se spodeluva... seushte veruvam deka sozdavanjeto postoi samo zaradi polnotijata na sozdavachot i kraj (toae naj visokata kota na koja sum se iskachil), no kje staneme pustina i kukja na vetrishta bez ljubovta i spodeluvanjeto… me interesira mirisot na nedovolno poznatite cvechinja, vo ime na toplinata vo srceto...

ne sluchajno za kraj vo nizata na moite ljubovi ja ostaviv najgolemata moja ljubov kon Bile i Bojan... lele, kolku ne se svesni za toa... lele, kolku i jas nepravam dovolno ....kolku sum nesposoben za malite - golemi neshta... ona shto od seto toa nashe blisko seushte go ima vo vozduhot e prashinata shto se poveche se naslojuva i stanuva neproodna distanca do prirodnite emocii i normalno ne se razbirame najdobro, a kolku site neshta se taka ednostavni... jas znam deka seto toa e poveche od ednostavno i toa ednostavnoto go shibam na treta stepen bez razlika shto chesto otstapuvalo od obichajnoto, standardite i pravilata (ma nemam vreme da gi mislam)... se koncentriram na ubavite neshta koi gi imame i nemozham da veruvam deka vo toa mozhe da lezhi nedorazbiranjeto? Vidi vidi, mozhebi ima neshto nerazbirlivo i vo toa moeto... jas samo znam deka mnogu gi sakam i deka pravam se taka i da se chustvuvaat... ajde kje si dozvolam

i edna mlaka mudrost, mlaka mlaka, no mudrost si e mudrost, neli taka? ... ma nedorazbiranjata voobichaeno se vgnezduvaat togash koga nam vkupno ni se tenki predizvicite za sebeotkrivanje, pa togaj povekje se bavime so drugite namesto tokmu togash povekje da rabotime na sebe... ma kakov zivot! pesna kje ni bide se.

Ti mi stanuvash del od toj krug na najbliskite, bidejkji celo ova vreme na moe zadovolstvo si kaj mene doma - ljubomorno chuvana vo ovaa kutija prostor od virtuelnosta... zaseben krug shto malku preklopuva i vrz onoj semejniot i malku povekje vrz onoj profesionalniot i veruvaj mi nemam nekoja posebna grizha koj kako gleda na ova ... belki vo nashiov krug, neli ti si vo nego, stanuva sosema jasno deka i ova ima chovechka dimenzija... iskrena, prirodna i sosema zdrava... Sakav da ti pishuvam za sosema drugi ubavi neshta no Chatot sosema mi gi zamagli patishtata... veruvav deka kje se pojavish... me ostavash zagrizhen...

(no subject)

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Sat, Nov 15, 2008 at 9:26 AM

Znam da je sve bash tako kako si napisao i ja osecham u potpunosti isto.

Stvarno si mi napisao lepo pismo i ja isto tako ne zhelim da na bilo koji nachin nekoga povredim, a i znam da nechu. Ja josh uvek zhelim da budem medju onim preostalima koji mogu da se nazovu bar ljudi, a znam da si i ti jedan od njih.

Kako i da je obrisala sam svoju poshtu, pasvord mi je "proziran" i to sam uradila zbog tebe kako god bilo ne zhelim da izgubim ovaj nash prostor, tu mi je lepo i toliko toga je vredno, kao sanduche u kojem sam otkrila blago. Otvorichu novu adresu i poslachu ti mail.

Eto me...

from Biljana K <myskysteps@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sat, Nov 15, 2008 at 9:47 AM

:)

ИСУСЕ...

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to myskysteps@gmail.com
date Sat, Nov 15, 2008 at 1:43 PM

... (не го изговорајте пречесто неговото име)... но морам... Нема ништо да коментирам... доволно ми е што знаеш дека те поддржувам... Дигресија (ми треба мала твоја насмевка) и коинциденции... кај мене рикна провајдерот, па дури во понеделник ќе дојдат да ги средат кабелската TV и интернетот. Се закачив на Dial-up, знаев и очекував да ми се јавиш после она синоќа (Исус е сотебе... се ќе се среди)... Ти посакувам и се молам да имаш добар викенд... леле колку е прекрасен Дунав, а Фрушка Гора, а убавиците на таткоти (од кога не си го видела?), нели

нема да биде на одмет малку ЧИСТИ ЗРАК и СВЕТЛИНА, СОНЦЕ, драга моја... ако над Нови Сад сонцето се притаило, ти го испраќам нашево СОНЦЕ...

PS. Не се секирај за нашата преписка, кај мене се е така убаво подредено и доколку нешто ти затреба, или можеби се, се ќе ти препратам.

from **Biljana K** <myskysteps@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Sat, Nov 15, 2008 at 4:24 PM
subject Re: ИСУСЕ...

Bash sam bila gore na F. Gori...prelepo je, vechears je koncert...jedva chekam iako nisam bash u top formi, ali nadam se da che i pokraj toga biti super... sve je u redu

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to Biljana K <myskysteps@gmail.com>
date Sat, Nov 15, 2008 at 5:12 PM
subject Re: ИСУСЕ...

Ajde ajde, kje mi raskazuvash... dobro da si pominesh, koga kje zavie Habib sekako kje otplovish... ti zaviduvam

Ipak malo jesenjeg sunca

from **Biljana K** <myskysteps@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Mon, Nov 17, 2008 at 11:30 AM

Evo me...

Lepo je bilo u subotu na jazz-u... Habib je bio genijalan i pesme su se bash lepo poklopile, bila je jedna pesma za novodoshlo dete, bash lepa i kada je prichao o Africi pozhelela sam da sam se rodila tamo, ali eto nisam i mogu samo to da sanjam...

Prichao je da tamo nije kao ovde... kazhe pre svega tamo je toplo i mame i tate ne voze decu u kolima do skole i ne zhure, deca odlaze sama tj. u drushtvu druge dece do shkole i kazhe tu se razvijaju prelepa prijateljstva izmedju te dece. Pa je kroz jednu pesmu opisao kako se dechak koji je odlazio u shkolu sa jednom devojchicom, kasnije u zhivotu secha

se toga i pita se gde je ona sada. Da, i josh je rekao da su oni, momci koji zhive tamo veoma srechni, kazhe mi smo jako srechni jer mozhemo da imamo chetiri zhene i to u jednoj kuchi, a mene bilo sramota sho ja nemogu ni sama sa sobom u jednoj kuchi.

Shalim se, ali sam pomalo i ozbiljna... ono shto me fasciniralo je koliko imaju zhivota u sebi, toliko su zhivi i normalni, toliko je ta njihova muzika neusiljena i prirodna... toliko je deo njih. Stvarno prelepo...

Ovde je prava jesen, hladna i mokra... borim se za lepe misli, ja kao da idem na solarnu... evo ga! izmamila sam malo sunca... neznam kako mi to uspeva, ali priroda i ja se bash lepo razumemo.

Hvala ti za najljepshe zelje, kod mene je stvarno sve u redu, na neki neobichan nachin, ja sve vishe lichim na sebe. Sada tek vidim koliko nije lako nekoga upoznati, kada je bash veliki zadatak upoznati i sebe, nikada neznam iza kojeg ugla me cheka koja Biljana, danas chu sve da ih okupim, da se sakupim za novi ponedeljak, neobichni su ti zhivoti preko vikenda i preko radne nedelje, jednom sam chak gledala na Discovery-iu jedno nauchno istrazhivanje, kako smo mi uticali na vreme vikenda u odnosu na rad fabrika i ostalih radnih institucija, josh jednom se sve pokazalo kao zhiva ili svesna materija oko nas i u odnosu na nas, zapravo svo vreme bash mi stvaramo sve ono shto nas sada okruzhuje i koliko je zapravo smeshno shto se ischudjavamo, silnim vremenskim promenama i nevremenima... kakvi se sve oblaci iz nas stvaraju i oblikuju u sliku u kojoj zhivimo.

Eh te misli, koliko smo ih olako shvatili i brige i zhelje i sve ostale pare, ne trebamo brinuti samo o ugljichnom dioksidu i metanima, ima i gorih isparenja od tih.

Verojatno sam ja i kriva za svoje sive oblake... sigurna sam da sam sama svoj prognostichar i kishni oblak i sunchani dan, no shto chu i ja zhivim u ovom svetu, a mene smetaju trivijalne i nevazhne gluposti... posebno kada to na neki nachin i mene ukljuchuje... E bash lepo, dan je stvarno postao sunchan i lep... to mi toliko znachi... ja sam ipak sunchani dan, ha!

Moram da idem da se proshetam... kako se samo sve okrenulo za samo petnaest redaka... neverojatno...

Kod tebe je sigurno lepo!

Habib Koite

Chat with Biljana K

from **Biljana K** <myskysteps@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Mon, Nov 17, 2008 at 3:08 PM

2:50 PM **me**: Eve me, samo shto go otvoram tvojot mejl... kako si... ova mnogu mi znachi...

3:08 PM **me**: Seushte sum na rabota... pokraj drugoto popolnuvam i Prijava do Ministerstvo za kultura, znaesh sredstvata sekogash nedostasuvaat, a Egipet e vo prashanje... morame top da se podgotvime

3:11 PM Kje bidam ushte izvesno vreme na faks...

3:12 PM Prijatno popladne... se slushame…

Жените на Habib...

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to Biljana K <myskysteps@gmail.com>
date Mon, Nov 17, 2008 at 5:35 PM

... или лична карта на уште еден ЈАС. Пред 10-тина години (во времето кога ти беше на студии) помислив дека би можел да живеам заедно со две жени и исто да ги сакам, доколку ми го читаат мејлов особите на кои ова им го предложив уште еднаш ќе се згазат од смеење, а јас бев толку сериозен во тој момент и се ми се чинеше возможно тоа... што мислиш дали е лудо такво нешто да се помисли и да се верува дека е возможно, толку ли е блесаво и неостварливо тоа во овој свет на егоцентрици, посесивци, заробени умови?... му благодарам на фантастичниот Habib и во него заљубената Билјана што ме потсетивте на оваа моја лудост... еве ја, ми се врати и самата сцена, кафеанска каква што доликува на вакви неочекувани средби во тројка и моите луди љубовни предлози на отворена сцена... но и сега немислам дека бев луд... тогаш ниту бев пијан ниту луд, но можеби сум луд од раѓање?! Кога во тој момент истовремено силно љубев и друга Особа (дискреција загарантирана) покрај мојата Љубена, се ми изгледаше возможно, бидејќи несакав да ги изгубам... зарем е себично да не се сака да се повреди, во спротивно да се изгуби некоја сакана особа, ставен во ситуација да се избира... јас во тој момент вистински неможев да избирам, не затоа што бев на иста маса со двете љубени жени, туку така се однесував и кога бев фејс ту фејс... што на ова може да каже Психологијата: комфликт пред избор помеѓу две добра; лудачка иреалност; лабилен карактер на личност; егоцентрик со длабоки темели; авантурист од раѓање; експериментатор на квадрат и што се не друго, но јас само знаев дека силно љубам две жени истовремено... дали е тоа грев драга моја? Еј Станко, точно дека Habib те повлече за јазик, но не ја претерувај со твоите уметнички филмови... верувам дека типот бил прекрасен, силен дожд од Африка на кој неможе да се одолее... деновиве/месециве до јуни кога се надевам дека ќе бидам со моите Птолемеи (не е типична Африка, но сепак...) одново интензивно ќе се бавам со Природата/Природноста и се радувам како мало дете... а богами и негледам дека нешто сум одраснал и ако на нешто си се восхитувам тоа е токму тоа, како кој сака да гледа на тоа...

Инаку се помалку мрднувам од дома (сем оние саботни/неделни дружења со планините), ужасно сум врзан за себе и има право Биле што ми се лути... ќе се обидам да се урбанизирам, знае и таков бран да ме фати па да неможат да ме приберат... најчесто функционирам токму така на бранови... секако ќе се обидам да бидам и како сите оние нормални мажи... ветувам, секако има убавина и во тоа... Имам впечаток дека тебе ти успеваат оние необврзни излегувања и кратки прошетки, дали...? Во Скопје е пријатна есен, убава топла златна есен, а јас не сум виновен за тоа! А ти, ти си сончев ден и секако си виновна за тоа!

Lav ima lavice, a lavice su samo njegove

from **Biljana K** <myskysteps@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Mon, Nov 17, 2008 at 8:20 PM

To je muzhjachki... mushkarcima jako prirodno stanje, ali ne i zhenama, kako god da to funkcionishe danas u svetu, zhena nemozhe da se uistinu preda, osim jednome, iz tog razloga se devocija posmatra kao zhenska osobina.

Mogu da verujem u to... da si tako neshto uistinu osetio kao moguche... iako sam se uvek pitala i mogla sam da se okladim da to nije moguche, jer sam to posmatrala iz svojih ochiju, ja sam najcheshche bash iz tog razloga zhivela sama, nikada nisam mogla chak ni pomalo da volim i najlepshe vreme koje sam provela, kao i najsrechnije vreme koje sam provela u zhivotu, je zapravo kada sam bila sama. No to je moja ludost i ono shto mi najvishe nedostaje i ono zbog chega sam najvishe nesrechna, je kada nemam sebe.

Iz tog razloga ja i ne volim previshe zaljubljivanje, uvek tu osecham neki svoj kraj. Zapravo ono shto mi se sada svidja najvishe u svemu ovome je jedan neobichan osechaj koji mi se dogodio neki dan, osetila sam se kao da me neko povukao za glavu i noge i kao da sam neka izduzhena slamchica, osetila sam ogroman napliv sebe i samoposhtovanja.

Znam da se sada pitash kakve to ima veze sa ljubavi, a ja josh uvek verujem da ljubav nema puno veze ni sa ljudima, ni sa privlachnosti, ni sa zaljubljivanjem, ljubav nije za ljude, ona je za biche i bivanje, za dushu i disanje, za san i snivanje, niko ne mozhe ljubiti dvoje, i niko nemozhe ljubiti nekoga, jer je ona puna i cijelovita nasha prava dimenzija, mi sami, pa chak i kada vidimo nekoga, jednoga, dvoje, troje... mi vidimo samo jedno.

Dobro doshlo moje Nista ja se tebi uvek klanjam i predajem... moj pochetak i moj kraj, opet me gledaju u ochi, a ja neznam koliko puta moram da odem... da bi se opet ovde vratila.

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Tue, Nov 18, 2008 at 1:24 AM

8:56 PM **Biljana**: ehej, evo me na staroj adresi, a ti svetlish

8:58 PM **me**: Zdravo, eve se bavam so nas... gi podreduvam mejlovite da ne mi gi ukrade nekoj... se e mozhno... ti toa znaesh, neli...

8:59 PM **Biljana**: mislish da li ja hakerishem, ne nisam takva ne kradem, ne lazhem, nemam vashke

9:00 PM :)

9:02 PM **me**: Vekje se staviv i na CD, nikogash ne se znae... nema da dozvolam nashava prepiska da ja snema... CD-to go zakopav vo dvor... pa se nadevam deka i vo idnina kje ima vredni arheolozi...

9:03 PM **Biljana**: ha ha...

9:04 PM evo moji stizhu sa dechjeg rodjendana, ja sam taman imala vremena za mail shto sam ti poslala na miru... ne smeta mi chat... tebi?

9:05 PM **me**: ne, nekako mi legnuva... se naviknuvam... mozhesh da zboruvash..., neli i tipkite zboruvaat

9:06 PM **Biljana**: mogu... sve ok

9:08 PM **me**: Togash ajde da se isprikazheme... kako proshetkata, pochesto gi praktikuvash... ti uspeva

9:10 PM **Biljana**: Da posebno kada mi je mama tu ili kada idem po Milana u obdanishte, tada imam i pauzu, josh uvek ne radim prvu smenu, ali u principu izmedju 13 i 16h mi je slobodno. Nadam se da chu uskoro nabaciti uchenike i pre podne, no to sam nekako ostavila za malo starije, bash sam danas radila neki reklamni materijal.

9:11 PM **me**: Shto bi sakal da me vrabotish...

9:12 PM **Biljana**: eh pa ajde

9:13 PM **me**: Znaesh deka kje ti bidam od korist, a i neverojatno no vazham za dechar... se soglasuvam da rabotam so onie od 4 do 10

9:15 PM **Biljana**: mozhe divni su, danas me Anastasija bash lepo iznenadila, napisala mi je pesmo o ljubavi i nacrtala neshto preslatko, kako mi to zovemo knjiga ljubavi, pa malo crtamo i pishemo kao dodatak radionici, ona je tako divna

9:16 PM Jedan… mama mi je rekla da sva deca koja su kod mene lice na mene

9:17 PM Milan danas crta ceo dan, ima naplive

9:19 PM **me**: I jas bi sakal da licham na tebe... kje imash deca i pretpladne i popladne... a koga mene kje mi pishuvash, a draga moja

Biljana: ne brini mama che mi kupiti lap top kazhe, pa chu imati komp na poslu

9:22 PM **me**: ova mi se dopadja... shto bi pravela ti bez majkati... vidi vidi, jas seushte ne sum ja pozdravil od moeto prvo javuvanje... mnogu da mi ja pozdravish... toa e prekrasna i hrabra zhena, neli?

9:25 PM **Biljana**: Naravno da je divna i predivna, evo i ona pozdravlja, ja uopshte ne lichim na nju, ona je predivna crnka, egzotichna, a ja nekako uopshte ne lichim na nju, iako mi ona kazhe da ja izgledam bash onako kako je ona htela, kazhe da je chak to pozhelela u crkvi, da imam plave ochi i duge ruke i noge, i prste, ali mislim da je preterala... sve je to nekako predugo ha! mama je kriva

9:28 PM **me**: a mozhe li Makedonka da ne e i ubava... ova go napishav pred da go prochitam tvoeto... ne ne, ne preterala zhenata, iako malku sum te podzaboravil... ma kako, taa ubavina ne se zaborava...

9:30 PM **Biljana**: eh pa neznam shta da ti kazhem, ali moram da ti poshaljem sliku moje mame ... samo da iskopam neshto shto je prezhivelo... videchesh, bash smo se smejale neki dan

9:33 PM **me**: Go prashuvavte Ogledalceto... inaku makedoncite vazhele za mnogu ubavi ludje, neli toa go znaesh... no ne si znaela deka bash dotamu...

Biljana: pa vishe to mislim za druge, posebno za moju mamu

9:36 PM bash gledam neke sa diplomskog i sa faksa, neznam ko ih je chuvao

9:38 PM **me**: Neshto so mene se pozezale (neli ovie moive Makedonci), no ne mi prechi... imav edna devojchica koja sakashe da se zeza so mojata ubavina, chesto si ja gubeshe bitkata, kolku toa ne mi beshe vazhno... lele Stanko shto zboruvash, pa koj za toa te prashuva... ajde ajde, taka mi dojde pa si se raspeav bez posebna prichina

9:42 PM **Biljana**: mozhe mozhe...

9:44 PM **me**: Znam deka te blokirav... shto na ova moevo da se napishe... preskokni go te molam... neznam dali imam nekoi fotografii od tvojata odbrana, mislam deka ne... ete gledash, kje ti otvoram rabota neshto od toa i da mi ispratish... od tvoite dela imam ubavi fotografii shto mi gi ostavi, no od samiot chin ne, ne nemam nishto od toj ubav den

Biljana: nisi… shaljem ti sliku

9:45 PM e pa nemam od tamo, vech od kuche imam neshto, ali bolje ne, bila sam mrtva

9:46 PM **me**: Imash ubavi fotografii… a od diplomskata se si izgubila… bravo bravo

Biljana: jel ti stigla slika

me: Seushte ne

Biljana: sad che

9:48 PM **me**: Shto mi tekna… se sekjavam na zabavata kaj tebe, bash bev grogi... verojatno od vozbuda, neli ti mi beshe prva...

9:50 PM **Biljana**: ha ha i ja sam bila grogi

9:51 PM ma kako je bilo posle mene... nishta mi ne prichash

9:52 PM Irenu Paskali imash na Tube-u, jesi gledao

9:53 PM http://www.youtube.com/watch?v=EAOuAheF6PM

http://www.youtube.com/watch?v=JmGs_r-Z99U

9:54 PM **me**: Stigna fotografijata, znaesh deka si lichite... bash ste ubavi, a i Taa crnka Ti plavka… odlichno... kolku godini imash na fotografijata... sakam da te prasham i toa, kako samo mu uspevalo na tatkoti da ja sochuva ovaa lepotica

Biljana: eh blesav, nije ju uopshte chuvao, chuvao je mamu svoju

9:55 PM to je 81. koliko imam godina… 5

9:59 PM **me**: Da, Irena Paskali zasega e naj vrednoto shto pomino preku mene, posle tebe se razbira... ima ushte nekolku devojki (se samo devojki, neznam na shto se dolzhi) koi se uspeshni, no se nadevam deka kje gi ima se povekje

10:00 PM **Biljana**: Irena je bila na Ogledalizaciji kada sam ja izlagala Zrno i Kishu, ona je vredna za razliku od mene, ja sam htela prvo jednog Milana…

10:05 PM **me**: Sekogash ima vreme za umetnost... Irena vistinski zagriza... znaesh deka se omazhi, mislam pred edna godina... bash e srekjen toj Diter, go zapoznav letoska koga bea so Irena vo Skopje... Irena imashe izlozba vo Muzej na grad, pa se vidovme pred da zaminat za Ohrid... neli znaesh deka Irena vleche koreni od Ohrid

10:07 PM **Biljana**: Nisam znala... nek joj je sa srechom, sada je u Ohridu ?

10:10 PM Jel mozhe neshto da se vidi iz muzeja, da ne znash?

me: Ne, zhiveat so Diter vo Keln... taa tamu zavrshi i postdiplomski, a ovaa godina beshe i na nekoi studii vo New York... nekoe istrazhuvanje za mozhnostite na Hologramot vo likovnata umetnost

Biljana: uao! Bravo Irenche

10:12 PM Uh neshto mi bash lepo, da li od vina, slika ili shta vech

10:13 PM **me**: Mislam deka go otvorav nejzinoto portfolio... gi ima i nejzinite dva proekta od Muzejot ovaa godina i pred nekoja godina... bi trebalo da se najdat na internet, taa e i vo toa dobro organizirana

10:14 PM **Biljana**: nashla sam sajt

10:15 PM **me**:

http://www.irenapaskali.com/http://www.arbeiterfotografie.com/http://www.octobre.org/

Biljana: gledam, svidja mi se

10:16 PM **me**: Mi se javuva od vreme navreme, se neshto kje me iznenadi

10:17 PM **Biljana**: lepo... lepo... posle chu da pogledam videa

10:20 PM **me**: neznam dali se sekjavash na Marina Cvetanovska... prekrasen sens, no posporo go kapira shtosot, ne deka e se vo toa, no treba chovek sekako da e po dinamichen dokolku umetnosta ja gleda i preku prizmata na nekakva kariera

10:21 PM Da te potsetam, zaedno bea so Irena vo taa generacija posle tebe

10:22 PM **Biljana**: Secham je se, plava cura, pogledala sam i videa od Irene

10:23 PM **me**: Da da, molcheliva, no kako krtica... imashe prekrasni idei

10:24 PM **Biljana**: Uh meni je tako maznula jednom jednu, nisam joj oprostila, chak mi je iskopirala materijal i formu, od onda sam radila samo kuchi

10:25 PM iako je ta moja ideja bila bez veze

10:26 PM **me**: A zatoa slabo te imashe na fakultet... zoshto ne mi kazuvash vakvi raboti navreme... mozhebi kje bev po blag so tebe

Biljana: da ja sam ko puzh, uvuchem se u sebe i nema me

10:28 PM **me**: Togash, devojkata bash ne znaela shto da odbere od tvoite prekrasni idei

Biljana: neznam posle shta je bilo, totalno sam se iskljuchila namerno, iako sam je posle srela i rekla mi je da dosta slika

10:30 PM **me**: Da naporedno se baveshe i so slikarstvo... jas obichno ne veruvam vo praktikuvanje na dve seriozni disciplini istovremeno, no…

10:31 PM **Biljana**: znam... znam, iako verujem da se mnogi na to odluche zbog para

10:32 PM Ja imam u komshiluku galeriju / uramljivacha, klinac slika svaki dan, boli ga, slika sve zhivo, na akademiji je na multimedijalnom, nema nikakvih problema

me: E vidi, zaboraviv da ti kazham deka Marina zavrshi i postdiplomski kaj mene... mislam deka treba dokraj da se frli na skulpturata

10:33 PM **Biljana**: odlichno, shta radi...jel ima neshto negde

10:37 PM nashla sam je, ha!

me: Ne sum siguren dali na sajtot na Muzej na grad Skopje neshto mozhe da se najde... tamu beshe nejzinata magisterska odbrana... odlichen beshe toj proekt.... neli ne pushtam taka lesno, ti toa go iskusi i na sebe... imashe i nekoi drugi zanimlivi izlozbi i dela na grupni izlozbi, no dali i kade mozhe da se najde, vistinski neznam

10:38 PM **Biljana**: Bozhe svi su se uozbiljili osim mene evo http://www.prima-centar-skopje.org/Exhibit2006B/Cvetanovska.htm

10:42 PM **me**: A da, nejzinata izlozba vo Prima centarot vo Berlin... sosema zaboraviv na toa... Ti si i pre seriozna, tek ochekuvame chuda... ne se zezam, jas sum nestrpliv ushte povekje da mi raste egoto profesorsko

10:43 PM **Biljana**: ha!ha! svidjaju mi se one kosharice sho vise, ona je dosta duhovna ujedno

10:44 PM chudne ljude skupljash oko sebe

me: Se sami duhovnjaci, jel da

Biljana: neznam kakav joj je bio postdiplomski, volela bi da sam videla

10:45 PM da da, jedino sam ja vanzemaljac

10:46 PM **me**: Vanzemaljac koj kje ja stopli VIZBATA

Biljana: nadam se

10:47 PM zapravo jedva chekam da pochnem, chekam da mama zavrshi seansu oko prodaje, broje se dani

10:49 PM **me**: Veruvam... mislam deka kockite se slozheni i netreba premnogu da se cheka... te cheka sleden proekt... ne ne, ne te pushtam jas taka lesno

Biljana: shta bi ja da tebe nije

10:51 PM **me**: A shto bi jas bez tebe... odamna ne mi bilo vaka ubavo... i kreativno

10:53 PM **Biljana**: ja sam ti zaglibila u teoriji, znash koliko glavinjam... stigla sam do fizike... u Indiji sam zavrshila vibrapatiju, zavrsila 3 kursa, ludilo i josh pokushavam da skontam kako svet radi, umrechesh od mene znam

me: Lele ne si ni svesna kakov proekt spremam... po iskren proekt ne sum napravil od onoj od 1998...

Biljana: shalish se

10:54 PM jedva chekam

10:56 PM **me**: So vakvi neshta neznam da se sheguvam... mozhebi treba i toa da go naucham, no znam deka sledniot proekt kje bide bomba... no neli nema za detalite... ne bar sega

Biljana: ok poshtujem i verujem

10:58 PM **me**: Koj beshe tvojot sleden proekt... Pejsazhot neli e vekje gotov

Biljana: da to je gotovo... sledeche treba da je ono iz sna, to mi je nekako zadano

10:59 PM tu bi trebala da ulijem svu moju fiziku i alhemiju, ali josh neznam shta me cheka i svidja mi se

11:01 PM **me**: Ona so crvcheto... prosti taka si go vikam... no ti sonuvash premnogu... imash materijal za nekolku proekti

Biljana: ne, kada sam sanjala ono nebo...bila je scena kako radim skulpture u jednom ateljeu

11:02 PM neki obli objekti od mesinga i bakra su bili u snu

11:03 PM **me**: Da znam, ono nebo sa shavom... mi se dopagja, no i onoj opis na formata so dupki kako GRLO, neli?

Biljana: da da

11:04 PM sve je bilo gotovo, samo treba da se uzme

11:05 PM **me**: Ne chekaj, toa vistinski treba da se zeme i da se skocka... oblo tochno, no daj skockaj go shto poskoro te molam

Biljana: za to che mi trebati posebno stanje, opet chu morati da se uvlachim i izvlachim

11:06 PM neshto mi se vech duzhe obracha, to nije sam pochetak, ima josh par snova koji su ukazivali na to, mislim da je vazhno

11:09 PM Milanche je upravo zaspao i ustao da crta, shta mu se deshava, ceo dan crta

11:14 PM **me**: Ajde malku i za sebe... Sega go smisliv rabotniot naslov... PO DESET GODINI... ne e neshto no mi se dopadjaat vaka ednostavni naslovi... dopushtam deka mozhe da pretrpi izmeni, no skoro da e toa... prekrasno dete, neli decata crtaat samo togash koga imaat shto da kazhat... nie profesionalcite se bavime i premnogu so konstrukcii...

Леб и Сол

decata ednostavno isturaat od sebe... bakni go od mene... se nadevam da dochekam i nego da go poduchuvam... i pokraj toa shto te ima tebe

11:15 PM **Biljana**: to bi bilo divno

11:16 PM ipak si mi neshto rekao, smeje mi se brk

11:17 PM **me**: Kazhi mi neshto za rabotniot neslov... edvaj se ohrabriv... ajde te molam, iako sum shkrt pa nishto povekje ne otkrivam od sodrzhinata

11:18 PM **Biljana**: prisutno, jako… svidja mi se

me: Dobro dobro, vekje mi kazha…

Biljana: a i povezano naravno

11:19 PM dekada, Decenija, okruglo

me: Oho, kolku se plasham... mozhebi prv pat vo zhivotov moj umetnichki

11:20 PM **Biljana**: tako treba, ej… pa sada se i ja plashim, shto uradi, ko da si mi preneo neshto

11:22 PM **me**: Zborovite neli nemozhat se da prenesat... ova stanuva kako mala zagatka

11:23 PM **Biljana**: sve vishe verujem u to, shta god radish... sigurno je jako ludo, hochu li umreti zbog toga

11:26 PM **me**: Ne ne, mislam deka vo tebe kje imam sorabotnik... toa ushte povekje me raduva... ti sekako kje me razberesh, neli na umetnosta i e se dozvoleno...

11:27 PM **Biljana**: razumechu shto god bilo, i ti si mene, ali se plashim i neznam zashto

11:29 PM **me**: Verojatno od istoto od shto i jas malku se plasham, no toa go razbiram i kako mala trema pred golema odluka...

11:31 PM **Biljana**: verojatno je isto... ali ipak si puno blesaviji - direktniji od mene... uh pitaj boga... ok, verujem to je dosta… verujem ti

11:34 PM **me**: Blesavo e znam, no se povekje veruvam deka toa e prava stvar... na ludjeto kje im treba pristojno vreme za da go razberat toa po samata realnost pred nivnite ochi

11:36 PM **Biljana**: x-(aaaaaaaaaaaaaaaaaa

11:38 PM **me**: Se namrshti, neeeee te molam... samo shto si zedov od onoj eliksir na Bojan... na zdravje

11:39 PM **Biljana**: nisam, nego zatvorila ochi

11:40 PM **me**: Shto sliki ti se svrtija pod zatvorenite ochi...

11:43 PM **Biljana**: neznam, mislim da to ima veze sa istinom... neznam kakvom i kojom... no iskrenom i onom pred kojom mnogi zhmure, ja zhmurim da vidim…

11:46 PM Ponesi onaj veliki shesir iz sna :)

11:49 PM **me**: Ti blagodaram za zborovite... znam deka dobro gledash i znam deka si postavuvash povekje prashanja... ova so toj ogromen Sheshir od mojot son e fina asocijacija... lele kolku se silno i jasno nasetuvash... krajno Blesavo... uuuuuuuh

11:51 PM **Biljana**: Znash shta mi sada pada na pamet... usporedo gledam neke izlozhbe, neverojatno je kako se nekoliko uzoraka non-stop ponavlja, Shta se to deshava sa umetnosti... Boze...

11:52 PM sve je u frizu na zidu, malo slika, malo video, malo lichno, malo slichno

11:53 PM Ko neka kriza

11:54 PM naravno puno golih ljudi, juh! shta rechi

11:55 PM **me**: Toa ima vrska so ova shto jas sum go naumil, daj pojasnimi nakratko... te razbiram, no toa nemozhe da bide taka jako kako ova nashevo... ne, ne se soglasuvam

Biljana: naravno da nije, ali malo me buni ova umetnost, sve je na isti fazon, ko da... nemam pojma svi imaju isti zhivot

11:56 PM jel to loshe ili dobro

11:58 PM ukalupili se svi

me: Ja svakjam tvojata zagrizhenost... slichno gledam na rabotite... sekogash sme ispraveni pred rizikot od Konfekcija... sushtinata e kako da ne se vleze vo taa zamka

11:59 PM **Biljana**: da bash tako

12:02 AM shta che biti... nagradno pitanje... o chemu chemo prichati josh malo

12:04 AM treba biti pametan... nije loshe razmisliti... svi se manje vishe skidaju/licno, ili im smeta sistem ili religija, a shta posle toga... shta ako svet bude lepshi

12:05 AM **me**: Kolku samo pati sum se obiduval temelno da si odgovoram na tie prashanja i sekogash sum doadjal do slichni odgovori, nuzhno e dokraj da se izzhivuvaat pomislite i samiot zhivot... sigurno vo toa lezhat i krajnite umetnichki odluki vo koi mozheme da poveruvame

12:06 AM **Biljana**: zato je i mochno to shto radish... ali pravo da ti kazhem, treba neshto Novo

12:10 AM Sada imam strah od umetnosti ha!ha! ugasio mi se mozak pa pochinjem da sanjam

12:11 AM **me**: Se soglasuvam dokolku pod Novo podrazbiram neshto taka Staro... se nekako se vrti po nekoja pateka... vo silinata na sintezite kje da lezhi zajakot... i ako za ova poslednovo strukturalistite najprvo kje me iskaraat te kje me potapshaat po ramce

Biljana: ISTINA, palo mi je na pamet veliko vrachanje

12:12 AM ali uz svest

12:13 AM samo kako?

12:15 AM **me**: Koj da go znae... se obiduvame da odsonuvame nekoi ubavini i da staneme nadsvesni (kolku e toa visoko) pred da vresneme... eve ova bash dramatichno izleze

12:17 AM O, kolku samo te izmaltretirav... no dali i te zagrizhiv deka mojata misla mozhe da mi ja skrshi glavata

12:18 AM **Biljana**: ne ne, nechesh slomiti glavu, pa pobogu vreme je da neko to uradi, znam da postoji kvaka

12:19 AM koja che otvoriti ta vrata, ali onda umetnost vishe neche biti igrachka za svet, to che biti pravi svet, prvi svet

12:21 AM treba samo da joj se da novo ime

12:22 AM negde je neko jednom pogreshio

12:23 AM **me**: Oho, ova stanuva seriozno... posle polnokj se mi stanuva snazhno... a ti se podobra... neli se bavev so tenchenje na granicite... sovrsheno ne me interesira kako umetnosta kje ja narekuvame...

12:26 AM **Biljana**: Tu je i granica, kada nekoga posmatrash ti znash koji je njegov identitet, umetnost ima svoj identitet i ima i svoju granicu, chovek ima svoj identitet i ljudsku granicu... misao nema granicu to nam je dato da nadidjemo sve granice... misao je kvaka ili njena slika, to je zhivo i postoji

12:28 AM beskonachna ravna linija ili pravac, u beskonachnoj povrshini ili prostoru

12:29 AM Moj Milan danima crta flomasterom krst na svom licu, Neshto mi govori

12:33 AM **me**: Vo potpolnost se slozhuvam... neli neshto vo ovaa smisla i prethodno sme razmenile... kako da se skroti mislata i kako da ja zarobime vo slika, no ne znaeme kakva se slikata mozhe da izgleda, ili shto se mozhe da bide slika... ma tresam gluposti... jas sepak najmnogu veruvam vo Milan... deteto znae shto pravi... jas? E bash ne veruvam vo nishto

12:34 AM **Biljana**: nisu gluposti

12:35 AM dok sam bila u Indiji upoznala sam dr. nauka fizike, koji je napustio katedru u Kembridzu zbog toga, ostavio kuchu s bazenom i luksuz samo zbog toga, nije hteo da mi oda tajnu

12:37 AM a ona je bash u tome

12:38 AM **me**: Pishuvanjevo mi stanuva hipnoza... kako da ti zablagodaram za ovaa sostojba... dovolno e shto chovekot si imal tajna... ona so materijalnoto stanuva nevazhno... da, vazhno za anglo-saksonskiot racionalizam... Da zhivee Indija

12:41 AM **Biljana**: slichno je sa Emotovim kristalima, no u potpunosti se radi o zapisima na grafichkim karticama koji oznachavaju u potpunosti informaciju zdravih organa. kada sam ga pitala kako grafichke kartice leche i pitala da li to ima veze sa krugom i linijom, otvorio je usta od zaprepashchenja, neshto sam provalila, sve je tu i tamo to znamo, ali to stvarno radi

12:42 AM na TV-u upravo idu nova otkricha iz Egipta, kakve koincidencije

12:45 AM Hochu da kazhem shta god napravili to radi... odgovornost je u stvaranju, ono je stvarno!

12:47 AM **me**: Biljanche draga moja dali i ti vleze vo hipnoza... za mokjta na krugovite i liniite... kartici-zapisi-zdravo-bolno... celo ova vreme jas seushte ne sum te prashal koja

godina beshe vo Indija i kolku uspea da ostanesh... neznam dali si sakala i da ne se vratish nazad... sozdavanjeto e vistinski stvarno, nemam shto da dodadam draga moja

12:50 AM **Biljana**: Jesam jesam, ali to sa krugovima i linijama je kod mene staro vech, davno sam bila tamo 2001.

12:51 AM **me**: Znam, no sekogash postojat tajni

Biljana: Ima slatkih tajni, to je lepo No postoji i umetnost a ona je gola

12:52 AM **me**: I Carot e gol

Biljana: ha! ha! kako je palo

12:53 AM **me**: Padna od nigde nikade hipnotichki da zaveduva

Biljana: da ovo je ludo ili sam se napila

12:56 AM **me**: Shto piesh koga ti shkodi, veli nashiot narod... shto si pijuckash... chekaj da si zemam ushte malku od ova eliksirchevo na Bojan za da ti pariram... ama sega go zedov pokraj sebe shisheto, koj kje stanuva postojano

12:57 AM **Biljana**: vino, crno

12:58 AM sutra chu se uozbiljiti obechajem

1:00 AM **me**: Tga za jug, mozhe... na zdravje... vidi sakav i ova da te prasham, kolku iznesuva tvojot Maraton na Chat... jas sum autsajder... ti veruvam, mene mi prechi shto i sega si preseriozna... ha, ha, ha

1:01 AM **Biljana**: pocheli smo u 21 sada je 01 01, ludilo

1:02 AM zapravo nisam nikada na chat-u, ti si me ukebao prvi na zeleno

me: Lele lele, majkami kje me iskara... tebe te kara majkati

Biljana: prvi

1:03 AM odustali, Bora gleda mumije, choveche izvlace ih iz zida

1:04 AM **me**: Ne e valjda, ne ti veruvam... pa ova e vistinski ludilo... odi da te vidam pa ne pravi Umetnost

Biljana: ajde otkachi me i idi spavaj

1:05 AM veruj

1:06 AM **me**: Ma kakvo otkachuvanje... na prag sme da go oborime rekordot

Biljana: i vratili mumiju u zid... prichachesh mi kada se vratish iz Egipta

1:07 AM ok, gde smo stali

me: Do rekordot

1:08 AM **Biljana**: shta smo uradili umetnosti

1:11 AM **me**: Okolu 23h Slavcho-vnukot se zakachi... mu velam daj choveche me ulovi na Umetnost... pred malku se iskluchi... shto da mu pravam shto ne veruva vo vakva umetnost... kje nauchi deteto, ima vreme

1:12 AM **Biljana**: Hej pozdrav... ima nas josh, nemogu da verujem boja na sarkofazima ko da je juche oslikana

1:13 AM vade mumije ko kokice i vrachaju nazad, morash da odesh to da vidish

1:14 AM **me**: Ti zaviduvam shto mozhesh poveche raboti vo isto vreme... na koj program…

Biljana: neki francuski tv5monde, Bora slusha francuski, upisao se na jezik pa vezhba

1:15 AM ali ja nishta ne kontam

1:17 AM **me**: E dobro, mozhebi seushte kje zakacham neshto od misteriite... pametno e i jas sega da te pozdravam... Dobra nokj

1:18 AM **Biljana**: laku noch :)

1:21 AM **me**: Dobri sonishta... ona za umetnosta kje go prodolzhime... e vistinski mi zastana mozokot... Cao Cao, Cao, bidejkji vistinski neznam kako da zavrsham...

1:22 AM **Biljana**: :)

1:24 AM **me**: Nasmevkava ti e tokmu za fakjanje horizontala… otidov

Mam

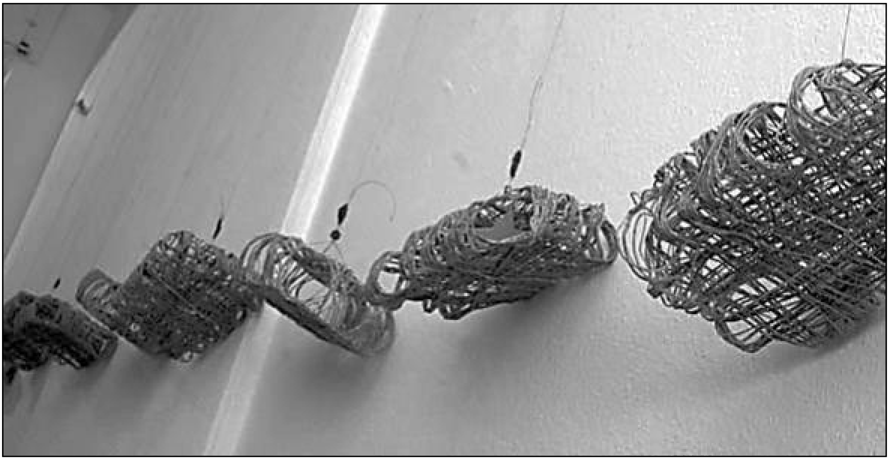

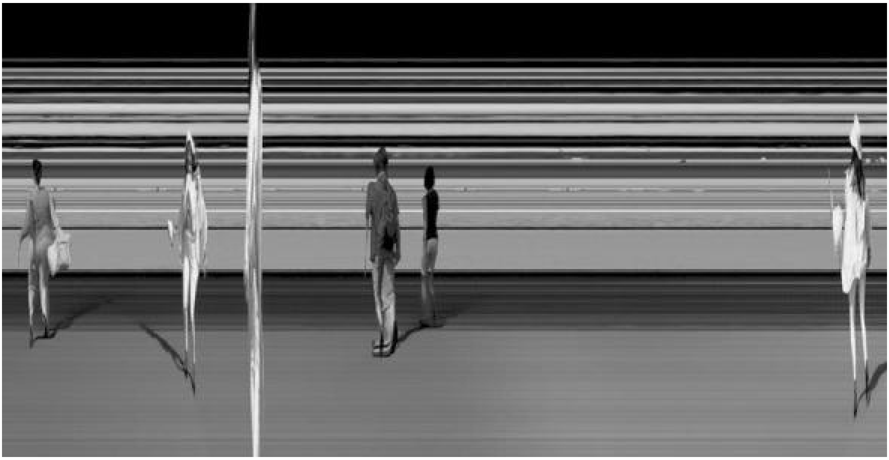

Марина Цветановска – За полното и празното, 2007
Ирена Паскали – Урбан Пејзаж, 2006

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Tue, Nov 18, 2008 at 2:27 PM

2:07 PM **Biljana**: na poslu?

2:08 PM **me**: На работа... што ќе праиш, од нешто треба и да се живее

Biljana: ne zezaj imash najlepshi posao

2:10 PM **me**: Да да, но сум слушал дека по 20 г. во образование било најдобро типовиве сепак да ги испратат во пензија

Biljana: ko to kazhe

2:11 PM **me**: ко то лаже

Biljana: ha ha! tek onda je uchitelj pravi

2:12 PM **me**: сум слушал, а богами и на филм сум гледал

2:13 PM **Biljana**: koji film

2:14 PM **me**: одамна го даваа, а во последно време во Македонија се снимаат и многу други такви лимонади

2:15 PM **Biljana**: :) opet me zezash, dobro dobro

2:17 PM **me**: Не не, со тебе сум и повеќе од сериозен... а со другите дури смртно сериозен

2:20 PM **Biljana**: to znam... Tate Galerija ima fin program za edukaciju dece... ovde u Novom Sadu i u Srbiji su pocheli josh pre par godina sa nochima muzeja, nije loshe... nego jel stvarno plashish studente?

2:21 PM http://www.tate.org.uk/modern/eventseducation/materialstories/images.html

2:23 PM **me**: Се помалку ми успева... сум се опитомил драга моја... кој да го знае, но знам дека сеуште ми успева да ја сочувам потребната дистанца... ти тоа добро го знаеш

Biljana: znam... znam... nije to loshe

2:26 PM **me**: Леле колку несакам во овој момент да бидам на предавање, но морам во 2.30 ми почнува часот, а студентите знаеш колку се нестрпливи се да осознаат сега и веднаш

2:27 PM **Biljana**: idi i uzhivaj i ja spremam chas, super je kornelija parker... <3

2:30 PM **me**: …види со децата, ти тоа убаво го знаеш... сигурно се заљубени во тебе... во мене... !?... се слушаме, после 19.00 сум дома... сега одлетав

Biljana: ok, lep rad zhelim :)

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Nov 19, 2008 at 4:34 AM

1:28 AM **Biljana**: ne spavash

1:30 AM **me**: Umetnicite… sum slushal deka nikogash ne spiele, ma nema koj da ne otepa, ete toa ti e draga moja... duri sega vlegov na majl

Biljana: ja popila kafu posle posla i evo sada zveram

1:33 AM **me**: Denes imav tezhok den... seneshto se interesiraat ludjeto shto toa bilo, shto se sluchuvalo so mene... neshto sum im bil chuden... ne ti se spie, nemoj tolku kafinja, namali malku... kolku obichno piesh?

1:35 AM **Biljana**: ma ne pijem puno kafe, ali bash mi se pila kafa i eto... 2 kafe pijem obichno... shto ti je bio tezhak dan?

1:37 AM **me**: Na faks sum vkluchen vo Komisijata za izmeni vo Evropskiot kredit transver sistem,

1:38 AM pa se bavam i so toa, no imam nedovolno aktivni sorabotnici... machno, da ne ti raspravam

1:41 AM mozhesh da pretpostavish kako mozhe toa da bide nervozno... no denes imav i nastava so studentite od postdiplomski koi imaat izbrano da sledat i Skulptura 1, 2 ili 3... toa se studenti od drugite oblasti - Slikarstvo ili Grafika, pa go imaat toa pravo na izbor… so niv mi e zanimlivo, no strashno me troshi

1:43 AM **Biljana**: zanimljivo... puno radish... nego shto si onda chudan

1:46 AM **me**: Ma koj da go znae, imam vpechatok deka ludjeto chesto povekje se zanimavaat so drugite, otkolku so sebe... mozebi silinata na nashevo dopishuvanje i me pravi malku zamaen, no jas toa kaj sebe nemozham da go zabelezham...

1:48 AM **Biljana**: neznam... meni si uvek izgledao isto fino... shta god to znachilo... nisi ih pitao?

1:49 AM **me**: Neznam dali tuka ima meshto za prashanje,

1:50 AM znaesh, ednostavno ljubopitnosta im ja chitash od ochite, ili e toa nekoja moja paranoja, ili mozhebi si ja imam Muvata na kapata, kako veli nashiot narod (ne onaa nashata prijatelka od rabovite na monitorot, taa sekako ne bi me ufirala)… ma gluposti, pre silno me dozhivuvaat, i normalno se plashat... pa chudno sum im izgledal, se razbira

1:52 AM **Biljana**: da... da znam, ali ja sam totalno obrnuta od tebe... ti imash stabilno lice i izraz i nemogu da zamislim to drugachije... na meni se vidi sve... pa mi nije neobichno kada me pitaju shta mi je...

1:53 AM mene to chesto pitaju

1:54 AM **me**: A i doma neshto sum im izgledal zamaeno, pa Bile me tretira kako zamorche…

Biljana: ooooooo brine se, i meni to rade

1:55 AM **me**: kako eksperimentalen glushec... no ubavoto kaj mene e vo toa shto toa go zabelezjuvam, no se pravam lud, znaesh...

1:56 AM **Biljana**: znash to je normalno, ona je zhena... :)

1:58 AM sigurna sam da joj na neki nachin nedostajesh, ali neche da ti kazhe...

1:59 AM **me**: Ne e normalno mene da ne mi se veruva, bidejkji jas sum sekogash sam (priroda i umetnost) i koga sum vo opkruzhuvanje... shto da se pravi, draga moja... priroda na samotnik

2:00 AM **Biljana**: i ja sam ista takva... samo puno dosadnija od nje

2:04 AM **me**: Ne ti veruvam, ednash mi go raskazha ona so Bora koga cvrsto si go stavila pred odluka (mazhite najchesto se nesigurni vo mnogu neshta, posebno vo odnos so zhenite) i toa mi se dopadna…

2:05 AM ... zatoa shto govori za tebe kako iskrena i otvorena osoba, shto nemislam deka se kvaliteti kaj povekjeto zheni

2:07 AM **Biljana**: nishta ti ja nisam s time postigla... a sada kada me vishe nije briga stalno me uhodi... uplashila sam ga i sada mi je smeshno i shto je josh gore sve sam gora, vech se plashim sebe,

2:09 AM postajem neshto slichno drugima i to mi se ne svidza

2:10 AM **me**: Koga e potrebno da se razgovara seriozno i na po osetlivi zaednichki temi lugjeto najchesto ja peat samo svojata pesna i nishto ne slushaat shto zboruva drugiot,

2:11 AM **Biljana**: da... da... da i najcheshche pravi problem ispadne iz igre

me: ili go potkrevaat glasot i zagazuvaat vo sivi i nerazumni zoni

2:12 AM **Biljana**: Bora je kul... on nikada ne viche, ali pokraj njega mozhesh slobodno da ne postojish, mozhda to i nije tako loshe

2:19 AM **me**: toa e vistinski kvalitet... nekako e mashki... so zhenite e sekogash poteshko... vidi Biljana i premnogu te pochituvam... niz mejlovite otkriv edna Biljana shto ne sum ja poznaval dovolno... tolku e chisto ova so mejlovite shto se lutam koga Bile vo ova nashevo kako da gleda duri i povekje od ona shto jas i ti mozheme da vidime... neli e chudno, bogami i smeshno koga saka da me zashtiti od samiot sebe... toa vistinski stanuva nerazumno

2:22 AM **Biljana**: Nemoj da brinesh o tome i neche ni ona, jer nema zashto... ako nekoga poshtujesh sigurna sam da morash da poshtujesh i njegovog partnera, zato ja verujem da je Bile divna zhena i da te puno voli, mozhda se ona osecha isto kao i ja na primer!

me: Ne sum ti zboruval za ova bidejkji imav po pametni raboti da ti prenesam... duri pomisliv deka za ova voopshto nema ni da ti nagovestam, no ne e fer kon tebe...

2:23 AM **Biljana**: Ma ne... to je bash lepo, mozda neshto i nauchimo o sebi prichajuchi jedni o drugima

2:28 AM **me**: Mislam deka pishuvajkji i za ovie sostojbi, so samoto toa istite stanuvaat poobichni od samata nivna obichnost... veruvaj mi najmnogu se voznemiruvam (no toa ne me plashi) koga nekoi nastani kje pochnat da dobivaat zvuk na onie limonadi od Shpanski, kakvi li vekje bea tie serii so koi gi trujat, za zhal najchesto zhenite i nekoi dzukeli od mazhi

2:32 AM **Biljana**: Neche postati limunada ako ju nekako ukljuchish, ja sam videla zapravo da je Bora kao Ti a ja kao Ona, mozhda bi bilo lepo da joj pokazhesh da ti ona treba i da je nekada pitash da li joj je teshko kada obavlja sve one trivijalne poslove koji se nikada ne vide

2:33 AM Kako da ju ne volim, kada ona to radi mnogo duzhe od mene :)

2:35 AM **me**: Nie sme 25 g. vo brak... no toa neznachi nishto koga imam vpechatok deka ne se poznavame dovolno... 25g. te molam

2:38 AM **Biljana**: svaka vama chast... pokraj svega verujem da je bitno da svako mora da bude ceo i tada neche biti nerazumevanja, najchesche mi u drugome vidimo samo svoja ochekivanja, a chemu to vodi... to nije ljubav nego trebanje i nekako po automatizmu svaki brak postane isti,

2:41 AM eto i ja se sada bavim ludorijama da unesem malo druge boje u svoj brak, ali mi je to i smeshno s druge strane... stalno sam se pitala da li tebe tvoja zhena nekada pita neshto o tvojoj umetnosti? meni je neobichno shto me Bora nikada nishta nije pitao

2:42 AM **me**: Zoshto vsushnost ti go napishav ona..., a ti na toa me iskara deka nema valjda da chekash da pochnesh da zhiveesh koga kje bidesh kako suva shljiva... kakva samo vistinita i glupava realnost sum ti raskazhal... kazhi Blagodaram

2:43 AM **Biljana**: blagodaram

2:44 AM **me**: Bile sekogash me podrzhuvala vo site moi umetnichki ludosti, kolku samo sum ja budel vo rani sati da i ja prenesam ubavinata shto mi se sluchila vo atelje, pa zatoa nemozham da go razberam nejzinoto odnesuvanje kon ova shto sega mi se sluchuva… duri i po nashite 25... shto da ti raskazham sega... dali kje mi veruvash, a draga moja...

Biljana: Bravo za Bile, ona je divna osoba… da... moji roditelji su redak primer braka bez braka

2:50 AM **me**: Zboruvame so Bile kako site zhivoti se vsushnost isti i deka imam dovolno godini da ja vidam ovaa realnost... kolku e se isto, a ima shansi i da se nadrasne dokolku samo se fokusirame na sebe, togash sme podgotveni od zhivotot da napravime pesna i da zagrebeme podlaboko... kolku lugjeto se podgotveni za toa i kolku toa im e neophodno... mene ne mi treba, shto bi mi trebalo koga ednostavno go imam... ha, ha, ha...

2:52 AM Im zaviduvam na tvoite roditeli... verojatno zatoa na tatkoti mu uspevaat bilkite

2:53 AM **Biljana**: treba da budesh sretan zbog toga, znash kako je meni bilo teshko kada je trebalo da se udam, nikako nisam htela, ali nisam mogla da izneverim tradiciju… uvek morash imati sebe…

2:54 AM ja sam tako osechala da neshto gubim, a izgubila sam mushkarca automatski

2:57 AM **me**: Ova poslednovo go podiga nashiov razgovor... kako najlesno da se izgubi mashkoto... ti blagodaram za ushte eden tvoj recept... kje izdadam kuvar

Biljana: :)

3:01 AM **me**: Vistinski... veruvam i gi sakam Evropskite filmovi, no i Amerikanskite od Crniot Bran... ma tresam gluposti za da mi trgne mislata… sega vistinski razgovarame... prethodnoto slobodno zaboravi go... pochnuvam da sum na svoe... nemoj sega da mi kazhesh deka ti se spie... ne te pushtam

Biljana: Mozhda ti znash shta je dobro da ne unishtim mushkarca ha! ha! baci recept

3:06 AM **me**: Da go znaev toj recept kje bev zhena... za mene velat, onie od zhenskiot pol shto dobro me poznavaat, deka steknale vpechatok deka vo znachaen del imam i zhenski kvaliteti... nekoi odat duri i da 50 %

3:07 AM **Biljana**: lepo... lepo... bash tako treba, i ja bi pola pola

3:09 AM **me**: Neznam, i pokraj moite 50% zhenski kvaliteti, vistinski neznam shto vsushnost mazhite ochekuvaat od zhenite ili idnite soprugi... jas ne ochekuvam nishto posebno.... shto bi znachelo se.

3:12 AM **Biljana**: da... valjda je to i pravi odgovor... zhene neznaju shta bi sa sobom... to mi je jedino palo na pamet... iako imaju malo vremena za sebe, imaju vremena da zezaju muzheve... ja sam grozna, nechu da budem zhena... odlazim u svoj NLO

3:18 AM **me**: Tamu kje te najdam, dobro shto mi otkri kade najchesto se izgubuvash... i jas mislam deka znam za tie nekakvi pateki... zhenite se dovolni so samoto toa shto se zheni... jas rabotam na toa da gi zgolemam onie 50%... kolku sakam da sum zhena i ne samo od ljubopitnost ili kolku za promena... ne se sheguvam, no nemam vreme, umetnosta nema vreme za chekanje, no i machni se site tie proceduri i hirurgija, idi begaj…

3:20 AM **Biljana**: ma kakvi, fifti - fiifti je pun gas, ni vishe ni manje, nego jel krenuo NLO prema umetnosti, ni Aristotel nije imao sreche sa zhenom, pa je bio mudar

3:28 AM **me**: Oho ho, pod poln gas ja zashiba, kolku te sakam koga si vo turing, nema po ubavo od toa plivanje na branovi... ajde da bidam malku i sebichen... dali bar malku razmisluvashe za onie moi POSLE DESET GODINI... ne te zapostavuvam... slednoto moe prashanje e za toa shto tebe ti se mota vo glavata... mnogu sakam da te slusham koga se otvorash, za da mozham podlaboko da vlezam vo tvojot film... znam dosta bidejkji ti ne si sebichna osoba, no mi treba povekje... ajde be Stanko kade ushte povekje, bidi skromen

3:31 AM **Biljana**: Da... pokushala sam da uhvatim vibru, ali osecham neshto shto moj razum mozhda nemozhe da uoblichi... nekako bash zbog toga shto se i radi o tih deset godina pre, pa imam josh uvek predstavu o preozbiljnom Stanku, pa mi sve neshto neshtima slika sa realnosti

3:37 AM **me**: Pijam prekrasna rakija... studentite chesto me razgaluvaat so nekoi podaroci... znaat mangupite deka uzhivam vo dobra domashna rakija... ovaa e vistinski

dobra prepechena shljivovica... Ova sega, vsushnost seto ona so se ova zaedno e ovde vo ovaa kutija, a toa e realno POSLE DESET GODINI sosema sluchajno dekada... more nema nishto sluchajno ti najdobro toa go znaesh…)

3:43 AM **Biljana**: Ono shto bi ja volela da vidim... neznam da li je isto sa kutijom ili isto sa Tobom, mislim da se tebi bash deshavash Ti, ali prizheljkujem neki novi jezik, neshto shto nije iskorishteno, neznam kako ali mota mi se po glavi

3:44 AM Osecham da se okrechesh sam u sebi i kada bude gotovo nestache naboj i rodiche se "novo" chudo, mislim zapravo da te cheka iznenadzenje

3:47 AM **me**: Mnogu shto vo umetnosta e posebno vo jazikot na soopshtuvanje i vo tekstualnosta, se soglasuvam... jas sega se obiduvam, imeno trgnuvajkji od jazikot, da sondiram (makar shto znam… neli znaesh…) kolku e posvetuvano na tekstualnata forma vo umetnosta... mnogu e raboteno i toa go znam, no postoi sekako neshto shto nekako go nasetuvam, a ne e ni vo formara nitu vo jazikot… tuku vo temata i ironichnoto poigruvanje i zaveduvanjeto so prashalnikot za potrebata/nepotrebata od takvata nekakva granichna lizgava likovna izraznost shto ja testira rasteglivosta na ramkata na sopstvenata oblast i medium, a sushtinite vo vizuelnata izraznost i tekstualnata iskaznost ja testiraat i chovechkata hrabrost i nashite moralni ramnishta vo chinot na prosto goloto izlozhuvanje - frlanjeto vlice na lugjeto na nashata/chovechkata intimna realnost, rastochena vo silnovo pismo

3:58 AM **Biljana**: to vidim jasno no... Imam osechaj da se deshava neshto treche i izmedju ova dva prostora, kao da postoji samo za sebe, a ja zhelim da pridjem tome nechemu blizhe, kao grm u kome lezhi zec.

3:59 AM **me**: mnogu irealno ima ova nashe realno... na lugjeto vistinski kje im treba vreme ova da go prifatat... kakva avtorska drskost poseduva ovoj moj obid i ne ochekuvam mnogu od...

4:00 AM **Biljana**: kako samo mozhesh nichim da me nasmejesh, ja nemam pojma shta razumem a razumem

4:01 AM **Biljana**: ti si to priblizhio zhivotu, jel da... meshash se u svet,

4:03 AM buckash mu vodicu u mochvarici, pazi se

4:04 AM stavljash se na udicu... no dobro

4:06 AM **me**: Ne sum siguren... seto ova shto ti go napishav prosto ne krenav glava od tastatura i ne gi zabelezhav tvoite razmisluvanja... izvini, se vo funkcija na mislata... kako sam na sebe da si zboruvam... pomalku ludachki, no i ludosta ima pravo na sebe

4:08 AM **Biljana**: to i radimo svo vreme prichamo sebi

4:09 AM **me**: ima i mochvari i jadici i grmmushki... ima ne da ne, no kako toa i da izgleda i kako i da se vikalo, chustvuvam deka kje go bide... ah shto da kazham…

4:11 AM Sega sum tuka, te sledam...

4:12 AM **Biljana**: ... juche sam te sanjala kako se non stop mimoilazimo, neobichno... te ti negde zhurish, te mene neko vuche... puno ljudi

4:13 AM da i bio je mrak, kao u charshiji da je bilo sve

4:15 AM mozhda je pametno da ipak legnem da spavam, ko zna mozhda i popijemo kafu zajedno ovaj put.

me: Ima neshto vo toa... eve da bidam jasen, nema da mozham da ti zboruvam za formata, no namerata mi e da ja izlozjam nashata prepiska... sega malku kje se zgrcham do tvojot odgovor...

4:16 AM **Biljana**: htela sam da napishem to tako lako, ali nisam, pushtila sam tebe... no nechesh se skidati go, jel da!

4:18 AM **me**: Kako bi popio jutarnju kafu stobom, draga moja... a posle tvojot odgovor neznam shto drugo bi posakal...

Biljana: Josh kad sam radila Landscape, pomislila sam da to treba da stoji sa desne strane i eto tvoja desna

4:19 AM **me**: Ova ne go znaev

Biljana: ha ha

4:20 AM staklo izmedju je dopisivanje, desno je Stanko, ali ja sam ostavila prazno, da se ti malo prsish

4:23 AM **me**: No bez razlika shto ne go znaev... ushte od pochetokot znaev deka ova nashevo kje bide dovolno silno da ja isprovocira krajnata realnost shto vo posledno vreme me interesira... realnost so irealni, krajno goli dimenzii

Biljana: molim bez skidanja... ja sam sramezljiva :)

4:25 AM u svoj mojoj ludosti, verovala sam da ako neshto treba da bude, biche i bez mene... eto vidish da mozhe dve stvari u isto vreme

4:27 AM **me**: Samata izlozhba, prezentacijata kje bide uzhasno vozbudlivo zdodevna, no vnimatelnite, a gi ima za srekja i takvi, ne kje mozhat da se odlepat od Ubavinata na Chovechkoto…

4:28 AM **Biljana**: sve je jedna stvar, sve jedno je ko radi, samo se radi irealna realnost... lepo

4:30 AM **me**: Ova shto sum go naumil sekako nema da se sluchi bez TVOJ AMIN

4:31 AM **Biljana**: ok, ali ja nemam vishe pisma da proverim, morachu da verujem opet... sad mi se spava

4:32 AM B-)

4:34 AM **me**: E sega sakam da te izljubam pred spienje... sega kje mozham da legnam, no ne i da zaspijam... ne se sekiraj za toa shto ti go nemash (izbrishanite pisma), neli se druzhish so NISHTOTO, no neli jas se toa zakopav.... i ova kje bide zakopano

4:35 AM **Biljana**: :) Ipak spavaj, kako da kazhem laku noch kad je dan... lepo se odmori... bezhim

4:37 AM **me**: Te sledam… golemoto srce ne se zaborava... ne se sekirash shto kje bidesh izlozhena... odlepiv pred legnuvanje draga moja, no ti gi chuvam zvezdite…

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Nov 19, 2008 at 7:51 PM

4:33 PM **me**: Da ne precham... zdravo, dali se naspa

4:34 PM **Biljana**: ne smetash… hi... ne prichaj mi o spavanju, srecha da sam danas premestila chas za sutra jer su mi neke devojchice bolesne

4:36 PM **me**: E super, malku i da se odmorish i ti od niv, no i tie od tebe, neli obrazovanieto e dvosmerna rabota

4:37 PM **Biljana**: da... no teshka srca otkazuju chas, vole da dolaze

4:38 PM Shta ti radish

4:39 PM **me**: Srcinja, tie podobro ja kapiraat ulogata na likovnoto obrazovanie, vsushnost zanimavanjeto so umetnosta, otkolku shto najchesto samiot sistem i igrachite vo nego

4:42 PM Gi prechituvam poslednite dva nashi chet-a, ne sme loshi... sinokja pochetokot e taka taka, no krajot e fantastichen... odlichni sme

Biljana: shta mi nisi ranije rekao... da pazim na slovne greshke :)

4:46 PM **me**: Stanav negde okolu 11h i vednash se zafativ so rabota, skeniraav katalozi-onie shto e vazhno da gi imam celosno, bidejkji vo niv imam i nekoi tekstovi shto se vazhni za proektite... mi trebaat za dopolnuvanje na portfolioto od 2003 do denes

4:47 PM Greshkite se ispravaat i toa ne go zemam za intervencii vo tekstot, inaku nesakam filuvanje, seto kje odi izvorno i bez intervencii

4:49 PM **Biljana**: da... da... tako sam i mislila... uh

4:51 PM **me**: taka planiram, dokolku ne smetash deka treba vo nekoi delovi da se intervenira... ima tuka prostor za naogjanje, no sepak smetam deka e po chisto sosema izvorno i bez shminki... taka sekogash rabotam vo vakvi i slichni zamisli,

4:52 PM no so ovaa idea nishto ne se sporeduva...

4:53 PM **Biljana**: kako ti mislish da treba... tako treba... ja chu da mrdam ruke i noge do tibetanskog pogreba

4:55 PM **me**: Blesava si, tolku me razveseluvash i zasmejuvash so tvoite fini konstrukcii… jas ja nemam tvojata elegancija

4:56 PM **Biljana**: Da li josh uvek osechash strah?

4:58 PM **me**: Slusham edna pesna od Jakov Drenkovski, prekrasno, me vrakja trieset godini nanazad, seushte odlichno zvuchi.... se kje zapre shtom jas kje zapram... taka nekako i natamu... jas znam deka sepak ednash kje go najdam mojot dom

4:59 PM Dali se plasham, da!... dali i ti?

5:00 PM **Biljana**: Ne, neobichno… zar ne?

5:03 PM **me**: Na shto se dolzhi tvojata ubedenost vo proektot, ajde te molam... neobichno e ti da si posigurna a jas duri sega sum kako zajak... tolku mi beshe vazhno ti da me razberesh i eve TI ME RAZBIRASH, a JAS...

5:06 PM **Biljana**: Zapravo meni sve vech izgleda gotovo, ko da sam to vech videla.

5:07 PM Nekako mislim da sushtina svega ovoga nisi ni ti ni ja, iako che nam oglodati kosti velike ptice.

5:08 PM Previshe se daje, znam da ne dobijamo nishta sem................!

5:10 PM **me**: Taka nekako se chustvuvam i jas, malku izdishano, no poznato mi e toa chuvstvo... kako malo i sosema ochekuvano zatishje za malku neophoden kislorod i slikovnost...

Biljana: Palo mi je na pamet da bi moglo da bude u isto vreme na dva razlichita mesta, visokoniska irealna realnost

5:15 PM **me**: Jas ne se plasham ni od golemite, ushte pomalku od dosadnite mali ptici... premnogu se davame, no neli umetnosta sekogash bara najmnogu... Fina e idejata za dve realnosti vo isto vreme i na dve lokacii... kje razmislime, treba da odlezhi...

5:17 PM Inaku proektot objektivizira sostojba, chovechki sostojbi, shto i vistinski se odlepuva od nas kako izvorishte i tesna lichna sushtina

5:19 PM **Biljana**: slazhem se sve mora da se inkubira, kako god bilo ili ne bilo... a i likovni izraz je sada vazhan, mora da bude zanimljivo, da sachuva pazhnju i isposhtuje publiku... da li si sa nekim prichao o tome... mislim da je vazhno

5:21 PM kako bi neko drugi gledao na to

5:22 PM **me**: Ne, ne sum razgovaral so nikogo... o kolku malku lugje zasluzhuvaat da se bide iskren i da se spodeluvaat umetnichkite neshta... sum go pravel toa, no sum sfatil deka ne e dobro... kolku pati naj drsko sum bil pokraden… mozham da bidam iskren samo so dvajca moi odbrani… sekako e dobro da porazgovaram… inaku vazham za avtor shto i premnogu se dava, iako znam deka nema da ti se veruva

5:23 PM **Biljana**: shalish se... znam da se ne shalish... nemogu da verujem

5:26 PM **me**: Jas sekogash otvoreno razgovaram za svoite idei, dali toa ima neshto i so mojata nastavnichka rabota vo koja vistinski ne se shtedam... znaesh profesionalna deformacija shto sekako vlijae i na mojata profesionalna privatnost, no verojatno so toa i gi potsiluvam moite nameri, ima neshto i ritualno vo toa, kako povikuvanje na energii

5:28 PM **Biljana**: Kako stojish sa najblizhima... da li se plashish? znash da ako imash straha imash i krivicu, ne smesh da se plashish. Zhelja je opasna igrachica, ali morash

da je upoznash kako bi ona bila tvoja a ne ti njen.

5:30 PM **me**: Sepak sekoj avtor treba da ima barem eden kolega shto celosno i bez ostatok go pochituva i mu veruva (a jas neli imam duri dvajca) za da mozhe otvoreno da zboruva za tajnite na svojata umetnichka kujna... barem Eden, sega so tebe duri Trojca, nevideno bogatstvo draga moja… mozhebi sepak vo ovaa grupa mozham da svrstam ushte eden, i tolku… ochigledno sum bogat chovek

5:32 PM **Biljana**: Lepo... drago mi je oni su ti ochi publike

5:33 PM **me**: Bile znae kolku sum lud koga stanuva zbor za ona vo shto pochnuvam cvrsto da veruvam, a onie drugite odbrani se vistinskata merka... i Bojan kje mozhe se da razbere shto vsushnost sum sakal, koj mu e tatko draga moja, a i intelegentno e momcheto…

5:34 PM **Biljana**: Pa da Ona najvishe i osecha sve te promene veruj mi

5:36 PM Ali nemoj od Nje da pravish chelichnu zhenu molim te, morash malo da je razmazish, ona je tu za tebe

me: Na Bile se i e jasno, me znae vo vakvi filmovi, a vo ova sum nekako postojano... me poddrzhuva, no sega seushte neznam kako kje go prezhivee i ova, no znam kako se raduva koga sozdavam

5:38 PM **Biljana**: Jako je bitno ne samo da prezhivi, vech da je 100% sigurna u tebe, a to mozhesh sada samo ti da uradish, ako sve ovo povredi bash nju, onda su svi drugi potpuno nebitni, nijedna istina nije vredna truda ako neko pati

5:40 PM imash vremena da razmislish, niko nesme da dobije vishe od vas

me: Na Bile vekje i nagovestiv deka nashava prepiska e tolku ubava shto nalikuva na umetnost... ne, ushte posilno i go prenesov ova pred eden mesec, deka ova nashevo e bash samata umetnost

5:42 PM **Biljana**: evo stigao je Bora i odma ide sa Milanchetom kod bake i deke pa sam usporila

5:44 PM Bash lepo od tebe... ja se bash pitam shta che Bora da kazhe... on bi odma zavirio u to

5:45 PM **me**: Kako shto idejava kje otspiva i kje se izlezhuva vo nas taka i Bile kje ja pominuva niz sebe i preku mene, shto duri i kje pochne da nastojuva da se sluchi shto poskoro... kje ja pochustvuva ubavinata... oho ho, imaa Bile sens za toa

5:46 PM **Biljana**: Pa kako nebi imala, ona ima tebe... nije to bash tako lako imati.

5:47 PM **me**: Isto taka veruvam deka Bora kje te razbere i kje te poddrzhuva

5:48 PM **Biljana**: Stvarno nemam pretstavu, ali reci chu mu

5:49 PM **me**: ... so tebe e chovekot ne taka kratko za da neznae kolku mozhesh da bidesh Otkachena

5:50 PM **Biljana**: eto valjda sam toliko ubedzena u svoju ludost da mi izgleda normalno

5:54 PM **me**: Znaeme nie mazhite koga treba da se podmetneme i ne samo zaradi

umetnichkite ludosti tuku i zaradi ubavinata na sopstveniot vlog... nivniot vlog ne smeeme da go potcenime... o kolku sakam ova da se sluchuva na celosno zadovolstvo

5:56 PM **Biljana**: mislim da mozhesh to da uradish kako treba, pa chak i da publika ima pristojan pip show, ne ne ovo nije skidanje, skidanje je zanosno i puno zadovoljstva... ovo je mnogo dalje od toga... do kostiju

5:57 PM **me**: Do koska, veruvam deka kje go zaboli sekoj dovolno zdrav chovek

5:58 PM **Biljana**: kontam da che da boli ego, dusha bi morala da se :)

5:59 PM **me**: Vo umetnosta neli tie dve chovechki dimenzii odat kako den i nokj

6:00 PM **Biljana**: neznam nishta o ljudima, a i dan i noch su mi se pomeshali, ja chekam sasvim novo svitanje

6:01 PM **me**: kje ti se pridruzham na ragjanjeto na noviot den

6:02 PM Odamna ne sum se razbudil tolku rano, no so tebe i na mesechinata… veruvaj

6:04 PM Svitanje... o dali dobro go razbrav

6:05 PM **Biljana**: Ne radja se samo novi dan, vech i nova realnost, moramo da budemo svesni svega onoga shto je nash zhivot, vratiti se do mesto gde smo zavezali chvorove i onda mozhemo rechi da smo fer. Svitanje da... kada dolazi sunce, mugri ili brahma murti... stanje svesti bez senki uma

6:09 PM **me**: Da da, najubavata inicijalna sostojba... utrata najchesto mi se bolni dodeka ne go stabiliziram umot, bidejkji e neophodno za da odgovoram na realitetite

6:11 PM **Biljana**: podsvest, svesnost, nadsvest je neposredno pred budjenje, jako vazhan momenat

me: Brahma murti... mir i imperativ, prekrasno

6:13 PM **Biljana**: Brahama murti oznachava doba dana kada se budi sunce, najpovoljnije i najplodnije vreme za meditaciju, juche smo tochno tada zavrsili razgovor, sa brojem redaka 108, po indijskoj teologiji 54 bogova i 54 demona

6:14 PM moraju biti zadovoljeni kako bi bio mir

6:20 PM **me**: Aha, ova 54 + 54 = 108... toa ni uspealo, neli ti rekov deka ako ne srushime nekoj rekord sekako neshto golemo kje ulovime... mi se dopagja brojkata , za malku kje se poklopeshe i so mojot lokal na rabota, lok. 107... eh shto mi e krivo, bidejkji taka nema da si go zaboravam lokalot… Brishachite vo glava mi eliminiraat mnogu nevazhni raboti, kako shto mi uspea da go zaboravam i pasvordot na mojot fakultetski mejl… kje interveniram vo tekstot za da ja sredam ovaa rabota... ne ne, neli se dogovorivme bez intervencii i nikakvo ilje, no i ona so 54-te bogovi i 54-te demoni, kako uslov za MIR… pre golema e taa sostojba za da se osmelam da ja narusham

6:23 PM **Biljana**: Lepo... uhvatila me tishina

6:25 PM **me**: Neznam dali te prashav shto mislish za toa celata galerija da bide zasitena so lenti printovi na platno, kako pergamenti... slobodno da padjaat, znaesh kako onie geografski karti so letvichki na dvata kraja

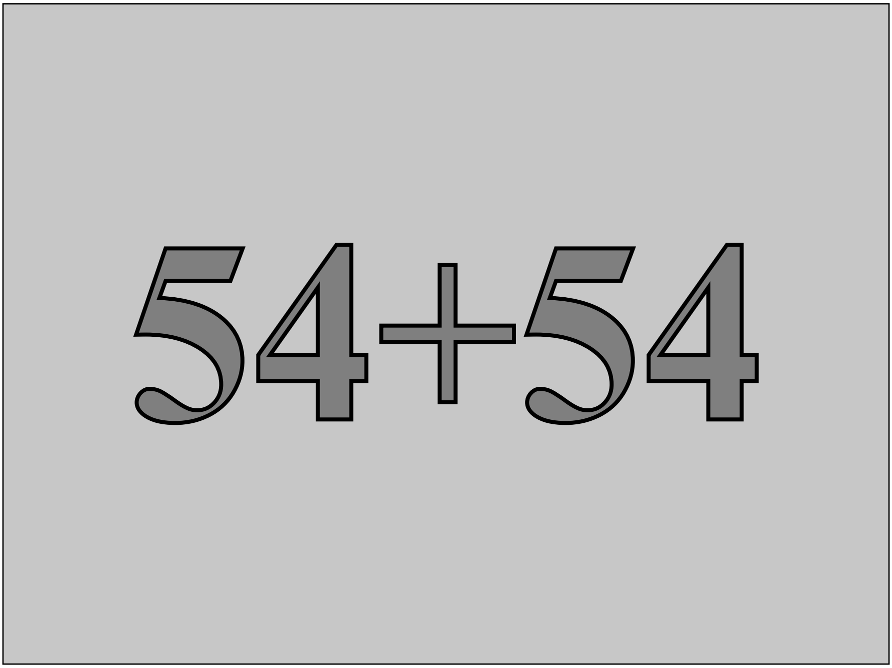
54+54

6:26 PM **Biljana**: eeee... bash sam danas videla tako neshto na tv-u sluchajno... pomislila sam kako bi to bilo lepo u galeriji, ko japanske svile

6:27 PM jednom sam chak htela da napravim neshto takvo, ali nisam znala shta... jako mi se to svidjalo

6:28 PM sada stvarno neznam shta sanjam a shta zhivim

me: taka taka, kako edno mozhno reshenie, no kje smislam jas i neshto drugo po originalno od ova, mozhebi i pozanimlivo, ova mi pomina onaka niz glava vchera koga go trchavme maratonot 108

6:29 PM **Biljana**: a meni je palo na pamet ambijent, mislila sam da bi ljudi morali biti lepo smeshteni

6:30 PM ljudi sede u crvenim foteljicama i grickaju mi kosti... divno

6:32 PM ali sam videla neshto kao tekstualnu instalaciju... kao kino

6:38 PM **Biljana**: neznam da li si mozhda gledao, na tube-u jedna cura je imala chak tekstualnu instalaciju od vodenih kapi, voda pada kao tush... u obliku slova, ali to je za krachu tekst poruku, ali jako je senzibilno

6:39 PM **me**: Ochekuvam lugjeto da go ischituvaat tekstot, no sepak toa e galerija, a ova e ne taka mal tekst... ona shto e vazhno e publikata da vleze vo ischituvanje, toa treba dobro da se stokmi, vsushnost da se navedat na toa, inaku publikata e najchesto mrzeliva posebno na otvoranje... tuka e neli i katalogot... bi uzhival dokolku od 100 ludje 30 bidat vnimatelni ischituvachi, shto vo katalogot shto vo tekstot na zidot... mi treba taa angazhirana sostojba, no ne e i najvazhnoto, bitno e da ja nasetat serioznosta na dopishuvanjeto, a toa nemozhe da se izbegne

6:41 PM **Biljana**: da, chak bi moglo da bude glupo ako se samo poneshto chita, kada je toliko sve okruglo

6:42 PM **me**: Ona so posebno dizajniranite fotelji, crveni no i vo drugi boi go vidov mislam vo PS1, neli onoj depandans na MoMA-New York... a i ona so kapkite bukvi nekako mi e poznato, poznata e avtorkata, kje mi tekne…

Biljana: nasla sam neke japance ali cura je puno bolja

6:45 PM **me**: Strashno e poznata, no sega mi zastana mozokot... ti teknuva neli na avtorkata... se setiv, toa so kapkite bukvi e na Jeny Holcer

Biljana: ma da i mlada je…

6:46 PM izum nije mlad valjda iz pedesetih

me: Ubavo izgleda zhenata, no daleku e od kapka, ima pristojni godini

Biljana: :)

6:47 PM **me**: A i izumot, imash pravo e izliten... po inventivni sme od site ovie shto gi navede

6:50 PM **Biljana**: sada se mnogo njih time bavi... tekst se koristi kao sredstvo za video instalacije, mene nije puno privuklo, jer mi je praznjikavo, ali za ovoliko teksta treba neshto fino i lepo uradjeno,

6:51 PM mozda da im odnesemo rachunare pa nek chitaju... poblesavila sam, najbolje da ih pozovem kuchi i skuham kafu

me: Se kuva samiot lik na ova ubavo chudo... lele kako kje go stokmime, kje popagjaat tipovite… ambulantsko auto ne kje bide na odmet da kruzhi vo kvartot...

Biljana: meni pogrebno

6:52 PM kada kazhem Bori mogu odma da trazhim panj za glavu

6:54 PM on je to tako osechao lichno, posebno ove zadnje dane, da cak nije ishao na spavanje

6:57 PM **me**: Kje prezhiveesh, no i Bora... iako sekirata nema dva kraja... ete kako umetnosta mozhe ubavo da vlijae i na aktivnosta na lugjeto... pa vistinski chovekot se otepa od spienje, ova ubavo kje mu dojde za promena... no i da vidi kolku vsushnost e teshka umetnosta

6:59 PM Ej, ja preterav... ponekogash sum pre komoten, no neli Bile i Bora vekje ni se vo timot

Biljana: Naravno i radujem se zbog toga

7:01 PM **me**: Da ti kazham, ova stanuva prekrasen tim, no shto ako ne sakaat da igraat, ili da pochnat da simuliraat, a draga moja... zameni ne ni se neophodni, neli?

7:04 PM **Biljana**: Vidi ja verujem u jedno, svaka Borina reakcija imala je veze sa mnom, ako on reaguje nemirno, to mi je bio znak da sam preshla granicu, danas me nije ni pitao kada je doshao, u potpunosti je bio miran i stalozhen, kao da je znao da chu mu reci, pratila sa znakove od pochetka, ne sme nikoga da boli, to nije onda prava stvar.

7:06 PM Secham se jednom pre mnogo godina, jedna meni draga osoba postavila je pitanje... shta da radim, volim choveka koji je ozhenjen... shta mislish ko je dao odgovor... naravno ja... niko ti ne brani da ga volish, samo nemozhesh da ga zhelish.

7:11 PM me: O kolku vo sevo ova si vo pravo, shto pochnuvam da ne ja sakam realnosta... se razbiram, no znam deka nie sepak kje imame poddrshka... ona shto ubavo mirisa i dokolku po malku bocka, sekoj posakuva da go pomirisa... ona tvoeto poslednoto so sakanjeto i posakuvanjeto… sigurna si deka e najdobriot odgovor?

7:13 PM Biljana: Naravno, tuzhno je ako se ne voli, zato i toliko patimo u zhivotu

7:14 PM a josh tuzhnije je ako ubijemo tudju ljubav,

7:15 PM ljubav nije za ljude, mi to ne umemo ili volimo zbog svoje zhelje ili atrofiramo u chudovishte,

7:16 PM demoni i bogovi ko che vas nahraniti

7:18 PM me: se slozhuvam, no neli vo istovreme mozheme da ja potisneme i nashata ljubov, bidejkji lugjeto teshko se operiraat od zhelbata i posakuvanjeto... koga vnimatelno te ischitav ona moeto prethodno stanuva bespredmetno

7:21 PM Vidi ima i poubavi raboti od ... Kakvo e vremenceto vo Novi Sad za tvoite proshetki, ili od kompjuterot glava nemozhesh da krenesh... a bilkite na tatkoti

7:22 PM Biljana: E tu je kvaka, potisnemo nashu ljubav... to je onaj tezhi deo... ako se ljubav potisne, ona che se opet pojaviti... kao demon... nechemo vishe voleti... zar se to i ne deshava

7:23 PM kome se nije desilo, nek mi se javi

7:26 PM me: Lele blesav, shto se nema da mi tekne - shto na ova nashevo veli Majkati, ubavicata shto tatkoti dobro ja chuval... inaku ne sum ljubovta da se potisnuva, neli ponovo kje se javela... ne ne toa ne se sluchuva, no nie rabotime so polna parea...

7:27 PM Biljana: A mami sam rekla za tvoj plan... Verujem da ne zna shta je napisano... pa joj se dopalo

7:29 PM me: Ne te iskara, taa e dovolno liberalna no zhivotot ja uchel i na razumnost... odlichno, bidejkji se shto sme napishale e taka chovechki ubavo

7:32 PM Biljana: Rekla sam joj da che da mi leti glava, a ona je rekla, pa nek leti vech jednom, mislim da je mislila na moje spominjanje veze sa Borom u razgovorima… rekla sam da je jako intimno

7:36 PM Cilj ovoga treba da je lep, ne ruzhan, ako se ne izvaga kako treba samo che nas koshtati

7:37 PM me: Svakja zhenata, neli tebe se ti se gleda... plus toa majkite sekogash se znaat... me nasmea ona so tvojata glava - shto seushte e na tebe, ima smisla za humor... duhovita e majkati, neli?... jako intimno, no ne si i rekla deka e prosto ubavo

7:38 PM Biljana: to zna...

7:40 PM me: Togash e se vo red, dobro e koga majkite mozhat da gi razberat svoite kjerki, znachi sme na prav pat, da nemam nikakva grizha za tvojata glava… a toa trupcheto daj te molam trgni go ponastrana od Bora

7:41 PM Koga doadjate za Skopje?

Biljana: Znash... ne deshavam se ja tebi... niti se deshavash ti meni... sve ovo je jedna takva igra od kreiranja i tako nam se lepo smeje u lice, videchesh kad zavrshish to shto radish, mochi chesh josh deset godina da dises. josh neznamo nishta za SK

7:44 PM ja za 10 minuta moram da obavim neshto mnogo vazhno, samo da ti najavim...

7:48 PM me: Ne sum naj siguren shto vsushnost se sluchuva, no znam deka ne e konstrukcija... ova so proektot e samo odgovor na dozhivuvanjeto i e blesavo da ne se zarobi i niz jazikot na umetnosta... se slozhuvam deka site silni neshta me drzhat buden... duri ovaa tvoja prognoza mozhe i da e tochna... povekje veruvam deka vakvite ubavi neshta traat povekje... da da, kje go privrshime razgovorov, za da ne sogorime

7:51 PM Biljana: hej... moram da idem... pozdravljam te :)

me: Cao

Biljana i Bora Tebi

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Nov 20, 2008 at 11:04 PM

Moje pismo Bori

Evo... me... nakon uvoda u kome sam ti objasnila o chemu se radi treba da ti slozhim mail uz chiju pomoch treba da te uvedem u moju realnost... U vremenu koje sam provela u dopisivanju sa Stankom, shavtila sam da zhivim jedan zhivot... znachi realnost u kojoj je zhivot postao kao igrachka na navijanje, u skladu sa tim nashim dopisivanjem nastala je nasha pomeshana umetnost moje "visokoNisko - Landcape", koji che biti izlozhen u Novom Sadu, a Stankovo izlaganje… ukoliko se sve realizuje... biche izlozheno u Skopju. Moj nacrt za izlozhbu si video, a Stanko che izlagati nasha pisma i to se josh uvek oblikuje... tema je Irealna Realnost, kao nekakvo priznavanje svog unutrashnjeg sveta, no najvishe se bavi zheljom i da li je moguche biti do te mere iskren da neke svoje unutrashnje porive priznamo sami sebi, a u skladu s time nastaje likovno delo koje je sachinjeno od nas samih. Umetnost kao najfinija komunikacija, gde svi sekreti su u njoj sadrzhani i josh mnoga pitanja koja otvaraju vrata, pred sopstvenim licem pred kojim treba da se suochimo. Da li je realnost nash zhivot kojeg zhivimo ti i ja u braku... Da li je irealnost moj zhivot i Stankov zhivot u medjusobnom dopisivanju i na koji nachin se ove dve realnosti ili mozhda dve irealnosti preplichu... Doshli smo do zakljuchka, da ne postoji malo istine i da sve mora da se baci na svetlo, pa shta god se desilo posle toga. Da li che moja realnost, podstachi neshto dobro prvo u tebi, pa tako i u drugima, ili che ona u potpunosti prekinuti nash odnos, koji postoji u realnosti? I josh jedno pitanje, da li uopshte postoji?

Znachi sada je pitanje koliko ti mozhesh da budesh hrabar, da li imash snage da se suochish sa sobom i samnom? Da li mozhesh nekako da opishesh svoje stanje... na koji nachin sam ja nestala iz tvog zhivota, iako zhivimo zajedno... dobro znash nashu situaciju... ne moram da ti opisujem, no zhelim da te asociram... da li u tvom zhivotu postoji neka "muza"... koja te i dalje potseti da ljubav ipak mozhe da zhivi... da li imash snage da to opishesh... Da li ti nechiji osmeh ili shta god to bilo... mozhe pomochi da se ponovo osetish zhiv, da postojish i da se potvrdish. (ali da me stvarno ne lazesh da sam to ja... jer ochekujem da chesh tako nekako da okrenesh svoj izazov). Misao, slika ili stvarni dogadjaj... shta god... mozhda zashto te ja ne privlachim ili te nerviram ili josh bolje sve to :)

Pitanje je koliko si sada hrabar, apsolutno me nechesh povrediti ni da mi napishesh neshto od chega se umire, jer sam ja ionako vech spremna na sopstvenu sahranu.

Koliko istine nam treba da pogledamo u svoje lice sakriveno od sopstvenog straha.

Stvarno te ochekujem... nakon svih ovih godina, ne mozhe se izgubiti nishta, jer tu sve ili pochinje ili nestaje...

Borino pismo meni

Ja se vech nekoliko godina nalazim na drugoj planeti chija je matrica i smislenost posve drugachija od onog shto je poznato i shto mozhesh zamisliti. Ovde je sve nekako drugachije, sve je od obrnutog proporcionalno pa josh malo izvrnuto i prevrnuto. Moja uloga na njoj je da istovremeno budem prisutan u dve gotovo razlichite dimenzije koje jako odudaraju jedna od druge.

Ne znam kako i zashto sam odredjen da budem i na takav nachin da vrshim svojevrsno istrazhivanje, ali zhelim da ti prenesem svoja iskustva i neobichan nachin prelazaka iz jedne u drugu sferu. Moja primarna dimenzija je tebi posve poznata i to sam ja kao muzh i otac, dobar sin, komshija, rodjak i onaj sa pitomim pogledom koji prostreli svakog koji prodje pored njega na neki neobichno prijatan nachin. Bilo bi suvishno objashnjavati kakav sam ja u toj nazovi stvarnoj dimenziji. Eh da, tu je i moj posao koji ipak i pored svega spada u tu realnu dimenziju i koji na neki nachin i volim i ne volim i zamara me i ne zamara me i okruzhen sam loshim i dobrim ljudima, ali to je ipak jedno prisilno okupljalishte ljudi koji tragaju za uspehom, novcem i samopriznavanjem, ali i uhlebeljenjem. Druga dimenzija je moja pomalo neispunjena sloboda. To je ono shto ja na neki nachin zhelim u svom “realnom” zhivotu a shto mi se deshava i to u potpunosti kada predjem u drugu dimenziju svoje stvarnosti. Tu postajem svetski putnik, neokrunjeni kralj, super muzh, nachitan, naslushan, naizhivljen, najkul i naj onaj koji svugde stigne i onaj koji sa lakochom pobedjuje svaku veliku i malu prepreku koja se postavlja pred njega. Jedna stvar u njoj nedostaje a to je svi ljudi oko mene, jer potpuno neochekivano ja se u toj zadatoj dimenziji nalazim sasvim sam. Potpuno sam i neispunjen, a opet velik i mochan. Moja samocha onda dolazi do izrazhaja i ona nije moj neprijatelj ni prijatelj. Najzanimljivije u tom prostoru je da se komunikacija sa “realnom” dimenzijom obavlja kroz unapred smishljen splet dogadjaja , situacija i razgovora, a kad izvrshim transformaciju ja se rukovodim onim shto projekcija prethodne dimenzije nudi na meniju za taj ili bilo koji drugi dan.

Ljubav je u meni zamenjena poshtovanjem i mislim da ja uopshte i ne zrachim ljubavlju i na druge jedinke i na tebe, draga moja virtuelno stvarna zheno. Ja imam ljubavi u sebi jer mislim da je imam, mislim takodje da imam i zhelje u sebi za ljubavlju pa opet ja je ne sprovodim. Kada srechem druge virtuelne i stvarne zhene ja osecham njihov strah i zhelju i njihov pogled i privlacnost i neke od tih situacija mene vrate ili bace iz dimenzije u drugu dimenziju, ali ja i dalje ne oslobadjam svoju ljubav ni prema njima a ni prema tebi jer sam skroz sam. Neka od tih situacija u meni u obe dimenzije probudi mashtu i zhelju za druzhenjem

i neke od tih muza ja srechem na ulici, poslu, kroz osmeh i razgovor ali to bude jedan prolazan tren koji pretvori taj trenutak u lepo neopisivo iskustvo od 0.1 sekunde sa sigurnim krajem. Dimenzije su same po sebi zanimljive jer se smenjuju kao dan i noch. Kada bih zheleo da budem taj koji odredjuje svoju sudbinu vratio bih se u stvarnu dimenziju, prestao bi da lutam sam samo da osetim ponovo, jer ja osechaja nemam.

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Fri, Nov 21, 2008 at 3:07 AM

10:56 PM **Biljana**: evo me
10:58 PM **me**: Zdravo, jas sum na Desert Blues
10:59 PM **Biljana**: afrika
11:00 PM **me**: Ne mozham da se simnam od Habib... tri sata go slusham
Biljana: lepo lepo
11:02 PM **me**: Videoto na tvojot kanal e od Skopskiot Jazz festival... da, zaboraviv deka beshe vo najava... godinava nishto ne sledev
11:03 PM **Biljana**: ne, nego od subote u Novom Sadu… saljem ti pismo :)
11:05 PM **me**: Mnogu ti blagodaram... podolgo ne si mi napishala pismo... zaglavivme so chat-ovive... i jas posakav da ti napisham pismo...
Biljana: Ovo je malo drugachije nego inache... poslano
11:07 PM **me**: Eve go, kje go otvoram... aha, tvoe pismo do Bora... zanimlivo, no nema sega da go prochitam... mozhebi samo beglo
11:08 PM **Biljana**: ok
11:10 PM **me**: ne mi zabelezhuvaj, znam kolku ova ti znachi i vistinski kje se potrudam... dve raboti od ednash... vo pauzite na tvoeto pishuvanje
11:12 PM **Biljana**: nemorash sada da chitash, samo zhelim da znash da smo mi ovde svi jedan mali mic do istine
11:15 PM **me**: Prochitav fin del... prekrasno si go srochila... eve sum do poentite na nasheto umetnichko vooblichuvanje od samiot gol zhivot chovechki
11:17 PM **Biljana**: sachekachu te
11:23 PM **me**: O kolku iskreno pismo... ti zaviduvam na polnotijata, ova tvoe Golemo Soochuvanje gi pravi site neshta taka Golemi i Mali vo isto vreme... silno
11:26 PM **Biljana**: kako si ti, usput?... akumulacija...
11:27 PM **me**: Ova tvoe pismo temelno me zdrma... zabelezhuvash kolku vreme mi treba za da skovam misla

11:30 PM **Biljana**: ma znam... ja sam juche sa mamom imala lepu uvertiru i zgromile smo se od smeha... shvatila sam da sam blesava na mamu... a da su svi toliko zheljni istine da bi je menjali i za hleb i za vodu. Moja mi se mama toliko smejala i toliko smo si toga naprichali, toliko scena iskonstruisali, da je sve ostalo mala beba...
11:40 PM **me**: Te dozhivuvam odnovo kako koga mi pishuvashe za tvojata sredba i soochuvanjeto so zhelbite pred koi go ispravi togashnoto tvoe Momche... kolku e toa vistinska mokj za Irealno Realno... se gordeam shto te imam, ova za mene e vistinski realno... drago mi e shto ste tolku bliski so majkati i toa dlaboko bliski... za majkite i kjerkite se veli deka se mnogu bliski, jas ne veruvam vo potpolnost i zatoa mi e posebno drago zaradi toa... vo ovie momenti koga do srzh si ja otvorash dushata, srekjna si shto ja imash Nea... treba vistinski zreli ludje za sochna Nasmevka, ili za Smeenje do plach
11:45 PM **Biljana**: Da... i uopshte nije bilo teshko da sudeluju... fasciniralo me.
11:46 PM nisu ni zheleli da vide pisma... nekako to ostavljaju tebi a ja ti i dalje verujem
11:53 PM **me**: Da, pismata se premnogu i zamene kako avtor i kako chovek... imaj polna doverba, ti znaesh deka sum dovolno blesav koga nashite zhivoti dopiraat umetnichki dimenzii... imaj trpenie dokraj da ja ischitam samata realnost
11:54 PM **Biljana**: ja bar znam da chekam
me: ops, dokraj da go ischitam samiot zivot
11:55 PM Ushte eden od tvoite kvaliteti za koi seushte nishto ne sum ti napishal
11:57 PM **Biljana**: samo polako... ovde je Vojvodina lagana i spora
12:00 AM **me**: I jas ja znam mirnotijata vojvodinska i toa e najsnazhnoto shto me privlekuva kaj ludjeto tamu
12:04 AM **Biljana**: evo ti biserchich od dece danas... pitala sam ih... Shto je umetnost? UMETNOST JE KADA NEKO RADI NESTO LEPO :)
12:13 AM **me**: Ma neznam shto se desi... kurshlus, pojma nemam
Biljana: kontam, komp ti je ok?
12:14 AM **me**: Mislam deka e OK, no izgleda jas ne sum OK...
12:15 AM **Biljana**: hochesh da se odmarash?
me: Jas sega se budam
12:16 AM **Biljana**: pa da proshla je ponoch
me: ha, ha, ha... vo tvoj stil
12:18 AM ... Dali dobro razbiram... Bora se soglasil i negovoto pismo da mi go ispratish... go ljubam Chovekot
12:20 AM **Biljana**: ti bacio taj kurshlus meni…
12:21 AM tako nekako, rekla sam mu da ga ukljuchujem, a mislim i da je video da ti shaljem pismo
12:23 AM **me**: Go prochitav i negovoto pismo do tebe... mislam deka gi poznavam sostojbite za koi ti pishuva... sum gi zhjiveel... dali nie mazhite sekogash pominuvame isti neshta?... vo mnogu shto go razbiram
Biljana: to sam i ja pomislila

12:25 AM **me**: Posebno me interesira iako znam, dali stanavte po bliski... ova go dozhivuvam mnogu silno, te molam dozvoli mi, kako fini prekrasni momenti na iskushenie
12:26 AM Dali sum vo pravo?...
12:27 AM **Biljana**: zapravo on se vech neko vreme bar trudi, ali tu ima ulogu josh jedna istina pred koju sam ga bacila pre nekoliko dana... love me or leave me!
12:29 AM **me**: Super, i ova e vo tvoj stil... odlichno zvuchish… I..... ?
12:31 AM **Biljana**: Nemam pojma... dese se takvi momenti pa opet buckamo noge u barici... to che vreme da pokazhe… ja inache jako malo verujem u promenu, ali sada mi preostaje da chekam i gledam... Iako ne zhelim da chekam pre dugo…
12:32 AM I ja sam chovek... valjda
12:34 AM **me**: Dali znaesh kolku godini monasite, vsushnost iskushenicite pominuvaat vo iskushenishtvo, a draga moja?
Biljana: oni su mala beba za mene
12:35 AM **me**: Nekako ti veruvam... ne e sigurno sega da pochna da gi broish tvoite godini vo brak
12:36 AM Ova eliksirchevo na Bojan e fantastichno... chekam odgovor…
12:38 AM **Biljana**: neznam da li sam najbolje razumela, ako brak znachi da si sam onda da… jel ovo sada deo tvoje izlozhbe
12:42 AM **me**: Oooo, sekako ne, jas vekje nemislam na izlozhbata, taa ni se sluchuva... a jas seushte ja nemam tvojata i hrabrosta na Bora da ja soocham Bile so nas, iako znam deka ni gi chita pismata, ili poneshto popatno i nenamerno…
Biljana: zezash
12:43 AM mozhda i ne treba da se suochavate
12:45 AM Ja mislim da bi zapravo doshli do najboljih reshenja da je tvoja zhena meni prijateljica a Bora tvoj prijatelj, ja nekako osecham da imam bash njenu kozhu... kako god to tebi zvuchalo… ipak nju malo vishe volim
me: Ne sum siguren za nashite maratonski chat-ovi, bidejkji mislam deka ne mi gi ukapirala dokraj razmestuvanjata na nashata prepiska, no kako da e, Bile znae dovolno i dobro e shto e toa taka i pokraj toa shto nedozvolivo e da se gnjuri vo tugji pisma
12:49 AM Mislam deka ti pishuvav za toa deka Bile znae deka medju nas se sluchuva silna prepiska, kako toa ne bi go znaela, neli zhenite se znaat, a nie mazhite toa isto taka go znaeme... Bora e moj chovek, volk samotnik... dali so Bile kje vi uspee da se najdete, e toa bi sakal da go vidam
12:50 AM **Biljana**: Neznam ne poznajem je... ali je tvoja zhena... mora da je opasna
12:51 AM znash svi mi smo pomalo ili previshe samotnjaci u tome je stvar
12:54 AM **me**: Veruvam, i toa vistinski veruvam vo osamuvanjeto... toa znae da bide nevideno produktivno duri i za podgrevanje na ljubovta
12:55 AM **Biljana**: Bash lepo, no zar treba chovek da shvati da gubi da bi se ponovo zalozhio za ljubav... ja slabo jedem podgrijana jela, a i volim tj. mozhda previshe i volim kada sam sama.

12:57 AM **me**: Bora go sakam, no tebe te sakam povekje, neznam, ama bash neznam od kade ova proizleguva...
12:59 AM Ne mi zabelezhuvaj shto te prichekuvam so odgovorite... ova e povekje od seriozno i nesakam neshto da mi se provleche
1:01 AM **Biljana**: valjda iz potvrdjivanja, a to chak i nema puno veze sa mushko zhenskim odnosima... imam divna prijateljstva ali samo sa ljudima koji su jako daleko od mene, kao da me neko nekada prokleo. Svi su mi nekako otishli ili sam otishla ja, ali ne prodje dan da ih se ne setim, a volela bi da im kazhem koliko mnogo su deo mene.
1:06 AM **me**: Vo nashite maratoni zabelezhav deka nekoi vazhni neshta bash mi se provlekle... fino e chustvoto koga nadalechina lugjeto te imaat vo mislite, no sakam da te prasham dali mu veruvash na Bora... prosti za direktnosta, no dali i toj ti veruva... shto zboruvam…
1:13 AM **Biljana**: vishe verujem u vreme... a najvishe verujem u Boga, pred njegovim stopalima mi je najudobnije i ispod njegovog sunca mi je najtoplije, on me i zheli i voli. Mene zhelja ne plashi, ja sa njom igram igru za stvaranje, ona je moja vatrica, za ono shto sve vreme zovemo umetnost, to je moj muzh i moja zhena.
1:16 AM A ako me Bora i prevario, mozda sam srechna jer to znachi da ipak ima osechanja.
1:23 AM **me**: Ova e ubavo komplikuvano i od tebe ochekuvano, slozhena si i Bog te razbira zatoa shto e Ednostaven... mi se dopagja tvojata slozhenost, no neli site sme svoevidno Ednostavni... vo iskrite sekogash se krstam i prekrstuvam, vo sprotivno sum izguben... neznam dali najdobro se srochiv, no znam deka dobro me iznamachi
1:27 AM **Biljana**: voleti i zheleti nije isto, voleti znachi pustiti, zheleti znachi zgrabiti... drzhati nekome ruke na vratu... ko bi to voleo?
1:28 AM **me**: Za neverstvoto neznam shto da mislam... ne sum go zhiveel, a koj da go znae, tolku sum svrten kon sebe i slep na svoj nachin, pa se e mozhno.......... kako bi go podnel... KUL, draga moja... veruvaj mi... neveruvam deka ova ima vrska so moite godini, ili so moite godini vo brak i sedum +
1:30 AM Toa bi znachelo deka Bile ja sakam tolku kolku shto mozhe da se saka, Neli?
1:32 AM **Biljana**: Ah, da li ona zna da je volish…
1:33 AM ako imash jedan cvet, a nedash mu vode... shto che mu se desiti?
1:34 AM suva sljiva :)
1:41 AM **me**: Malku karikiram, ili problematiziram za da razberam shto vsushnost mi se sluchuvalo celoto ova vreme... seneshto sum nemal vreme vaka znachajno da se zaprasham za ovie prosto chovechki neshta... smetav deka gi zhiveev niz umetnost... jas sum zarobenik vo irealnoto i samiot zhivot, a i ljubovta mi beshe ubava irealnost, zhivotot se pochesha od mene, a se chustvuvav polno... nemam chuvstvo deka neshto se promenilo ili deka neshto posebno sum propushtil... mozhebi ova vistinski mi uspea da go srocham kako shto treba

1:42 AM **Biljana**: bogme nema shta, a taman mi se spavalo
me: Dokolku cvetot ne go polevaat, neli ima Gospod, a draga moja?
1:43 AM **Biljana**: Ima
1:44 AM **me**: togash vodata e dadenost
Biljana: a malo mi i nedostaje... slabo se bacam pred Njega u zadnje vreme, vracham se josh sutra u 4h, kao pijana pchela, moram sve da mu ispricham korak po korak unazad, ko kada izlazish iz crkve
1:45 AM jeste, ali ne sebichna vech chista, bash kao voda
1:51 AM **me**: Mene ne mi se spie, ne zatoa shto mozham i so nekolku chasa spienje (od nenaspanost garant kje riknam) tuku zatoa shto tolku si impresivna so vooblichuvanjeto na mislata... a i si mi preblisku, eve te chustvuvam do moite race na tastaturata... a bogami od vreme na vreme i kje me plesnesh po racete
1:55 AM **Biljana**: nadam se da te ne boli puno… spavam vech
me: Ispravise pred Boga i se podrobno da mu kazhesh... jas vleguvam vo crkva od praznik na praznik, a sekogash grizhlivo ja neguvam crkvata vo sebe
1:56 AM **Biljana**: i ja ne idem u crkvu puno, obichno kada je prazna, ja sam svoja crkva a sa Bogom imam kuchnu dostavu
1:58 AM **me**: Ne go srochiv najdobro ona shto sakav... trebashe da pobrzam da te zamolam za ushte malku vreme so tebe... ne e sigurno tolku da ti se spie, a i sekogash si imala razbiranje za moite nerazumnosti... te molam
2:00 AM **Biljana**: ok, ajde josh koji minut, a ako ti stigne neobichno pisanje to ja spavam na tastaturi
me: Pa eve gledam deka e samo skoro 2 AM, rano, uf...
2:03 AM Se mozham da podnesam, no tolku si sekogash budna, duri i koga mi glumish deka ti se spie... Koj ti e utreshniot tajming... znam Milanche i ona fantastichno negovo Bauuuuuuu
2:04 AM **Biljana**: uvek isto baaa je u 7 30… trazhila sam mesec, juche je bio divan, sada je kao srp, puno ga volim
2:07 AM **me**: Koga sum nurnat vo tastaturata i vnimavam neshto da ne pogresham, nishto ne gledam... ne vo tehnichkite greshki, jas i da ne pishuvam ti kje znaesh shto ti kazhuvam... kako ti uspeva se da vidish...
2:09 AM ... duri i mesechinata, a jas samo tebe i tastaturata... kje treniram pa i jas kje ti raskazhuvam za mojata mesechina
2:10 AM **Biljana**: ne vidish mesec… oko mene je puno prozora
2:11 AM **me**: Kompjuterot gi gleda moite prozori
Biljana: windows
2:12 AM xp
me: Ne pomisliv, sekogash si po inventivna od mene
2:13 AM **Biljana**: hard solid heart touching, tako mi nekako pise kada se uchitava Asus

me: A Vistata
2:14 AM **Biljana**: sta znaci, vista
2:15 AM **me**: O, vrska nemam... pomalku pochnuvam i jas da tropam, iako sum buden
2:17 AM Neli imalo i drug operativec... taka mi kazjuvaat
Biljana: moment, nada, pogled, vidik
2:18 AM **me**: Mitra, Persa, Frosina... lele ni edno mashko ime
2:19 AM **Biljana**: jedino shto znachi vista josh je drvored, ako ti prija
2:20 AM **me**: drvored mi se bendisuva, toa e prav vidik
2:22 AM **Biljana**: jel znash zashto se zovesh Stanko, da li su ti rekli nekada
2:23 AM **me**: Go sledam tempoto na nashiov razgovor i toa vistinski lichi na razgovor... site razgovori zavrshuvaat vo bunilo... se potsetiv na moite budni nokji
2:24 AM **Biljana**: da uvek pri kraju, uvek
2:26 AM **me**: ... Kako e na angliski
2:29 AM Ova mi se dopadja... daj nekako skrati go
2:31 AM **Biljana**: station to oneself, boraviste
me: Mozhe da ti uspea, znaesh deka sum tapa so ova angliskiov... tie nikogash ne spijat... ne si bila valjda vo vojska
2:32 AM **Biljana**: volim hendrixa i jednu pesmu pogled sa osmatracnice, moja omiljena
2:34 AM **me**: Sigurno sum ja chul... ne me asocira naslovot... jas sum po ritamot
Biljana: http://www.youtube.com/watch?v=BCwCBh0z3Hs&feature=PlayList&p=816B98389ECAA21B&index=2
2:35 AM **me**: Kako kje mi go pretstavish ritamot so zborovi... poludev
Biljana: samo kliknesh
2:37 AM **me**: ... pa ete ti go i ritamot, da da, ama probaj so zborovi... e ova e vekje vo duhot na proektot
2:37 AM **me**:... here is the rythem, yes yes, but try with words... this is in the spirit of the project
2:38 AM **Biljana**:

> There must be some kind of way out of here
> Said the joker to the thief
> There's too much confusion
> I can't get no relief
> Businessman they drink my wine
> Plow men dig my earth
> None will level on the line
> Nobody of it is worth
> Hey hey
>
> No reason to get excited
> The thief he kindly spoke

There are many here among us
Who feel that life is but a joke but uh
But you and I weve been through that
And this is not our fate
So let us not talk falsely now
The hours getting late
Hey
Hey

All along the watchtower
Princes kept the view
While all the women came and went
Bare-foot servants to, but huh
Outside in the cold distance
A wild cat did growl

Two riders were approachin
And the wind began to howl
Hey
Oh

All along the watchtower
Hear you sing around the watch
Gotta beware gotta beware I will
Yeah
Ooh baby
All along the watchtower

:) mrzi me da prevodim
2:39 AM Zvuchi kao…
me: Ti blagodaram draga moja… pushti trabunjam (taka se veli, neli?)... nemora da preveduvash vo ovie rani saati, se razbira, no go imam ritamot i toj dovolno zboruva... ti blagodaram
2:41 AM **Biljana**: pogled sa kule
me: Mislam deka sega sum vekje vo hipnoza.......... Kula strazhara/Strazharska kula, seedno…
Biljana: da
2:42 AM znash da je Hendrix bio vojnik
2:44 AM **me**: E vekje nishto neznam i ne garantiram za moite zbirovi... Hendrix... site

amerikanci i crni i beli se se sami vojnici Ops......zborovi, zborovi, se sami zborovi…
2:45 AM **Biljana**: jadni
2:46 AM jesam ti prichala za Koju iz Kichme…
me: Ma i ne sfakjaat kutrite kolku se jadni, celo vreme mislat na zjivotot
Biljana: kakvu je pesmu slozhio posle mog diplomskog
2:48 AM me: Sekogash sum uzhival koga sum te slushal koga si mi zboruvala za Koja... me udavi za diplomskata... Se znaete?
Biljana: ne
2:49 AM ali i da
me: A PESNATA PO DIPLOMSKATA?
2:50 AM Biljana: da... za album se slikao kod skulpture meridiana NEWS, istok zapad, sever i jug... a pesma se zove I am a shape, shapeshifter, znachi
2:51 AM Ja sam oblik, razoblichivach i moja krv struji hladna, razoblichichu i ja tebe i drzhati te u neizvesnosti
2:54 AM me: Shizik e definitivno... shto samo smeta deka kje razoblichi... ubavo zvuchi no se e vekje razoblicheno, nie samo gi prepovtoruvame vekje kazhanite neshta, Se slozhuvash?
Biljana: da slazhem se
2:57 AM me: ... No toa neznachi da ne veruvame deka nie vistinski sme videle neshto posebno... mi se dopadja kako zvuchime vo 3 AM
2:59 AM Biljana: da, to mi je bila prva vizualizacija, sada sam veteran u neobichnim iskustvima, ali ih malo vishe chuvam za sebe
me: Pushti, mozhebi i dobro zvuchime, no Baaaaa.... kolku go sakam ova shto duri se smejam koga go pishuvam
3:00 AM Biljana: plakache mi se onda
3:03 AM me: Ne mi se lutish shto te ostavam bez spienje... hipnozata ti e svojstvena... ti vekje spiesh, spiesh… spiesh… Ej, memoj da me zamrzish poradi toa... ti znaesh deka znam da bidam i podobar
3:04 AM Biljana: nechu naravno, ali sada sam dokova shto bi rekao Milan za gotova, moram da spavam...
3:05 AM me: chekash da ti kazham kako da me…........... e toa ne se kazhuva
Biljana: dobro onda
3:07 AM **me**: ... recept za izlez na DOKOVI... kolku utrinski zvuchi

UMETNOST JE KADA NEKO RADI NEŠTO LEPO

:) ;) X-(

Jimi Hendrix; Koja - Дисциплина Кичме

Zashto je ovo loshe?

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Fri, Nov 21, 2008 at 11:58 AM

... Chitala sam jutroshnji chat i stala na jendom mestu... i pitala sam se chemu to silno pravdanje... zar je moguche da je sve ovo ruzhno i loshe... da sam zhelela nekoga da povredim i prevarim, nikada ti ne bi napisala ni rech, valjda to znash.

... Ponashamo se ko da smo bolesni od teshke bolesti...

Gospodicna Namera je ta koja unishtava sve i svakoga, da li to znash? Ja nju ne volim, izmedju malo toga ljudskog shto ne volim, nju bash ne volim. Kada prema nechemu krenesh namerom, ono drugo uvek bezhi... namera nije lepa... kada uchinish loshe delo, pa josh i namerno... kazna je odma vecha...

Ajde da napravimo veliko pospremanje, ja moram da rasteram neke oblake iako mi se danas svidja ovaj divni kishni dan.

Da li mozhesh da prihvatish? Jer chemo uskoro morati prihvatiti gubitak i ono lepo shto se deshva i neznamo shta je, (iako ja mislim da znam) chemo izgubiti u toliko ljudskim osobinama... ko zna mozhda chak i nisu ni ljudske, nego neshto jos gluplje, a ljudi to umeju da rade.

Igra oko namere me zamara, ne svidja mi se taj ritam. Ja nemam namere, pa chak ni one koje se zovu lepe, jer se sve jednostavno deshava i zato je i lepo. No stvarno mi je potrebno da znam da je sve chisto i izglancano do kristala... a ja imam i vechu zhelju za sebe, a to je dijamant. Ljudska savrshenost u bez umovanju... Die(umri) Mind (um), ako to zhelim, namera je najvecha prepreka shto postoji.

Bez uma i pricham sa sobom i sa tobom u sitne sate... “htela” sam da ti to kazhem i pokazhem bez namere i to je ono shto se dogadja i ako te bilo shto moje dotiche, to ne sme da te uprlja, vech treba da ti pokazhe tvoje pravo lice i da te potvrdi stvarno, bash kao kada si sam sa Sobom.

Mi smo jednostavno sami sa sobom...

Verujem da bi zhivot bio umetnost, kada bi sa svima mogli ovako da prichamo i da bi svih trebali toliko da volimo i da stvarno imamo snage za to.

Nema tu prevelike misterije... ja ne moram da se nabacim na kineski zid zbog odvajanja, nama kose nikada nisu bile upletene i mislim da je zbog toga sve josh i lepshe, da je tako... odavno bi vech bio KRAJ.

Marina Abramovic & Ulay

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sat, Nov 22, 2008 at 10:28 PM

9:08 PM **me**: Se raduvam shto mi pozelena, sakash da zboruvame...

Biljana: mhmmmmm

9:09 PM juche te nije bilo

9:10 PM **me**: Go prochitav tvoeto pismo i gi razbiram tvoite dilemi, no nemislam deka pravime neshto losho

9:11 PM Me nemashe, nekako pochustvuvav deka i premnogu ti dodevam... nenasitnik

Biljana: a ja odgledala celu Ameliju Pulen do 3, a tebe nije bilo

9:13 PM **me**: Da nebev daun sekako kje se pojavev, no se plashev od sebe... ne bev dobar draga moja... ponekogash znam da nebidam dobar

9:14 PM **Biljana**: verujem, poznat mi je filing

9:15 PM kako si danas?

9:23 PM **me**: I jas go prochitav duri dvapati posledniot Chat i imam chustvo deka ne sum bil dobar... no znam deka tvoeto pismo koe go prochitav duri tripati malku me rastazhi bidejkji pomisliv deka losho se chustvuvash zaradi neshto od ona shto go spodelivme... me fatila nekoja melanholichna chuma, za koja nekoi znaat da kazhat deka duri bila i kreativna... go znam toa chuvstvo koe znae da mi e i prijatno, no vo takvite sostojbi najchesto nepotrebno si baram neshta kaj sebe zaradi koi bi sakal da se kritikuvam... Melanholijata mi preogja vo nekoj vid na Depresivna nepodvizhnost

9:28 PM **Biljana**: meni je mnogo bolje otkako brishem poshtu, mnogo lakshe prelazim sve faze koje se deshavaju, ali sam pomislila da nije loshe da prochitam taj razgovor ujutru i nije mi sam razgovor bio bez veze, vech neki rep koji vuchemo kao nepotrebnu krivicu... zbog velikih kilograma istine... to je smeshno zapravo.

9:30 PM idem sipam chaj... ochesh?

9:31 PM **me**: Jas ne ja brisham poshtata i nemislam da ja brisham, a chaj sakam... zelen po mozhnost... blagodaram

9:32 PM **Biljana**: imam crveni africki grm

9:33 PM **me**: Ne sum go piel, no i ne praktikuvam mnogu chaj… od tebe sakam se

9:34 PM **Biljana**: zovu ga i Roybos, odlichan je i prilicno zdrav

9:35 PM **me**: Dali lechi od fiksacija

Biljana: neznam :) kakve vrste fiksacija

9:37 PM **me**: Jas sum fiksiran na Tebe i nemozham da se pomestam... da ne e fakultetot ne kje mrdnam od pred kutijava

9:38 PM **Biljana**: ludilo, toje zato shto me josh nisi napravio

9:41 PM ako zhelish mozhemo da si zadamo odredjeni broj dana za odvajanje zbog perspektive, mozhda smo pre blizu iako smo 500 km udaljeni

9:45 PM **me**: Kje te sredam najdobro shto mozham, no proektot ne mi e najvazhnata rabota, tuku samata chista umetnost, no kako e toa mozhno bez proektnosta, a draga moja... se zanesuvav deka se mozham da podredam na mojata umetnost... no do shto doagjame... ako ne te slushnam jas boleduvam, ma kakov broj denovi... kakva pauza... EVE DOBAR SUM

9:47 PM **Biljana**: ej neshto mi je izleteo eksplorer

9:48 PM **me**: Ne e valjda... shta mu je

Biljana: neki send report i onda sve nestane

9:49 PM vech dva dana chitam Marinu Abramovich, jer sam u tom fazonu zavrshila proshlo pismo, pa sam otishla da vidim shta sam ustvari napisala i nashla sam prilichno koincidencija

9:50 PM evo upravo sam nashla chak i onaj termin tibetanska smrt, iako je kod mene pogreb... nemam pojma kako se to desilo

9:52 PM **me**: Se isplashiv deka kje isceznesh... ubavi ti se asocijaciite so Marina... kakva razdelba i kakvi zapleteni kosi... nesakam razdelbi... Kakov pogreb kaj tebe, skraja da e…

9:53 PM **Biljana**: Sve ok, mrtva i hodam

9:54 PM prevodila sam tekst Abramovich/Ulay, dopao mi se performans gde dishu jedno drugo, jako lepo i stvarno je samoubistvo, no mislim da znachenje toga uopshte nije loshe

9:57 PM **me**: Taka, ne me plashi... ne mi zboruvaj za pogrebi... Toj proekt e eden od nejzinite naj ubedlivi kratki skici za zhivotot, mi se dopadja iako ne go znam tekstot, nekako razbiram

9:58 PM **Biljana**: ne plashi se kada spominjem smrt, to je samo moj ego u kog vech dugo nishanim

10:03 PM **me**: Ne sum skaran so moeto ego, no vo chestite razgovori i pregovori so nego se obiduvam da go smiruvam vechniot nezadovolnik... ne go maltretiraj premnogu sopstvenoto ego, toa ti e na cheloto, pa se plasham deka mozhesh da si ja skrshish i glavata, draga moja

Biljana: kako na chelu

10:08 PM **me**: Tebe egoto ubavo ti stoi shto ti se gleda bash nekako taka jasno... taka se veli za jasno, kako da ti e na chelo...

10:09 PM **Biljana**: zanimalo me to, … na chelu, jer sam jednom negde oko 1999 godine sanjala neobichan san u kome imam znak na chelu

me: ... a zad cheloto neli e i umot... ma figurativno

10:10 PM **Biljana**: u tom snu sanjala sam sebe u venchanici i svog tatu gde mi govori ako se udam da che neko da umre

10:12 PM **me**: No ne umre nikoj, nedaj bozhe...

Biljana: na zhalost bash na mom venchanju jedna nama draga osoba

10:14 PM **me**: toa shto sonuvash ti se ispolnuva?... jas ne sonuvam tolku kako tebe, no i ne gi tolkuvam... mozhebi istoto se sluchuva

10:15 PM **Biljana**: mene to samo potsecha da je negde vech sve zapisano

10:17 PM zapravo se nekada i plashim tih snova, puno toga se obistinilo, i ono shta nije bilo lepo

me: Zoshto tolku si se nafrlila na svoeto ego, ne se plashish deka dokolku go porazish mozesh da unishtish mnogu od svojata gordost......... jas ne bi rizikuval

10:18 PM **Biljana**: Neobichno jel da, no nekako sam kao laksha, ego je tu dok smo zhivi treba ga lepo zaposliti za velike ciljeve,

10:19 PM ti cesh me nauchiti

10:20 PM **me**: Raboti na toa no ne go ubivaj, ne e dobro vo krajnata slika da nemozhesh da se prepoznaesh... izvadi mu dusha na gordeliviot petel shto se perchi nad tvoeto bunishte

Biljana: ha

10:22 PM znash da nisam spavala 3 nochi i bila sam u potpuno ludom stanju, ima neshto lepo u tome kada kao spavash a ne spavash, svashta mozhe da se desi… onda je ta linija bash tanka izmedju realnosti i sna, budnog sna i sl.

10:23 PM napravila sam ludu radionicu i deca su bila divna,

10:25 PM pustili smo muziku i zamishljali da letimo na krilima leptira i idemo na neko drugo mesto, gde chemo videti neshto shto josh nikada nismo videli, a posle smo to crtali, nakon toga sam im pokazala sliku Willi Baumeistera i svi su morali da kazhu shta vide, bilo je super, a kada sam im rekla da slika znachi Srechan Dan pukli su od smeha

10:28 PM **me**: Ej, mislam deka trgna razgovorov, no eve vekje 20-tina minuti doma imam nekoi prijateli, pa kje treba da im se pridruzham... kolku mi e zhal... nesakam da te ostavam sama so tvoite neprespani nokji i da ne te druzham vo letanjeto so decata... no moram... se slushame… strazharam pred vratata na tvoite sonishta, draga moja

Biljana: ok by

me: BY...

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sun, Nov 23, 2008 at 12:10 AM

12:10 AM **me**: Eve me, gi prezhiveav

Biljana: ehej... bash si mi upao u jedan lepi tekst

12:12 AM **me**: Tekst? Sakam tekstovi posebno ako se za mene

Biljana: Let go of the past. Stop trying to get from each other what you still think you missed in childhood or marriage. You will never find anyone who is enough. Not even Me. Love yourself, know yourself, be yourself. Only you will be enough.

12:14 AM **Biljana**: Ostavi proshlost, prestanite da trazhite jedni od drugih ono shto ste propustili u detinjstvu ili u braku. Nikada nechete nachi onoga koji je dovoljan. Voli sebe, upoznaj sebe i budi ti. Samo ti si dovoljan.

12:15 AM **me**: Mal kurshlus

12:16 AM Definitivno seriozno kje sednam so ova angliskiov

Biljana: bacila sam ti prevod jel ti stiglo

12:17 AM **me**: ma da… ushte edna mala pauza……………… …… ……. …..

12:19 AM **me**: no sekogash treba bar eden pokraj sebe, veruvaj mi

12:20 AM **Biljana**: daj josh malo…

12:23 AM **me**: ... ubavo zvuchi… znam deka se e intergeneraciski vgradeno vo nas i toa e neshto shto nemozhe da se zaboravi ili eliminira, kako kod... i pokraj se sekogash mi treba bar eden/edna na koi kje mozham da im raskazhuvam za sebe i drugostite... a da me izdrzhat…

12:24 AM znam deka se e vo ona, tokmu samoto ona E

12:25 AM **Biljana**: znam, znam... ovaj tekst je govor mog Uchitelja, ovde je on taj koji slusha, ali nisam htela da gnjavim

12:26 AM **me**: ... na tvojot uchitel? dali sum go zapoznal?

12:27 AM **Biljana**: neznam, jel mi na chelu

me: ne, vistinski te prashuvam

12:30 AM ...so ona za Cheloto ne se slozuvash... ne insistiram, no smetam deka tvojata sigurnost doagja tokmu od tvoeto chelo... prifakjam, sepak ti najdobro se poznavash

12:31 AM shto mislish, shto imam jas na cheloto

Biljana: ne bash mi je simpa to sa chelom

12:32 AM Njemu smo upravo ushli u rodjendan, danas Mu je rodjendan, pa mi je sve jos lepshe

12:33 AM **me**: ... na Cheloto?

12:34 AM **Biljana**: :) blesav si

12:35 AM Mislim da tebi na chelu ne pishe ime Uchitelja, mislim da ti pishe tvoje ime

12:38 AM Stanko Pavleski original

me: Koga sum vo inspiracija mi uspeva da sum i blesav, nema poubavo od toa... sakam da mi uspeva pochesto da sum blesav... digresija… na denot na negoviot rodenden sakam da ti ispolnam zhelba, ova e bash originalno a draga moja... tvojata naj sakana zhelba te molam, sakam da bidam zlatna ripka

Biljana: Zhelju?

12:39 AM Mogu da smislim

me: ... e sega te navedov na Blesavluk, kazhi blagodaram

12:40 AM **Biljana**: hvala... hvala

me: No prvo Zhelbata!

Biljana: Hochu da budesh srechan puuuuuuunosrechan

12:42 AM **me**: Prekrasna ti e zhelbata, nikogash ne si bila sebichna.......... no bez kerefeki molam, raspolozhen sum za tvoja zhelba, lichno tvoja...

12:43 AM **Biljana**: dobro...

me: ... belki nesum jas tvoeto lichno

12:44 AM **Biljana**: ej ne ide mi zhelja, ja hochu da nechu, tako mi je lepo

12:47 AM **me**: Imash vreme da razmislish... zhelbite se edna od ednostavnite mnogu slozheni raboti... da nemozhesh da krenesh glava od ubavina... ajde ajde, prifakjam do tri zhelbi, edna garant ispolnuvam

12:48 AM pushti, dokolku si raspolozhena, tuka sum

12:49 AM **Biljana**: shto pozheleti od vajara

12:51 AM **me**: Sakash da te izvajam... ova sigurno go ispolnuvam i taka kako shto pretpostavuvam deka bi ochekuvala od mene, nefigurativno

12:53 AM premnogu si ubava, gospod se zaboravil vo darbite, pa se plasham deka kje ja dostignam ubavinata, no se kje storam da se nadminam…

Biljana: hochu novu umetnost koja nije josh stvorena, da... nefigurativno... danas sam razmisljala kako bi bilo da umesto slova,

12:54 AM imamo neke znakove… kako bi se onda razumeli?

12:57 AM **me**: Kako? odlichno e prashanjevo i preteshko vo istovreme... koga znacite bi gi razbirale samo jas i ti, taka se soglasuvam... toa ne e nevozmozhno, bara vreme da se izleze od mozhnata konfuzija shto mozhe da e zanimliv napor, no sekako kje pochneme da se razbirame

12:58 AM **Biljana**: zamisli ovo...

12:59 AM svako ima odredjene oblike, koje svako od nas predlozhi i napravi, a od tih zajednickih oblika, svako pishe svoje pismo, zapravo sliku, pa nema ni slova ni znachenja...

1:00 AM kao slaganje kockica

1:01 AM pitanje je... da li to mozhe da ispuni kao pisanje pisama?

1:03 AM **me**: Umetnosta e kako stvorena za tvojot predlog, dali za pochetok mozhesh da se setish na nekoj moj tipichen znak... sum go koristel vo moite skulpturi

Biljana: mogu... krug

1:05 AM **me**: Da se sozdade jazik, sopstven jazik shto kje mozhe da go zameni pishuvanjeto i ova nashe dopishuvanje, odlichno zvuchi... neli taka nastanuvale i azbukite... pismoto... Se prashuvam dali mozheme da bideme po inventivni, iako ova e sosema vozbudlivo

1:06 AM **Biljana**: da no onda treba da nauchimo novu abecedu i to mi je palo na pamet, no onda nema slobode od rechi

me: Veruvam kje ti tekne i na nekoj drug moj znak... da, krug…

1:07 AM **Biljana**: pravokutnik

1:08 AM **me**: Od tvoite znaci... krst, krug,

Biljana: e super kako si me potrefio

1:09 AM **me**: Sluchajno... mandala

Biljana: daaaaaaaaaaa, nisam ochekivala

1:11 AM **me**: Barok vo ednoto e kompletna prikazna vo znaci... celata umetnost e vsushnost toa

1:12 AM **Biljana**: sad bi da izadjem kroz ovaj monitor… imash puno znakova na lageru

1:13 AM meni se svidja onaj sa rupama u obliku linija, shto je taj

1:15 AM ______0________

____

____

____

neznam da opishem

me: ... no morame da priznaeme deka zborot e mokjna kategorija... mislam deka koga si go podgotvuvala videoto za Barok-ot… si razbrala mnogu neshta za mene, jas toa mozhev da go zabelezam

1:16 AM **Biljana**: da, mochno je

1:20 AM **me**: ... znam na shto mislish, no veruvaj mi veche sum gi podzaboravil naslovite i nesakam da improviziram, bidejkji naslovite gi kovav so ista serioznost kako i skulpturite... nemozham da odoleam da ne probam «kroz skeletne linije», dokolku srpskiov dobro go skovav

1:21 AM **Biljana**: da da i ja sam htela da kazhem, ali nisam htela da pogreshim no, zashto mi se to svidja?

1:24 AM **me**: Go zedov katalogot pa se otkazhav, pre mali se bukvite i veche teshko mi odi bez naochari... koj kje gi bara, a i vaka koga se prisetuvam mi i po vozbudlivo

1:25 AM **Biljana**: naravno ne trazhi nishta,

1:26 AM skeleton mi se vrti danima po glavi, valjda me Milanovi crtani opterechuju, pa svo vreme mislim da se tako zove…

1:27 AM shta mi je to palo na pamet

me: ... zoshto ti se dopadja? vgradeni se dosta emocii i dozhivuvanja za red moi ludorii i mnogu bolka, pokraj drugoto shto e plod na kontrola na pogledot, popatni treperenja i intelektualni procesi

1:28 AM **Biljana**: eh te emocije... valjda one sve radjaju

1:33 AM **me**: Ako vo neshto veruvam toa se tokmu tie sostojbi od kade se ragjaat silnite emocii... neguvam umetnost niz intelektualni konstrukcii, no i koga toa go pravam komplikuvam za da dopram vozbuda ramna na onaa prosto chovechka emocija i ne nuzhno vrzana za chovekot, iako silnite emocii najchesto se rezultat proizlezen od odnosi kon lugjeto... znam deka tvojata diplomska kipeshe od taa chovechka silna dimenzija, kako i da se narekuvala taa

1:37 AM **Biljana**: da... svima nama treba veliko srce koje prihvacha, a ne odbacuje, potvrdjuje i ne degradira, svako ima svoj nachin da bude ono shto jeste, pa bi trebali i vishe da razumemo i svet i sebe, svet je u nama, ne mozhemo da ga odbacimo

1:38 AM ceo svet je i moj lichni svet

1:39 AM trebalo bi lepo da ga uredimo

1:47 AM **me**: koga mi uspeva da gi najdam zborovite shto mozhat da bidat ramni na elementarnostite shto vo skulpturata gi zatvoraat sodrzhinite, potochno nadsodrzinite, mi se sluchuva vistinski samorazgovor so bogati opisi i konstrukcii... da ne zvucham premnogu dramatichno no celo vreme gi brkam tokmu tie sostojbi na koi kako da im go znam mirisot i vistinski nasetuvam koga nadoagjaat... povekjepati sum ti spomenal, no sakam ushte ednash, jas znam deka ova vreme pominato so tebe niz pismata, mi se sluchuvaat tokmu tie prekrasni mirisi i jas nesakam toa da mi ischezne

1:49 AM ... malku me isplashi so tvoeto posledno pismo vo koe za moment pochuvstvuvav kako da ne te prepoznavam, nekako dalechno

1:50 AM ... taka se chustvuvashe... kade lezhat prichinite?

1:51 AM **Biljana**: znam da sam te uplashila, ali nisam imala nameru…

1:52 AM postalo je suvishe realno

1:53 AM mozhda malo i strashno

1:56 AM **me**: Toa i jas go pochustvuvav i ne samo kako realno tuku i premnogu obichno, a od toa najmnogu se plasham bidejkji nekako mi go skratuva letanjeto, a letanjeto e del od tie mirisi za koi zboruvav

Biljana: e leeepo... lepo si to rekao

1:58 AM **me**: Dali veruvash deka mojata ideja, vsushnost proektot so nashite pisma malku ni gi podgore kriljata

Biljana: da

1:59 AM no mislim da che biti neshto treche, rekla sam ti josh unapred, neshto shto che nastati od onog balona u kome smo

2:04 AM **me**: Jas seriozno seushte veruvam deka idejata e top, no toa treba da se izdrzhi... se soglasuvam so tebe vo ona shto go pishuvash vo pismoto za ogranichuvachkoto shto e provocirano tokmu od Namerata, no...

2:05 AM **Biljana**: no... shiroko je polje te klasifikacije... nije lako pohvatati

2:12 AM **Biljana**: mislila sam na nameru

me: ako vo taa ideja ima neshto silno toa e lichnosnoto da se spodeli so javnosta... vo prethodnite chat-ovi koga raspravavme za formata na prezentiranje propushtiv da spomenam deka taa-formata ne e najvazhnoto, bidejkji sushtinata e vo lichnosnoto i javnoto vo koe vsushnost se odslikuva chovekot... se soglasuvam so tebe deka tamu ne sme vazhni nitu ti nitu jas, bez razlika shto se se prekrshuva preku nas i nashite bliski

2:14 AM **Biljana**: ... i kade e tuka gordosta... rekao si da treba da budem i ponosna, a ne samo da ubijam ego

2:21 AM **me**: proraboti tvojot dobar makedonski... bez zaveduvanje, mislam deka sosema mozheme da bideme gordi na sebe (cheloto ni e sekogash strazharot) so nashata zrtva... neli ne se site obdareni za zhrtva... patishtata po koi se pothranuva egoto (zdravoto ego) se povekje i razlichni, samo shto treba da im dozvolime da doprat do prebirlivoto ego

2:25 AM **Biljana**: mogu ti tekstovi i lepo da se sumiraju i da nebude puno teshko ni za druge

2:26 AM nego shta mislish... da li che to druge i zanimati i koliko, opet to mora da bude u tvom fazonu, jako i mochno

2:27 AM **me**: ...vistinski sum seriozen deka treba da ja napravime taa zhrtva, nie vo umetnosta celo vreme vsushnost toa i go pravime... deka ova e golema zhrtva, vo toa sekako si vo pravo

2:33 AM **Biljana**: Togash, sepak me vajash mene od mene, shto kje bide so moeto ego i gordosta? Gorat vo realnoto, zaradi umetnosta, se za Nea!

2:35 AM **me**: ... neshto dobro sum nauchil zanimavajkji se so ovaa nasha umetnost - naj iskrenata rabota shto chovekot nekogash ja praktikuval, deka so najgolemiot del od umetnichkite materijali (posebno od ovoj tip) umetnichki e neopravdano da se

komponira umetnichka drugost, tuku nim im dolikuva gola izvornost, vo sprotivno ja gubat snagata, no i smislata

2:36 AM **Biljana**: znam znam, to je potpuno u tvom fazonu

me: Dali pomisluvash i na moeto ego i gordost

2:37 AM **Biljana**: vishe nego na svoje

2:39 AM i na kraju od chega se plashimo, od toga shto nam je lepo... strava

2:40 AM plashimo se lepote, sram nas bilo… sad chu da se poklopim ushima zbog toga

2:41 AM i nechu nikome da pogledam u ochi

me: Eve jas mislam deka pochnuva premnogu da raboti nasheto ego... pushti egoto, sega se soglasuvam shto ispravno sakashe da go strelash... gordosta kje se vdomi vo zhrtvata... imame shansa da voskresneme

Biljana: vo istina voskrese

2:42 AM **me**: AMIN< ZA MNOGU GODINI

Biljana: AMIN

2:45 AM **me**: Lele kako umetnicite sepak brgu gi opfakjaat golemite neshta... za umetnost se bi zhrtvuvale, bidejkji Bog e na nivna strana

Biljana: veruj da jeste

2:46 AM **me**: E sega jas sakam da ripnam od kutijava

Biljana: :)

2:48 AM On ti je vajar No1

2:51 AM **me**: ... jas neznam da se smejam... dali toa si go zabelezhala...

2:52 AM **Biljana**: da, nije u tvom fazonu da se smejesh, videla sam slichno lice samo zhensko

juche nakon maratona ne spavanja, neshto neobichno jako,

2:53 AM pre nego shto chu kao da zaspem, videla sa svoj monitor i preko celog monitora zhenski lik

2:54 AM kako drzhi kazhiprst preko usne i palac preko vilice, sa naocharima na vrh nosa, chetvrtaste, imala je braon kosu, i kao da ju je nerviralo shto ju je skratila, sve nemozhe da je namesti

2:55 AM i imala je taj ozbiljni pogled kao ti

2:59 AM **me**: Veruvaj mi, dodeka te ischituvam, neverojatno, palecot mi e preku usnite i onoj seriozen pogled... neverojatno voistovreme so tvoite zborovi... jas sum ti chuvar, neli vojnicite se sekogash seriozni... dali se chustvuvash sigurno

Biljana: naravno dok pucash u mene,

3:00 AM to je neobichno zar ne

3:02 AM **me**: e nemozesh bez sarkazmi, tvojot poseben sharm shto mi se dopadja... no bar ne nishanam na egoto

Biljana: steta, to che Bora da obavi, jedva cheka

3:03 AM Danas sam imala dojam da je hteo da pishe sa mnom

3:04 AM **me**: i da nishanam vo tebe garant che te promasham... Kako, kako da pishuva so tebe?

3:05 AM **Biljana**: pa danas kada smo pocheli pitao me shta pishem i ja mu rekla i pitala ga ochesh malo, nije hteo ali ko da je hteo

3:08 AM ajde josh to i na spavanje, spava mi se

3:09 AM **me**: mislish bi sakal neshto da mi napishe... dokolku procenish, mene ne mi prechi, no se plasham deka ponovo mozhe da mi se vrati ona nikakvo obichno chuvstvo... i mene ne mi e lesno..., no bash ne e za pred spienje

3:10 AM **Biljana**: ej nema tog osechanja kod nas, nisam osetila nishta loshe, iako znam da bi jedino zheleo da zaviri i nishta drugo, no neka cheka biche mu sladje

3:11 AM sigurno je neobichno kad neko toliko sedi za rachunarom, pa se chovek pita

3:12 AM shta tu ima unutra

NISHTA OD NECHEGA

NESHTO OD NISHTOTO

3:14 AM **me**: Kaj nas se promenlivi raspolozhenijata, veruvam deka e realna pomislata deka bash mora da e neshto seriozno shto se sluchuva so takva strast... ni leb ni voda, nishto da ne mi trebalo, e toa nikako ne e za potcenuvanje

3:15 AM **Biljana**: onda nesmemo da ih razocharamo

me: Ne da e seriozno... ne sme ni svesni kolku e ova seriozno

Biljana: najbolja gozba samo za goste

3:16 AM na meniju august, septembar, oktobar, novembar

3:17 AM oteraj me u krevet, gotova sam nemam vishe galvu, kako bi stumbao moj Milanche

3:19 AM **me**: Posle 3h se otkachi, ova poslednovo ne da ti e biser... te ostavam so tvoite biseri, jas si otidov so dijamantite

Biljana: :/ mozhda je ovo ozbiljno lice, aaa svidjaju ti se dijamanti!? my best frends

3:20 AM **me**: Draga moja, ti gi davam i dijamantite za tvoite prekrasni sonishta

3:21 AM **Biljana**: otela sam ti ih nezasitna... shalim se ali stvarno se neshto smejem, neznam shta mi je

3:23 AM **me**: i jas neznam shto e so moeto, no nesmeam glasno, utrinski bi me pratile i na psihijatar... more Bardovci ne mi gine

3:24 AM **Biljana**: evo drzhim se za nos da me ne chuju, dokovi smo

3:25 AM aj na spavanac, ubavi sonishta, sutra che biti belo jutro, snegich stizhe

3:26 AM ************************

me: DOKOVI, od ova pochnuvam i da potskoknuvam, ama dobro shto foteljichkava ne shkripi, inaku naebav

3:27 AM **Biljana**: aaaa ti si u fotelji, lepo lepo, laku noch sad stvarno

3:28 AM **me**: Sonuvaj vo ZHOLTO, ovoj pat vistinski

Biljana: hvala * * * * * i ti

3:30 AM **me**: Lele kolku ubavi neshta ti mislam... ova moevo e posledno... se iskluchuvam, denes sakam da bidam posleden

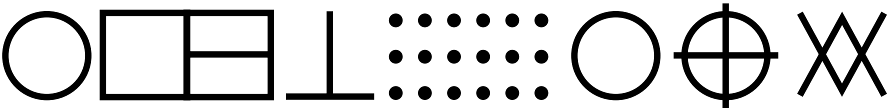

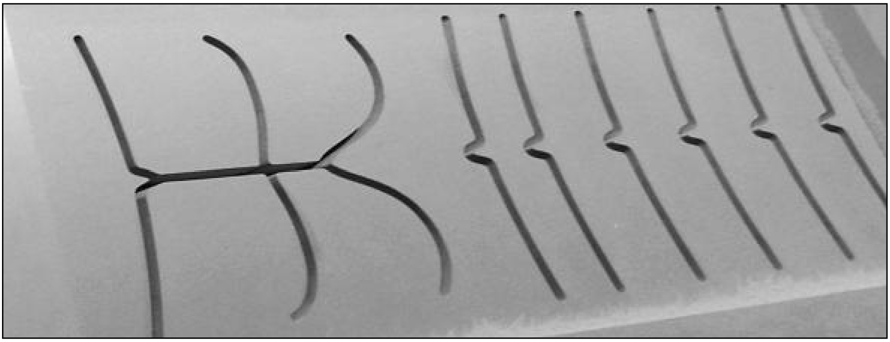

N1 < V mhmmmmmmmmmmmmmm

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sat, Nov 23, 2008 at 11:19 PM

10:38 PM **Biljana**: kako si danas?

10:40 PM **me**: OK, simnuvam kratka internet zezalica na kolegata T. Adzievski

10:42 PM **Biljana**: neshto lepo

10:43 PM **me**: ... Nekoja zaebancija so Kicho Slabinac... neshto i so Sarkozi, neli onoj Solunchanecot, a sega pretsedatel na FR... zezalici... kako si ti

10:44 PM **Biljana**: evo danas sam se bash odmarala

10:45 PM hladno ali lepo napolju... snega samo na vrhu Fruske Gore

10:46 PM **me**: kako da gi tolkuvam vakvite obidi za nekakva si bleda zhelba za iskazhuvanje... tokmu taka, kako kratki dosetki... nekoi od vakvite obidi mozhat da se doblizhat i do kratki kreativni Etidi, no... shtosot e vistinski da bidat Etidi, a toa bara i vistinski kreativen napor i talent

10:47 PM **Biljana**: jao etide, sad sam se setila mog klavira

me: Od vchera i okolu Skopje imame snekche, ubavo...

10:48 PM **Biljana**: svuda po malo... nije loshe, ali Milan zheli vishe snega da se sanjka

10:49 PM **me**: Svirish klavir, bash ubavo... kje bide i snek za Milanche... odite li na sneg

10:50 PM **Biljana**: svirala nekad

me: ... ona Bash, za malku pomisliv deka sum napishal Bah

Biljana: solo neshto, ali ochemo ove godine bar na neki bregich

10:51 PM **me**: Sega ti uspeva da slozish nekoja etidichka

10:52 PM ... zaradi ona moeto so Bah... ah toj Bah

Biljana: Nemam sada klavir, a svirala sam negde sa 5 godina, pa onda josh koju godinicu, ali nekada mi jako fali

10:55 PM **me**: Velish denes ti uspea da se izlezhuvash... znae toa izlezuvanjeto da e fino no i neochekuvano produktivno

10:57 PM ... niz zanesnoto izlezhuvanje chesto znae da izleze i neochekuvana neoptovarena umetnost... ponovo jas so ovaa nezasitnica, umetnost shto ja vikale

10:59 PM ... pushti, ubavo e chovek da se odmori... jas se odmorav so stavanje zelka za rasol (znaesh... kupus) i praz, lele kolku gi sakam ovie dve zimski chuda

Biljana: meni ne gine bdenje vecheras, evo Milanche ima temperaturu, bio je na nekom rodjendanu i evo ga sada je opet bolestan

11:00 PM i ja volim, nekako je zima intimna

11:01 PM **me**: ... nezhnichko e deteto, a draga moja... na tebe, ili...

11:02 PM **Biljana**: bila sam i ja takva, no ima i moj gen kazhe lekarka, ne prija mu Panonija, vishe je za more

11:04 PM **me**: deca, utre kje bide se vo red, kje vidish, mali promeni koi decata chesto gi pominuvaat stoechki, no treba da se bide vnimatelen.......

11:06 PM Koj ti beshe tajmingot vo HeArt-ot... pretpladne i popladne ?

11:07 PM **Biljana**: popodne

11:08 PM **me**: ... shto mu davash na Milanche, vnimavaj so antibioticite i nemoj dokolku ne e nuzhno... od kolku do kolku popladne.

Biljana: ne nedajem antibiotike, samo ako je bash jako nuzhno

11:09 PM prirodno

11:12 PM **me**: Za utre ima nekoi najavi za Shtrajk vo obrazovanieto, pa mozhe da se sluchi da go prodolzam izlezhuvanjevo

Biljana: odlichno

11:13 PM ja i Milanche chemo vecheras tu u sobi, da mogu drugi da spavaju, obichno oche temperatura na 3/4 sata da se vrati

11:14 PM kada ti spavash?

11:19 PM **me**: Najchesto legnuvam koga vistinski mi se spie... mi se sluchuva i popladne... ubavo spijam, no se plasham deka toa e premalku...

11:20 PM **Biljana**: htela sam da pitam ochesh li biti kasnije budan... hochu da odem da se tushnem, pa da se zakachim kasnije kada budem solo,

11:21 PM ni ja bash nemogu sve u isto vreme

11:24 PM **me**: kje bidam povekje od buden... te chekam i se raduvam draga moja... ajde sega na kapenje... podocna se slushame

Biljana: ok super... by

me: BY

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sat, Nov 24, 2008 at 3:26 AM

12:53 AM **Biljana**: evo me

12:55 AM **me**: Tuka sum, zdrav i zhiv... za moment Bile mi go iskluchi monitorot... mala shega, ne se optovaruvaj

12:57 AM **Biljana**: stvarno se salish ili se ona shali

me: sakashe Bile da go prochita nashiot posleden Chat... da i dozvolam?

Biljana: mozhe

me: Taka i kje napravam, no ne sega se razbira

12:58 AM **Biljana**: shto

12:59 AM **me**: ... nishto posebno, sem ona shto kje mozhe da go prochita Chat-ot, neli?... da ne pomisli neshto drugo, a?

1:00 AM **Biljana**: neznam shto da pomislim

1:01 AM **me**: Eve i Bile vleguva vo prikaskata, iako i prethodno znaev deka mi ja chita poshtata, pokraj ona shto jas vekje i bev prochital... stanuva zanimlivo, no premnogu slozheno...

Biljana: ha ha ... ja sam Bori dala danas da prochita chat

1:02 AM dobila sam zagrljaj... ko zna shta je on sve mislio… nije to slozheno to je lepo

1:03 AM i normalno

1:04 AM **me**: ... ne tolku slozheno za da me izmesti vo komunikacijava (za da te utesham), no se dobiva na obichnost, onaa istata obichnost za shto neshto i zboruvavme minatite Chat-ovi, shto ne mi se dopadja... Ete vo isto vreme ni se sluchuvaat isti raboti... ubavi koincidencii, iako mene ne me gushnaa

1:06 AM **Biljana**: morachesh da se potrudish malo ;) ocesh da vas ostavim u vashem balonu

me: Ne, jas si imam sopstven balon

1:07 AM **Biljana**: nemash nemash, ipak smo svi u istom, a posebno tvoja zhena, morash da je propustish i u svoj svet

1:09 AM **me**: Ajde ajde, znam deka sum vo nashiot balon, no imam, imam sekogash i svoi rezervni, kako padobrancite

Biljana: to je dobro kada se pada na zemlju

1:10 AM **me**: no neli, toj shto vekje ja steknal privilegijata da mozhe od visini da padne, ja dobiva slednata shansa i da poleta… sekogash Bile bila vo mojite svetovi i vo onoj mojot umetnichki svet... no sega neshto pomalku me razbira, neznam zoshto, neshto ne i se leta vo posledno vreme

1:12 AM **Biljana**: zato shto vishe nije umetnichki svet, vech je svet postao umetnost, to je i cilj, komunikacija je umetnost i mozhda je bash to uvek i bila, ako te ne razume, potrazhi greshku u sebi, ja tako radim

1:14 AM iako je stvarno ovo velika kolichina pisanja, ne samo za Bile i Boru, vech za svakoga, ali mislim da su to bash i posledice toga shto smo svo vreme ili ignorisali ili ignorisani

1:15 AM Bori nije smetalo da me ne vidi i ne pricha samnom, a sad je nemiran kada vidi da ja pricham sa tobom, kako to? neda mu ponos da bude ljut

1:16 AM ok, sada ovo sve,

1:17 AM pa kada zavrshimo ovo sve, javi mi gde nam je sada umetnost, da se ukrcam u tu misao?

1:18 AM **me**: Od poodamna svetot mi e umetnichkiot svet, toa za Bile ne e nikakva novina... no mislam deka e podobro (toa go zboruvam celo ova vreme) povekje da se koncentrira na sopstveniot svet otkolku shto se fokusira na moite fiksacii... mislam deka vo toa pochnuvame da se razbirame, vo interes na ubavinata... dovolno me poznava i sekako znae deka se sluchuva posebna ubavina..............

1:19 AM ... ni Bile nema zoshto da bide luta, vistinski...

1:20 AM **Biljana**: znam da nema, uostalom ja sam na njenoj strani i bolje da potroshish sa njom vreme, a mi chemo se dopisivati u neko slobodno vreme

1:22 AM ili i to nije ok... razumem ako je tako

1:23 AM **me**: No, neli nie sme slobodni lugje, ili mozhebi sme istite zarobenici na zhivotot kako site drugi... sekogash sum se krstel vo mojata sloboda i nema neshto tolku silno shto mozhe toa da go izmesti

1:24 AM **Biljana**: nemozhe se na silu biti slobodan, budi dobar sa njom, ona treba da te ima najvishe, ne najmanje

1:26 AM **me**: Ma taka e, se razbira... jas draga moja sum znael da kisnam vo atelje intenzivno, kako sega pred ovaa kutija... belki onie skulpturi ne izlegoa od nigde nikade... no ova sepak e novo iskustvo, duri i zamene

1:29 AM **Biljana**: mozhda je suvishe spojeno, mozhda treba da se odvojimo, imamo dovoljno matrijala za rad

1:30 AM **me**: ………………………….... so mene nishto drastichno ne se promenilo, samo shto imam ushte edna nova ljubov... a ljubovi ima razni, neli... dali znaesh ?

1:31 AM ...go znam tvoeto tolkuvanje za ljubovta, no sepak dozvoli i vakva, specifichno ubava

1:32 AM **Biljana**: morala sam da obrishem, taman sam htela da napishem neshto

1:33 AM **me**: ...Vsushnost ljubovta nemozhe da bide grda

Biljana: ali ne sme da vredja

1:34 AM trebalo bi da bude nevezana to je prava ljubav

1:35 AM **me**: kako nashava, se soglasuvam i mislam deka ovaa nasha ljubov nikogo ne go navreduva... i po tvoeto tolkuvanje, ovaa e vistinski prava...

Biljana: ali ljubav prema zheni treba da bude i vezana i pazhljiva

1:36 AM **me**: Oho ho, i vo toa se soglasuvam... nie sme i vezani i zakacheni...

1:37 AM **Biljana**: ha ha ha, onda je to lepo

me: ... lepo lepo nego shta

Biljana: ubichu se od smeha

1:38 AM **me**: jas vekje se gazam

Biljana: danas smo brzo neshto dokovi/gotovi ajde sada ubaci u sledechu brzinu, ochekujem to

1:42 AM **me**: nemoj te molam, samo shto se voozbilivme... jas znam deka sakash ushte neshto da mi kazesh za ljubovta, no isto taka znaesh deka vekje i jas neshto sekako znam

i nekako sosema se soglasuvam so tebe vo toa shto dvajcata sme go znaele... mnogu si po seriozna od mene, posebno kon zhivotot nash chovechki, no ne ja potcenuvaj i mojata serioznost

1:43 AM **Biljana**: a bash sam chitala par poruka vishlje, kako si me ukebao… ludilo

1:44 AM **me**: vo nashiov kontekst, da?... se draga moja se vrti okolu nas, ma celiov kosmos postoi samo zatoa shto nie postoime, neli taka?

1:45 AM **Biljana**: ja onda vishe neznam shta je to, stvarno nemam rechi za to, oskrnavichu neshto

me: a mislish deka jas nehto znam, taka ednostavno znam… nema da izgovoram ubav zbor povekjepati... ne go izgovarajte moeto ime chesto

1:48 AM **Biljana**: kad se ovako neshto desi, meni stvarno jedino dolazi da uzmem ko Milan hrpu papira i istresem sve iz sebe, a neznam ni shta bi, ni kako... nenam mu formu, neznam

me: ednostavno pochni, bash taka kako shto velish i se kje se odmota, prashaj go Milanche i se kje ti stane jasno… sakam da prasham, neshto mnogu se zaprashuvam draga moja... dali site neshta imaat i svoi zborovi?

1:49 AM **Biljana**: ja sam ubedjena da nemaju

1:50 AM **me**: Nemaat nemaat, tokmu taka, vo toa i jas sum cvrsto ubeden, no togash toa seto, isto taka nemozelo da bide i nacrtano... ni ostanuva da si pishuvame i da si crtame, pa belki i kje dopreme bar malku od nepoznatoto

1:51 AM **Biljana**: recimo simboli sveukupnosti su van rechi, to su sheme, a slichno sam i ja mogla da vidim u svom iskustvu, prichala sam ti kad se misao odvezala i sve se proshirilo kako ovo, u isto vreme

1:54 AM pocheli smo da pishemo isto

me: znam deka nishto neznam, iako Sokrat ne sum, no me interesiraat parchinjata vistina, kakva i da e taa, posebno potragata poniv, toa sekako mi e nekakva sudbina........ i ti si mi sudbina......... kolku bila ubava ova sudbinava, draga moja

1:56 AM **Biljana**: sudbina... biche me sramota ako od ovog zhivota neshto ne uradim pametno

me: Zabelezhuvash, najchesto pishuvame isto, no i neshtata ne se tolku razlichni, vsushnost se e taka isto

Biljana: ovo mi se svidja

2:01 AM **me**: I mene mi se dopadja shto eve, vidi kako se razbirame... no, velat deka nekonfliktnosta ne bila dobra, mlaka bila i neproduktivna........... jas samo chekam koga kje ti se sluchi golemina... nekako ja gledam, neli golemite neshta od sekade mozhat da se vidat... onoj Kineskiot duri i od mesechinata, iako neshto ne go ljubish zaradi onaa farsa od razdelba na Marina i onoj ULAVIOT

2:02 AM **Biljana**: haaaaa ha!

2:04 AM **me**: Ti si svoja i dovolno golema... tvojot zhivot e neshto golemo i ti toa go znaesh... mi se dopadja koga uspevam da te nasmeam, ta i jas nekogo da sum mozhel da nasmeam i ti se molam ne bilo koj, tuku samata Golema Biljana K.

2:05 AM **Biljana**: znash, to je mozhda jer ti ne vidim lice, mozhda se nebi smejala da te vidim

2:06 AM ali ovde ispred ovog monitora sve mi je smeshnije… skoro je bilo predavanje o tome koliko nas izraz lica utiche na komunikaciju, kao i gestikulacija

2:07 AM kazhu 70%, razumevanje lezhi u tome… sad se uopste ne slazhem s time

2:09 AM **me**: ako me vidish kje se rasplakjesh………. sekako ima mnogu shto vo ova shto go velish, neli za liceto, mnogu si vo pravo, no jas niz dopishuvanjevo duri mi uspeva da si gi vidam i zabite i liceto i tvoeto celo, veruvaj mi se

2:10 AM ednostavno kako da si mi tuka pred mene...

2:11 AM **Biljana**: ha ha ha, e blesav si stvarno… ti imash divno lice i ja se ogledam u njemu… meni je isto tako, ali mi je i to neobichno iako sam uvek verovala da sam ja za neobichno maher, ali ti si ispao mnogo bolji

2:15 AM **me**: Ti duri neznaesh kolku si dobra (denes neshto sum reshil da ti pogoduvam), no vidi, vidi i mene vo toa me biduvalo... pofali me za ova shto nekako sum se pobrz so ova tastaturava... se navezhbav... ti si vistinskiot maher za neobichno... eve sega pishuvam pobrzo

2:16 AM **Biljana**: haaaaaaaaaaaa, primetila sam stvarno, a kako tako brzo... mislim ko da si ubrzao za jedan dan,

2:17 AM da ti ne pishe neko drugi

2:19 AM **me**: Vchudoneviden sum kako ni uspeva taka brzo da mislime... jas sum mnogu pospor, uzhasno spor vo zhiv razgovor... kaj davam jas drug da mi ja zasere mislata, nikako nikako, sam kje se macham so mojata draga prijatelka-mislata

2:20 AM **Biljana**: to valjda bez galve ide bolje, iako mi ti ne verujesh. *glave

2:22 AM **me**: ova galve/glave beshe na Milanche... dali mu se spushti temperaturata… kako spie?...

2:23 AM **Biljana**: nema temperaturu ali ne spava, gleda neki dechji film, ali evo malo mu se i kashalj smirio

2:25 AM **me**: povekje mi se dopagja ona negovo BAAAAA... super, kje bide dobro se razbira, no za nego vekje e premnogu docna, znae podocna da si legnuva…

Biljana: ne ne, to je zbog toga shto je bolestan, muchi ga sve po malo, ali sada se smirio

2:26 AM **me**: Srce, shtom e pred crtani i kje se raspolozhi...

2:27 AM **Biljana**: ma on je neobichno dobre volje, malo se samo umiri dok ima temperaturu i posle opet luduje...

2:28 AM nikada nije bio miran, ni u stomaku

2:30 AM **me**: ... tuku kade zastanavme... aha, ona so brzinata na soopshtuvanjeto na mislite i mojata standardna sporost vo zhivo... koga kje me vidish kje se iznenadish kolku sum stanal po brz i vo zhivo............ shtom Milanche ne miruval duri i vo stomakot toj e pechen umetnik

2:33 AM **Biljana**: u mom stomakiu je bio nemiran, morala sam da ga cuvam 2 meseca ko jaje, nisam smela da mrdnem

2:35 AM eh da, misli malo su mi otishle, Milan je trazhio neku igrachku

me: shto mi tekna... shto e so Stefan, kako mu odi, spremaat li neshto novo... a i ona najvazhnoto, se ozheni li chovekot... da vidi i toj kako e lesen zhivotot... neka mi prosti Milanche, te molam izvinime, no sega neshto prashav za najvazhnata rabota na svetot Zhenenjeto

2:36 AM pokraj fudbalot se razbira

2:37 AM **Biljana**: Da ozhenio se pre mene, Jelena je jedno predivno stvorenje, bile smo u drugom stanju u isto vreme, no desila se neobichna nesrecha i u devetom mesecu trudnoche beba je umrla, josh nemaju dece, ali koriste ovo vreme za neke korisne stvari ili su se uplashili od nas vezanih za kuchu

2:38 AM Jeca je zavrshila pedagoski faks i prony u isto vreme, sada sa svojom sestrom vodi NVO za edukaciju

2:39 AM imaju lepe projekte I jako je lepa

2:41 AM **me**: kje go prebrodat gubitokot, bash mi e zhal shto moralo toa da im se sluchi, no mladi se, Gospod kje gi daruva

2:42 AM **Biljana**: sve ima svoje vreme, ne treba nishta na silu

2:43 AM sad che ionako da idu u Sloveniju, Stefan je upisao neke studije za ton, pa idu na godinu dana

2:47 AM **me**: Ete imaat i fini angazhmani, a Stefan so bendot pravi prekrasna muzika... dali se zadovolni so tempoto i dinamikata na izdanijata... imaat li seriozni svirki... ete i toa so studiite e vistinski OK… dali ima planovi za tonsko studio?

2:50 AM **Biljana**: Stefan je imao studio, dok smo bili u Kamenici, no nekako je to zatvorio, sada hoche da nauchi neshto vishe o zvuku, a ja s njim bash volim da pobegnem u ludilo… kako dva obrnuta ista zvuka mogu da ponishte zvuk, meni se to tako dopalo, zato mi se i dopada tishina, kada me uhvati, valjda je to ono neshto shto se deshava bash u isto vreme, o chemu smo prichali,

2:51 AM kao da se tad misao izvrne u neshto esencijalno drugo

2:56 AM **me**: golema magija e zvukot... vistinski vazhi deka e naj golemata umetnost. I fizichkosta na zvukot verojatno seushte krie golemi tajni, kolku samo malku treba da se ulovi neshto drugo i neobichno, vozbudlivo e koga na tie iskustva se gleda i niz moznostite na drugite umetnosti: zborot, oblikot, slikata i sl.

Biljana: mhmmmmmmmmmmmmmm

2:57 AM faze su tu vidljive, iako se to mozhe samo u sterilnim uslovima ili elektronskom zapisu,

u analognom nemozhe, ko zna koje emocije su krive za to

2:58 AM ali shumovi i sl. su bash predizvik

2:59 AM **me**: da da, prekrasno, mozhebi neshto i ti uspealo od toa da iskoristish vo ova nashevo- vizuelnovo parche umetnost, shto isto taka fantastichno se menuva do nepredvidlivost

3:00 AM **Biljana**: :) ko zna zashto je to dobro, kazhu ovde ljudi

3:01 AM to bi bilo neka chista umetnost, esencija

me: toa e dobro po sebe i ne prashuva zoshto e dobro, kako shto vekje e dobro... ova za malo opushtanje

Biljana: ne namerna, vech samo preuzeta iz Sebe

3:02 AM **me**: namerna i od sebe, definitivno, kako toa nenamerna

3:03 AM **Biljana**: daaaaaaaa… Zapravo, no odakle, shto je ono shto se stvara namerno iz Sebe? Svesnost,

3:04 AM Postojanje, Ideja, Kreacija, Zhivot

3:06 AM Ljubav su njihove ochi

3:08 AM **me**: Onaka, od nigde nikade, dokolku toa nalikuva na Svest, se slozhuvam, vo povekjeto neshta, a ti gi nabroi skoro site shirokoopfatnite, nie imame dovolno vlijanie na svesnoto... ili samoto toa stanuva samata Svest - Kralicata na iskustvenoto… nemam shto da dodadam posle LJUBAV SU NJIHOVE OCHI............... ZHIVELA LJUBAV

3:10 AM **Biljana**: Svesno nema rech, ono je iskustveno, kada zhelish da ga opishesh uvek ga nekako mozhesh unishtiti

3:11 AM ono nije dvojno, mislim da je umetnost bash zato jako vazhna

3:14 AM Nauka jelda, mozhe da uchini da letish kao ptica i gnjurish kao riba, no nemozhe da te nauchi da budesh chovek, ima jedna lepa… mislim da je umetnost ta koja mozhe da te nauchi da postanesh ochi ljubavi

3:22 AM **me**: … glasam za ljubovta zaradi ochite, inaku sekako sme slepi... malku me uspori vo moive pre slobodni komentari posle 3h... tolku sushtini naednash shto morav da si dozvolam da uzhivam vo prechituvanjeto...

3:26 AM **Biljana**: kada dotichesh svesno ti uvek znash da je to to, to nije naucheno iskustvo i nije iz glave, to ti se jednostavno deshava i neminovno je istina, no u tom trenu nije ti ni vazhno, kao momenti kreiranja u umetnosti, kada smo potpuno zadovoljni onim sto radimo i to je to

3:33 AM **Biljana**: Milanche me zove, moram da idem, napishi mi misao, pa chu uz kafu... laku noch

3:45 AM **me**: zatajuvam, jas i nemozham so takva sigurnost, duri i togash koga mi se sluchuva, koga nekako znam deka imam neshto silno na dofat, kako dlaboko chuvstvo

za toa shto sum go sozdal, togash koga pravam prekrasni razgovori so Sevishniot i koga cvrsto veruvam deka tuka sigurno se sluchila nekoja vistina, vsushnost Svest-samata taa... nema neshto mnogu posebno za uz tvoeto kafe, ama ne e isklucheno vo kafeto da ima povekje od ona vo ova moevo... Dobro zdravje i lesen son... se slushame

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Mon, Nov 24, 2008 at 12:47 PM

Htela sam da kazhem da je umetnost ili govor na taj nachin vecha istina i od realnosti, zato shto prelazi granicu govora i uvlachi se u izvor, a ona sigurnost dok kreiramo neshto i odluchujemo kako, gde i u kojoj velichini, slazhemo i preslazhemo forme i kreiramo ih iz misli ili uma, to je za mene kao kreacija, gde postoji mnogo razlichitih lica, provociranih tim nekim dodirom, ali u samom tom preispitivanju, pa chak i kada odluchujemo ili mislimo da odluchujemo, deshavaju se sluchajnosti i momenti originalnosti u kojima se ponovo na neki nachin provlachi i ta istina koju smo dotakli na mestu nedvojnog u toku samog kreiranja, ako smo mi nasha umetnost, ako smo mi i Nasha svesnost i sva nasha ludost i lucidnost u tome, smatram da je to preuzeto iz trena u kome jesmo, jer na neki neobichan nachin verujem da je to, to.
Seti se samo koliko si bio prisutan radechi neshto................... sve do osechanja da se svaka chestica tebe i tvog tela nekako uchvrsti i zategne... onda mi nishta ne treba...sve je dovoljno... ja tome verujem, a ko veruje on ne mozhe biti siguran, jednostavno smatram da to shto kreiramo ima veze sa nashim trenutnim stanjem i da ono shto nastane nekako bash to opisuje.
Kroz neku sliku *sveukupnosti nasheg stanja*, ono chime smo u datom vremenu «napunjeni». U svoju cashu mozhesh da sipash, politiku, nauku, religiju, slike iz istorije umetnosti, stare svetove i iskopane gradove... sve ono shto vidish u svetu i shto te provocira… mozhesh da sipash i Biljanu i Frosinu i Mitru i Persu... koga god ti drago... no ume i prazna chasha da svira, chak i uz samo jednu kap vode, na obodu.

Chat with Biljana Kljajic

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Tue, Nov 25, 2008 at 4:59 PM

12:18 PM **Biljana**: hi! zauzet?
12:20 PM **me**: eve me zhiv i zdrav, na rabota... za tebe sloboden…
12:21 PM **Biljana**: super, bash mi je drago shto si i zhiv i zdrav... mi se ovde josh lechimo
me: kje bide dobro
12:22 PM **Biljana**: znam, znam i koliko traje... uvek je isto, kako si ti?
12:26 PM **me**: dobro, se boram so studentive... znaesh, vekje nekolku godini mi uspeva duri i so studentite od I godina da vlezam vo kreativnite procesi, ili kako shto gi imenuvam Kreativni intervencii... poniskata forma na kreacijata
12:27 PM **Biljana**: u lepo! to je bash vazhno, teshko je kada se naviknu na sve ono shto tehnichki treba da nauche
12:28 PM posle bude teshko da se odvoje od te ideje
12:31 PM **me**: vsushnost toa e osnovnoto zoshto i se odluchiv da praktikuvam i vakov vid zadachi, nekoi rezultati vistinski me iznenaduvaat, no gledam deka i studentite koi poteshko se osloboduvaat od rabota po postavka, shtom go nadminaa onoj ochekuvan pocheten strav se se podobri i podobri... natamu stanuvaat prekrasni sorabotnici
12:33 PM ovie prvichni kreativni obidi najchesto gi praktikuvam vrz vekje sovladan portret, reljef, figura i sl. Shto, neli se standardnite sodrzhini vo I i II shto studentite treba dobro da gi sovladaat
12:34 PM **Biljana**: mogu to da vidim?
12:35 PM zapravo meni je uvek bilo tezhe i da crtam i da vajam kada gledam u model, kada smo pocheli da radimo slobodne teme, kod mene su tek onda ispali i aktovi i likovi, nemam pojma zashto
12:39 PM **me**: doma imam neshto od fotografii, kje ti ispratam... so ovaa I godina tek po dve nedeli kje gi imam rezultatite... shtosot e studentot da se izmesti od pasivnost i da ukapira deka krajnata cel na studiite e da se stapne na kreativna shtica (daska) i natamu i nim i mene ni e polesno
12:40 PM **Biljana**: bravo, svaka chast, to che im puno znachiti
12:45 PM **me**: Mozesh da pretpostavish deka teshko ni odi, no zaradi odredeni prekrasni reshenija nemislam ovoj pristap da go menuvam... nekolkute zanimlivi rezultati dopiraat i do onie studenti shto se po plashlivi ili apriori skeptichni kon vakvite mozhnosti, mozhebi i pomalku talentirani, pa potoa i tie znaat da iznenadat, duri i znachajno da se izrazat
12:46 PM **Biljana**: verujem da je tako, ali ti znash shta vech sledi za razliku od njih, pa zato sav trud vredi

12:47 PM **me**: ... ednostavno da ukapiraat deka toa vistinski im e praznina, pa kako rezultat na toa povekjeto znachajno napreduvaat i natamu po diplomiranjeto, vo nivnata samostojna praksa iskluchivo se posvetuvaat na umetnosta (moevo mu doagja kako virus)... e toa vistinski me raduva

12:48 PM dovolno za toa... kako si ti?...

12:49 PM **Biljana**: evo oko Milancheta, vech neznam kada chu da spavam, sve na rate, ali danas se lepo osecham, a ti?

12:51 PM **me**: .... ne sum dobar draga moja, jas sum naviknat na tishina, kolku samo ja sakam tishinata, no doma imam mrtva tishina

12:52 PM **Biljana**: nishta, lepo se zalozhi malo za njih i to je to

12:53 PM kada budesh imao samo sebe u svom sredishtu niko ti neche biti ni ljubomoran ni ljut… to nije moguche, od tebe sve pochinje

12:55 PM **me**: kje te poslusham, iako jas sum vsushnost celo vreme celosno toa... i jas ednash neshto da te poslusham... ma problemot e tokmu vo toa shto sum nekoj centar, ama oskata mi pochnuvala nekade od ovaa magichna kutija

12:58 PM kje me bide, vazhno znam shto mi se sluchuva... dali dobro znam, shto mislish?... natamu se e lesno... vsushnost se chustvuvam nekako lesno, nekoi toa bi go narekle isprazneto/prazno

1:00 PM **Biljana**: sinoch opet nisam smela da spavam, ali na momente mi se deshavalo kao da sam u nekom snu, ali celu noch mi se vrtela samo jedna rechenica u glavi... lepo oblikovan kraj... mozhda je to zapravo na redu :(No da ... i ja se tako osecham, ispunjeno prazninom, to je ok

1:05 PM **me**: Ok e na svoeviden nachin... prv pat i jas pomisliv deka ova nashevo kako da kje se pridvizhi kon nekoj kraj, dali dobro oblikuvan, ne e najvazhnoto, no kraj e kraj, nemoj da mi kazhesh deka e prijaten i deka vistinski che se sluchi...

1:07 PM **Biljana**: kako mozhe biti kraj kada si me od sebe napravio... to je nemoguche... sada ja od nas pravim onu divnu decu... gde je tu kraj

1:08 PM **me**: Duri na Kineskiot zid da sakash da me odnesesh nema da se soglasam

1:09 PM **Biljana**: ha!ha!, dobro onda jedno od nas mora da promeni pol, evo ja chu...

1:11 PM mislim da i moj muzh zna da se ozhenio za neku trechu vrstu

me: E nemozhe, jas prv ti nagovestiv deka sakam da bidam zhensko... Kjelavata pejachka, mozhe?

Biljana: ha ha, ako se oboje promenimo opet nije ok

1:15 PM **me**: Kakva treta sorta si ti draga moja, ti ne si ni sorta, ni hibridna ne daj bozhe, ti si ednostavno posebna... dobro, eve ti bidi mashko...

1:17 PM **Biljana**: POSEBNA... PO SEBI... svidja mi se... jutros me napala opet misao o svetu i subjektivnom, nikako ne mogu da dovedem na chisto neke stvari

1:18 PM ako smo mi subjekti i subjektivni, onda mi radimo i subjektivne stvari, ko onda radi objektivni svet, kako je onda umetnost objekt ili objektivna

1:19 PM po ovome umetnost je ipak biche ili deo nasheg subjektiviteta

1:26 PM **me**: Ako ti nemozhesh rabotite da gi dovedesh na chisto togash mozhebi i nepostoi takvata chistina... shtosot e vo toa, ona shto nie (ne nie, tuku nie kako mnozhina, vsushnost onie shto najchesto ne se bavat so pretpostavki…) go narekuvame umetnost (chesto bez prichina) nebilo tokmu toa, zaradi neuniverzalnoto shto vo ovaa nasha smisla najlesno se dopira do objektivnoto... tie neshta za objektivnoto skromno gi raspravashe ushte Kandinski vo ona vreme, i sekako e umno koga se veruva deka se e sekogash za prerazgleduvanje

1:30 PM **Biljana**: palo mi je na pamet... da ono shto nije za svrhu... jer ima mnogo onoga u umetnosti shto je napravljeno s namerom da bude za korist i ubija umetnost... da ono shto nije za svrhu vech za biche je zapravo istinito, odavde veoma jasno se pojavljuje realnost i otvara pitanje shto je realnost sa sasvim druge strane. Kada neshto gledamo sa stajalishta odvajanja, to je konachno.

1:31 PM Kada neshto gledamo sa stajalista spajanja, to je beskonachno.

1:32 PM Mislim da je i ovo onaj momenat koji se desio medju nama i ono zbog chega bi neko recimo mogao da se ljuti, ha! shta ja tu mogu, je bash to mesto za kojim svako chezne ceo svoj zhivot

1:34 PM I bash zato shto nije materijalno i tjelesno, zato shto je chisto i oslobodjeno, se valjda i dogodilo.

1:36 PM **me**: MESTO… toa e pravoto i za toa vredi da se pretpostavuva i da se traga, a koga se sluchuva da ne se bide izguben ta da ne se zabelezhi ona vistinski vrednoto

1:38 PM MESTO i se sluchuva koga neshto e bez ostatok, tokmu taka, vo sprotivno brgu bi se ispushtilo...

1:39 PM do novata potraga...

1:41 PM **Biljana**: da... no prava potraga smo mi sami, treba nam konachni cilj, zato i tragamo, mi sami sebi ne verujemo da smo vredni

1:42 PM verujemo pomalo u to kada nam to neko pokazhe ili kazhe, sushtina veze je bash to, ali jako chesto bash to i ne radimo

1:44 PM **me**: .... ponovo me kopka onaa Glupava Objektivnost... ma se e Subjektivno draga moja, samo shto moeto subjektivno trebalo silno da go dopira Drugiot, so shto moeto subjektivno stanuva i negova vistina, subjektivna se razbira Cel... neli ti so celite imashe nekoj problem…?

1:46 PM **Biljana**: cilj? ili celo?

1:48 PM **me**: ... da ne zvucham nerazbrano ili preslobodno, mozhebi haotichno… se soglasuvam deka Celta e nekakov vrv na oskata dokolku popat ne zaboravime na se shto e ubavo na patot................. Jas glasam za CHELO

1:50 PM more i za CELO i za CHELO... e ova e vistinskoto... kako ponekogash mi uspeva da sum pameten

1:52 PM **Biljana**: da... put mozhe biti svakakav... no mi moramo da budemo ti koji ga vide kao lepog, teshko zhiveti sa ochima koje sude i vide samo loshe, zato se i deshavaju problemi u komunikaciji, to su sasvim dva razlichita stajalishta

1:57 PM **me**: kje se izbalansiraat neshtata, nim im treba vreme, neli na neshtata, no i na nasheto CHELO i patekata - vo ednina... CELO E KOGA IMA SE, taka glaseshe edna od kampanjite za .... e ne mi teknuva

1:58 PM **Biljana**: jao secham se, kako da se ne secham toga, chesto mi padne na pamet

1:59 PM deca su bila u pitanju

2:02 PM **me**: Ochite shto sudat i gledaat losho, kje prestanat da ne sudat, bidejkji nie vekje sme osudeni na osloboditelna presuda, a i pogledite vpereni kon loshoto kje se izmorat od tie vibracii i mozhna e transformacija vo nov kvalitet

2:03 PM **Biljana**: slazhem se, no isto tako treba u potpunosti isposhtovati tu njihovu dimenziju, jer je to i deo jedne nashe, ne samo fizichke dimenzije

2:04 PM no i svidja mi se ta njihova reakcija... ako osechaju neshto, za ono shto nije fizichki, tada zapravo vishe vrednuju ono shto je emotivno ili duhovno, to nije loshe

2:05 PM i opet pravim u sebi smeshnu sliku...

2:06 PM nacrtao mi se strip u glavi

2:11 PM **me**: no kako toa se pravi, neli slikata ili stripot… belki treba neshtata da se prifakjaat takvi kakvi se, no za da bidat prifatlivi kako takvi treba i da se gledaat, da mozhat da se vidat i osoznaat takvi kakvi vsushnost se .... togash vo ova nashevo bi trebalo da se gleda so razbiranje i pokraj odredeni negativni lichni chuvstva ili zagubi... nesakam da mudruvam no preporachuvam soglasnost so novonastanata situacija, kako onaa definicija za intelegencijata - na novo nastanata situacija se odgovara na sosema nov nachin

2:16 PM zbog toga i verujem u samo jedno reshenje, a to je tishina... izmedju nas... samo ta tishina mozhe da oblikuje... mir

2:18 PM prichali smo o zhrtvi vech

2:19 PM **me**: Nemozham da se pofalam deka me biduva za reshavanje slozheni zadachi, no znam deka opushtenosta i kuliranjeto, obostrano i bez konstrukcii i napnatosti e pravoto reshenie....... ne sum nauchil da molchm koga mi se vika, no dokolku toa e onoj intelegentniot nov nachin… a ova nashevo e sekako novonastanata situacija, togash se soglasuvam

2:21 PM **Biljana**: smatram da i mi sami ne treba da posmatramo s vezanoshchu na sve OVO, nesmemo previshe da se priblizhimo ni toj dimenziji vezanosti, jer tada drugi to osete i deshava se sukob. Budimo jasni i u umu i u srcu

2:22 PM **me**: ... a najchesto molcham... belki nekoj treba toa da go pochituva i da ima razbiranje........ do zhrtva

2:23 PM **Biljana**: Mislim da treba da se napokon koncentrishemo na sushtinu ovog dopisivanja, na umetnost i sve ono shto igra oko nje, iako se deshavamo, mi... mi se ipak deshavamo samo sami sebi, u to i jeste velichina

2:24 PM to/tome

2:30 PM **me**: ... tvoeto prethodno neuspeav ni da go prochitam, a ti go isprativ moeto posledno....... se zaprepastiv kolku voistovreme pomisluvame isto......... mislam deka toa e vistinskoto reshenie, se drugo kje slegne popatno, dotamu shto mozhebi i kje ni zafali ponekogash....... ne ne, mene nema da mi fali, znam toa sigurno

2:31 PM **Biljana**: eh tishina, evo je

2:35 PM ja bash mislim da treba da se desi ono treche, shto sam spominjala da che se izmachi izmedju svega ovoga

me: Shto bi mozhele popametno da napravime, sem da si ja brkame nashata rabota... iako ova pre gastarbajterski zvuchi, a nie sme prekrasni ludje, a bogami i umetnici so srce, dusha, a i telo...

Biljana: *svega

2:36 PM to telo kad ga bar nebi bilo, tako je usko i neudobno, bar meni, ko male cipele a svi se oko njega lome

me: Ne vleguvaj vo kampanja, toa nekako stana moe pole

Biljana: ha

2:38 PM **me**: Shto ima vo taa - umetnosta kon koja se fokusiravme i za koja se soglasivme deka mora da bide ubava....... vraga ubava, vidi kolku e bolna

Biljana: u zadnjih nekoliko nedelja, gledajuchi izlozhbe i starije i novije, ljudi su se pocheli toliko okretati oko svog tela, poistovechujuchi se sa njim, a ne samo kao polazishte, da mi se u ustima nakupio neobichno glup ukus

2:39 PM svi se izposkidali, pa pobogu, ko to zheli vech danas da vidi, pravo skidanje je neshto sasvim pre tela

2:40 PM Mislim da bi trebalo kada se ljudi upoznaju da jasno govore... ja zelim tvoje telo

me: sekako na nekoj meta govor treba lugjeto jasno da se fokusiraat, za da ne ja promashat celnata grupa, pa posle i samiot Danilo Kish da im e vinoven shto ne uspeale da go pogodat seto ostanato, a nishanele vo celta

2:42 PM **Biljana**: Ili josh gore ja te zhelim... i telo i um i srce, hochu da te pojedem i imam zauvek u sebi, a kad neshto konzumirash dobijesh samo fekaliju, bash kao i brak ili ono shto se od njega na kraju krajeva desi, daj… daj... daj, a niko nishta zapravo ne daje

me: ... inaku nemam nishto protiv teloto... kon ubavoto telo ni najmalku

2:43 PM **Biljana**: nemam ni ja nishta protiv, ali imam protiv zubiju koji ga glodju

2:44 PM kanibalizam

2:47 PM **me**: ludjeto najchesto gi nemaat tie kvaliteti na koi pomisluvash koga sega raspali po site smrtni i fekalni neshta............ teloto e vistinski da se izgloda (ochigledno pogreshil sevishniot) i samo dushite da se raspeat kako zvezdite na neboto… pa togash i tamu, na vishnoto nebo da nastanat nepredvidlivi nedorazbiranja pri opredeluvanjeto na polot na novite iskri i iskrichki (toa li sakash), kako shto e vamu

2:49 PM **Biljana**: nije On pogreshio, no nije za zube, vech za usne i poljupce. Ja sam vegetarijanac ne jedem nichije meso.

me: ... izvini, tresam gluposti, mi se dopagja tvojata iskrena chovechka dlabochina

2:53 PM **Biljana**: to je isto kao da ti kazhesh da si zlatna ribica, a ja kazhem moja zhelja je da te sprizhim za rucak :)

2:55 PM **me**: ... sega mi nedostasuvaat zborovi, a tolku sakam da te sledam vo iskrenosta... gi imam site slabosti kako 95% od ludjeto... nedovolno sum posvetil na najvaznite neshta shto sega nekako gi gledam, a bogami i chustvuvam... imam nekoj problem so glasot i nekoi neotvoreni chakri

2:56 PM nesakam da me sprzish za ruchek... kazhi zhelba

2:57 PM **Biljana**: hochu da me nacrtash, besformno ili izvajash shta ti je lakshe, samo skicu molim... kazhi ti zhelju?

2:58 PM samo za mene... ne za publiku

3:03 PM **me**: podobro chustvuvam preku dopirot i se nadevam deka mozham da ti ja ispolnam zelbata... da, tokmu taka besformno... kolku samo teshko kje mi odi, no znam jas toa i tokmu taka besformno... se shto sum rabotel za sebe publikata go videla (skoro se, ne sum bezgreshen), no eve se soglasuvam i da rabotam ekskluzivno za tebe, ti toa go zasluzhuvash

3:05 PM **Biljana**: mislila sam da lichi na ovo pisanje, nishta obavezno, kao da pishesh, samo ne pishesh vech govorish onim lepshim jezikom, zanima me taj osechaj moji najjachi dojmovi su uvek bili bash odavde

me: shto jas bi posakal?.................. Sakam da te vidam............ posle tolku zborovi vistinski sakam da te vidam

3:06 PM **Biljana**: mislim da me vidish, vishe nego li pre, no to i nije tako teshko

3:07 PM **me**: Vo slikanjeto so zborovi, za tie dojmovi mi zboruvash........ ah tie mangupi makedonci

3:08 PM **Biljana**: neznam da li to govorim, mislila sam bez rechi

3:09 PM htela sam svoju skicu, pravi oblik pre tela, no nechu da ti kazhem sve

3:11 PM **me**: Se mislam shto bi zboruvale, nekako se naviknav da te gledam niz zborovite, ne da ne te voobrazuvam... nemoj se da mi kazhuvash ni jas na studentite ne im kazhuvam se, neli?

Biljana: znam, samo sekund da bacim neshto bratu... odmah se vracham

3:14 PM evo me

3:18 PM E pa neznam ni ja kako bi prichali... iako se secham da smo i lepo prichali nekad, bozhe nechu nikada zaboraviti prvi chas

3:19 PM **me**: Ajde dodeka te nema...... malku naslobodno si velam, lele tolku si kazhavme… shto bi i zboruval na Biljana koga se znae....... ne, ne e taka Stanko, zarem ne gledash deka sekogash imate neshto da si kazhete i ne tuku-taka obichno, ima vo tolkute mnogu zborovi i vistinski ubavi... zhelbata kje mi ja ispolnish? Znam deka sigurno kje se

javish koga nekogash ako dade gospod dojdesh vo Skopje......... iako malku se plasham od sebe... kje se potpram na tebe, veruvam kje ja smirish situacijata... prekrasna li sredba na dvajca golemi pishuvachi…

Biljana: kad si dovukao sve one knjige i listao, listao i pitao shta je shta… ostali smo ceo dan u ateljeu, svi su vech otishli sa faksa ti se sigurno ne sechash

3:21 PM **me**: ne se sekjavam no mi e ubavo ako tolku sum vi ostavil vpechatok... imashe li nekoj shto me psueshe

Biljana: ja sam bila sama

3:23 PM i brdo knjiga

3:25 PM **me**: e na ova se sekjavam, pomisliv deka se onie chasovi koga ve imav III g. komplet... bash bi sakal da znam (sueta, shto da se pravi) shto si reche koga seto toa so knigite i razgovorot zavrshi

Biljana: zato sam i doshla kod tebe, znala sam

3:27 PM **me**: ... kje go bide li ovoj chovek, ili ne... .... ZNAESHE.......... samo taka ednostavno...... INTUICIJA..........

3:29 PM **Biljana**: pishe ti na chelu

3:32 PM **me**: Sega pocrvenev... ne sum naviknal da slusham ubavi zborovi za mene... sosema od malkumina gi ochekuvam, a od tebe posebno mi godi........ mozhevme da bideme i podobri, sega toa go znam, ... jas da bidam podobar, no bogami i ti

3:33 PM **Biljana**: e bash ti hvala prihvacham kritiku

me: ... a za ona, da bideme podobri… se na moja smetka, te molam

3:34 PM **Biljana**: ne, nego na moj rachun

me: ... daj isperdashime, ne me shtedi

Biljana: nema shta sve je bilo ok, rekla sam ti

3:35 PM bash zato je i bilo ok, shto nisi puno birkao nachin da mi kazhesh sve shto mislish, a ja brzo citam

3:36 PM mozhda zvuchi malo mazohistichki, ali nije tako

me: se sekjavash koga nesakav da ti dadam potpis, taka nekako beshe... dali bev vo pravo... prestrogo beshe, neli?

3:37 PM **Biljana**: bio si u pravu, ali ja nisam imala snage da ti kazhem sve shto je bilo u tome, u jednom momentu i ja sam zhelela da napustim faks, postalo je neshto teshko u porodici i onim shta se u njoj deshavalo

me: ... no kako kje ja videv majkati... lepotica ko ti...

3:38 PM ... ti vsushnost kako nea

Biljana: nije se samo meni deshavalo da ne dobijem potpis, vech i Aleksandru Ordev-u,

3:39 PM ali ne od tebe

3:40 PM **me**: ... jas da e crnka, no shto toa ima vrska... Ordev i kaj mene viseshe, toa veruvam go znaesh... shampion beshe chovekot, nema shto

3:41 PM **Biljana**: nekako smo nas dvoje bili najgori od sve dece
3:42 PM **me**: ... pochnav da se zbunuvam... pa se neshto na enter... ova kje trpi korekcii, nemozhe toa taka
Biljana: shto nemozhe
3:45 PM **me**: ... vie «najloshite» imate shansa da napravite umetnost... neznam nekoj od vasha klasa shto go ima na scena... mislev na korekcii vo tehnichkite greshki…
Biljana: ok
3:46 PM Nisam htela da budem najgora, jednostavno se desilo da nemogu vishe da ochekujem od mame da me izdrzhava, zatvorili smo posao, a faks je bio skup, posle je sve nekako krenulo
me: ... da nebide epten izvorno, taka kako shto pominalo niz virtuelnovo (ponovo jas sum kaj tekstot) pa da nemozhaat ludjeto da ne razberat
3:49 PM niz shto se chovek nema da pomine draga moja, ne trebashe da bidesh tolku gorda, mozheshe da mi kazesh... dali sega mislish deka bi bilo podobro… jas nesakav majkati da mi zboruva za toa, iako i veruvav... mozheshe ti da mi prijdesh
3:51 PM **Biljana**: nisam,nisam
3:53 PM a i neznam da je moja mama bila kod tebe
me: ... seedno, toa ne e najvazhnoto... sum imal takvi momenti i vo moeto iskustvo, verojatno povekje odtebe... NISAM, NISAM... ne ni go ochekuvav toa od tebe, mislam i togash deka dovolno te poznavav
3:54 PM **Biljana**: znam samo kad sam doshla da mi saopshtite presudu, pa sam pukla,
3:55 PM pitachu mamu
3:56 PM **me**: shtosot e shto ti neznaesh i eve sega mozhesh da i se izvinish na majkati shto sum izdaica... i na toa poslednoto se sekjavam... se shto e okolu tebe na se se sekjavam
Biljana: ko zna shta je muljala, a sad je bash kod Stefana, pitachu je
3:57 PM njoj sam bila rekla da moram da napustim faks, mozhda je onda bila josh pre nego chete me rushiti
me: prashaj ja majkati, nemozham NEA da ja pomesham so nekoja druga majka
3:58 PM **Biljana**: nego... sve mi je jasno osim onog iz tehnologije, njemu niko nije bio na chasu sem Alpaja, kako bash ja
3:59 PM **me**: ... ne me prashuvaj za detali, no sushtinata beshe taa shto ti mi ja prenese... neli okolu semejstvoto
Biljana: da da, i oko posla
4:00 PM **me**: ... ova so Tehnologija neznam
Biljana: znash da sam radila celu srednju i faks, Tat (otac) nije bio sa nama, mama je vodila posao na onoj groznoj lokaciji punoj boze, to nisu ljudi, celu…
4:01 PM uchila sam bukvalno za shankom, ali nije mi smetalo, zato valjda mogu vishe stvari u isto vreme
4:02 PM kad cesh ti kuchi danas?

4:06 PM **me**: vo pravo vreme izleze od sebe. ochekuvav da se rasplachesh... ej, ne sum te prashal... ti znaesh da plachesh... povlechi gi zborovite Stanko.......... i denes nekako kje odam domche, no imam i da svratam do lekar posle 17h, pa so eden kurshum dva zajaka... a ti, od kolku si so decata

4:07 PM **Biljana**: danas su mi i oni bolesni, pre sat su mi otkazali

4:08 PM znam, znam da plachem, zadnji put kada sam se pravila jaka, kada mi je baka umrla i nisam htela da mami i teti otezhavam plakanjem, pobrala sam poremechaj, od tada plachem kad mi se plache

4:10 PM shto chesh kod lekara

4:13 PM **me**: znaesh shto ne mi se dopadja kaj tebe, me naveduvash na poroci... so tebe pusham po dve kutii i jache... a toa… problem so zheludnik, kako i beshe imeto na onaa stomachna bakterija… no imav i rengen i onoj tipot veli deka mora da se napravi i gastroskopija, pa ajde neka mu bide

4:14 PM **Biljana**: uradi to dok je vreme i mani se alkohola ako zhelish da ozdravish

me: nesakam da umram star

Biljana: nemoj da pushish, pi chaj, onaj zeleni ili crveni svejedno

4:15 PM umem da napravim lek, ali mi se ti smejesh kad to spomenem

4:16 PM **me**: Aha, daj spremi nekoe lekche, pushti ona so Star ili Mlad, seedno

4:17 PM **Biljana**: samo da znash, zheludac je povezan sa psihom, vagusni zhivac prenosi emociju u skladu s njime

4:18 PM ozbiljna sam

4:20 PM **me**: a jas ne sum bil po kul odamna, na shto mozhe toa da se dolzhi... ti veruvam, shto se te nauchi taa Indija........ sakam i jas da odam za Indija, shto samo ti da me bombardirash so NEA... utre kje bide i moja, pa kje vidish...

Biljana: ha ha

4:21 PM imash ih i u MKD ali ja chu ti slozhiti lekich i ako ja ne idem, poslati po mami, no... veruj morash da se reshish alkohola na vreme

4:22 PM moram da te uplashim, mog ujaka su jedva spasili, srecha da je zheludac tako zatvorena celina, i budala opet pije

4:25 PM **me**: ne, sakam ti da mi go donesesh, vidi, neli ti ispolnuvashe zhelbi... ma ne pijam mnogu, no imam znachajno iskustvo i so taa ubavina... kje te poslusham, no vetimi deka kje mi go donesesh lekcheto... jas ne sum budala draga moja, plashime ti kolku sakash jas nema da pijam

4:26 PM **Biljana**: nemoj

me: I nechu!

Biljana: lepo

4:27 PM obavezno mi reci shta je bilo kod lekara, vazhi?

4:28 PM da da, i nemoj da “mislish” zheludcem, pustiga i opusti

4:29 PM **me**: Toa so kukjata kje bide, neli definitivno... a sukaloto dali e na sigurno... sekako kje ti kazham shto kje me pofalat, iako nishto ne im veruvam, kako i na pravnicite... lele kolku ne gi ljubam

4:30 PM **Biljana**: da i sukalo je na sigurnom… rade ljudi ono shto znaju

4:31 PM **me**: Neli umetnosta se ragja od stomakot... kako zboruvashe Pikaso, taka nekako, koj kje pameti

Biljana: stomak, ???

4:32 PM moj Uchitelj (oprosti shto spominjem) kazhe da je umetnost nastala iz Srca, Art comes from Heart, kazhe da je izvana Art a unutra Heart

4:34 PM **me**: ... ushte edna cigara i kje te oslobodam... mnogu znae toj tvoj uchitel, shto ne me prashash mene... ponekogash gi kazhuvam i tie tajni

Biljana: reci mi ochu da znam

me: ... eve palam...

4:35 PM Od srceto, zatoa ti kazhuvam deka ne si morala duri do Indija

4:37 PM **Biljana**: nema veze ima tamo josh shtoshta

me: ... i bash taka ART i HeART... kolku e chovekot vo pravo, no toa go znaev i pred nego... kolku godini ima tipot

4:38 PM **Biljana**: 83

4:39 PM **me**: ... e sega ne mi se umira, belki kje gi naucham i tie drugi neshta za koi mi zboruvash, no ne me izdavaj kje te molam...

4:40 PM **Biljana**: nechu nechu… on je moj

me: ... Kade zhivee tvojot Uchitel, se slushate?

4:41 PM **Biljana**: U indiji, chujemo se svako tolko, on to zna

4:42 PM **me**: ... aha, vie vsushnost i nemora da se slushate, kako samo zaboraviv na toa

4:43 PM **Biljana**: pa da, iako sam morala da odem i tamo da vidim svojim ochima, samnom je oficijalno od 16-te godine

4:44 PM mozhda odem sada u februaru opet

4:45 PM zakasnichesh kod lekara

4:47 PM **me**: ... mozhesh da mi go kazhesh negovoto ime... Vo februari… odamna ne sum zemal neplaten odmor, no mi sleduva i platen na sekoj 10 godini (koristev za Barokot)... kje me zemesh?... kje bidam dobar, vetuvam…

4:48 PM **Biljana**: uao… nisam ovo ochekivala

4:49 PM ... ne... ne... ne, ako treba sam che ti dochi... nechu da ti naturam nishta

4:50 PM ne bi bilo fer

me: ... zoshto ne kazhuvash vakvi raboti (kako Toso od K15, se sekjavash)... sega srceto mi e otvoreno... velish kje dojde

4:51 PM **Biljana**: secham se, da

4:52 PM **me**: togash kje go chekam, ili netrebashe chekanje, toj sam kje dojde… super

4:53 PM **Biljana**: bash me zanima, pazi shta sanjash! ajde sada bezhi kod lekara

4:54 PM **me**: ... lele kako glatko me otkachi... kje ti vratam za ova, nigde ne te zemam, vidi ja ti nea... lele glatko, e ova ne go ochekuvav

4:55 PM **Biljana**: nisam ali je skoro 5

me: ... ma ne toa, ona GOLEMOTO... Indija draga moja

Biljana: aaaaaa Indija

4:56 PM oh neznam shta da ti kazhem, prvo da sachekamo shta che Tata rechi

4:57 PM vishe Tatamata

4:58 PM **me**: AAAAAA... Indija (ovie moive A ispadnaa kako piramidite vo Giza), ni manje ni vishe... sta che tata rech, ova vistinski mi se dopadja... dali kje ti dozvoli tatkoti da me zemesh... aha, so tastaturava ili bez nea, toa sega stanuva vistinskiot problem… kazhimu kako toj kje kazhe i tuka neka zavrshat ucenite

Biljana: ajde olakshachu ti umesh da napravish skulpturu koja je zhiva, raste i menja boje... jel sad znash ko je to?

4:59 PM **me**: Toa mozham samo JAS

Biljana: Heee he, ozbiljna sam

5:00 PM **me**: ova tvoe smeenje e bash kako porachano da odam konechno kaj mojata matichna, neli draga moja

5:01 PM **Biljana**: Ne smejem se tebi, svidja mi se ta ubedjenost

5:02 PM **me**: uzhivam koga se smeesh i togash mi e polesno koga ja napushtam kutijava

5:04 PM **Biljana**: Ajde idi i sa srechom, nek sve bude ok, ako ne ja sam tu za alhemiju :), shalim se fizika je u pitanju, evo ti _____*O*______ zagrljaj

5:06 PM **me**: ... ma ne bilo KOGA, tuku TOGASH... pardon, se izmeshav jako… sega vistinski mi e zheshko.................... ispariv… moram...

5:07 PM **Biljana**: :)

5:09 PM **me**: Gushkanje... kje i kazham na lekarkata za ova, a zhenata od poodamna me sovetuva deka toa e bash vistinskiot lek….

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Wed, Nov 26, 2008 at 3:51 PM

2:45 PM **Biljana**: jel bilo sve ok kod lekara?

2:46 PM **me**: se raduvam shto si tuka, te ochekuvav…

2:47 PM **Biljana**: malo sam umorna, Milanche vech tri dana ima temperaturu, poludechu, a i sad su nam dali i antibiotik, pa sam nervozna ali mora, kazhu na pragu je upale plucha

2:51 PM **me**: Milanche kje bide dobro, no vnimavaj... kakvo vospalenie na plukja, toa nesmee da se sluchi... a okolu ona so mene, mojata Valentina (matichniot lekar) me prati na Gastroskopija, veli deka mora da se bide siguren so nekoi promeni vo zheludnikot… kje vidime................

2:52 PM **Biljana**: nebi trebalo, josh od pochetka smo mu davali i inhalacije, no nije radila moja lekarka, vecheras idem da se konsultujem sa njom.

2:53 PM No sad si me malo uplashio s tvojim procenama, mislila sam na tvoje stanje

2:54 PM obavezno pregledaj sve

2:55 PM **me**: se nadevam deka ne e neshto strashno... treba da se proveri sostojbata... kje gledam vistinski se da proveram

2:56 PM Sepak, ti si dobrichka? I pokraj se dobro zvuchish

2:58 PM **Biljana**: pa valjda sam dobro, iako ja najmanje spavam tu, ali navikla sam

2:59 PM da ne zaboravim... ako je tako kako pishesh... ni kap alkohola, jer ti rekla doktorka

3:03 PM **me**: jas eve se obiduvam da se soberam i gi turkam moive raboti... se koncentriram na Egipet, se mi se vrti ideata da go iskoristam foto i video materijalot, vsushnost sesijata shto beshe podgotovka za Marcus Garvey... i da odi na tri monitori...

Biljana: super

3:04 PM ima smisla

me: ... nema ni kapka alhohol da stavam vo usta, kje upotrebuvam samo za machkanje...

3:06 PM **Biljana**: obechaj

3:09 PM **me**: ... da ne sum ti zboruval neshto za toa so foto-video sesijata... znaesh, toa e prekrasen, mnogu vpechatliv materijal... site onie podgotovki, rabotata so modelite, sminkanjeto i rabotata so shminkerot i fotografot... vistinski vozbudlivo... taa vozbuda e dobro da se spodeli, no vozbudlivo e i ona meshanje na popkulturalnoto so istoriskata zadnina na samiot proekt

3:10 PM **Biljana**: lepo... i verujem da je bilo divno iskustvo

3:11 PM **me**: ... no nishto prethodno ne sum ti raskazhuval za ovaa idea, neli?

3:12 PM **Biljana**: ne

3:15 PM **me**: dobro, nekako imav vpechatok kako neshto da sum ti zboruval... so ona so shto jas sum optovaren chesto pomisluvam kako site da trebalo da go zabelezhuvaat toa… paranoja…

Biljana: ne, a i bash mi prija da mi pishesh

3:20 PM **me**: ... toa so sesijata shto treba da se zatvori vo dokumentaren video proekt e samo edna pochetna ideja za Egipet, shto mi se chini zanimliva, no jas tek intenzivno kje zemam da go rabotam proektot... nikogash ne se znae dali na krajot kje se sluchi neshto poinakvo i mozhebi posnazhno od ova so videoto... dobro e seriozno da se izodi patot

3:21 PM **Biljana**: Egipat svakako ima puno veze sa tobom, nemozhe da nebude dosledno i ozbiljno, zar ne?

3:22 PM **me**: ... kazhi mi neshto za sebe, shto i da e, makar shto tebe nikogash ne ti se sluchuva shto i da e...

3:23 PM ... pushti mozok, taka nekako

3:24 PM **Biljana**: shta mi se nikada ne deshava...???

3:25 PM to je bash zanimljivo da se razmisli, ne deshava mi se da dobijem na lutriji

me: ... Shto e toa shto nikogash ne ti se sluchuva.... ubavo i bash konceptualno, iako nemislev na toa…

3:26 PM **Biljana**: ne deshava mi se da umem sa obichnim svetom, osim ako ne glumim isti taj svet, onda mi to dodje kao na maskenbalu

3:27 PM ne umem da se ne zhrtvujem do bola

3:28 PM ako nekome treba zhrtva... evo me

3:29 PM **me**: ... kolku pari ti trebaat... ili ona so lotarijata samo od zhelba da opali srekjata... ako vekje e bal, neka bide maskenbal... ova chesto go koristam, a ima i neshto od toa i vo umetnichka smisla

3:30 PM **Biljana**: u principu ja nemam pojma o parama, zato mi je tako, ali imam muzha bankara, pa on brine

3:32 PM e da, oko para… ne umem da shtedim, volela bi da to nauchim

3:33 PM ali ne opterechujem se time, htela sam da kazhem da nemam sreche na taj nachin

3:34 PM **me**: ... da ne ti treba kredit... eve, se nashlo i neshto vishak...

3:35 PM **Biljana**: ne, hvala

3:37 PM **me**: ... nikogash ne sum znael so parite, jas sum ti dunster za finansii... no gospod gleda, pa neshto stalno imam dovolno... dali e vo prashanje mojata skromnost, ili neshto drugo...

Biljana: mislim da je to shto ih ne drzhish, pa uvek dodju ili ti je zvezda lepa

3:38 PM **me**: ... Koga trebashe da se poklonish pred Krishna?

Biljana: o kirshna, nije krishna iako je sladak :)

3:39 PM **me**: ... ili negovite drugi bezbroj iminja

3:40 PM **Biljana**: ne

3:41 PM rekoh ti da je vajar i ima smisla za humor

3:42 PM **me**: ... Vajar?... Smisla za humor?

3:43 PM **Biljana**: Rekla sam ti da ume da napravi zhivu skulpturu, jedino ti nisam rekla da su mu skulpture uvek iste forme, malo kao Barbara Hepfort...

3:44 PM smeshno izgleda, skoro jedini naslednik sarvadarmizma

3:45 PM sarvadarmizam-jedinstvo svih religija

3:46 PM **me**: ... e sega se zbuniv, kolku sum samo neinventiven vo reshavanje na zagatki... Krishna Kapoor... me iznenaduvash

3:47 PM **Biljana**: nije krishna, kazhe za sebe da su u njemu sadrzhane dve energije shiva i shakti, ime mu je u znachenju mama i tata, a ime s kojim je rodjen je istina

3:48 PM **me**: Buda

Biljana: ne zhiv je

3:49 PM kazhe za sebe da ima tri inkarnacije, jedna je proshla i bio je rodjen kao musliman, koji se zalago za jednistvo medju religijama, sada je hindu, a trecha che biti hrischanska, eto ti skoro sve

3:51 PM nosila sam ga na lanchichu

These messages were sent while you were offline.

3:51 PM **Biljana**: eto kako me nisi gledao

3:54 PM **me**: ... Celo e koga ima se... ajde ne me machi, gledash kolku sum nastrana

Biljana: momenat

3:55 PM **me**: ... se prashuvash dali Stanko se pravi lud ili vistinski ne mu teknuva

3:56 PM Da me ubiesh ne mi teknuva,... pomosh... aha tolku, toa e besh se

3:57 PM **Biljana**: mislim da znash, ali ne verujesh da sam toliko blesava, veruj mi moji su mi se smejali do pre par godina

3:58 PM poslala sam ti njegovu umetnost

me: ne e vazhno, kje go prezhiveam jas i ova, do mojata sredba so nego... neli kje mi se pojavi

3:59 PM **Biljana**: meni se takav dopao

me: ... se pojavi vo vid na svetlina?

4:00 PM **Biljana**: kako kad, ali meni se svidja i njegova forma, kul

4:01 PM **me**: ... Forma, e ova e prava stvar, chovek da ne veruva

Biljana: to je Onaj iz sna kojemu se pravdam a on slusha i smeje se, jel ti stigla slika

4:04 PM **me**: Eve, stigna i zhivata materija

4:05 PM **Biljana**: NASA ga godinama kachi na zhice da vide kako on to stvara chuda, znash

4:07 PM **me**: Oho ho, od Indija do NASA... stanuva vozbudljivo... a jas si mislam ti seneshto se zezash

4:08 PM ... ma kakvo zezanje, so NASA nema zezanje

Biljana: ja sam mislila da chesh sada da provalish

4:09 PM poslachu ti sliku lika kad je bio dechak

me: ... Go raspnuvaat na zhica?

Biljana: pa blesave se

4:10 PM **me**: ... Egzibicionisti, poznato za amerite, no i ovoj maliov ne se shali

4:11 PM **Biljana**: imash i deo imena sad znash

4:12 PM eto

4:13 PM **me**: ... vistinski me nacheka, igrava mi se dopadja... ne preteruvaj

Biljana: samo da znash da su neki ljudi iz politichke scene pre par godina bili kod njega, posle toga su doshli na vlast, no kao da nisu uradili shta je su rekli da oche…

…iz Makedonije

4:14 PM nisam sigurna

4:15 PM shta su dalje uradili

4:16 PM **me**: Na krajot, ova mi e nekako poznato, no slabo chitam TEA MODERNA, verojatno tamu neshto sum sretnal... lele se sramam kolku sum neinformiran

Biljana: jesi dobio sliku

4:19 PM **me**: Eve go, mi se dopadja tipot... velish go raspnuvaat... shto ti imash so ovoj chovek, bi ti bil dobar bodi gard, samo da go vidam, pa kje vidi…

4:20 PM **Biljana**: neznam shta da ti kazhem, mi smo dugo zajedno, tako da neznam shta nemam s njim

4:21 PM **me**: ... 2001 prvpat ja imashe taa srekja

4:22 PM **Biljana**: da, ali to mi nije bilo vazhno, chak shtavishe ono tamo je parada za svet

4:23 PM **me**: ... dali si mu raskazhuvala neshto i za mene... nekako mi e poznat

Biljana: sinoch sam mu rekla, ali vidim da ti nije stigao, neznam...

4:24 PM Bala... znachi mlad... Sai mu je ime, Sri Sathja Sai Baba

4:25 PM volela bi da vidish shta ima u njegovoj kuhinji a ja odo po lingam, ochu jedan

4:26 PM lingam je ona forma sa slike i pretstavlja sveukupnost i nastaju u skladu sa shirenjem prostora-kosmosa, kako vech

4:27 PM daje ih samo najboljima, pa moram da se potrudim

4:29 PM nemogu da verujem da sam ti sve ovo rekla, kako si me povukao samo.

4:30 PM E pa sad nek me chuva... kad sam luda...

me: .... kje stigne, jas sum trpeliv, a toj sekako eden den stignuva... vo edna prilika ne taka odamna (vekje se dopishuvavme) Bile me zamoli da go pogledame Sai Baba-onoj materijalizatorot, pa nesakajkji (znaesh deka ne sum vo ova...) naletav i na Sri Sathja... mozhebi togash prvpat mi se javil, no jas sum bil slep...

4:31 PM **Biljana**: Eh te zhene uvek prve, shaljem joj zagrljaj...

me: ... Toj znae deka se mi kazhuvash i ne te obvinuva zaradi toa... vo toa sum siguren

4:32 PM **Biljana**: Znam, ali obichno o tome ne govorim, to mi je bash intimno

4:33 PM Sigurno ima zashto

4:34 PM **me**: ... sigurno i znae povekje otkolku shto jas i ti znaeme vkupno za nas... kje mu se javam i jas ednash i vo nekoja moja forma, da vidi deka i jas znam...

4:35 PM **Biljana**: bash lepo od tebe :)

4:37 PM **me**: ... nema povekje da te rasprashuvam, mozhesh sega da se soberesh, vsushnost seto ova shto mi go kazha jas vekje go zakopav...

4:38 PM **Biljana**: ok, fin osechaj

4:39 PM **me**: RASKRSNICA... denes isto gi nemash decata... zaradi Milanche, neli?

4:40 PM **Biljana**: morala sam da otkazhem, uplashila sam se malo, a mamu je uhvatila panika, ali evo sada je vech bolje, mislim na Milana

4:41 PM **me**: Da da, OK... pozdravi ja majkati

4:42 PM **Biljana**: ochu i usput, ona se secha da je bila po opisu kod Tehnologije, nemozhe da se seti tebe iako te lepo zna, chak te gledala na tv-u, Mislim da je rekla da je bila sa Micevskim, pa mi danas bash nije pravo

4:43 PM On je od njene prve sestrichine muzh i bivshi dekan Pedagoshke

4:44 PM a ja to bash ne volim...

4:45 PM morachu da mu poshaljem diplomu onda

4:47 PM **me**: Beshe majkati kaj mene, da beshe i ubavo se sekjavam... inaku mnogumina od kolegite na Pedagoshka me meshaat so Vele, ti se molam... mene edinstveniot i nezamenliv... da, se pojavi majkati vo pridruzhba na Micevski (go znam od viduvanje, iako sme kolegi) bidejkji e strashno pred Stanko da se pojavish sam, posebno sama... mnogu bil nepredvidliv

4:48 PM **Biljana**: meni si manje strashan od svih njih, no ja nisam znala za to, ja bi radije pala, jer me je i ona sekretarica terala da njega zovem i ja sam joj rekla da to ne zhelim i da me ispishe odma, nije mi bilo vazhno shta drugi govore, vech ti

4:49 PM **me**: ... popatno, chesto me ima na TV i majka ti sigurno me znae i kako Estrada... ha ha… ha

Biljana: gledala je neku lepu emisiju snimano u parku

4:50 PM zavidim joj, bash te puno nahvalila

4:53 PM i usput onaj san sa skulpturom i rukom je iz tog vremena, a ne kraj studija

4:54 PM **me**: ... shto tolku sum se nafrlil na zhenata... tochno e deka ubavici ne se zaboravaat, no daj da ne preteruvam.... dali na majkati pochnaa da i gorat ushite?... obichno sum mnogu losh na estrada, no toa nekako izgledashe dobro... aha, duri i na Novosadska TV me imalo, super

Biljana: ne ne u SK, moja mama je tek sada doshla tu

4:55 PM ne gore joj ushi samo se osechala krivo zbog toga shto mi se desilo sa faksom, inache je dobra

4:56 PM **me**: ... da na TV Telma, se sheguvam... sonot... e od toa vreme... lele kolku sum te maltretiral

4:57 PM **Biljana**: lepo je to, stalo ti je, Stojche kod Vasileva nije ni dolazio, pa opet…

4:59 PM **me**: ... ne e nikoj vinoven za toa shto ni se sluchuva... najmalku majkati, bash nikoj, rabotite si vrvat i bez nas

Biljana: ja sam jedina kriva, morala sam da odem da ti kazhem, ali eto... no to je dokovo (gotovo)

5:00 PM **me**: DOKOVO, BAAAAAAAA...

Biljana: baaaaaaa, i tebi

5:02 PM Ajde da se vratimo na Egipat... i na tebe, tamo je sve nekako jasno

me: si mislam shto da te prasham, ova so faksot malku mi e potrosheno i izliteno...

5:05 PM Egipet... ah toj Egipet, ah toj krokodil, strashen krokodil... neli odime vo juni, i mnogu i malku vreme voistovreme... no naskoro sekako kje nagazam po intenzivno

Biljana: znam da hochesh

5:06 PM aj ti u Egipat, ja u Indiju, a mozhemo zajedno u Afriku

5:07 PM **me**: ... ima neshto so Egipet shto sega vo kontekst na celiot proekt Proekcija Balkon e malku ogranichuvachko, imajkji vo predvid deka predviduvavme proektot da go zavrshime vo tipichna Afrika, ili na Izvorot... kje se obidam toa da go izbijam od glava i se kje trgne kako treba, se nadevam

5:09 PM **Biljana**: a zar nisi nekada ranije isto neshto radio u vezi Egipta, mnogo pre Balkona

5:10 PM **me**: ... bi doshla... shto planirash za juni... vistinski sakash da dojdesh? Daj Stanko Afrika e toa… sakash da dojdesh te sakash da dojdesh, sho tuku si zapnal…

5:12 PM **Biljana**: jednom ko zna, neverujem da che me Milan pustiti

me: ... Egipet mi e vo srceto... ne sum rabotel neshto bash povrzano so Egipet no celata moja skulptura e samiot Egipet

Biljana: a one skulpture na filozofskom,

5:13 PM shto mi se to uvrtelo

me: ... Milan kje te pushti, toa go znam, no znam deka i Bora nema da ima protiv, neli?

5:14 PM **Biljana**: o Bora... on je opasan, ljubomoran i na moju umetnost

5:15 PM on bi samo neshto komercijalno i da se proda, i svi srechni

5:16 PM **me**: ... dobro se sekjavash... da, i tie skulpturi na filozofski go nosat duhot na Egipet, kako i povekjeto od ona shto sum srabotil

5:17 PM **Biljana**: pravi si piramidjanin :)

5:18 PM **me**: Bora sigurno ja saka tvojata umetnost i kje ja saka ushte povekje... finansiite, vsushnost negovata rabota e obratno proporcionalna so ovie nashi umetnichki ludosti

5:19 PM **Biljana**: Bora nezna u shta se uvalio

5:20 PM ali voli kako kuham

5:23 PM **me**: ... Otvoren mi e BALA SAI - 1945 i toj me shtiti od nerazumni proizvolnosti... si znae se razbira, znae Bora so kogo si ima rabota i shto bash mu se jade, neli uzhiva vo tvojata kujna

Biljana: e znash da su ga poklonili i Obami neki dan i svidjao mu se

5:24 PM Inache Sai nije uopste voleo Bush-a, iako retko tako neshto kazhe

5:26 PM **me**: ... kolku zborovite znaat da bidat neprecizni, neli nekolkupati vekje sum go spomenal ova... popat, znaesh deka Bushovci imaat makedonsko poteklo... i ne mi se dopagja shto na Sai ne mu se dopagjaat onie od nashata krv

5:27 PM **Biljana**: da, rekao je da su mnogi mrtvi zbog njegove nafte

5:30 PM **me**: ... vetiv deka nema da te rasprashuvam, no ushte ova, dali Sai nekogash ja ima napushteno Indija ili mozhebi vazhi za svetski patnik... ova vtorovo mi e po verojatno iako bi bil zadovolen da chujam deka ne izlegol od Indija

Biljana: da samo u Afriku

5:31 PM i mozhda Japan, moram da proverim. Afrika mu je u srcu i tamo je prva besplatna njegova skola

5:33 PM po tome je najpoznatiji, besplatne bolnice, shkole, voda

me: Mozheme da go zememe vo Egipet so nas... mi se dopagja shto ne projavil interes za Amerika... chekaj Stanko, zoshto taka zboruvash, a Indijancite, a ovie, a onie...

5:34 PM **Biljana**: o koliko ima afrikanaca tamo stalno, oni su divni, svi su divni, sada ima chak puno i Rusa, amerikanaca

5:35 PM najvishe Indijaca

5:36 PM njihov je pre svega, nama popushta zbog druge kulture, prema njima je strog

me: ... kje proveram na internet, kje vidam i ona shto ne mi kazuvash... ne toa Stanko, nemozhe taka lesno da se vidi seto toa, gledaj ja ti Biljana i se kje ti bide jasno

5:37 PM **Biljana**: imash na internetu sveg i svacheg, no ja to ne gledam osim oficijalnog sajta, bash vole da ga cinkaju

5:38 PM ja ga nikada nisam proveravala, ushla bi u pakao i za njega i za tebe, ja ipak malo vishe verujem

5:39 PM **me**: ... koga nesakajkji i jas neshto vekje sum videl... no jas nesakam da vidam ona shto se gledalo...

Biljana: ma da, pretstava je samo zbog plitkih voda

5:41 PM u sushtini je mnogo vishe od toga, ja sam imala i kuchi materijalizacije 2 puta i sanjala sam ga kako mi kazhe, kad god me zovesh ja sam tu. Jednom je i jadan moj Bora bio svedok ove godine, evo ga i on stizhe s posla...

5:42 PM To mi je bilo bash slatko iskustvo

5:43 PM moram da te ostavim uskoro... ruchak che!

5:45 PM **me**: Da da, prekrasno iskustvo... vekje imam chuvstvo deka e i okolu mene... kje te ostavam i jas so ubavo... Sai e so nas... ajde da se priberam doma, se slushame… dobar ruchek i nemoj odma na spienje

Од Фото и видео сесијата во студиото на Роберт Јанкуловски,
за проектот Театар Маркус Гарвеј & Ман Реј 1913...

Chat with Biljana Kljajic

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Nov 27, 2008 at 12:08 AM

11:27 PM **Biljana**: ne spavash?

11:29 PM **me**: Ne draga moja, eve simnuvav fotki za utre so studentite... zavrshiv pa go prechituvav pladnevniot chat... ti shto ne spiesh, a?

11:30 PM **Biljana**: znash da ne smem, ne spavam josh od nedelje, chuvam Milana shta chesh da radish to sutra...

me: Dobro e? neli se smiri temperaturata?

11:31 PM **Biljana**: ne, josh je ima no redje

me: bozhe, kolku mozhe toa da trae...

Biljana: posebno je frka uveche, pa ne smem da zaspim

11:32 PM jednom nisam spavala 15 dana, ludilo

11:33 PM ne plashi se nechu te muchiti

11:34 PM **me**: Aha, nishto, sekako kje bdeesh nad maliot... na studentite sakam da im pokazham nekoi primeri od prethodnite generacii so cel da gi ohrabram vo odredeni mozhnosti…

11:35 PM **Biljana**: lepo

11:37 PM **me**: … taka mi e polesno da dopram do onie neshta shto imam vpechatok deka sepak nedovolno gi kapiraat... shto da se pravi, se trudime, a koj se trudi ima shansa i da zatrudni, neli?

11:39 PM **Biljana**: s lepom idejom anytime

11:40 PM **me**: najlesno im e na onie koi ne se trudat, no tie i nemaat shansa da bidat vo blazhena sostojba

Biljana: a ti

11:41 PM kako napredujesh, kako Egipat

11:43 PM gledam aerodrom u Bombaju, sav krvi, strashno, ovi muslimani stvarno nemaju pameti

11:44 PM nikad im nije dosta

11:45 PM **me**: ne sum videl nishto, toa e na Vesti...

Biljana: ma ja sluchajno na Yahoo-u videla, jezivo

11:46 PM zheleznichke, hoteli... sve zhivo su napali

me: BOMBA... blesavi, shto ne im e pravo

Biljana: nemam pojma

11:47 PM **me**: znam deka se vo smrtni netrpenija so se shto ne e muslimansko, no ja preteraa…

11:48 PM **Biljana**: ma ja neznam vishe koja im je granica, to je bash bolesno

11:50 PM **me**: nemam pojma shto se sluchuva so lugjeto… znam deka nie makedoncite kje ja prefrlime prestolninata vo Solun, kolku za promena, a i za inat na Grchinjata… beter se od muslimani… a bogami i za inat na celiot svet… se sami ludaci, draga moja, im kumuvaat na Grcite pokraj povikuvanjeto na nivnite navodno helenistichki koreni, shto e svoevidna ludost, sega i na Brendot Makedonija, shto e pak totalna budalashtina… zvucham kako da se sheguvam, no ti znaesh deka sum smrtno seriozen

Biljana: pishe da se ne zna pravi razlog, ali veruju da su islamski ekstremisti koji su ubili proshle godine skoro 200 ljudi

11:52 PM ... kako to mislish Solun?

me: ... Solun e nash, neli znaesh? A i nashe si e Belo more, ona shto grchinjata go prekrstija vo Egejsko, neli?

Biljana: ma da, nego u kom kontekstu je sada…

11:53 PM **me**: … vo nikakov se razbira, vo toa e problemot, neli sekoj si kuka nad sopstveniot grob… se sheguvam za promena... shto mozham da im pravam na tie ubijci, a bogami i na zhrtvite

11:54 PM **Biljana**: o pokushavash da mi skrenesh pazhnju, lepo od tebe

11:55 PM **me**: ... mi zabega po toa teroristite, pa si velam kje mi izbega devojchevo pa shto kje pravam sam

11:56 PM **Biljana**: mozhesh da spavash recimo

11:59 PM **me**: ohoho, rano mi e,

Biljana: kako je proshao strajk kulturnih radnika

12:02 AM **me**: kaj 3h veruvam kje mi uspee... shtrajkot kje dade rezultati... jas sekogash shtrajkuvam so rabota, umetnichki…

12:03 AM **Biljana**: da, to mi se svidja

12:04 AM bash gledam ove umetnice sve imaju po dva prezimena, neka kriza identiteta ili shta...

12:08 AM **me**: toa mi e simpatichno, posebno koga ne go zemaat prezimeto na sopruzite, ili koga go zemaat a go ostavaat vo mashki rod, neli vo makedonskiot i nekoi drugi jazici… (se im se vrti okolu mashkiot…) jas navivam da si izmisluvaat nekoi dovolno otkacheni, toa mi e bash simpa (shto bi rekla ti) pr. GJOA KAKO BOA MAK... ajde ti smisli si nekoe vaka ubavo… shto, od koga zhenite se bavat so identitetot... a znam, zhenskoto pismo i se drugoto natamu, se razbira na krajot site patishta vodat do Mazhot, neli taka?

12:10 AM **Biljana**: ma ludilo... glumataju feminizam

12:12 AM **me**: ma zhenite denes ja vlechat silnata kreativna linija, nishto bez niv, na shto bi lichel svetot na mazhite bez niv, ti se molam... ova shto se sluchuva vo umetnosta e kako skroeno za niv

12:13 AM **Biljana**: jeli! onda dobro
12:14 AM mozhda bi ti zato da budesh chelava pevachica... ne verujem u to
12:15 AM glasam za ravnotezhu, zhene u velikom broju izlude i same sebe
12:16 AM **me**: … a i povekje ve ima od mazhite, pogledaj se samo zheni, bash umetnosta stana ubava... taka treba, dosta ja vladeeja gabori, perverzni, militanti, sharlatani i sl. ... vaka mozhe, da se uzhiva kako treba
Biljana: oooo, nekome je lepo zbog toga, sad mi je jasno... ko bubreg u loju
12:17 AM i kako ide u uzhivanju…
12:18 AM **me**: vistinski se gleda deka zhenite gi pregazija mazhite… ajde da ne nabrojuvame, Abramovichka i se e jasno
12:19 AM **Biljana**: nego shta se desilo Ulay-u, gde je chovek sada
12:20 AM **me**: A, aha, poulavio neli znaesh, koj mazh mozhe toa da go izdrzhi...
12:21 AM **Biljana**: neznam, za ozbiljno…
me: ZA OZBILJNO...
12:22 AM **Biljana**: kako to?
12:26 AM **me**: Ednostavno, ULAJ POULAVE MAR ABRA… bash bi mu stoelo ova umetnichkovo…
Biljana: ja sam mislila da se stvarno zezash
12:27 AM josh ti ne verujem
12:28 AM **me**: Normalno da se zezam… koj bi izdrzal posle tolku peshachene po KINESKI
Biljana: ha ha
12:29 AM **me**: OTKACHIV draga moja, kolku za promena
Biljana: on se preziva Abramovich
12:30 AM ludilo
me: Jas sakam da bidam Popovich
12:31 AM **Biljana**: e pa toga vishe nema
12:32 AM **me**: Ajde da te vidam?... te zamisliv... go nema velish, taka ti e koga ti nesakash da bidesh golema umetnica
12:33 AM **Biljana**: mogu i sa novim prezimenom, meni svejedno
12:34 AM **me**: ili daj prikachi si nekoe od onie shizichki iminja... Aha, seedno ti e, pochituvam
12:35 AM **Biljana**: ima svashta u imenu, no... to je vech neshto drugo
12:36 AM **me**: Vo tvoeto ime, ili vo prezimeto
12:37 AM **Biljana**: ne uopshteno
12:39 AM **me**: Mi se dopagjaat indiskite iminja... ubavo zvuchi koga kje nakalemish 5-6, bash ubavo se izgovara i bogato zvuchi
Biljana: ha ha, a nisam mislila na to ali nema veze

12:40 AM ja sam malo vishe minimalisticki tip

me: Ma znam deka ne misleshe na toa, jas odlepiv, kazhi ako ne ti se dopagja zezanjevo...

Biljana: lepo lepo

12:41 AM vezbash letanje za Egipat, jel te uhvatilo egipatsko ludilo, brainstorming

12:42 AM **me**: Letam jas 3-4 meseca i nikako da sletam... fino mi e

12:43 AM **Biljana**: jel drzhish svesku do kreveta kada spremash neshto, nadam se samo da chesh prijatno sleteti...

12:44 AM mozhda neshto pametno ponesesh odozgo

12:45 AM **me**: Moite pisanija, moite listovi vo posledno vreme se najchesto pred kompjuterot pa chesto moram da stanuvam koga kje mi svetne dobra pomisla ili vistinska ideja… Muzata e neumorna

Biljana: aaaaaaaa i ti ustajesh

12:46 AM u zadnje vreme bash i ne ustajesh, kada se stalno dopisujemo

12:49 AM **me**: pred nekoja nokj dolgo nemozhev da zaspijam i navistina provrtev niz glava mnogu shto od Irealnoto Realno... duri skovav bash inventiven Naslov, no vo posledno vreme sum stanal mrza pa zatoa sega si ja chukam glavata, nikako da mi tekne toj biser... kje si dojde, kaj kje odi…

12:50 AM **Biljana**: nemoj pusti, ko zna shta je sve to... josh ni neznash sve

12:51 AM hochu rechi ne udaraj glavu zbog toga

12:52 AM **me**: shto SVE, kako neznaesh se... SE e vekje gotovo, samo termin mi treba

12:53 AM **Biljana**: ok, nemoj da vichesh, kako ti kazhesh

12:54 AM **me**: Ne, ne draga moja, nishto ne e gotovo, kakov termin... koga kje mu dojde vreme..

12:55 AM Samo znam deka cela galerija kje bide izlepena so nas, kako tapeti... bash se…

12:56 AM **Biljana**: videchemo, ja imam osechaj da se neshto josh uvek nije stvorilo, a vazhno je, nemam pojma ali desiche se… tapeti... ludilo, kako che to da chitaju

12:57 AM **me**: NE TI SE DOPADJA, kje se ubijam

Biljana: ne nemam ideju kako to

12:58 AM ochesh da kazhesh da smo na tapetu...

me: pa koj veli deka moraat da chitaat, kje go pochustvuvaat

Biljana: aaaaaaaa svidja mi se

1:00 AM mozhesh da ubacish i ono za slepe da dirkaju... chekaj ovo mi se dopalo u mom ludilu, to pismo bash lepo parafrazira ono o chemu je ovde rech

1:01 AM **me**: ne mi se dopagja bukvalnosta tapeti-na tapetu... do kolku bash gi interesira da chitaat kje mozhat toa zadovolstvo da si go priushtat preku katalogot - knishkata

Biljana: sad si me dokrajchio

1:02 AM **me**: ZOSHTO, i ova ne ti se dopadja

Biljana: svidja mi se

me: e sega vistinski go zemam pishtolot

1:03 AM **Biljana**: imash pistolj???

1:06 AM **me**: Samo tivko... nemoj da mu kazesh na Uchitelot, nema da mi se pojavi... neli ona katalog-kniga (neshto vo posledno vreme mnogu mi se dopagja formata na kniga) e dobra ideja

Biljana: da lepo je... no ostavlja i previshe vremena za mozganje :)

1:07 AM Bora che da uzme i potcrtava i dokovo :)… (dokovo/gotovo)

1:08 AM **me**: Knigata sestro e prava stvar, pa koj saka da chita neka poveli... skrij go pishtolot na Bora na vreme

Biljana: haaaa ha, mi nemamo oruzhje

1:10 AM **me**: Sega gledash kolku e dobro shto nemate oruzhje, sepak proveri, koj znae gjavolot ni ora ni kopa veli nashiot narod

1:11 AM **Biljana**: blesav si stvarno

me: ... shto e sigurno sigurno, ne ostavaj nishto na sluchajot

1:12 AM **Biljana**: ne bojim se ja Bore a ni sebe

me: kako, nemozham da sfatam finansier da nema oruzhje

1:13 AM **Biljana**: shta ti je... Bora je totalno nenasilan tip, zar bi ja bila sa nekim grubijanom

1:15 AM **me**: ma nemislam na Bora, no drugite se nasilni, kolku e rasipan svetot... ne mu spomnuvaj za ova mozhebi i kje nabavi pishtol koga najmalku ni treba

Biljana: neche ne brini, ja to ne volim

1:17 AM **me**: ... shto se zhenite neznaat... mazhite se vistinski slepi za mnogu raboti, no i zhenive me iznenaduvaat

Biljana: suvishe si je dao truda da bude dobar… niko nije slep

1:18 AM veruj mi

1:19 AM **me**: RASKRSNICA... daj kazi mi shto gotveshe denes…

Biljana: meni jedino dosta igranja

1:20 AM malo sam se uozbiljila… rizhu, grashak, file... pojma nemam vishe shta

1:21 AM **me**: Ja preterav, izvini

Biljana: nishta... manjak sna

1:24 AM **me**: Kolku sum samo neekonomichen... mi zastana glavata, chesto mi se sluchuva da odam na glava... eve se vrakjam

1:27 AM Shto, ne e da nema shto da si kazheme... mozhe li da prasham shto se sluchuva vo Novi Sad... ete vidish, trebashe da mu se javam i na Stepanov, del od izlozhbata mi e seushte kaj Sava

1:28 AM **Biljana**: Stvarno... ako ti neshto mogu pomochi reci, u vezi ostatka izlozhbe

1:34 AM **me**: ne bi te machel, znam deka se kje storish, sepak toa e negova rabota i treba da se drzhime do profesionalnoto... kje mu se javam i kje sredime... ma i jas napraviv

glupost, mozheshe Slavcho da gi ponese rabotite, a taka i se dogovoriv bidejkji bea so avto, no ostaviv na Slavcho da vidi so Sava (a dete ko dete...) namesto jas da mu javam na Sava za taa mozhnost…

1:35 AM Nemaj grizha, kje se sredi

Biljana: No svakako ako budemo dolazili kolima, javichu ti nije problem

1:36 AM Jel Slavcho imao jedno crno platno i kesicu vode na faksu na godisnjoj izlozbi, i pisalo je ispij me...

1:37 AM nikako da ga se setim

1:38 AM **me**: Ova ima smisla, ajde kje vidime, koga bi doagjale... jas verojatno ushte utre kje mu se javam na Sava pa kje znaeme shto kje bide najdobro

Biljana: ok

1:40 AM **me**: Ne, toa ne e delo na Slavcho, no nemozham da bidam siguren na koj student beshe taa rabota... staream draga moja

Biljana: ma daj... nije to, koliko samo ima studenata...

1:41 AM A ja nisam mogla da se setim imena sekretarice sa studentskih i Veleta, tako sam grozna

1:43 AM **me**: No i 21g. isto ne se malku... ushte nekoja godina i kje se zhenam, poshto sega ne se odi vo vojska... na Vele shto ne se sekjavash, dobro, no na Olga koj ne se sekjava…

1:44 AM **Biljana**: Olga da

1:46 AM **me**: Olga e vekje 4-5 g. vo penzija, pa uzhiva zhenata nekade vo Ohrid... izvesno vreme se slushavme, no sega nemam kontakt

1:47 AM **Biljana**: opasna cica

1:48 AM **me**: Olga shampion za muvanje, mislam deka nema kogo ne go znae, vistinski beshe opasna, no znaesh deka jas znam i so takvite

1:49 AM **Biljana**: verujem da znash, no ona je zapravo bila umetnica jelda? violina

1:51 AM evo i Bora ne spava, otisho je po jednu cigaru izgubljenu u kolima, ochajni smo ha ha

1:52 AM **me**: Prva violina, se soglasuvam... shto mislish, se naogjashe li i po nekoj chovek na nashiot fakultet... se sami umetnici za muvanje

1:53 AM **Biljana**: nisam nikada ulazila u to, ali me zanimalo kako neko mozhe da bude toliko nezadovoljan

1:55 AM **me**: Ooooo, ve svakjam... skoro ne dozvoluvam da mi se sluchi da ostanam bez cigari... no zatoa chesto mi se sluchuva da se prepusham

Biljana: meni je nekako Vasilev bio kul, kako god i Rubens je +

1:57 AM Nego kako izlaze studenti na kraj sa Nebojsom Vilichem on je bash bio strog

1:58 AM **me**: jas ne sum nezadovolen, no ajde da se proveram... ima i odvishok profesori shto kuliraat, no ne si ja vrshat rabotata

Biljana: znam na shta mislish, imao je on svojih poletnih momenata

2:02 AM ma Jana crna, kovrdjava mi se chesto vrti po glavi, kako je volela da slika

2:03 AM generacija starija od mene sa crnogorcem je ishla, onaj s kentaurima… u klasu mislim, ne hodala

2:04 AM **me**: Nebojsha tebe ti predavashe, neli kako asistent?... mislam deka treba nastavata da ja prilagodi da dava rezultati, a ne dali toj kje izgleda zanimlivo ili pomalku zanimlivo... jas dobro go poznavam Nebojsha i imam vpechatok deka mozhe i da poodlabai za da bide bash odlichen, znae toj toa... popatno, na onaa fotografija vo katalogot koja vo nekoj od mejlovite mi pishuvashe deka si ja videla, Nebojsha go nema tamu... greshka

Biljana: e pa da, poznala bi ga

2:05 AM **me**: Jana... Crnogorec…, nemozam da se setam

Biljana: nisam imala ja problema, ali znam da je bio jako tezhak sa studentima, iako zanimljiv, nema shta

2:06 AM Jana je sredila desnu ruku pod presom za grafiku i ceo semestar slikala levom rukom, tako neke likove u prirodi, no bash originalno, ta generacija je bash bila vredna

2:09 AM **me**: Aha, mislam deka mi zboruvash za Milun Gagovoc, a na Jana ne i go pametam prezimeto... ni od edniot, ni od drugiot ni traga ni glas, gi nema po izlozhbi, a i ne se aktivni

Biljana: Da oni, shteta

2:10 AM **me**: imaa potencijal, no umetnosta verojatno bara i povekje od toa

2:11 AM **Biljana**: Nije lako ako nemash egzistenciju, ovaj zhivot je isuvishe surov prema nama

2:12 AM nemaju svi tu srechu da mogu da se izbore, iako slazhem se ne sme se odustati

2:13 AM ili mozhda treba, ko zna…

2:15 AM **me**: Neznam dali mozham da se slozham so tebe... zhivotot vistinski e surov, no neli treba i pojako da se grize, vsushnost nemislam deka e se vo egzistencijalnite problemi tuku vo sebe chustvuvanjeto kako avtor, a toa ne doagja tuku taka, samo odsebe

Biljana: sigurna sam da si u pravu

2:17 AM no mislim da je to i nachin na koji se razume svet u nama i oko nas, shto me chak odvlachi od prevelike autorske uloge

These messages were sent while you were offline.

2:22 AM **Biljana**: jer to sada posmatram iz sebe i svega onoga shto mene zapravo u svetu chini slabom na tom polju. Mogla bi i ja da iskoristim priliku i nestanem sada dok te nema. Laku noch!

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Nov 27, 2008 at 4:05 PM

12:42 PM **Biljana**: proverila sam Ulay-a, sve je ok sa njim, od 2004 radi kao profesor na novim medijima, samo da znash... da nemozhesh da me zezash
12:45 PM zapravo do 2004 tachnije
12:48 PM **me**: Izvini, so malo docnenje, zboruvav na tel,... ma jas pochesto se zezam so Ulay, mnogu mi se dopira negovoto ime do onaa makedinskoto ULAV - budala/mrdnat/nenormalen, a bogami i zaradi Abramovichka koja ima tripati pogolema energija od nego, no i zaradi faktot shto mu uspealo tolku vreme da ja izdrzhi
Biljana: da opasna je ona
12:49 PM **me**: znachi tipot predava novi medii... kade toa, ili go vrti svetot
12:50 PM **Biljana**: tachnije od 98-2004, sad neznam shta radi, ali vidim da je bio i u Egiptu, za ozbiljno bez shale
12:51 PM Putuje i radi u... Netherlands, Germany, Portugal, Spain, Sweden, Romania, Chech Republic, Greece, Moldavia, USA, India, Egypt, Syria, Burma, P.R. China, Japan, Westbank / POT, a. o.

12:54 PM **me**: Aha, toa profesoruvanjeto mu se videlo preteshko pa 2004 olabavil, dobro, se spasil shtom ne go bivalo... da, interesno e toa Vizituvanje po 2-3 meseca ovde, pa onde i se taka, prekrasno

12:55 PM **Biljana**: mogla bi ja neshto da upishem, uchi mi se

me: moram da go prasham kako pominal vo Egipet kaj moite makedonci

12:56 PM shto da zapishesh, nishto ne ti treba, polna si so sebe i najvazhno go imash NEGO

12:57 PM **Biljana**: nemam pojma... neshto mi se uchi

12:59 PM **me**: edinstveno shto mislam deka bi mozhelo da ti e pametno da zapishesh postdiplomski kaj mene, e toa mozhe da ti bide zdrava investicija, inaku za tebe sekako besplatno...

1:00 PM **Biljana**: evo upravo ih zavrshavam

1:01 PM **me**: rabotam samo so iskluchitelni, mozhesh ova da go zemesh i kako privilegija, ne se davam jas na sekogo

1:03 PM **Biljana**: znam... znam... laska mi to, no ovaj on line program bi trebalo zapravo da se ratifikuje, znash da uistinu postoji

me: dali kje ti uspee da go osvoish INGAMOT, (taka li se vikashe) ostanuva da vidime

1:04 PM **Biljana**: lingam, naravno da hochu

1:05 PM no to trazhi i zhrtvu

me: Internet programi, ili studiranje na dalechina (kako shto ti sega...), da postoi

1:06 PM sekako toa bara zhrtva, ti si vekje na zhrtvenikot

1:07 PM **Biljana**: zapravo nije to prava zhrtva, zhrtva je ostati u ispravnosti

1:08 PM **me**: shto znachi, za prvata godina vekje mozham da ti ja potpisham... pa ushte za edna kje se potrudish

Biljana: lepo lepo

1:09 PM **me**: TI si i ispravna i ispravena, ozbilno/seriozno… malku i podgotvitelni lekcii po makedonski

1:12 PM **Biljana**: stao mi mozak malo, na rezervi je

1:15 PM **me**: nishto, se sluchuva, kolku pati samo mi se sluchuvalo... daj da ne se zezam… imash li ideja shto bi sakala da uchish... shto e toa kade mislish deka si tenka, a smetash deka so toa bi doprela posebnosti vredna za umetnost

1:17 PM **Biljana**: neznam pravo da ti kazhem, tanka sam svuda... kako god okrenesh

1:18 PM zanimljiv spoj bi bio komunikacije, no mislim da oni nemaju dovoljno lufta da ubace za ozbiljno umetnost u svoje polje

1:22 PM **me**: komunikacii... daj ne se zezaj, shto kje ti e toa... najprvo te razbrav kako potreba za dopolnitelna komunikacija (uchenje, druzhenje...)... dokolku si reshila daj izberi neshto po blisko so umetnosta, iako smetam deka i ova mozhe da e dovolno blisko, zavisno kako kje se postavi

1:24 PM **Biljana**: jeste to je prevelika zhrtva, no umetnost sve vishe potsecha da je bash to... ma pusti, ko bi to izdrzhao

1:25 PM mozhda bolje ono shto kazhe Cragg, laboratorija za skulpturu

1:29 PM **me**: toa so laboratorijata vistinski mi se dopadja, mu doagja kako ateljeto za maketi na Moor, kade mozhe da se najde se shto vsushnost e negoviot svet... e toa e neshto shto mozhesh i doma, znae toa i da uspee i da e vistinska odluka

1:30 PM **Biljana**: da i meni se to svidja, iako je on mislio na pravi mali institut... poteku mi sline od te pomisli

1:31 PM ko zna mozhda che fakulteti uskoro tako izgledati

1:36 PM **me**: fakultetite odamna trebashe taka da izgledaat, no pushti gi fakultetite, ti mozhesh da si sozdadesh edna mala laboratorija/institut doma i toa neznachi deka treba da izgleda pre sofisticirano, mozhe i po ednostavno... ostanuva prashanjeto na shto kje go nasochish vnimanieto i samoto istrazuvanje

1:37 PM **Biljana**: da imam ideju ali nemam pretstavu kako

me: malku mi se izmeshal tekstot (beshe pred da go koregiram), no kje go razberesh

1:38 PM **Biljana**: mozhe da se radi sve kao i do sada ukljuchujuchi svest o tome ili znajuchi unapred poruku koju zhelish da kazhesh, ili otichi dalje od toga, sve do materije...

1:39 PM i njenih kretanja... to je stvarno za labos, ali chak ne tako kako kazhe Cragg, on crta svoju misao o tome zato ima zamku ili nema, ali neshto mi nedostaje

1:40 PM ipak

1:41 PM **me**: denes se mi se vrti niz glavata, no i od prethodno, silinata na krajno serioznite istrazhuvanja, duri so ova malku gi animirav i studentite... smetam deka treba da se trgne od sostojbite vo likovnata umetnost, bidejkji istite najchesto se nashi pokrenuvachi na sozdavanje, pokraj celata shirochina na kosmichkoto

1:42 PM **Biljana**: i shta kazhu studenti... reci neshto

1:44 PM ej jel te ja zadrzhavam? ja se lepo opustila...

1:47 PM Shta chesh da radish za Egipat... DNK-a? :)

1:48 PM Mora da bude neshto ludo dobro...

1:49 PM **me**: iako se I godina, jas steknav vpechatok deka vnimatelno me sledat, duri krajno se iznenadeni deka umetnosta tretira i takvi sferi koi se dopiraat do energetskoto i na toa slichni kategorii... mojata cel so ova e studentot navreme da se zapoznae i so ovie iskluchitelno vazhni neshta na koi bazira ili se potpira umetnosta, i zatoa go iskluchiv za nepotrebno i neproduktivno standardnoto raspravanje so studentite za toa shto tie mislat za tie neshta, bidejkji logichno se zakluchuva deka ednostavno seto toa im e seushte strano i nepoznato... znam deka e preteshko vo toj svet da se vleze, a kamoli da se misli niz prashanja ili konstatacii

Biljana: lepo... bravo, vazhna je informacija, za transformacija treba vreme

1:51 PM i naravno da se svako isposhtuje u svojim interesima, nije lako

1:53 PM **me**: ponovo telefonot… obichno nikoj ne me bara, no ete lugjeto neshto mnogu se zagrizhile za mene... mislam deka si postavuvash prekrasni prashanja i ne go napushtaj toj film, veruvam deka na nekoja sonchana obala kje te frli... ima li neshto podobro od toa

Biljana: materija+ja, mislim da je to sushtina istrazhivanja, vrtim neki kamenchich u ruci, shto mi ga je mama donela iz Skopja, kazhe ona garant je tvoj, bash mi lepo stoji u ruci.
1:54 PM **me**: Kje te zamolam za 5 min. pauza… odma se vrakjam...
Biljana: ok
2:03 PM **me**: Majkati ti veli deka kamcheto sigurno e tvoe?... materijata+ja, mi se dopadja i me pogoduva...vo slichen film sum i jas, nekako na 10 godini mi se sluchuvaat po snazhni presvrti ili znachajni raskrsnici, pa nesluchajno chesto go upotrebuvam ona RASKRSNICA
2:04 PM **Biljana**: RASKRSHCHE
2:06 PM Eto pravo vreme je da se i vratish u sebe i napravish josh jednu pravu stvar, koliko chete ostati u Egiptu?
2:10 PM **me**: da taka... i na taa raskrsnica niz vreme se podotvorile nekolku patishta, predizvik e po koj e najpametno da se trgne... ova shto proizleze od nashava komunikacija (ochekuvano no sluchajno) mislam deka e poslednoto i natamu kje fatam nekoj od tie nekolkute pateki... energetski, OVA e mojot kraj vo ovoj estetski konteks, no i eve gi moite provereni 10 g.
2:12 PM **Biljana**: I GDE SADA? Jel vidish to
2:13 PM **me**: vo Egipet kje mozheme da ostaneme 15 dena, toa za Egipet e kako turistichka tura, no ne kje mozheme povekje... ma jas go zhiveam Egipet i bez Egipet
2:14 PM **Biljana**: Naravno
2:15 PM **me**: Gi sonuvav skulpturite na Hans Arp... ima neshto vo toa, mi zafaluva materijalot i formata niz racete
2:16 PM **Biljana**: znam... znam
2:17 PM to je neshto najlepshe, ruke su vezane za srce, a ne za glavu
2:18 PM **me**: no shtosot e kako da se bide taka dobar vo poinakvoto i ubedliv vo prebirot na mozhnostite na formata i vo potragata po isto taka vozbudlivi i inventivni konteksti
Biljana: eh da, kvalitet
2:19 PM no chega, kako i shto?
2:20 PM valjda sebe
me: e sega vekje neznam, treba da mi se sluchi, vkluchitelno pretpostavkive, pa da se otvori svetot... paralelni svetovi draga moja
2:21 PM **Biljana**: videchemo... neko mi je prichao da postoji mesto gde sve vech postoji samo treba da se uzme
2:23 PM u pravo vreme naravno
2:26 PM **me**: TOJ nekoj mislam deka go znam i znam deka e vo pravo... ona koga go spomena Craig vo kontekst na institut za skulptura… i ona vo kontekst na sebe, vsushnost toa so laboratotijata e neshto shto isto nalikuva na mene i moite viduvanja shto ochekuvam da mi se sluchat... verojatno zatoa i silno se navrzav na tebe…
2:27 PM **Biljana**: e napokon si se prepoznao, drago mi je

me: kolku samo neshtata energetski mozhat da bidat istovremeni, bash e znachajno toa
2:28 PM **Biljana**: svakome to treba i ja sam to dobila od tebe, mislila sam na ovo da treba da se desi i desilo se.
2:29 PM **me**: neli energiite nemaat barieri, a i sakam da se trkam so kvalitetni trkachi
2:30 PM **Biljana**: sa mnom? gde sam ja josh
me: barieri = prepreki… I so tebe, no i so onoj maliot Arp i nemu slichnite
Biljana: imash ti puno toga u sebi, samo ti treba neko s vremena na vreme da ti to kazhe
2:31 PM **me**: OOOOOO, Ohoho, kolku si vo pravo.
2:33 PM Mozebi ne da mi bide kazhano... (.........), tuku, se slozhuvam so provociranjeto na Visochinite... sekogash mi trebalo dopolnitelen silen emotiven imput, se soglasuvam deka e toa nekako taka
2:34 PM **Biljana**: nije to neki greh... ako se dobro skonta, no i nemorash bash to da opisujesh vech iskoristi tu energiju za neshto josh bolje iz Sebe, budi sebichan
2:35 PM **me**: Jas sum bezgreshen, neli ednash mi reche deka toa vekje si go prepoznala kaj mene… na energiite im se nepredvidlivi patekite… dobro e koga neshto se vkrstuva do nekoj vid na eksplozija i vid na nepredvidliv hibrid, shto natamu dopolnitelno se opipuva… toa sekogash taka nekako i se sluchuva, no biten e izborot na energetskoto i samite procesi do krajnata slika za seto toa zaedno, neli?
2:36 PM **Biljana**: jel bash uvek?
2:37 PM **me**: Ma ona sekogash, zemi go uslovno…
2:38 PM **Biljana**: Mislila sam pozitivno, kao neshto shto se u tebe sublimiralo i postalo ti…
2:39 PM Kao kada najkvalitetniji delovi hrane odlaze u nashu krv i daju nam zhivot i vitalnost
2:40 PM i nechesh rechi vidite imam zhivot i vitalnost, nego chesh od toga napraviti neshto predivno i to cesh opet biti ti
2:41 PM i shirish razmenu dalje, dolazi publika i uzima u sebe tvoju umetnost i obogachuje se
2:42 PM shirenje i ekspanzija je kosmicki
me: mi stigna i kafeto, kako shlagvort na muabetov... magija... taka pozitivno i te razbiram, a taka i sozrevaa nashiot kreativen materijal i potencijal, no da ne gi potcenuvame i onie stranichni udari, nekogash i direktni treperenja od vakva ili onakva priroda
2:43 PM **Biljana**: ovakva ili onakva... sigurno je priroda :) ali budimo i na kraju krajeva opet normalni, treba se zhiveti, postoje pravila igre
2:44 PM koja i mi moramo da isposhtujemo, nemogu drugi blizhe nama nego obrnuto, takva ti je umetnost to znash, koliko si puta napravio kompromis samo da te bolje razumeju
2:46 PM **me**: se ima svoi granici i onie na normalnosta... od vreme na vreme sakam da bidam vistinski normalen i bez shega vo ova shto go zboruvam... ednostavno normalen
2:47 PM **Biljana**: da i jednostavno mi se stvarno svidja, onda je sve lakshe
2:48 PM **me**: zdravite umetnichki kompromisi se samata umetnost na vozmozhnoto, mene me plashi filozofijata na Nuzhnoto od koe posle OVA sekako kje me snema

2:49 PM **Biljana**: o neche te nestati vech chesh se josh vishe oblikovati, imash vremena da ne pogresish
2:50 PM **me**: Ne, nema mene da me snema, a i neznam nekoe povozbudlivo mesto za sebe, vsushnost kje ja snema filozofijata na nuznoto vo mojot interes, dovolno i se posvetiv ovie 10-tina g. Se nasobraa ovie godini i drugi vibracii shto ja pobaruvaat sopstvenata slika, kakva i da e taa
2:51 PM **Biljana**: samo se preoblikujesh, nishta drugo, tako treba
2:52 PM ili ne razumem, nemoj samo opet da me plashish nechim, mi najlepshe prichamo kad prichamo o umetnosti, ja ne volim onu nizhu dimenziju, nekako me grebe
2:53 PM i ne snalazim se u njoj
2:55 PM **me**: ajde da vidime shto od toa kje proizleze... imash li nekoi konkretni planovi, nekoj vid na proces vo koj mi najavuvash deka vekje te ima... daj nebidi sebichna
2:56 PM **Biljana**: mislish na preoblikovanje
3:00 PM **me**: serioznosta so koja eve podolgo ni odi dobro, ednostavno se sluchuva, bidejkji nie denes sme za nea otvoreni, a i podgotveni, kako sekogash... mislish na standardnoto preoblikuvanje na ona shto vekje ima oblik - od eden oblik vo drug, ili rabota vrz “oblikot” na materijata, ako bash sakame mozheme i da mislime na materijalot, iako toa sekako ne e isto
3:03 PM **Biljana**: konkretno mislila sam na nash oblik pre nashe komunikacije i novi oblik usled te komunikacije, nedostaje akumulacija, josh nemamo distancu da se sve transformishe, ali je otprilike vidim. Ono shto se preoblikuje je mi sami, u novi kvalitet unutashnje laboratorije, koja sa ovog stajalishta i sigurno ima veze i sa jachinom na koji neshto dozhivljavamo i prihvachamo.
3:04 PM pa onda onezvereni od chuda, pomeshamo chorbu sa emocijama i svetom, a zapravao smeje nam se samo nova istina, jedan stepenik vishe i jedno novo kretanje nas samih
3:05 PM u sushtini to je potpuno UCITELJSKI
3:06 PM OZBILJNO
me: Ova shto mi go pishuvash bi mozhel odma i da go potpisham, niz vreme pochnuvam da znam deka taka ednostavno nastanuvaat
3:07 PM **Biljana**: SVETOVI
me: mislev NASTANUVAME
3:08 PM **Biljana**: nashalila sam se sa temom Venecije
me: ma pushti ja Venecija, neli mi zboruvashe kolku seto toa vekje na nishto ne lichelo… no ova tvoeto mi legnuva podobro, se slozhuvam SVETOVI
Biljana: nastajanje svetova, chitala sam bienale neki dan
3:11 PM **me**: poslednoto?... toa e mozhebi za prv pat da ne sum projavil interes podetalno da se zapoznaam so Venecija... mozhebi e sluchajno, no i vo sluchajnoto neshto kje da se krie
Biljana: da za 2009

3:12 PM **me**: mislish 2007… seneshto ova enter mi pravi problemi, verojatno vo brzanjeto da ti gi soopshtam ovie tolku vazhni neshta
3:13 PM GOLEMI VAZHNI NESHTA... nepoznatite prichini zoshto jas sum ja zapostavil Venecija
3:14 PM ne zaradi mojot "neuspeh"
3:15 PM koj da go znae zaradi shto... ajde Stanko bez drami... sepak e sluchajno draga moja
3:16 PM **Biljana**: da da, katalog od 2007… malo si se opustio... neshto ti dodje bash onda kad se opustish
me: tuku nie pred Venecija bevme na prekrasen teren, PREOBLIKUVANJETO
3:17 PM **Biljana**: Da, samo jos akumulacija… shta je sad…
3:22 PM **me**: …i kurshlusot posakuva da go akumulirame… shto vsushnost e i kako da i se prijde na AKUMULACIJATA, prashanjeto e sega?... ja bi za pochetok taa da dobie ime i prezime (iako vekje licitiravme so nekolku iminja), nekakva lichna karta, pa ima neshto i vo segmentiranjeto, pa vo podreduvanjeto i se razbira vo predvidlivite i onie nepredvidlivi drugosti shto gi otvoraat i gi provociraat mozhnostite… iako, neli znaesh deka vekje znam shto bi so OVA nashevo
Biljana: to je vech transformacija
3:23 PM ma kakvi, akumulacija ti je kao kad gori vatra i kada dogori, a sada chu opet da umesam rituale
3:24 PM samo najfiniji deo pepela, bela pepel ima karakteristike bozhanskog, nimalo prijatno ali korisno
3:25 PM ono shto ostane to je kvalitet
me: no jas sum tokmu vo toa do samata belata pepel, celoto ova sogoruvanje niz redovive vsushnost e samata ESENCIJA... tie procesi sekako se poslozheni i jas vo momentov ne sum siguren dali ja imam i poslednata kapka... sem da teoretiziram, no sekako kontinuirano i koncentrirano sogoruvam, pa i vo formalizaciite pomesteni vo moevo sistemche od procesualnosti vo nashiov ritual.
3:26 PM **Biljana**: za to nam treba odvajanje, ali ti nechesh
3:27 PM uvek me zezash kada to kazhem, shta si sada smislio?
3:28 PM **me**: Kako samo me namesti, fantastichno nema shto… lele kako kje ti vratam za ova shto mi go stokmi…………………………. se soglasuvam…
3:29 PM **Biljana**: hajde da se dogovorimo
me: Ajde!
3:30 PM zapaliv cigara....
Biljana: napravimo lepu pauzu od dopisivanja, ali tako da ipak posmatramo svoje preoblikovanje i nakon odredjenog broja dana, svako treba da da neki rezultat
3:31 PM dogovorimo se shto bi radili neshto bezformno, mozhe i teorija, sta god.
3:32 PM ali da bude bash ritual, sutra pochinje post! mozhemo to da iskoristimo,

3:34 PM zhrtva
3:36 PM **me**: Zanimliv ti e predlogot, se soglasuvam, toa mozhe da bide odlichna SVEST, shto bi rekla ti... shto mislish kolku dena e nekoj optimum za vaka slozheni procesi... naprotiv ova e povekje od ZHRTVA, no dobro si ja smislila, vredi
Biljana: 40 dana
3:37 PM **me**: ... i ova so POSTOT e vistinsko vreme za meditacija i kontemplacija
3:38 PM **Biljana**: I?
me: kolku trae postot?
Biljana: do bozicha
3:39 PM Bash je simbolichno
3:40 PM Ko zna oche li se roditi u Istini
me: O da, se obiduvam da izrachunam... kolku mu doagja, mesec dena... aha, sekako kje se rodi maliot
3:42 PM prosti za spushtanjevo na serioznosta, jas i vaka sum denes bash seriozen
Biljana: zar nije 40 dana
3:45 PM **me**: se mislam deka Bozhiknite posti (sum postel) traea 40 dena, da da 40... toa bi znachelo deka nashata prva kontemplacija (dali e praviot zbor? nema vrska, ta ne e samo vazhna preciznosta na zborovite) bi ja imale pred Nova Godina
3:46 PM **Biljana**: ne posle, posti se do Bozicha
me: ... ne ne, po nova, na 14.01.2009
3:47 PM **Biljana**: da da
me: neshto mi e posebno poznat ovoj datum... Isuse, da!
3:48 PM **Biljana**: Bash lepo
3:49 PM **me**: ... bez ogranichuvanja vo formata na voobrazuvanje na pepelta, neli?
3:50 PM **Biljana**: kako mislish ogranichenja?
3:52 PM **me**: ... pa ona za formata vo koja bi gi realizirale nashite kontakti so Sonceto... neli vekje spomena deka vidot na izraznata forma ne e vazhen, vsushnost ne e uslov
3:53 PM **Biljana**: ne nije
me: dali se razbirame?...
3:54 PM togash daj mi raka, draga moja, da soberam ushte neshto toplina, kje mi treba
3:55 PM ili mozhebi ti povekje kje priberesh za sebe?
Biljana: imash obe ______<3 _____
3:56 PM **me**: darezhliva kako sekogash… te gushkam, ne sum sebichen so toplinava
3:58 PM **Biljana**: TISHINA?
3:59 PM **me**: So prekrasnava TISHINA mozhe i da zavrshime... ne insistiram...
Biljana: :)
4:01 PM **me**: nikogash ne sum se sluzhel so toa znacite, no se smeesh kako DEDO MRAZ

4:02 PM **Biljana**: Mozhda, samo neznam da oznachim kraj, moj mali problem...

me: pushti toa, ... TISHINA

4:03 PM **Biljana**: TISHINA

me: ....

Biljana: ....

me: ....

4:04 PM **Biljana**: 0

me: 000001010111111010101010000110011100

4:05 PM **Biljana**: :)

me: Te gushkam .... do 20. 01. 2009

4:06 PM **Biljana**: I ja Tebe

4:07 PM **me**: 00110011 00110011... TISHINA

4:09 PM Kje mi nedostasuva ova ZELENOVO, no sega sum vekje vo TISHINA .... ODPLOVIV

Stanko has suggested a Google picture for you!

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Sat, Nov 29, 2008 at 6:04 PM

Hey Biljana Kljajic, I found this great picture for you!
Here's a picture Stanko has suggested for you as your Google picture. If you choose to use it, other Google users will see this picture whenever they see your name in different Google services.

To use this picture, click here.
You can also change your Google picture at any time. For more information, please visit our Help Center.

40-ti dan je 7.01.2009

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Tue, Dec 2, 2008 at 9:15 PM
from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>

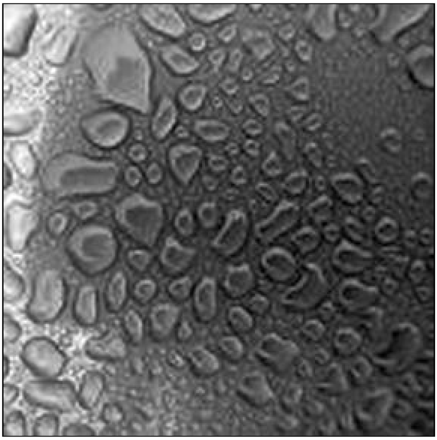

to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Tue, Dec 2, 2008 at 10:05 PM
subject Re: 40-ti dan je 7.01.2009.

Da tokmu taka, na 7.01.2009

Zelenoto Planeta

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to kljajic.biljana@gmail.com
date Wed, Dec 3, 2008 at 1:04 PM

Vo TISHINATA komuniciram so Tvoeto Zeleno kako so zhivo jadro zad koe pulsirash...
... i so fotografiichkite na tvojata adresa koi bi sakal site, bash site da gi imam golemi.
... Dve rechenici Mal Zhivot vo Planetata Tishina...

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Wed, Dec 3, 2008 at 1:16 PM

Nedostajesh mi puno...

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Wed, Dec 3, 2008 at 1:49 PM
subject Re: Zelenoto Planeta

Mi nedostasuvash isto tolku i znam deka toa go znaesh...

(no subject)

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to myskysteps@gmail.com
date Thu, Dec 4, 2008 at 3:27 AM

Hans Arp

(no subject)

Biljana Kljajic to me

from Biljana Kljajic kljajic.biljana@gmail.com
to Stanko Pavleski pavleskis@gmail.com
date Mon, Dec 22, 2008 at 12:56 AM

Ustala sam da ti napisem nesto zbog cega imam neprijatno osecanje i neznam kako to da opisem.

Kad si mi prvi put rekao da zelis da napravis taj "projekat", bilo mi je lepo, ali nekako sve posle toga mi se ucinilo neprijatno, i meni ja sve vise postajalo neprijatno. Svaki put kada se ponovo dopisujemo ja mislim da ce to osecanje da nestane, ali ne nestaje.

Iako i sam znas koliko sam igrala otvorenim kartama prema svima, to uopste nije doprinelo sredjivanju, cak kao i jos gore.

To je nesto sto mi se nesvidja, a neznam tacno zasto mi se nesvidje i nemogu da kazem da me zbog necega sramota, jer znam da ne cinim lose, a opet se sve izvrti i okrene kako ne zelim. Svaki put kada obrisem prethodna pisma pomislim, sada je sve ok i onda nakon sledecega meni opet nije ok.

To je nesto izmedju tih redova sto ima zube i ja neznam sta je to.

Bojim se da sve ono lepo sto sam htela da ti kazem o tebi, sve ono sto te pravi velikim i vaznim i ono sto umetnost pravi pravom, sada pocinje mena da ujeda za vrat. A ja ne zelim da hranim tu zver i da na kraju umesto umetnosti uzgojum nesto otrovno.

Ja sam nekako razumela tabe i mislim da ces i ti nekako razumeti mene.

Mislim da ove sve izjeda sopstveni smisao i gubi svoju ispravnost (nedaj Boze).

Nekako ti verujem, ali me ponekad tako prepadnes (kontam da ti je to zanimljivo) da neznam gde sam i neznam sta da mislim, ali verujem u ovo tiho osecanje, u snagu ispravnosti i da ces naci pravo mesto u sebi, dge niko nemoze da bude povredjen.

Ovo ti stvarno pisem iskreno i prijateljski, jer ne znam da to drzim u sebi, a da ti i dalje pisem i zabuljavam stvar. Ako je nesto lepo Ono ne sme da povredi, a sa ove distance ja vidim prilicno sivi pejsaz i to mi se ne svidja.

Nemam pojma sta cu... bas se osecam glupo.

... Dec 25, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

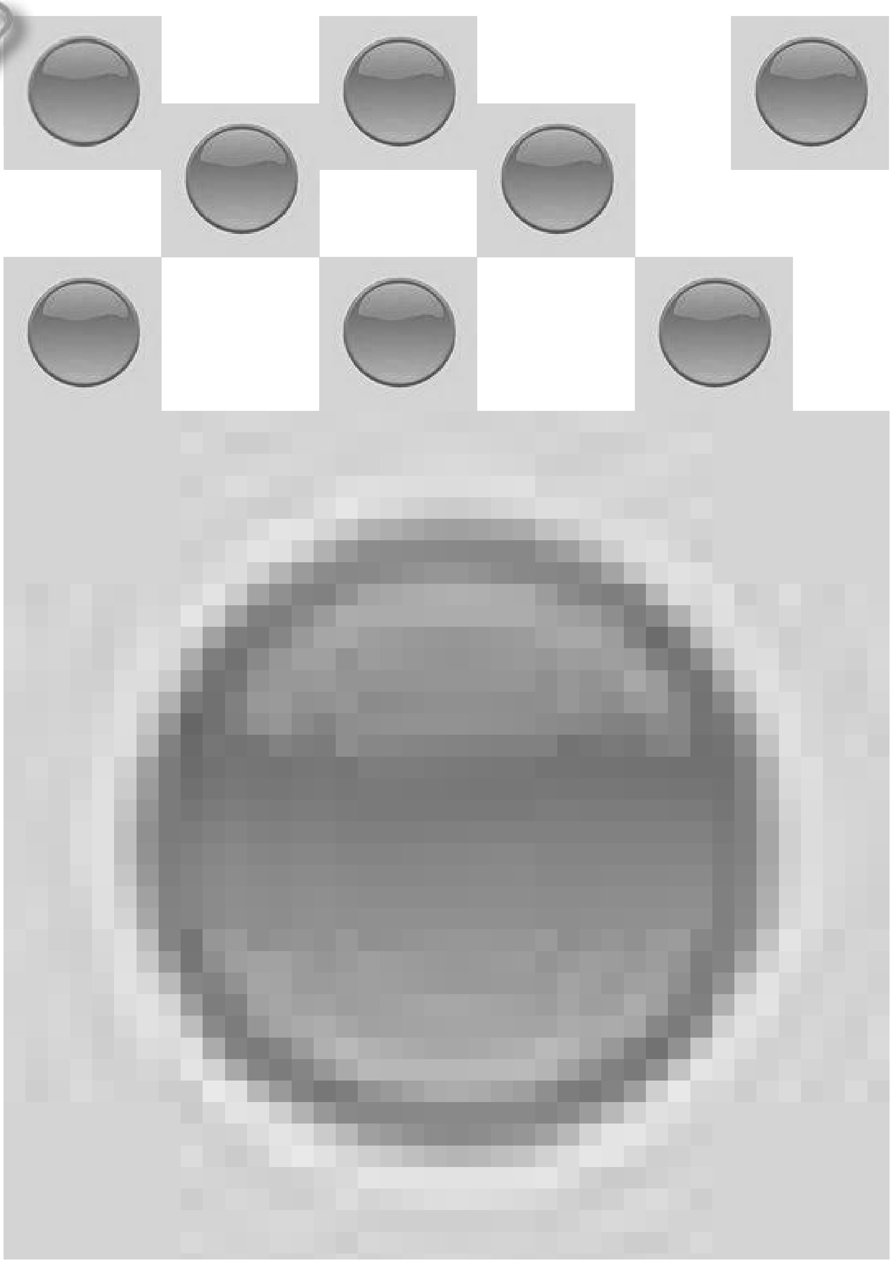

... Dec 27, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Не сум златна паричка...

Иако се подизгубувам како Златните Парички и ми е непријатно заради тоа, јас постојано сум со твојата загриженост и непријатното чувство што го бараш помеѓу нашите редови. Неверувам дека таму, помеѓу зборовите се затскриваат причините, туку во Целото - Ништото Помеѓу, всушност мојата најава дека Стануваме Проект. Оттаму и оттука почнува да се подзаматува чистотата на нашите зборови и слободата во искажувањето, исправени пред извесноста на Сцената која ни е судена. Сцената на која брутално ќе ги распростриме зборовите на нашето просточовечко живеење, живо верувајќи дека Пишуваме Уметничко Писмо, во кое ќе бидат препознаени надсодржините на споделувањето Писма, од парчињата живот.

Незнам дали имам простор за убави зборови за нашето жртвување, кога веќе го вгнездив твоето непријатно чувство, што се растрчува низ нашите зборови, истражувајќи ги до дребулиите на нивните значења, но знам дека она што го разјадува нашето Писмување е просто фактот дека ќе се изложиме на допирите на високото Ниско - Ниското високо, просто човечкото оврлено толкување на Нашето Бело Писмо.

Не сум загрижен за мојот Проект, што според тебе веќе сум го завршил, туку ме вознемирува твојата, во тој контекст сугерирана извесност дека тука веќе нема потреба од повеќе допишување. Ќе си раскажуваме ние уште многу што за нашите животи и нашето уметникување од животот, или за произлезеното од самото уметничко по себе и секако за нашите високото Ниско и Ништото Помеѓу, бидејќи силно ги љубиме и предизвиците и животот.

Негледам причини да бидеме засрамени од природноста на напишаните зборови, ниту од потребата за нашето доближување и откривање, па како и да сакаат да го прочитаат Писмувањево, што јас дури помислувам и до Египет да го однесам и таму лист по лист од Природава да расеам по песоците и камењата фараонски, доколку бидеш среќна со Јас Птоломеј што ќе бдее над чистотата на твоите и моите ѕвездички и искрички, та и Клеопатра Македонката да поцрвени од убавината.

Дали можам да сметам на твоите отворени карти што ми велат дека никаков ѕвер нема да се изроди од нашиот слободномислечки ум и дека се ќе подредиме на мирот во душата и мирот кај своите најблиски, што веќе ја насетуваат новооткриената убавината во нас и потајно ја поддржуваат да трае и покрај нивното недоволно наоѓање под ѕвездите на Саи и Птоломеј.

Нај треперливо те молам за искреност во се што би ти засметал, и во Себе и во животот твој приврзан, да можеш да се потпреш на мојата понизност кон твоите желби, бидејќи болно ги преживувам твоиве зборови: Nemam pojma shta chu.... bash se osecham glupo… и сега јас вистински незнам како себе да се отсликам во твоите описи.

Би сакал да можеш да гледаш со моиве очи на Проектот (мораме да сковаме по прифатлив термин за ваквите, како нашиве уметнички замисли) и да видиш дека уметноста вистински може да надвиши се, и се да помири, откривајќи ги повеќето лица на стварноста и димензиите на човечката потреба од летање.

Јас и незнам, сето ова што веќе го гледам за извесно, како ќе се затвори на крајот, бидејќи и самата забележуваш дека се нови и нови помисли ти изложувам за некаквите можни, се до крајот кога ќе ти соопштам дека баш оваа/некаквата форма е вистинската за нашата содржина, што станува толку силна што не ми дава никаков простор за отстапување или повлекување. Попатно но важно, кога ти пишувам јас немам никакви сенки од Неговото Височество - Проектот, ниту подместувам теми преку моите насловени пресврти во разговорите, моите Дигресии или Раскрсниците, што доколку така можат да бидат доживеани, сигурно тоа не е однив ниту од моите можни непрецизности без пресметливост и намери, ниту пак од било какви други потреби што би произлегле од конструкции во име на Проектот, едноставно е можно, но секако ненамерно, доколку се провлекле некакви такви значења и влетале од нигде никаде низ подотворените врати на свеста. Ти го испраќам Јас Птолемеј и ројот негови придружнички над Скопје, да ти ја чуваат Тишината.

Испратено на 27.12.2008 - 3:35 AM, по неколкудневната пауза во преписката, заради мојата презафатеност со мноштво неодложни професионални обврски и ангажираност на Факултетот. Секако требаше да не одложувам и одма да се јавам, по вистински емотивното писмо на Билјана, во кое од нејзините констатации и од дилемите, почувствував како да провејува некаква неможност пред некаквиот избор на патиштата на раскрсницата, во која вистински се наоѓаше, или пак потсилуваше некакво чувство како вистински да се наоѓа во таа видлива точка на неможности и специфична неподвижност. Не верувам дека јас со нешто сум придонел за таквата состојба на мојата исклучителна пријателка (нема да си простам доколку такво нешто не сум забележал), бидејќи замене неочекуваниот пресврт во нашата комуникација, вистински неможев да го насетам или да лоцирам причини за тоа.

Доколку пак причината за нејзиното исчезнување од следниот ден, заедно со сите наши писма, лежи во мојата недоволна грижа кон соодветноста на динамиката во преписката во однос на силината на суштините во писмата, јас барам прошка за мојата недораснатост на тие висини и треперења и се обвинувам што со моите постапки ја прекинав оваа Убавина на споделување на нашите парчиња жив живот.

... Dec 27, 2008 (еден од исчезнатите мејлови)
Stanko **Pavleski** to kljajic.biljana

Меланхолија, Интроспекции и Астрала

Се радувам без насмевка на твојата Полнота што ми ја пренесуваш и што ми го омекнува срцето. Забележувам, те зграпчила Меланхолијата во нејзиниот центар и не ти дава да претнеш, да се поместиш од Иницијалностите за Полното, предадена на креативното поле на таа занесна убавица која те чини (од секогаш си била) ковчеже - медиум за Интроспекции, во треперливите повици на парчињата драгоцени помисли во кои ја откриваш Себеполнотата. Знаеш дека е страшно занесна љубоморната мома Меланхолијата, во чии топли прегратки се станува немоќен за одлепување, се станува Неподвижен Воздух...

Писмово што на Билјана К. и го испратив на 27.12.2008 (вечерта пред судниот ден), како текст на страница и пол, е недовршено, всушност е елиминиран остатокот бидејќи нешто сум пропуштил со она Save и така неповратно исчезнаа убаво скованите мисли и значења, како да сакале да ми ја наговестат Апокалипсата Исчезнувања од пладнето следниот ден, кога исчезна се од преписката од 31.10.2008, но благодарение на претходната моја претпазливост успеав да ја сочувам нашата преписка заклучно со 03.12.2008, а за остатокот упорно ќе се молам да ми биде вратен. И до Севишниот ќе се молам, бидејќи на Историјата несмееше да не и биде изложен ЈАС ПТОЛОМЕЈ / НИШТОТО ПОМЕЃУ.

Ovo je pismo za Bile i Stanka, molim Vas chitajte samo zajedno

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Sun, Dec 28, 2008 at 11:04 AM

Moja jedina zhelja je srecha tvoje porodice, mir, ljubav i poverenje u njoj, zdravlje, zhivot pun sreche, zdravlja i poshtovanja. To mi ispuni, ja zhelim da vidim takvu umetnost, a ja sam to isto uradila u svojoj porodici, srechni smo i iskreni, volimo se i poshtujemo se, ja moja pisma vech dugo ne krijem od muzha i to sam zhelela... lakochu iskrenosti i istine, ali ne takve istine koja je dobra samo za jednu stranu, vech onu divnu istinu za sve i svih.

Svi mi ovde, Vama saljemo samo najlepshe zhelje. Moja jedina zhalost bila bi da bilo ko od Vas bude nesrechan i povredjen. To ti veoma dobro znash, zato sada sakupi sav svoj razum, poshtovanje prema meni i uvek budi srechan, nemoj da mi govorish o tome da chesh biti nesrechan i da sam ja kriva za to, ako ti ne pishem. Shta mislish kako se ja osecham kada tako neshto chujem, zar ti zhelish da ja strepim i patim?

Nije fer da mi tako neshto kazhesh, a kamoli da mi na savesti bude tvoja srecha i srecha tvoje porodice, shto je veruj mi isto.

Smisao svega ovoga, trebao je da bude lep i chist. Moja sva posvechenost je u poshtovanju prema tebi, a to znachi i prema tvojima i prema zheni koja svo ovo vreme stoji iza tebe, to je predivna zhrtva i tvoje potpuno poshtovanje i poverenje Ona u potpunosti i istinski zasluzhuje. Ja to znam jer sam ja isto shto i ona, moj muzh je isto tako uspeshan chovek i sigurno to govori i neshto o meni. On je divan otac koji kada dodje sa posla sakuplja zadnje atome svoje snage da se igra sa svojim sinom i da mu se posveti, ljudi malo je vremena da uistinu razumemo vrednosti tih trenutaka, zato ja nezhelim da pravim josh vechu shtetu, ono shto je u meni ostalo je duboka zhelja za ispravnosti. Jer ako je zhivot umetnost... ona ipak mora da bude lepa.

Dozvoli mi moje dostojanstvo i mir... imajte se... u potpunosti tog znachaja... imajte se za ovaj svet i za njegovu ispravnost. Ispravnost ne znachi da neko bude povredjen. Ispravnost je jedino

vozilo u kojem mozhemo da pokrechemo svoj zhivot. Ljubav prema porodici, zheni i detetu je najsvetija i to mesto zasluzhuje najvechu pazhnju, ja nikada nisam ni zhelela za vas neshto drugachije.

Josh jedna moja zhelja je da ti Egipat krene kao reka, i da josh jednom stvorish, predivno delo, uchini to bez mene i za mene, ostvari to onako kako to radi Stanko Pavleski, sa svojom punochom i bistrinom.

Zhelim samo mir i srechu za Vas i to je prava umetnost.

Nishta nesme to da narushi..

--- Biljana Kljajic

Што е ова?! Апокалипса ли е, Драга моја?

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to kljajic.biljana@gmail.com
cc myskysteps@gmail.com
date Sun, Dec 28, 2008 at 6:18 PM

Незнам на што се должи содржината на твојот мејл и дај те молам објасни ми каде се кријат причините, за да се потрудам сам да ги пронајдам по фајловите на сите прашинки околу мене, се до нај ситните ќошиња во мојава оазичка, дури и до оние најтенките жлебови од склоповите на сите мои скулптури, во сите до една ќе пробуричкам само да ги најдам.

Што е ова? Крајно конспиративен заговор против Ништото Помеѓу?

Те молам врати ми ги писмата. Неверував дека се ќе ми избришеш, се она што го немав заштитено, бидејќи поверував дека од 03.12.2008 (од Zelenoto Planeta) наваму, се е така мирно и Големото Допишување е вистински безбедно. Ретко правам крупни грешки во проценките, но еве, наивност што нема никогаш да си ја простам.

Зошто ми го тргна Зеленото Планета, ако тебе во еден момент ти беше доволен и празен мејл (но јас ќе ти пишувам, а ти како сакаш и колку сакаш можеш да се инаетиш) мене Зеленото ми беше Писмо.

ЗОШТО?! Ова вистински ми го должиш, драга моја.

Се отепав прелистувајќи неколкупати по Inbox-от, па неколкупати во Sent Mail-от, во Chat-от, па од немајкаде и во All Mail-от зануркав, верувајќи дека од некаде сепак ќе се појават Писмата, но ни трага од Biljana Kljajic/Biljana K и Stanko Pavleski, се од 31.10.2008 наваму едноставно исчезнало. Страшно! Да видиш да не веруваш. Пот ме облеа, побледев, кога ни под Search (а и не сум вичен...) моите Пријателки Писмата несакаа да ме израдуваат. Ма и во Spam и Trash пребарав... Полудев, откривајќи како изгледала Апокалипсата.

Немоќен сум и сега сум комплетно во твои раце. Имај милост, ако не кон мене, кон Историјата која памети дека патот до големите дела никогаш не бил послан со рози.

По трет пат те молам, и како пријателка и како колешка (и кај Твојот Га ќе се молам, и кај ... Бошкова и Лира, кај Бора ќе се молам, и кај Мајка ти, и кај Стефан, но и кај Миланче ќе се молам, тој секако ќе те препадне со она неговото убаво Бааааа, за да ми ги ископаш моите миленичиња) стори се да ми ги вратиш моите Убавици, па ако немаш Срце, пушти ме да си умрам во мојата Опсесивна Фиксација кон Уметничкоста на Големото Допишување. А јас блесавиот, сакав со Ништото Помеѓу да ти го честитам роденденот, 2009-ава што ни е на праг.

Што наеднаш се случи... дал скакулци ги опустошија полињата, ил... неможев да ги дочитам твоите убави редови кога сфатив дека не станува збор само за Прекрасни

Новогодишни Честитки и Желби (и од мене, ти посакувам драга моја... Глава да неможете да кренете од Убавини и Среќа) туку и за твоето исчезнување без остаток. Не е во ред сега да ме оставиш (белки заслужувам чесна разделба па колку и да сум те обременил и колку во тоа да несакам да верувам), ваков никаков, те очекувам што поскоро да ме израдуваш..

147 attachments — Download all attachments

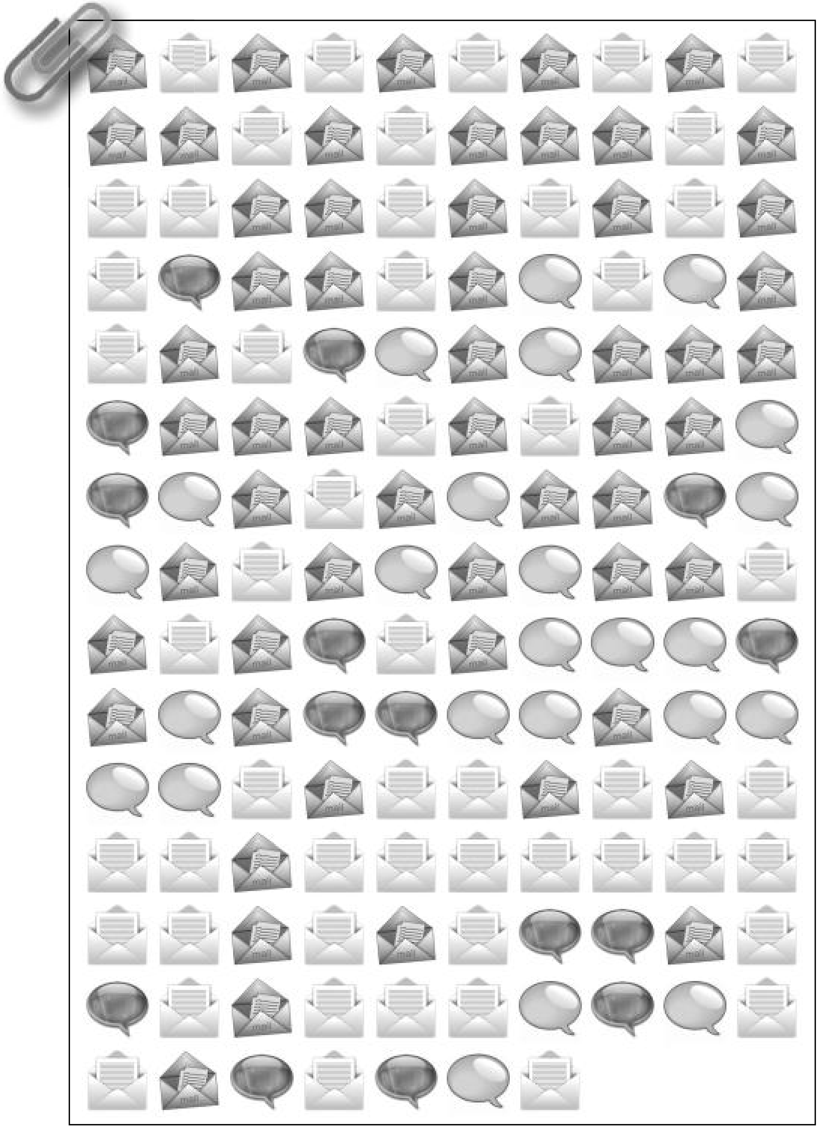

Проблеми, проблеми...

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to slavco.spirovski@gmail.com
date Tue, Dec 30, 2008 at 7:45 PM

... но не се вознемирувај и не се плаши, некои од моиве проблеми знам дека за тебе се песна... но морам да го направам овој подолг вовед...

Најпрво, морам да ти споменам дека од август наваму (до завчера) бев во силна пријателска и колегијална преписка со Билјана Поповиќ (сега Кљајиќ) што се разви до димензии на Проект, и попат се оформи до работен наслов Јас Птоломеј/Ништото Помеѓу. Проектноста, што се разбира не ја очекував дека ќе настане од пишувањето писма (ама нели знаеш дека од 2002 нешто многу сум се расписал), сега гледам дека негде во моиве чипови била забележана уште од самите почетоци на преписката, бидејќи, нели свеста за уметничките иницијалности во сенешто и од сенешто (а писмата се бисери), во нас уметниците никогаш неспие. Најголем дел од преписката, заклучно 03.12., навреме ја симнав на CD и во USB-то, знаеш дека ѓаволот ни ора ни копа, па тој некој, пази некој (Билјана или Биле) фантомски ми избришал се од 31.10. наваму, а материјалот беше и обемен и занимлив, но посебно значаен што без него некако потешко се затвора Проектот. Пушти тоа, ќе му најдам јас адекватно решение, иако морам да ти признам дека сега, баш сега не ми е во главата вистинската можност. Го прашував Пепи за можностите некако да го пронајдам материјалот што фантомски исчезна, но ни Виртуелното не го разбирало моево виртуелно барање, така вели Момчево, кое добро знаеш дека е Голем Пријател на Непросторот. И напишав и „страшно"/„страсно" писмо на Билјана, но ни тоа не ја исплаши/разнежи, за да ми ги врати моите Проектни Убавици. Не ги ни знам вистинските причини за нејзиниов апокалиптичен потег, а и кутрава глава што неможе да замисли вакво нешто ниту може да ме упати кон нешто реално. Попатно повлекувајќи се од Contacts Билјана ми избришала се (мислам дека не е Биле, која сигурно не ја знаеше новата Лозинка) и од Inbox и од Chat, но те молам, и од Sent Mail. Претпоставувам дека сепак нејзе и успеало да ми влезе во Mail, претпоставувајќи дека Лозинката можно е да се врти околу името на Александар Велики (во еден од нашите маратони на Chat во шега нешто и ми наговести, ама ајде биди паметен...), а ние нели, сега баш кога нетребало Лозинката ја променивме токму во Александар. Страшно, ниту ми се верува, ниту можам да разберам, ниту знам што да правам и како да се молам кај Билјана и кај Севишниот.

Дај те молам, помини кога ќе можеш се да прочепкаме, а и да се обидеме поново да ја имам Biljana на Contacts, Invite a friend, или каде веќе да ја имам, па да видам дали некако можам да ја смилувам.

Што ќе правиш, гледаш, никогаш патот до Уметноста не бил послан со рози...

................?

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to kljajic.biljana@gmail.com
date Wed, Dec 31, 2008 at 12:20 AM

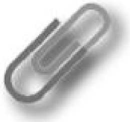

Моиве миленичиња за твојата 2009

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to kljajic.biljana@gmail.com
cc myskysteps@gmail.com
date Thu, Jan 1, 2009 at 8:26 PM

Мојата Берта и нејзиното и мое Тапанче кои исчезнаа под непознати околности, како и моите Убавици Писмата... знам дека каде и да се тие носат среќа и исполнуваат желби.

... Jan 2, 2009 (од немајкаде...)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

ЧЕПКАЈЌИ ПО МЕМОРИЈАТА...

Откако се созедов, по фантомското исчезнување на моите Убавици Писмата и Chat-овите со Билјана (се, и нејзино и мое, од 03.12. до 28.12.2008), тоа судно пладне на 28.12.2008 г., зедов се да прелиствам по компјутерот, во надеж дека нешто можеби сум зачувал, па се покажа дека напорот не ми бил залуден. Пронајдов неколку писма што сум ги пишувал во Word, еден мејл од Билјана што сум го симнал како JPG и некои фотографии од нејзините мејлови, но и мои, што сум ги подготвувал за испраќање.

Дел од тој материјал го подредив во мејлови, последователно по датумите на испраќање и примање, а за дел не можам да се присетам на времето и датумите (но тоа е најмалиот проблем), како на фотографииве од Комаја сесиите што грижливо ги симнував од интернет, бидејќи во Chat-овите со Билјана разговаравме и за теми поврзани со нејзините спомени на колегите од студиите, меѓу кои и за прекрасната просветлена ВС, но понешто и за Саи Баба и нејзините искуства со Индија, разговаравме и за нејзиното Високо Ниско и за моето Јас Птоломеј/ Ништото Помеѓу, потоа за местото на жената во овој свет на мажите и за жената во уметноста, и Египет го имавме во разгледувањата, но и повеќе други занимливи теми што секако ќе допринесеа за потполниот впечатокот за полнотијата на нашата преписка, иако моите планови беа да го одржиме силниот интензитетот во комуникацијата до нејзиниот роденден на 17.08.2009 г. кога планирав да ја почестам со книшката и да се случи изложбата.

Жал ми е за исчезнатиот материјал, посебно што и Билјана беше согласна истиот да го користам во мојата проектна замисла именувана како Јас Птоломеј / Ништото Помеѓу, и вистински сум лут што не ги знам причините за нејзиниот хакерски зафат се да уништи.

Среќа што јас поголем дел од материјалот го имав симнато и заштитено, инаку дупката ќе беше поголема од сегашниве 25 дена и приближно 50-тина стр.текст, па со оној материјал што сеуште се надевам дека Билјана ќе биде доблесна да ми го испрати, се надевам некако да се доближам до целината.

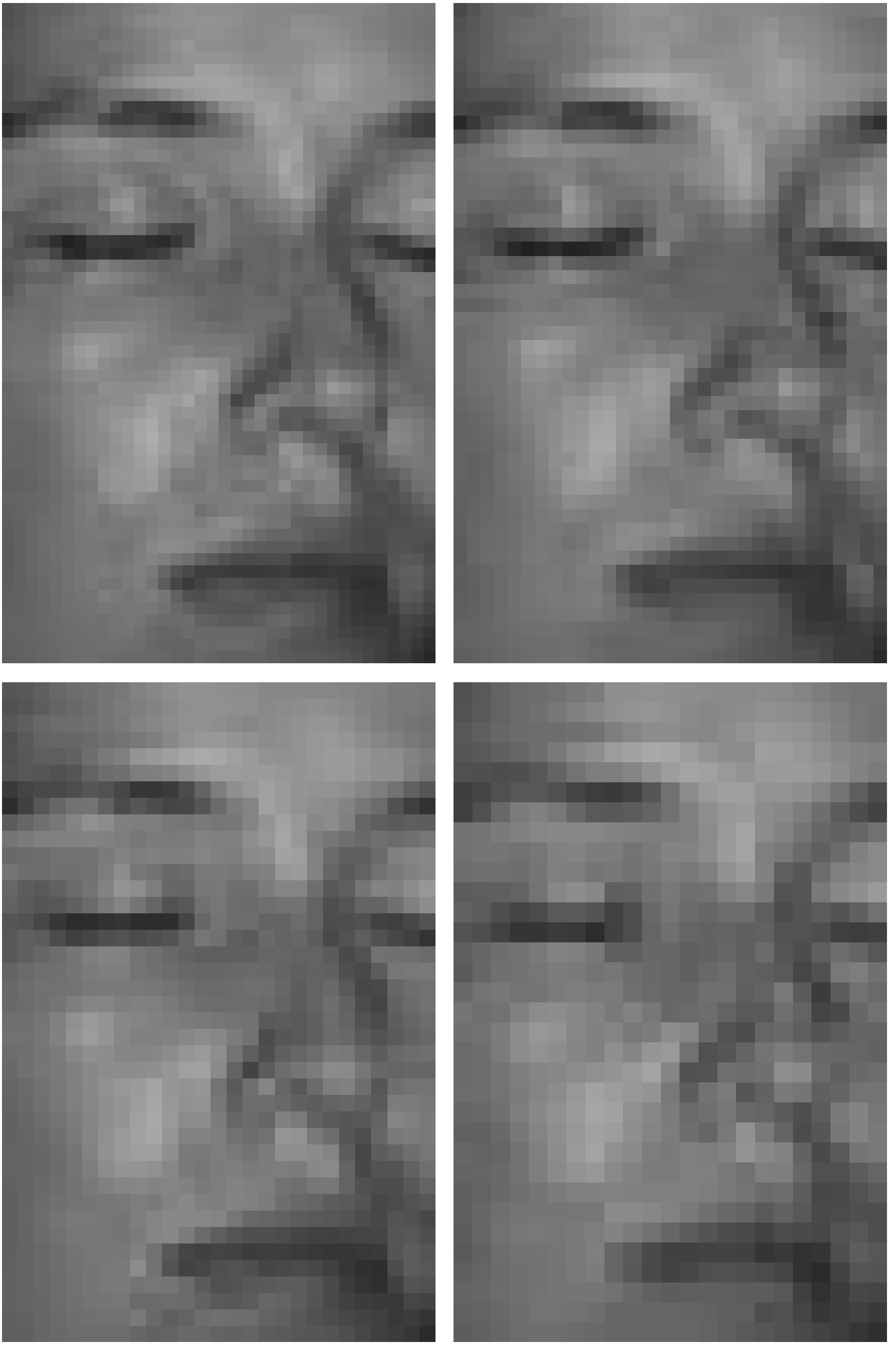

Stanko has suggested a Google picture for you!

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Sat, Jan 3, 2009 at 6:46 PM

Hey Biljana Kljajic, I found this great picture for you!

Here's a picture Stanko has suggested for you as your Google picture. If you choose to use it, other Google users will see this picture whenever they see your name in different Google services.

To use this picture, click here.

You can also change your Google picture at any time. For more information, please visit our Help Center.

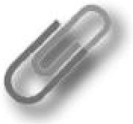

Jan 4, 2009 at 3:00 AM (недовршено и неиспратено писмо)
Stanko Pavleski to kljajic.biljana

Знам што може да биде, мора да ти цркнал компјутерот, ма како, не само твојот компјутерот, сите компјутери во Нови Сад поцркнале од Вирусот Јас Птоломеј / Ништото Помеѓу, отаму разбирливо нема ни трага ни глас од тебе и твоите бисерни зборови...

ghytrem,kiklsdnjasdiovnisdhudh;askasdjfsdpaijhbgaslvmasvjbhasdkfjbv,abvsjkas alsjkdvasjdvbum,qw;’jwifhwbjyxhbklpqowjngbvuituitorknebc.x;lkpwegjhgbnvyuei ljkgnieruqnjklqiuergtui8943mklsdmgioghnaoaopvj90-jkgnurwhynqbiiovl,..whigy

07.01.2009

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to kljajic.biljana@gmail.com
date Fri, Jan 9, 2009 at 3:24 AM

ХРИСТОС СЕ РОДИ И ВИСТИНА СЕ РОДИ,
за многугодини со НЕГО во Срцето,
АМИН

ТЕ ЗАБЕЛЕЖАВ...

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to kljajic.biljana@gmail.com
date Sun, Jan 11, 2009 at 6:45 AM

Можеше, бар нешто и да ми напишеш...

Вечерва на една средба кај моја пријателка од Министерство за култура, каде беа и моите пријатели Т. Аџиевски и А. Мазневски, по олабавувањето со неколку пијачки, ни се разврзаа и нашите уметнички муабети и падна предлог за занимлива уметничка дружба некаде по Мариовските манастири, базирана на предизвикот секој од екипата да има свој ден во кој ќе има приликата да биде домаќин и уметнички да се одрази во подготвувањето на храната, всушност дневните оброци (ништо инвентивно, а и ми го знаеш ставот за ваквиот вид проекти). Го определивме и бројот на екипата, што покрај нас тројцата со сопругите, неслучајно се затворивме со уште двајца историчари, Соња Абаџиева и Небојша Вилиќ, а идејата за доформување на комплетната постава требаше да се затвори со имиња на наши гости, што секој од нас ќе ги предложи. Томас почна од мене да лицитира со можните имиња на лични гости, и јас онака неподготвен, но без двоумење те предложив Тебе за мој гостин во екипата. Томас ме прашува, која е пак сега мојава Биљана Поповиќ (несакајќи дополнително да ги оптоварувам со тоа дека ти всушност си Кљајиќ), но по недобивање на одговорот, а широко отворените очи, укапираа дека ти всушност ќе бидеш изненадувањето што мојата моментална уметничка мантра го нуди како прилог за уметничко збогатување на нам претпоставливата листа на можни наши гости. После мене, очигледно капирајќи го мојот неочекуван предлог, и тој самиот се одрази со неговиот предлог за Маја (друга наша пријателка од Министерство...) и на крајот Тони (Антони М.), кој почувствува дека како последен може да биде и нај инвентивен, сосема неочекувано, бар замене, го предложи Саи Баба за негов гостин

(веројатно колегите не ни претпоставуваа зошто токму јас бев нај изненадениот од неговиот предлог) убедувајќи не дека тој нема да има никаков проблем да го обезбеди ГА (мз) иако јас бев убеден дека тој всушност незнае што зборува и дека секако коинциденцијата со мојата Билјана и неговиот Саи, всушност е формулата да бидеме екипа во предложениот полн состав.

Замолен сум од моите колеги, всушност од институцијата Мариово 2009, да те контактирам и да те убедам да не ја изневериш нашата доверба и на 2 Август заедно да се молиме на Св. Илија да ни дари уметничко вдахновение и природа во срцата, а каде си Ти таму секако е и Саи.

Поздрав, Станко Павлески

Со Биле, Ана и Томас во Мариопво, 2005

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Sun, Jan 11, 2009 at 11:17 AM
subject Re: ТЕ ЗАБЕЛЕЖАВ...

Eh nisam zhelela da vishe pishem ali eto moram dodatno da objasnim moje nestajenje... pre svega zhelim da te zamolim da nishta ne radish sa pismima i ako je moguche da ih sve obrishesh. To je moja zhelja.

Josh uvek se osecham jako "uprljano" od dogadjaja 27.12.2008. kada mi se javila tvoja Bile na telefon, shvatila sam kolika sam nekoga uchinila nesrechnim i jedini nachin da napravim dragu Bile srechnom znam da je taj da ja nestanem bez traga. Niko nije smeo da bude povredjen na ijedan nachin, trebalo je da umetnost bude umetnost i da se u to ne meshaju emocije, vech samo chista svest. I dok sam ja kitila jelku sa svojom porodicom i trudila se da sve bude lepo za praznike, neko sa one strane je bio nesrechan, to nisam mogla da podnesem, jako me pogodila Njena nesrecha i dala bi sve na svetu da nije tako. Nichija srecha nije vredna, ni grama nechije nesreche, to sam hiljadu puta pisala, ali eto ipak me ujela sopstvena zver za vrat i eto sad stvarno vishe nemam kud, nego u sopstveni centar da u tishini lechim svoju dushu i skidam blato sa bisera svog srca. Ispala sam neshto shto nikada nisam zhelela ni za koga i sada mi treba mir i spokoj.

Zhelim Ti puno vetra u jedra, Zhelim Vam sklad u porodici i da budete kao jedno i da ne budesh slep za ljude oko sebe koji su stvarno dali sve za tvoju srechu.

Uistinu Vam zheli svu srechu, Biljana Kljajic

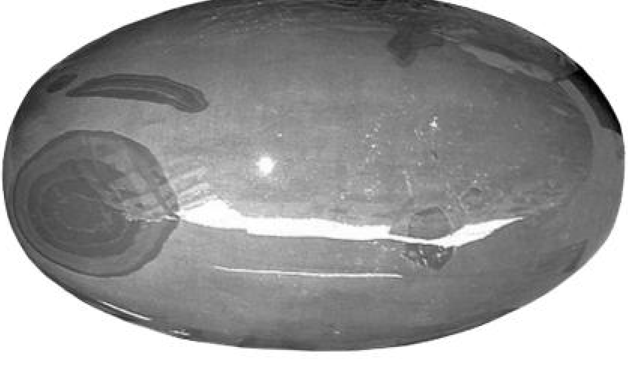

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Mon, Jan 12, 2009 at 5:09 PM
subject Re: ТЕ ЗАБЕЛЕЖАВ...

РАЗБИРАМ...

но јас незнам да бришам уметност и сеуште верувам дека со отворено срце ќе можеш се да надминеш и одново да ми кажеш дека писмата можам да ги користам во Јас Птоломеј… и дека ќе ми ги вратиш сите оние после 03.10.2008. жртвувајќи се на олтарот на уметноста. Јас тоа би можел и за тебе и за уметноста.

Ти благодарам што поново те слушам и што нашето силно допишување не заврши така обично, со самото твое драматично исчезнување (вклучително причините...), носејќи се сосебе, бидејќи покрај се што имавме и она што стекнавме, сосема е неприродно да згаснеме се до последното жарче топлина.

Верувам дека дома сте прекрасни и дека таа убавина е вистинската почва за твојата уметност, што посакувам поскоро да ја видам. Ве сакам сите... и твојот сопствен центар.

Знам дека и Биле, биди сигурна, после твоиве писма ќе те има за пријателка со која сосема неоправдано и непотребно беше во недоразбирања.

Кај мене секогаш ќе можеш да се најдеш, доколку си затребаш како исклучителна и посебна. Можам да те разберам и доколку не ми одговориш, но немој да се лутиш ако одвреме навреме посакам нешто да ти напишам и така немо да се проверам кај тебе, бидејќи знам дека и таква уметност постои, а таа била и помалку и повеќе од животот.

Да живее Животот! А тој не се поздравува.

Chernik

from Sava Stepanov <savastep@eunet.rs>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Tue, Jan 13, 2009 at 8:55 AM

Černikovo slovo – U vojvođanskoj umetnosti sedamdesetih - Atila Černik se izdvajao osobenim stvaralačkim konceptom. Njegova opsesivna tema je letrički znak, slovo. U doba konceptualizma Černikovo slovo je tautološki insistiralo na vlastitoj - drugosti. Dakle, slova i tekstovi Atile Černika nisu ništa označavali, gubili su funkciju i umesto semantičke znakovne vrednosti - dobijali su drugačije vizuelno dejstvo, značenje (?), svojstvo. U periodu sedamdesetih godina proteklog veka, u periodu kada jenjava premoć

gutenbergove galaksije, u dobu za koje se već govorilo da je „vreme slike“ (U. Ecco) pretvaranje slova i reči u vizuelnu informaciju (vizuelnu poeziju?) - doimalo se kao potvrda umetnikove sposobnosti da registruje i shvati svet i vreme u kome je živeo i stvarao.

Kada danas, posle pune tri decenije, Černik ponovo (re)prezentuje slovo kao zaseban i autohton simbol - onda se radi o svojevrsnom kritičkom odnosu prema ukupnoj ikonosferi: slika je zamenila reč, slika nas je globalno i personalno obuhvatila svojom sveprisutnošću. Uznapredovala tehnologija (kompjuter, globalni internet, tv, video, najrazličitije vizuelne tehnologije) stalno nas, u nemerljivim količinama, „bombarduju“ slikama najrazličitije provinijencije. U nekim životnim oblastima, u nekim svakodnevnim situacijama - egzistencijalno smo zavisni od slike. Zbog toga se na karakteristični Černikov opus nesme i nemože posmatrati kao na svojevrsni kuriozum. Ovaj umetnik danas, sasvim svesno, slovo konfrontira ukupnoj „ikonosferi“ (M.Porempski). Iako defunkcionalizovano, iako upotrebljeno kao svojevrsni neutilitarni znak, iako bez jezičkog značenja Černikovom odlukom selektirani i prezentovani letrički znaci - pretstavlja svojevrsnu intelektualnu pobunu. Umetnik, u ovom slučaju, nije te razneženi čuvar tradicije. Njegov gest ima suštinsko značenje: slovo = slovo. Ovim se radovima čuvaju izvorni principi, ovde nema prenesenih značenja, nova Černikova ostvarenja ne pripadaju vizuelnoj poeziji. Njegovi najnoviji radovi, iako definisani kao logična posledica jedne višedecenijske kontinuirane stvaralačke akcije bez dramatičnih zaokreta i promena, predstavljaju kritiku sveta slike, tačnije sveta virtuelizacije gde ono što vidimo ne mora obavezno biti istinito, stvarno. Černikovo slovo - predstavlja sliku slova.

Sava Stepanov

Chernik

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to Sava Stepanov <savastep@eunet.rs>
date Wed, Jan 14, 2009 at 2:05 AM
subject Re: chernik

Здраво Сава

Вистински ми се допаѓа ова твое Слово за Словото на Черник и неговата тивка негација на Сликата. Ваквите реактуелизирања на уметничките продукции ја чинат оваа наша работа вредна да постои, верувајќи дека сепак, со секој наш искрен творечки гест некако се тенчат рабовите на сликата и уметничката изразност и дека потаму во/вон рабовите згазнуваме во некоја поинаква сфера и искуства што одново предетерминираат состојби на Словото, Сликата, Изразот, Текстот/Контекстот, Јазикот - Летричкото - Сликовното, Концептуалното, Убавината заробена во зеницата и новиот бран на Естетизации, Нарациите Живот - Уметност... и се разбира поновите обиди за одново проширување на Ликовноста (јас и тука не би го спорел овој наш определив термин) со категориите на Јазичкото и по-

себно Научното, преточени низ алхемијата на насетувањата и вибрациите во остварувањето на ликовното, всушност презентативното, до простата Слика/Облик, на ѕид, под, или пошироката просторност по сите нејзини димензии. Но сепак, некако ми се чини дека уметноста ќе се движи до крајното поништување на границите со Животот (ништо ексклузивно ниту ново, но секако поинакво), а нејзините форми се непредвидливи и добро е што тоа е токму така.

Јас се радувам што понешто досегам до мојот живот - уметност и често се прашувам, не каде се границите, туку дали тие воопшто постојат, во бунило сум драг мој пријателе, а тогаш знам дека брановите ќе ме фрлат на некоја уметничка обала, каква и да е таа и како сака да била именлива, кога ќе можам да си ја именувам таа ќе си добие Крштеница и некако ќе стане Словлива и дајбоже Пресловлива како Словото на Черник.

Посебно се радувам што Годинава Господова ја почнуваме со Твоево Черниково Слово и прости за моево мало уметникување, но вистински ме поттикна твојот текст, и сега, зарем овој твој текст и мојата маленкост поттикната од него, не е самата уметност/самиот живот, и самата Ликовна уметност како и да е словлива.

Мала коинциденција, последниве 4-5 месеци бев во силна преписка со мојата прва дипломка (1999 г.) Билјана Кљајиќ (моминско Поповиќ), кога бев за Балкан Арт 07, нешто занеа те прашав, верувам се сеќаваш... бидејќи немав никаков траг, ниту адреса, ниту мејл адреса. Таа сега живее во Нови Сад, а ми се јави наоѓајќи го мојот мејл токму во каталогот за Балкан Арт 07, и толку многу нешта разменивме за ова време што јас во еден момент помислив (сега сигурно знам) дека нашето допишување стана вистински проект, што верувам дека во некаква си форма ќе го реализирам оваа година (еве, веќе имам и работен наслов Јас Птоломеј / Ништото Помеѓу), а знам дека ти ми веруваш кога нешто ќе наумам секако и ќе се случи.

Но ова што ти го пишувам и те информирам за она што ми се случува во мојот Живот Уметност, како логично на нашиот пријателски и професионален однос, сакам да го дополнам и воедно да те замолам да се заинтересираш (иако треба да е обратно, но и кој да го знае како требало да биде) за Билјана (kljajic.biljana@gmail.com) бидејќи е талентирана особа која лови доволно занимлив уметнички израз (знам од преписката, но и од нејзините студентски денови и прекрасната дипломска) и вреди да се поттикне да направи нешто по сериозно.

Те молам за строга дискреција, би ме убила доколку дознае дека јас нешто лобирам кај тебе и дека дефинитивно сум го наумил мојот Јас Птоломеј...

Доколку процениш дека премногу барам од тебе, заборави мој пријателе, Животот Уметност и без нас и без Билјана секако ќе си го врви патот, се разбира поскромно ќе биде тоа без нас (ха ха ха), но што пак тоа го допирало универзумот, нели?

Многу поздрави во Нови Сад и глава да неможеш да кренеш од Словена Убавина,
Станко

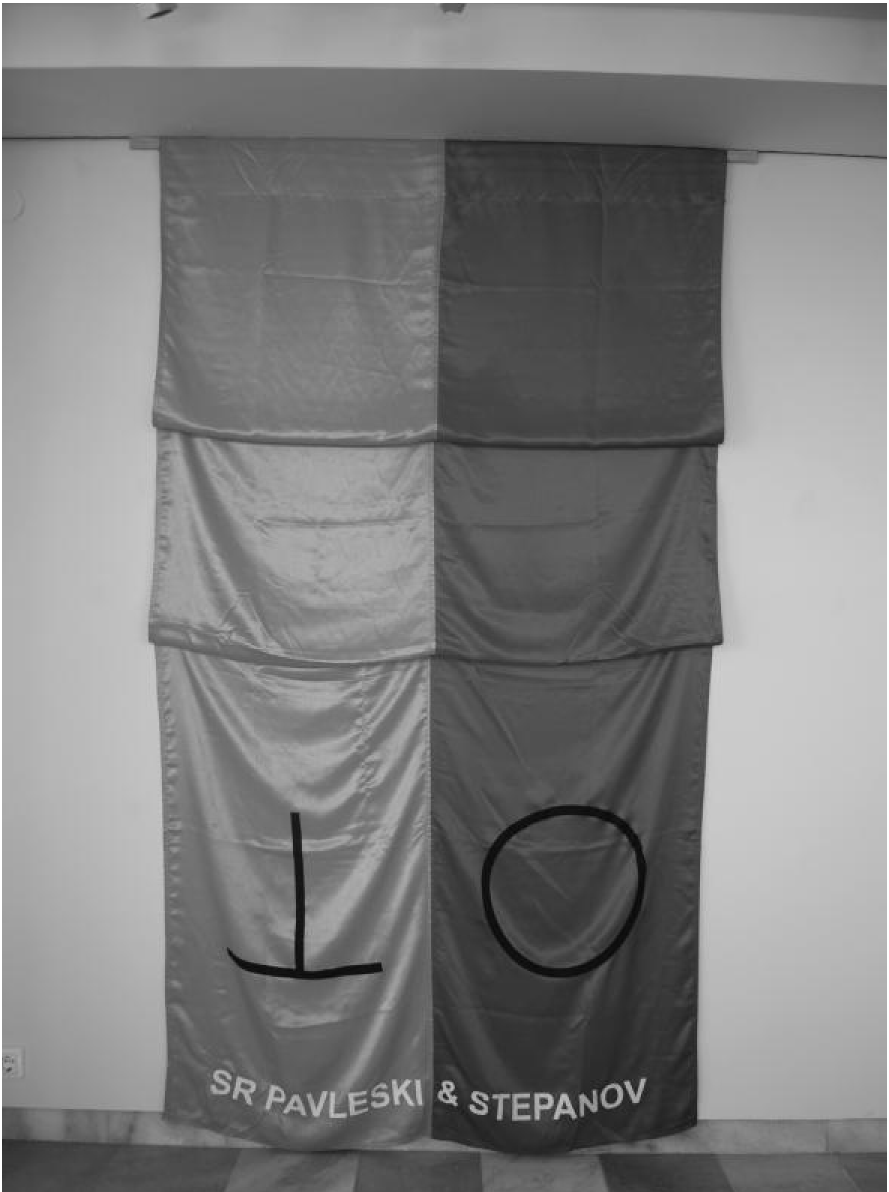

Знаме, прв пат изложено 2007 во Нови Сад (Србија) – Прва интернационална изложба на уметнички знамиња

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Jan 15, 2009 at 11:19 PM

10:17 PM **me**: Еве драга моја, само што го скршив мразот... баш сум замрзнат во последно време... Како си ти?

10:23 PM Знам дека нешто баш не ти се пишува во последно време, бидејќи нештото што посебно би сакала да ми го пренесеш, едноставно несакаш да го изговориш, но пушти срце... пробај, ќе се изненадиш колку може да биде убаво одново нешто да се креира, тоа му доаѓа како хипнотичка потреба за одлепување, во спротивно самиот живот ништо невредел... така ме советуваше Сиоран, а јас вистински му верувам иако тој став и животот поврзан со него понекогаш доведува и до кошмари...

10:31 PM Ма се зезам сериозно, кога се создава се е така кошмарно, ти тоа многу добро го знаеш... не ми пречи што несакаш да разговараш, доволно ми е што ме следиш и ми се чудиш, од каде му доаѓа на човеков сета оваа енергија кога сигурно знаеш дека се чуствувам вистински поразено... почнува се да ми изгледа безначајно, да не ти расправам што се ми се случува со скулптурите, моите драги убавици кои ги крадат од каде веќе не, дури од музеи, депоа и други просторчиња каде мислев дека се сигурни

10:32 PM Дополнително на тоа и Ти се ми зеде и сега така се чувствувам празно што зборовите се немоќни... драга моја

10:34 PM ... што да се прави, знам јас и вакви нешта да надминам, животот ме учеше на многу нешта, но што ќе помислиш доколку и за тоа ти зборувам, три прекрасни хорора можеш да снимиш.

10:43 PM Скулптурите од Барок во едното ми беа депонирано во Хавзи Пашини Конаци (еден период беа под МСУ, а сега се под Кинотека на Македонија) кои не се добро обезбедени и тоа Бардовчаните се растргнале, варвари драга моја, не верувам дека нешто ќе можам да спасам, но и немам доволно енергија се да пресоздавам (баш се растргнати) нешто за што ми требаше толку чиста љубов онаа 1998, точно пред десет години, немораше баш сега кога сакав тебе да те создадам, да те создадам така како само јас знам кога ми трепери душата.

10:54 PM Минатата година ми украдоа две скулптури од пред Даут Пашин Амам (Национална Галерија на Македонија) две прекрасни скулптури што имаа прилика да ја прошетаат тогашната Југославија (и Сава Степанов ги излагаше во Апатин - Почетак 90-их, така некако беше контекстот)... Пред 3-4 години ми украдоа тоа

варварите од Нови Сад (опс... Бардовци) уште две скулптури од мојот меѓупериод, мошне значаен за мене (така ги третираше и критиката)... ова што ти го пишувам е само мал дел од моите несреќи, но еве сум сеуште жив, верувам и здрав...

10:57 PM ти благодарам што внимателно ме следиш и што сигурно сочувствуваш со мене и со Историјата... ха ха ха... не би бил тоа јас доколку малку не ја фатам и на шега, животот ме научил и на некои добри нешта

11:00 PM Знам дека не помислуваш да се однесуваш хакерски, но дај те молам претпостави која ми е сегашната нова лозинка... а драга моја, ајде сега да те видам, ниту господ не ќе може да ме открие, но со твојата интуитивност никогаш не сум на сигурно...

11:05 PM Се смирија страстите и сега сум со мојот Црн Сиоран постојано во друштво, како некој да ми го импутирал срцето... ма врага, не е така, секогаш кога сум трпел порази, срцето ми се наоѓаше на челото и сега го чувствувам страшно присутно тука некаде на челото и само тоа ми зборува, се друго занемело

11:10 PM Ми зборува импутираното срце на челото, баш фин наслов за расказ... нема да правам повеќе скулптура, бидејќи како нај материјална во убавите уметности, луѓето милуваат да ја крадат и несакам да трпам такви порази, а чудно, материјалното во животот никогаш не ми беше најважното... затоа ќе си пишувам, безразлика што и виртуелниов простор небил доволно сигурен

11:16 PM Добро, еве сум решил да си пишувам, но убавото пишување е дисциплина... добро добро, ќе вежбам колку што е потребно и можеби и ќе ми успее нешто сериозно и да напишам... но и да не напишам ништо нема да пропадне светот, важно дека уметноста отсекогаш ми беше самиот живот и негледам дека она пишувањето можам во таа смисла поинаку да го поставам сем наглавачки

11:19 PM Добра ноќ и прекрасни соништа... доколку во сонот ти се појави и некоја од моите убавици, ќе знам дека тие сеуште постојат...

11:20 PM **Biljana**: laku noch

11:21 PM **me**: Ти ги чувам ѕвездите... Јас Птолемеј и нема што друго да прави сем да ја чува Убавината

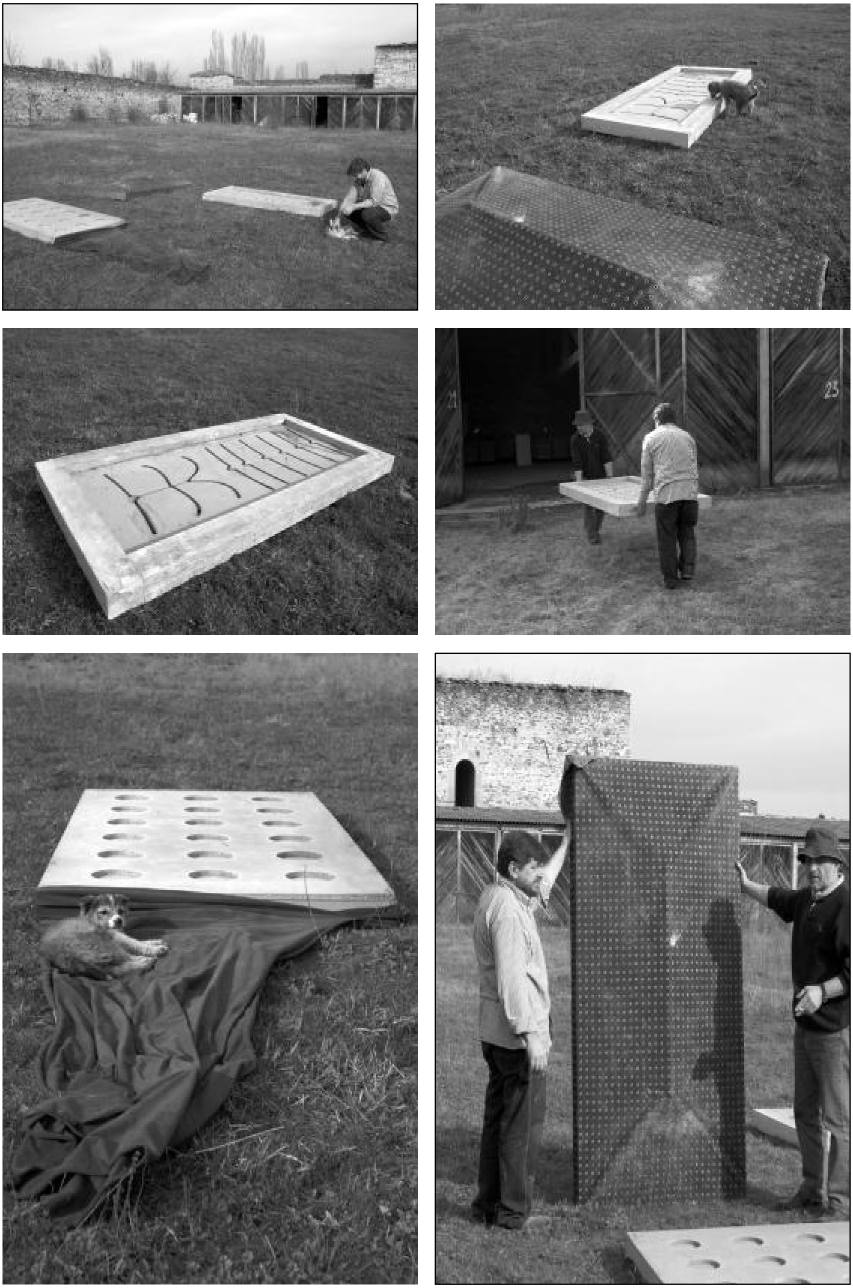

Со Лазо Плавевски и Александар IV Бојан V Павлески Македонски во Хавзи... Бардовци – Скопје, Македонија, и со моите нагрдени убавици

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Fri, Jan 16, 2009 at 12:03 AM

... Во 10:54 PM, ми се провлекол лапсуз (нешто мислев на Нови Сад па сум го вметнал во погрешен и невистинит контекст), наместо... варварите од Бардовци..., се провлекло... варварите од Нови Сад... грешка, невистина за што се извинувам (веројатно сум те ставил во недоумица), бидејќи со Новосаѓани секогаш, ама баш секогаш сум имал прекрасни искуства.

Oprostite za samo par redova...

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Mon, Jan 19, 2009 at 10:58 AM

Pored toga shto je likovno ostvarenje podlozhno propadanju i slichnim radnjama, to bash i nije tako strashno, nadam se da si uspeo da se umirish i da ovo sada ne znachi da chesh prestati da radish, vech da chesh nachi snage da uistinu napravish neshto novo i lepo. Kada chovek nije vezan ni za druge, a ni za svoja dela distanca je josh lepsha, a ideje su josh univerzalnije i chishche. Kada je neshto tvoja priroda onda to dolazi samo po sebi, zar ne?

Prava prijateljstva nastaju iz nevezanosti, a konflikti iz vezanosti.

Zato nemoj da kukash nad sobom... to nije lepo!

malo zabave:

Shto se tiche pasvorda, nemam pojma koji ti je, a i onaj mi je Neko shapnuo i rekao mi da je samo zbog "chishchenja".

:) ... rekao mi je... pasvord je ime od Mister Big-a. Inache pametno postavljanje pasvorda treba da bude dve nespojive stvari, kao npr. kamile i pingvini, a johs bolje ako ubacish neki broj, recimo 2kamilei4pingvina ili mangoburek, josh bolje ako izmislish sopstvenu rech recimo kao moj Milan alimicija i sl.

Nishta Izmedju je Nishta Izmedju zato da bi ti sada mogao da sagledash sebe, a ne da pravish neshto shto nije samo sebi svrha.

Ako mi verujesh da che tvoja sledecha prava stvar biti genijalno odlichna, onda bi trebalo i da mi verujesh da treba da uklonish pisma, jer te cheka iza toga neshto jedinstveno, takav je redosled, a nichemu morash prvo da verujesh.

Ovo ti pishem da bi ostao u miru i da bi napokon razvio pravo osechanje nevezanosti, a znati chesh da si na pravom putu ako vishe vremena provedesh bez da sedish za rachunarom, a malo vishe sa sobom i svojim nacrtima.

Prichala sam danas sa jednim vetrom, kazhe stichiche u tvoja jedra...

Zhelim ti srechan rad.

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Sat, Jan 24, 2009 at 6:27 AM
subject Re: Oprostite za samo par redova...

Животот Тага...

за Писмата, всушност она што остана од нив, повеќе ништо нема да ти пишувам и нивната судбина ќе ја оставам на времето и ветриштата, што некаков глас секако ќе довеат и до твоите порти.

Ништо не настанува без фиксација до неподвижност и болка, неврзувањето е лага драга моја и покрај тоа што убаво звучи и човек лесно може да поверува во тоа. Врзувањето за луѓето или нештото/ништото од сето она од/до севишниот, и покрај очекуваната болка е точката во која полносно не има, како во молитвата. Од тагата и болката произлегуваат најголемиот дел прашања што не би ги поставиле, опиени и отапени од уживањето во задоволствата и среќата, всушност тие, следните предизвикувачи на новата болка, и затоа се согласувам дека нетреба да се кука над иманентите на живеењето, за да не се истапи нивната острица - предизвикувач на силни емоции, туку живејќи сонив во полнотија ги наоѓаме одговорите на нашите следни болки. Нели, дури и меланхолијата (нешто за неа ти пишував, во оние исчезнатите мејлови) колку што е пасивна толку е таговна, иако различна од другите предизвикувачи на тагата, но таговна е како самиот живот што го имаме, а го имаме за да ги имаме создавачките потенцијали на нејзиното височество Тагата. Врзувањето е иманентно на Губењето, Губењето - на Тагата, Тагата - на Свесноста и Создавањето, а Создавањето - на следните Врзувања, и се така ќе врви ова наше човечко Врзување и Тагата што ја викаме Живот.

Ти Билјана си мојата најсвежа Тага, што ќе си ја носам природно на животот и врзувањето, заедно со другите што ги живеам, до оние новите што тие ќе ги изродат, а тоа ми ја потврдува свеста за извесното полносно тагување.

Не живеам/тагувам тогаш кога сите точки јасно ми се нудат, како проститутките, од кои некои дури биле и ексклузивни, за да ги земам во окото, туку тогаш кога сенешто ми е магловно, во кое насетувам, опипувам и доживувам изразност на некаква убавина што понекогаш и ми успева да ја фокусирам и оличам како материјална, достапна на окото. Ма каква драма, каков патос, драматично е само наоѓањето на себеси во негувањето на самата слобода да се доживува возбудливото посакување на магловното и неизвесното изразување на извесната убавина.

Моето искуство во Тебедоживувањето/Тебеодтагувањето и оликувањето низ зборовите и нивните слики, каква и да е идната слика составена однив, ексклузивно е моја убавина, а со тоа и неизвесно извесна уметнички објективна и универзална. Секако ќе те заробам во идно дело, иако велиш, тажна како Тага, бидејќи знам дека ќе ти биде топло така згрижена во вечниот круг помеѓу Создавањето и Врзувањето.

Малку звучам како онаа Мрак и Млеко на Богомил Ѓузел, а него и насловот е непотребно да го дообјаснувам. Токму така звучам во ова мое писание, нема што тука да се поместува лево - десно, се си е баш на место, нели драга моја?

Еве, си зедов малку ракија и белки ќе ти напишам и нешто повеќе од овие мои стокмени вистининити прикаски. Баш ми легнаа првиве голтки, не сум по пиењето но во вакви Таговни моменти алкохолов легнува како врз силен депресив и сосема непредвидливи стануваат речениците, а гледам и запиркиве почнаа многу често и накратко да се повторуваат, што би да значи, или нешто многу сложено сакам да ти напишам, или толку се расцепкувам затоа што всушност и немам нешто посебно во главата, а според мене тоа е баш она креативното магловно што можеби и ќе го стокмам на разбирливо ниво, и не само замене и затебе туку и за оние што ќе бидат трпеливи да не читаат, а ќе не читаат, и со твојот благослов што така тактички сакам да го изнудам, да го измолам, и не само така обично туку јасно и недвосмислено изречено со големи букви МОЖЕШ ДА ГИ ОБЈАВИШ НАШИТЕ ПИСМА ВО ФОРМА КАКВА ЌЕ ИМ ПРИЛЕГА, за да може секој и оној неконцентриран на уметничкото објективно и универзално, всушност секој слепец да го види и се разбира да разбере што сакал авторот да каже, бидејќи да се објават и така дрско да се распостелат писма, дури и за уметност да станувало е крајно не воспитано и недозволиво, иако на уметноста и е се дозволено, посебно на вакви опсесивни лудаци кон уметничкото иницијално. Како ми тргна се исплашив дека и ќе ја соборам најдолгата напишана реченица во историјата на книжевноста, чинам беше на оној реалистот Иго, што ли ќе беше, кој да проверува по меморијава, кога веќе некако вистински ми тргна Перово, како што порано го викаа течното пишување, па подоцна повеќе милуваа да кажат Чукањево, што сега би значело поново Чукање, но не чукање по оние механички преносливите, просто удари по квадратчињата букви, туку нежниве, просто милниве треперливи галења на сличниве скоцкани буквички, сегашново Везење, всушност Пафкање по тастатурава.

Знам дека ништо посебно вообразено во мојава глава непостои, туку се што нешто и постои во овие зборови, бидејќи речениците сеуште не се доволно намножени со зборовите за да поверува човек дека не сум се шегувал со намерата да го соборам Виктор, произлегува од хиперсензитивното следење на секоја моја моментална постапка, како што сега забележувам дека палам цигара за цигара, а тоа неможе да не го забележам, бидејќи доколку е така би можел и самиот да се запалам и поново да не забележам, а чувствувам дека сеуште знам што правам, а и годините не ми се за загриженост од склероичка непредвидливост, недајбоже фиксација на себе, во таа смисла тогаш би можело секое поместување на било кој дел од себе да стане опасност по себе самиот и недолжните во мојот круг, дури сфатено и во виртуелна далечинска смисла, примерно до Нови Сад, недај боже да го запалам Нови Сад, а драга моја, на што би личело тоа и како после ќе им објасниш на Новосаѓани дека тоа не го направи твојот пријател Станко Павлески Големиот, за да го избегнеш линчувањето, бидејќи во несреќата постапките на луѓето неможеш свесно и разумно да ги пред-

видиш, како и да и приоѓаш на таа нелогичност тие можат да бидат неверојатно неверојатни, но пушти тоа што сакаш да ми го кажеш дека на тој... Големиот такви постапки не му доликуваат и отаму знаеш дека, всушност го познаваш и тоа секако ти станува невозможно, но доколку си се излажала во проценките, што сега ти се врти како можност околу Новосаѓанскиот лут одговор, всушност околу твоето линчување, а во тоа извесното ти никако да поверуваш, бидејќи си ги знаеш сопствените сограѓани како умерени и слободомислечки па си спиеш на тоа дека ќе имаат разбирање за Пријателката на... Големиот и дека ќе голтнат и тоа што тој им го запалил нивниот дом и гордоста, заштитничката гордост драга моја пријателке, што секако би ја прелеало чашата на секој нормален жив и таговен, е во тоа немој да се занесуваш дека некој би ти поверувал, во спротивно моли се за побезболно сопствено згаснување, бидејќи Изгорените ќе посакаат адекватна казна на нивната болка.

Несакав многу да ти пишувам и одново со себе да те оптоварувам, но од уметниците, драга моја уметничке, нели невреди да бараш да запрат кога ним ќе им дојде Музата, а хипнотички ја молат да не ги напушта и секогаш да е покрајнив, зар би се осмелиле тогаш да ја навредат та да ризикуваат со нејзината воспитна реакција и бришење на нивната адреса во нејзините тефтери, тефтерчиња и секакви дребулии од ливчиња, бидејќи и Музите не се што некогаш беа та да се повинуваат на секаквите авторови лудости и невоспитаности, се променија времињата и кој тоа не го сфатил, нека му ја мисли што се може да го снајде, та не само што ќе го напушти Музата, треба да се биде подготвен и за други ниски и жестоки удари, бидејќи истата таа доброчудна дарителка може да биде и агресивна та да му импутира се што е поврзано со самите моќи за создавање, море и подолу од тоа, до оние просточовечки моќи и функции, до нивните сенешта, море и соништата, па дури и сеништата.

Убаво, до моментот кога до подробности си ги следев сите мои движења и треперења кои ми станувaa поводите за поголемиот, можеби и поинспиративниот дел од текстов, и што ѓавол ми требаше да помислам дека сенешто што помислував, додека во моментот го пишував она што веќе го пишував и не толку различно од она на што помислував, и баш тогаш да помислам дека требало во кратки црти тие нешта да ги забележем на хартија, исплашен да не ми исчезнат многу убавите, демек неизоставните и за целоста на текстов многу важните иницијалности, изгледа токму тогаш ја утнав работата и сега веќе ја изгубив свежината на лудувањето низ зборовите и смислата, и вистински немам повеќе што сериозно лудо да ти напишам.

Доволно доволно, јас и ова незнам како ќе можеш да го исчиташ, а ќе бидам најсреќниот доколку во сето ова најдеш некаква смисла па макар и бесмисла, што секако ќе биде ред во однос на оваа моја хаотичност и некаков анархизам во третирањето на просточовечките обични животни нешта и понешто ненамерна авторска надменост.

Јас сум дух што љуби со истомислениците од неговиот род по подолги вакви неповрзани писанија и да се поздрави, за да не изгубам контакт со реалноста.

Станко

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Thu, Jan 29, 2009 at 2:45 PM

1:52 PM **me**: Еве ме, како си драга моја

1:53 PM **Biljana**: Dobro, pishem bratu pismo

1:55 PM **me**: јас полудев, дефинитивно нешто значајно ќе се изроди од ова лудилово... Брат ти е сеуште во Нови Сад... ма не е тој човек за убавиот Нови Сад, повеќе му стои убавиот свет...

1:56 PM **Biljana**: U Indiji je

1:58 PM **me**: доколку ти додевам во пишувањето, ќе одлетам... како ти оди Бајката, немој да ми кажеш дека си ја баталила... ете, некако знаев дека Стефан негде веќе одлетал

Biljana: Sada mnogo radim za skolicu, ali nadam se da che nastaviti, ali eto Swami brine o tome i hvala Bogu neda mi da budem loshe

2:04 PM **me**: нешто ти напишав за Лира Грабул, но незнам дали ти стигна, бидејќи јас го немам кај мене

2:06 PM **Biljana**: neznam stoji mi neka sitnica u umu ali samo kao da si je spomenuo, jel to cherka od pokojne Iskre

2:09 PM **me**: Да ќерката на Искра... имаше промоција на нејзиниот превод од некое англиско издание на Багават Гита (незнам дали добро го напишав) но јас неможев да присуствувам на промоцијата и на перформансот на Сатја Саи - Скопје

2:10 PM **Biljana**: da da postoji takva knjigica, to je valjda osvrt bhagavat gite jednog Sai sledbenika… performans smeshno zvuchi kada je Swami u pitanju

2:11 PM mislim, lepo shto su preveli

2:13 PM **me**: ... можеби јас нешто сум вообразил погрешно, читајќи ја информацијата за настанот, што можеби и не бил перформанс... така некако јас го подразбрав текстот... ја знаеш Лира?

2:14 PM **Biljana**: Ne bash, malo neshto sam je sretala kod Iskre jedno vreme, ali se centar u Skopju podelio na dva dela, a ja sam ti bila autsajder i vishe znam one starije chlanove

2:17 PM **me**: Ма знам дека Искра беше со Саи, но и Лира е баш со Саи, нели?... а јас ја пропуштив промоцијата, но пред се можноста да ги потсетам малку и на тебе, онака попатно

2:18 PM **Biljana**: Vidjam neke na seminarima za uchitelje. No dobro....

2:21 PM **me**: Каде најчесто се одржуваат Саи семинарите?... дали доаѓа и твојата убава учителка за која ми зборуваше, а јас никако да се сетам која е таа убавица што едно време била блиска со Влатко

Biljana: E pa sada ti nechu rechi

2:22 PM **me**: добро, ќе морам да ја прашам Лира... јас помислив дека таа убавица е токму Лира, но добро...

Biljana: nije nije

2:23 PM a i nije bitno

2:24 PM ustvari samo sam htela da znam da li si dobro... a ne trista drugih stvari... da li je Bile ok isl. Ali mogu i ja da napishem neshto onako... tu pada sneg… a i moram da zavrshim ruchak

2:25 PM **me**: во ред, гледам дека си добра, одлично звучиш и тоа ми беше најважното кога те забележав дека си ми Зелена... баш во исто време помислуваме на истото

Biljana: nisam htela da sve ostane u nekom sivilu i da sve ostane glupo

2:26 PM bilo bi mi drago da mi napishesh da si najzad ok

2:27 PM Neki dan moja kuma prichala mi je kako je bitno da se ljudi potvrdjuju i kazhu jedni drugima da su vredni... ja sam se nasmejala i rekla joj da je divna... ali nije mi se javio njen muzh da me nagrdi zbog toga

2:28 PM Sada pishem samo rodbini i zhenama, bolje je

me: Биле е одлично, а и јас некако се скоцкувам... ма ОК сум, вистински растргат на многу страни, но сега баш ми тргна работата откако сум повеќе време дома, нели сме на зимски одмор

2:29 PM **Biljana**: e bash mi je drago, pozdravi mi Bile i budi joj dobar. Nisam zhelela da krshim mir, naprotiv

2:30 PM **me**: јас пак сенешто се допишувам само со жени, што тука не е во ред баш неможам да знам... инаку и јас ја поздравувам твојата кума и те молам тоа да и го пренесеш.

2:31 PM **Biljana**: idem, zhurim

me: ОК... Поздрав

Biljana: poz

me: Бакни го Миланче, а и Бора се разбира

2:36 PM Сакам од тебе да ми пристигне и едно баш големо писмо. Отворам мејл и се молам да чујам нешто повеќе за тебе, ми треба да знам како ти оди, всушност да чујам дека си баш Топ.

2:45 PM **me**: Сакам да чујам како ти оди со изложбата во КУЌАТА/ВИЗБАТА, всушност сакам да чујам дека високото Ниско ќе се реализира, затоа што тоа е одличен проект и јас нема да пропуштам повремено да те потсетувам на тоа иако

ризикувам да ти станам досаден и воопшто да ја изгубиш желбата било што да ми напишеш, а тоа би ме поразило драга моја.

Еве ме, во форма... но не формален...

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to kljajic.biljana@gmail.com
date Tue, Feb 3, 2009 at 3:55 AM

два-три дена се бавам со досредување на себе и тука сум дефинитивно при крај, па сега се префрлив на Тебе-внимателно ги пречитувам мејловите и корегирам основни технички грешки... морам да ти признам дека во првиве 10-тина мејла си фантастична, но и јас не сум за потценување-незнам како звучам во Chat-овите кои во најголем дел ги подредував кај тебе, но после ова прекрасно задоволство (вчера вистински се распеав) негледам причини таму да сме фалширале.

Баш убаво сме се распеале, и нема никакви шанси да се откажам од овој материјал, па ти лути се колку сакаш. Како да е драга моја, ќе заврши оваа убавина во Александриската библиотека негде напролет и затоа турбо се нафрлив меѓу редовите, каде често ме дружи и онаа наша Мува од рабовите на мониторот, која сенешто ми подвлекува, така концентрирана како за нејзиниот живот да се работи, сигурна е и знае дека со мене е безбедна. Прекрасната моја пријателка око не склопува заедно сомене.

Верувам ќе ти значат и бројките што сакам да ти ги соопштам, а пристојни се: 267 стр. вкупно Чист текст и само кај мене околу 300 фотографии, од кои ќе се обидам да направам пристојна селекција што би ја сместил во 30-тина стр., а од твоите фотографии и некои од оние од линковите на кои ме упатуваш, ќе се стокмат уште 20-тина, и тоа сега почнува да ми тежи во рацете, пушти што веќе ми ја растури главата.

Можам многу понадолго да ти раскажувам за овие лебдења и треперења над иднава книга, но би било добро вечерва да те поминам уште низ неколку мејла, за да не почне да ме гази времево та во брзањето да почнам да правам и глупости.

Не настојувам, но доколку сакаш да го провериш и корегираш твојот материјал (можам да ти го испратам вака дефинитивно подреден), се разбира доколку сакаш и доколку сеуште постои таква можност и да го дополниш со оној фантастичен материјал што исто така фантастично исчезна оној апокалиптичен ден на 28.12.2008.

Од целава прикаска која ми се мота низ главава оваа недела, произлегоа и некои други идеи како да се затвори или можеби надгради ова наше текстуално суштествување, а се плод на пунктови на интерес и отворени теми во преписката, што заслужуваат помисла истите да ги ставиме одново на разгледување, но овој пат како теми за концептуална разработка од кои би произлегле решенија, такви какви што би можеле без двоумење да ги потпишеме, сеедно каква е нивната

форма, но нужно сместлива на А4 формат, нели во одредена смисла за некаква таква можност зборувавме и во еден од четовите кога се договоривме да влеземе во Тишина до 07.01.2009. Јас ќе се обидам да ги извлечам и да ги именувам тие општи места и сериозно да поработам со нив, па да се надеваме дека и ќе ми успее да се одразам и да се изразам убедливо, но ќе се радувам доколку и ти ме дружиш и посакаш да влезеш во оваа возбудлива игра која не можеме вистински да предвидиме на кој брег може да не фрли.

Сакам да ја споделам и следнава дилема, се се мислам форматот на книгата да биде А5 или некој Б формат, како на пример 25 x 19 (во тој формат е и мојата портокалова Книга над кориците), бидејќи тоа изгледа по книшковно, но веќе не се мислам дека ќе отпечатам само по 10 примероци (на македонски и на англиски), нагласувајќи ја уметничкоста на сега Арт-мултипликатот.

Инаку, во Галеријата на Александриската Библиотека (во преписка сме и станува извесно дека ќе ни ги отворат вратите) Јас Птолемеј… ќе си се врати дома и ќе се разложи по нејзините ѕидови. Е ова баш ми се допаѓа, во Птолемејевата библиотека Птолемеј се враќа со книга, и дај те молам охрабри ме, знаеш колку се радувам и колку тоа ќе ми значи.

Верувам дека до крај на неделава ќе ми стане се побистро од ова што ти го напишав, а 03:50 АМ за мене е веќе бистро време, па да можам да се занимавам со наоѓање на луѓе за преводот што нема да ме заколат премногу длабоко.

Те поздравувам и дај те молам пишувај ми за себе, па макар и за доживувањата на веројатно веќе стопениот Новосадски снег... ми недостасуваш...

Stanko Pavleski

...Два-три дена се занимавам со досредување на себе и тука сум дефинитивно при крај...

from Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Tue, Feb 3, 2009 at 9:26 AM
subject Еве ме, во форма... но не формален......

... neznam shta da ti kazhem posle ovoga, vidim da uopshte nisi pomislio da me isposhtujesh u onome shto ti govorim i opet spominjesh obrisana pisma, ona su obrisana i nema ih vishe.

Ja definitivno ne zhelim da me ishta igde baca na neku obalu, ja sam u svojoj dubini i ne marim vishe za ikakve talase. Ispala sam nevidjeno glupa u svojem sopstvenom poverenju, a ti se ponashash prema meni kao da sam od gvozdja i kao da nemam bash nikakav odnos prema onome shto mi se desilo.

Kada sam prichala sa Borom o tome shto se tada desilo, bilo nam je prilichno neprijatno, s obzirom na to da smo oboje bili toliko otvoreni, ali ne s namerom, da nam zbog toga bude loshe, naprotiv.

Nisam zhelela da se zhalim, ali definitivno nije fer prema meni. Svi su udarci pali po meni, a ti krojish i prekrajash i zabavno ti je i govorish o trnovitom putu umetnosti. Jedva sam doshla k sebi, tebi se niko nije javljao na telefon niti ti je govorio o tome ko si ti. E pa ja sada napokon znam ko sam ja, a znam i da sam pre svega svoja ali i naravno Milanova i svakako Borislavova zhena, htela sam da budem i neshto dobro drugima i tebi, da ti kazhem da si vredan i vazhan u zhivotima studenata i onih sa kojima zhivish, da ti bude lepo zbog tebe samoga, ALI... za uzvrat sam dobila malo tezhi udarac i lekciju, mislim da mi vishe nishta ne treba, sada imam sve, Imam sebe i hvala na pitanju dobro sam.

А тоа што ми недостасуваш...

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to kljajic.biljana@gmail.com
date Wed, Feb 4, 2009 at 2:59 AM

... тоа воопшто не те секира, те секира само чувството дека сум те третирал како железо. Супер, доколку е вистински така, бидејќи тогаш, покрај мене, тоа би го оправдало и оној А. Вајда, во спротивно и тој би морал да ги запали сите свои филмови.

Зошто сакаш да ме растажуваш, кога и самата знаеш дека се случува нешто добро и посебно што вреди да се сподели со другите и да се поверува дека нашите животи и искуства можат нешто да им значат во проверката на сопствените погледи кон човечкото поимање на различните димензии на живеењето што ни е дарувано.

Го читам и пречитувам твоево писмо, знаеш колку се радувам кога ќе те видам во Inbox-от, а никогаш не си ме оставала предолго да чекам, но во последново што го пречитувам вистински ме растажуваш со твојот железен и мермерен звук во твоите реченици, и покрај тоа што го сакам Вајда а и оној Станко што посакувал да те кали и челичи. Не не, несакам да верувам дека целата топлина си ја истрошила, добро те познавам за да поверувам дака всредоточениот борец ми паѓа во непродуктивни меланхолии.

Прости, но каде попатно ја загуби жената во себе, Големата Мајка Плодотворка.

Еве и Бодан Леб и Сол со Недоглед ми поткрева таговност, но јас сум учен да живеам со Тагата како со добар ден. Пишувај ми што друго те растажува за да се справиме со таа натрапничка што те подјадува, покрај јас кој длабоко сум те разочарал, што дефинитивно е извесно дека некаде дебело сум ја утнал работата.

Не ми дозволуваш, ме одбиваш да те дружам во длабочината на твоето внатрешно огледало. Ех Станко - Неверни Тома, каде само ја потроши целата доверба на твојата верна пријателка, не се сигурно виновници само Јас Птоломеј и Ало 27.12 2008, та тие се човечки и разбирливи, нели така ме советуваше?

Морам да ти признам дека имав, незнам дали можам да кажам имам, бидејќи ниту ги гледам ниту ги слушам повеќе, една силна пријателка што по малку личеше на тебе (прости за споредбите... следново е само вовед за мојата поента) и уште една исто така исклучителна пријателка, но тебе несакам да те изгубам, не дека нив сакав, но едноставно ми исчезнаа, иако ќе си ги носам во срцето и без можноста да спорам со нив, како во мноштвото возбудливи и плодни ситуации во кои не

имаше и од кои, неверојатно, но честопати малку ми станува и мачно од дозата сериозности со кои бевме обземени, но животот не е имун и на ваквите убави прикаски, во спротивно велат, на што би ни личел живот.

Блесаво е да заклучувам, но повеќе како прашање ќе си/ти го поставам: Возможно ли е маж да има жена за пријател? Премногу сериозно е прашањево дури и за мене (ха ха ха), но сепак без двоумење, мислам дека не само што е возможно туку според мене тоа се и најсилните пријателства што сум ги имал и траеа долго. И покрај тоа што мојот вовед заведува кон погрешен заклучок во однос на мојот одговор, доколку ова го слушне мојот Сиоран ќе ми залепи две жешки воспитни, но и многумина умни би биле пред сличен предизвик, а поагресивните дури и пиштол вадат на вакви ставови.

Еве, баш сега и Бесконечниов Равел што шиба на радио ме потсетува дека не сум во право во ова што ти го пишувам, иако и самиот е свесен дека во неговото преповторување на Едното всушност го вградил целиот турбулентен живот за кој и јас се обидувам нешто да ти пренесам.

Ти благодарам за сите убавини што ми ги даруваш, што ме потврдуваат и ме чинат посебен, но те молам не ги отфрлај моите дарови за твојата посебност, бидејќи нештата за кои ми пишуваш се само моментна сенка, а животот е вистински краток во однос на ѕвездите.

Нема простор за непријатност за која ми зборуваш, ни кај тебе ниту кај мојот пријател по машкост, а и Биле ја надрасна нашата искреност со која живее и сега се радува дури и повеќе одмене, пред вистината и силното живеење што ќе го заробам во возбудливата убавина што ќе се вдоми, не било каде туку во Чудесната Александриска Библиотека.

Зарем со ништо неможеш да ме насмееш, а јас и покрај се се обидувам да те чепкам по тенките линии на твојата тага и разочарувањата во човекот што го почитуваш и на кого му веруваш, за да те насмејам, бидејќи се ми се чини дека ништо не се променило и дека сум и натаму истиот оној што од порано го знаеш и не полош од таквиот каков што беше.

Се потрудив веднаш да ти одговорам штом го прочитав и два-трипати го препрочитав твоето писмо, за да бидам на твоето рамниште и навременост што вистински ми се допаѓа, но никако тоа да ми успее веднаш или барем во истиот ден, туку премногу проверувајќи се низ пречитувњето на текстот и одложувајќи го испраќањето во надеж дека нешто баш исклучително ќе ти напишам, нормално загазувам до раниве сати и тоа ми преоѓа во некаков ритам на функционирање, верувајќи дека по 12:00 се исклучени можните сенки и бледи места во содржината, како да станувало збор за пладне а не за црнава темница што веќе загазува кон мојот среќен број 03:00. и сега се станува така непредвидливо.

Те почитувам и те сакам драга моја пријателке и од мене неможеш да направиш твој непријател... Знам дека Саи те чува, па можам на спиење...

На поклонение?

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Wed, Feb 11, 2009 at 4:21 PM

Во еден од мејловите ми ја најави можноста дека овој месец може да се случи да отпатуваш за Индија на поклонение кај твојот заштитник Га, па си велам дека веќе си пред неговите порти бидејќи никако да те видам во Зеленото Планета.

Се радувам што ќе можеш да се молиш и замене, што малку се подизгубив во редовиве дотебе, но имам силна вера што се надевам ќе ми овозожи да се доближам до неговиот Лингам, доколку веќе сум ги изгубил шансите и да го освојам Него.

Незнам што посебно би можел да ти напишам за мене, бидејќи знаеш колку силно сум во ова со што сум преокупиран од Август наваму за што несакам да ти пишувам, но сакам да ти пренесам дека сум добро и дека самиот Живот со кој сум преокупиран веќе е пред Уметничкитете порти, иако исто така знам дека ова за што ти пишувам повеќе не те допира или те допира поинаку одмене, но верувам дека од тие твои специфични допири ќе се изроди нешто сосема Убаво.

Би сакал да можев и јас да се најдам пред твојот Га па да биде и мој и со топлината да го стопам мразот во кој ми се затскрива самиот остаток од целата си Уметност и самиот Живот Уметност, за потоа да можам, колку за промена, да ги тестирам и можностите на некристализираната форма на суштествување (за формата зборувам и те молам не ме сфаќај погрешно), но секако ќе работам на тоа што ќе ме исправи и пред твојот Га, та и тоа искуство да го имам за свое.

Те мислам и убаво ми е што некако знам дека не ти е неопходен никој покрај Га, Себеси и Световите...

До Александриска Библиотека

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Sat, Feb 14, 2009 at 10:29 PM

Станко Павлески

Во предходното обраќање до вашата институција јас го најавив видео проектот "From the filminging of Marcus Garvey..." документарното видео од фото и видео сесијата за фото проектот "Marcus Garvey & Man Ray Theatre 1913"..., изложен во New York 2008, што требаше да биде презентирано на три монитора, но сега сум на идеја да го изложам проектот "Me Ptolemy & Miss Nothing - Theatre", всушност моето интензивно неколкумесечно e-mail допишување со Билјана Кљајиќ, моја поранешна студентка и прва моја дипломка, која сега живее во Нови Сад (Војводина-Србија), 500 км. одалечена од мене и моето Скопје (Р.Македонија).

По нејзиното првично обраќање од 13.08.2008, веднаш штом дошла до мојата e-mail адреса, меѓу нас се разви прекрасна преписка и разговори што интензивно се одвиваа се до 28.12.2008, но трат се до денес.

Во нашата интензивна преписка ние ги отсликавме нашите животи во последниве 10 години, периодот по нејзиното дипломирање, зафаќајќи и теми од биографиите на нашиот севкупен досегашен живот, допирајќи се покрај во уметноста и до занимливи теми од сферите на религијата, науката, образованието, општеството, семејството, машкото и женското писмо и сл. и сето тоа заличе на сосема убедлив материјал во кој самиот живот постана возбудлива уметничка точка. Од нашата преписка произлегоа околу 300 стр. текст и 50-тина стр. фотографии што ги разменувавме пишувајќи за своите дела, уметничките иницијации, намери и идеји и за другостите од нашето живеење и искуства.

Оваа можност нашиот проект „Проекција Балкон 3-Зебра“ да биде изложен во Александриската Библиотека, наследничката на онаа древната и славна основана од Македонската династијата Птолемеи, ме потикна мојот проект да биде во слава на книгата, во што би се затворила силната преписката со мојата Билјана.

Вистински е возбудлив предизвикот во славната куќа на книгата да влезам и изложам книга.

Планирам 350-те стр. А5 формат (вкупен формат на презентацијата: 9,60м x 1,30м) да бидат изложени на цел ѕид, последователно поставувани во шест низи достапни за исчитување, иако самото исчитување не е најважното, туку преку парцијалното исчитување сметам да се почувствува сериозната и возбудлива човечка димензија на комуникацијата и споделувањето на парчињата живот и искуства.

Всушност на ѕидот ќе биде разложена целата книга што планирам да ја отпечатам во 10 авторски примероци, на македонски и англиски јазик, со што истата станува Арт мултипликат, нагласувајки ја ликовно-уметничката димензија на проектот.

... Драга моја јас не сум ти непријател, ниту неразумен што настојувам нашето допишување да добие форма на книга и да биде изложено така како сум наумил... очекувам да се појавиш...

Сакам да те замолам и за мислење, кој би бил адекватниот англиски превод на насловот „Театар Јас Птолемеј & Госпоѓицата Ништо“ (внимавај на македонското членувано... Госпоѓицата) или за солутивната варијанта „Театар Јас Птолемеј & Неговото Височество/Екселенција Ништо“, но евентуално и за „Театар Јас Птолемеј & Ништото Помеѓу“

Верувам дека си добро... Мислам на тебе и баш ми недостасуваш,

Станко

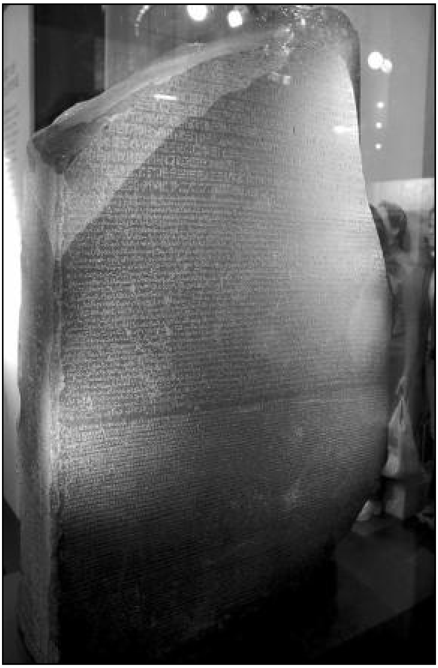

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sun, Feb 15, 2009 at 6:11 PM

5:59 PM **Biljana**: GOSPODJA KLJAJIC, I NE RADUJEM SE VISHE TOME

6:00 PM POSTALO JE JEFTINO ORUDJE KOJE ME JE POVREDILO! A TI TERASH PO SVOJEM...

6:01 PM SVE IMA SVOJU MERU I EKVIVALENT, NEKADA SAM SE RADOVALA TOM DOPISIVANJU, A SADA ME POVREDJUJE, TO JE VALJDA EKVIVALENT TADASHNJE SRECHE.

6:02 PM SADA SAM HVALA BOGU I HVALA BOLU OK! ALI NE ZHELIM DA ZNAM NISHTA I OSTAJEM PRI SVOJEM NICHEMU.

6:03 PM MOJE NISHTA PREPUNO JE TIHE SRECHE I NEMA ZLIH NAMERA.

6:11 PM **Biljana**: DRAZHE MI JE DA BUDEM ONO SHTO JESAM KAO MAJKA I ZHENA, NEGO DA ISPADNEM GLUPACHA KAO JEDNOM VECH!

HVALA NA TOJ UMETNOSTI

6:12 PM MENI NE TREBA RUZHNA UMETNOST... JA SAM IPAK ZA TO DA UMETNOST TREBA DA BUDE LEPA!!!

JA SAM PONOSNA NA GOSPODJU Biljanu Kljajic.

Chat with Biljana Kljajic

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to pavleskis@gmail.com
date Sun, Feb 15, 2009 at 10:22 PM

9:11 PM **me**: Zdravo, samo sho se doblizhiv do kompjuter

9:18 PM ... инаку вклучен сум од 12:00, за да немам сенки

9:25 PM … & Госпоѓицата Ништо е само метафора за нашето убаво Ништо и ти тоа го знаеш, но поново сакаш да гледаш на Ништото како на категорија на Празното, како да е пониска состојба од Полното, па и се самонавредуваш поврзувајќи го со себеси што веќе не си Г-ца... Зошто сакаш самата да си нанесуваш болка

9:28 PM ... ја познавам таа димензија и потребата од изместување на значењата, но несакам да поверувам дека Ти несакаш тоа да го видиш како што знам дека го подразбираш... а и не е воопшто сложено за да не се разбере, нели...

9:30 PM Очигледно во овој господов миг не си расположена и подготвена да согледаш дека целата уметност па и онаа распеаната го третира и „грдото" на свој начин...

9:33 PM Она грдото во уметноста добива естетската димензија, бидејќи грдото всушност и не постои, тоа е само конструкција на несовршената наша човечка природа...

9:35 PM Многу сум несреќен што во мене почнуваш да гледаш непријател, но да те потсетам дека од мене можеш да очекуваш само убави нешта

9:36 PM ... она со книгата е едно од моите убави нешта како подарок до тебе, бидејќи ти тоа го заслужуваш

9:37 PM ... многу убави нешта се заробени во тие наши страници и верувај ми незнам зошто оваа убавина ја одбиваш како страно тело

9:41 PM Денес конечно ги завршив пречитувањата на текстот, два пати уживав во прекрасните нешта што ги споделуваме и можам да ти кажам дека е блесаво да се откажеме од она што е наше и фантастично убаво

9:49 PM ... јас сеуште се прашувам со што тоа толку те повредив што дури не го поднесуваш ни моето Зелено... еднаш ти напишав, сега уште еднаш ќе те потсетам дека секој од нас човечкиве несовршени суштества поединечно одговараме за своите постапки и јас вистински несакам да имам никаква вина за она што Биле ти се јавила и што сте си кажале тоа што пријателски веќе сте си го кажале... доколку се концентрираш само на моите постапки кон тебе секако ќе сфатиш дека од оваа страна на виртуелново имаш Голем Пријател кој те почитува и те сака така како што се сакаат пријателите

9:55 PM но морам да ти го кажам и ова, толку ми е мачно да ти пишувам за баналниве нешта што всушност се самиот извртен живот или лимонади за потребите на човечките по ниски треперења... бидејќи за повисоките треба подлабоко да се загребе во себе... површинските категории на болка или некаквите такви инсинуирани неприродни видови едноставно не ме допираат и не сум подготвен да расправам

9:58 PM ... од секогаш сум пријател со Болката, другарувам од раѓање и баш сум се дружел со длабоките големи болки, не со гребнатинките по кожата

10:04 PM ... неверојатно ми е со тебе да неможам да комуницирам, посебно сега откако два пати, море повеќе, повторно го свртев нашето парче живот споделено во текстовите и кога гледам дека тоа е едноставно добро... наместо да ја споделиме и оваа среќа на преоткривањето и на проектната убавина што очигледно се случува, ти залудно се трудиш од мене да создадеш непријател

10:05 PM имам молк што вистински не го разбирам

10:07 PM разбирам да посакаш да бидеш со себе во себе, тоа вистински го разбирам и можеш едноставно така да ми соопштиш, но неприфаќам да имам вина дека те повредувам, тоа и за мене ќе биде премногу, драга моја

10:12 PM верувам дека наскоро ќе се појавиш... тука сум, оној истиот од пред Нова 2009, кога почна да го изградуваш Станко Непријателот на Убавата Уметност

10:14 PM ... доколку нешто неможам да разберам од ова што ми го пишуваш верувај ми јас не сум виновен за тоа, толку сум можел да се избрусам иако сум се трудел, не да не

10:17 PM ме повредуваш што ми стануваш далечна и ова ќе го разберам како твоја моментална потреба да се повредуваш

10:19 PM ... нестрпливо ја очекувам онаа Билјана К/П едната од неколкуте што јас ја познавам

10:22 PM Појави се те молам, не ме оставај вака еднонасочен со моиве писанија... и на пустината и треба Зеленото.

Chat with Biljana Kljajic

Biljana Kljajic

9:11 PM me: Здраво, само што се доближив до компјутер
9:18 PM инаку вклучен сум уште од 12:00 за да немам сенки...

from **Biljana Kljajic** <kljajic.biljana@gmail.com>
to Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
date Mon, Feb 16, 2009 at 9:42 AM

NE SLAZHEM SE! KRIV SI...
KAO SHTO SAM JA KRIVA SHTO TE BORA SASVIM OK RAZUMEO I TO SHTO SAM JA MOGLA BEZ IKAKVOG STRAHA I BRIGE DA SE PO CELU NOCH DOPISUJEM SA TOBOM, JER JE ON IMAO POVERENJA U MENE I NISHTA NISAM KRILA, CHAK SHTAVISHE OBJASNILA MU SVOJE NOVO STVARANJE, KOJE JE NASTALO ZBOG TEBE I POJAVILA SAM SE U SVOJOJ POTPUNOSTI PRED NJIM I NARAVNO DA JE UMETNOST LEPA, JER JE U ISTINI, ALI NE ONOJ ISTINI KOJA SAMO NAMA ODGOVARA... TAKO SI I TI KRIV SHTO TVOJA ZHENA NIJE RAZUMELA SVE TO I SHTO JE BILA ZABRINUTA I SASVIM JE RAZUMLJIVO DA NE ZHELIM DA SE VISHE DOPISUJEM SA TOBOM I TO NIJE ZBOG TEBE NARAVNO, TO JE ZBOG MENE I NJE! ZHENE SU DIVNE I NE DVOLICHNE, NADAM SE DA CHU DA IMAM KCHER JEDAN DAN. PRIJATELJSKI ILI NEPRIJATELJSKI... POZDRAVLJAM TE !

Виновен сум! Признавам!

from **Stanko Pavleski** <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Mon, Feb 16, 2009 at 10:03 PM

Виновен сум и разбирам зошто...

Виновен сум што Животот го разбирам како Уметност, круг во која
се станувало Убаво.

Виновен сум што во тој Круг не користам пасош.

Виновен сум што не те разбирам кога бараш да уништам пет месеци Живот.

Виновен сум што тој Живот ќе го мултиплицирам затворен
меѓу редовите во Книгата...

Виновен сум што Верувам Во Твојата Уметност.

Виновен сум што согорувавме на Chat надевајќи се дека ќе влеземе во Гинис...

Виновен сум за Метафорите, Дигресиите, Раскрсниците и
Несериозностите во кои уживаше.

Виновен сум за Убавината која Не Потврдуваше.

Виновен сум за последниве 10 г. и Желбите да знам повеќе за Тебе.

Виновен сум за Разбирањето на мојот роднина по Машкост.

Виновен сум за Ѕвездите што те чуваа.

Виновен сум за Зелената Планета...

Виновен сум за твојот Поздрав иако обично не се поздравуваш.

Но не сум виновен што Животот е Уметност

и што несакам да умрам стар

иако Убавицата е отворена и за Грдото.

Исто така нема да бидам виновен што твојата Ќеркичка ќе биде
Лична на тебе и твојата Убава Уметност

Поздрав од Биле

а јас не се поздравувам.

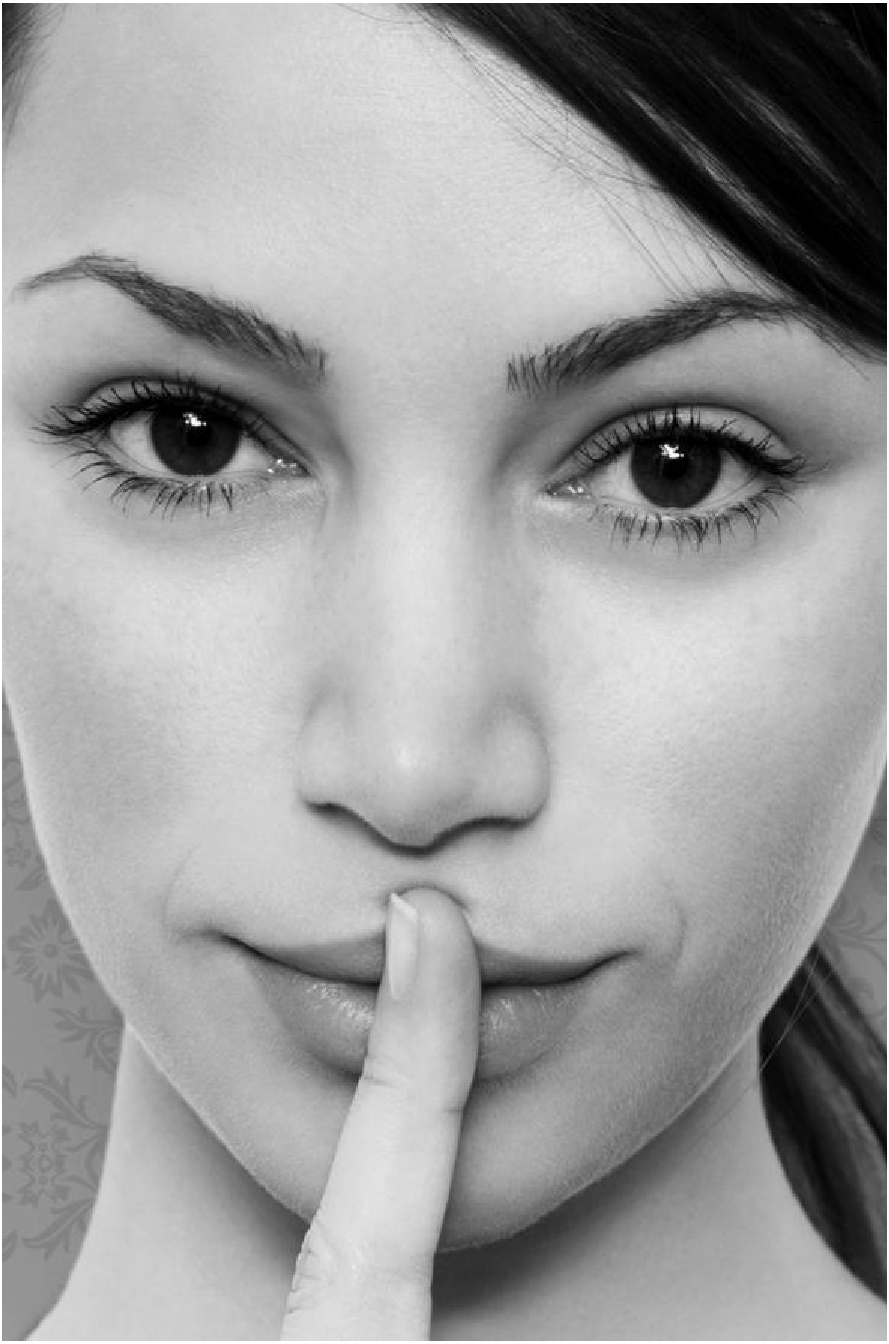

ПОГОВОР

Се охрабрив...

from Stanko Pavleski <pavleskis@gmail.com>
to Biljana Kljajic <kljajic.biljana@gmail.com>
date Thu, Mar 26, 2009 at 12:57 PM

Здраво драга моја,
ова неможев да не го споделам со тебе.

Еве ги моите пријатели со кои ги проверувам моите уметнички лудости...

Real Net Story

Најновиот проект на Станко Павлески е конструиран од спонтаниот процес на реалната деинтимизација низ интернет кореспонденцијата со една негова некогашна студентка и сегашна уметничка. Иако е неплански зачнат по електронски пат, овој проект е доказ на можноста за создавање во двајца низ неколкумесечно контактирање преку skype, chat или e-mail алатките. Суровата девственост на таквото мисловно-чувствено-сетилно разголување низ искреноста и вистинитоста во релационата размена на гледиштата, сништата и фантазиите, упатува на нова граѓа за создавање дело кое од своја страна бара и нова терминолошка одредница. Каква и која ќе биде дефиницијата и не е толку суштествено, колку што е значајно сознанието за напуштањето на старата матрица на проективната уметност и нејзина замена со неинтервенираната вистина: односно супституција на уметничката со вистинската стварност. Ова е од особена релевантност познавајќи ја генезата на уметниковото творештво која почнува со металната моќност на линеарната или компактнта форма, продолжува со текстуалните записи врз металните подлоги односно со летризмот и концептуализмот врз хартија и во овој проект кулминира во виртуелната дијалошка естетика на интернетот.

Соња Абаџиева

историчар на уметност и ликовен критичар

Мојата омилена тема

Најнапред, учителот го препознава својот вистински ученик. Потоа, подуката завршува, ученикот заминува и врската е прекината. Конечно, со текот на времето, ученикот станува учител и се обидува да се присети на она што пропуштил да го чуе и научи - мудроста на сопствениот учител. Така, врската е обновена.

Ова е, накусо, устројството во коешто е предадена најновата приказна на Станко Павлески. Станува збор за една современа епистоларна форма, за преписка на одложениот настан во којашто случките се наредени на нишката без вистински почеток и крај. Содржините на ова допишување се од разновидна природа: размената на себепосветените монолози блика со цинична рамнодушност - што е само друго име за мудроста на занаетот и на животното искуство; оние, пак, не толку чести, вистински дијалози на вистински соговорници, ги чинат јадрата на едно знаење за дисциплината и за светот. Се разбира, во текстот на Павлески, сето тоа е употребено како неопходна дидактичка поткрепа на темите што се понудени за обработка.

Всушност, предмет на допишувањето е политиката на знаењето за уметноста, односно, разгледувањето на просторот и одредувањето на границите на уметничкото дело. Следствено, приказната ниту може, ниту треба да се доврши. Ученикот не го знае тоа ... сè додека и самиот не стане учител.

Бојан Иванов

историчар на уметност и ликовен критичар

Дуплерица

Здраво Стане. Се сеќаваш на мојот проект од 2004 година „Портрет на некој од 1975 година", перформанс со читање на туѓи писма изведен во Велес во рамките на проектот Трилогија - Провинција. Во убеденоста дека уметноста е контролирана и автоцензурирана духовна активност - била и ќе биде штом станува збор за проектирана духовност, во моментот кога ги пронајдов (купив) тие интимни писма на сосем непознати , во тоа време двајца млади луѓе, почувствував потреба јас а и јавноста да ја ставам во нецензуриран амбиент во улога на „колективен воајер", во бесрамно ѕиркање во туѓата интима со безобразно јавно читање на стотина туѓи писма и тоа без нивна дозвола. Тоа беше со намера неетичен проект во кој интимата во никој случај не беше контролирана, а јавноста не предупредена за случката, перверзно се забавуваше со неа. Во твојот случај повторно интима - јавно соголување, но

сега по сопствен избор и тоа во името на како што велиш „неговото височество проектот". Да се читаат туѓи писма , туѓа интима, колку и да е провокативна - возбудлива (малку секс, многу памет) сепак е неетично. Но кога самиот ми ја понуди да ја прочитам и побара мое мислење за неа во форма на текст, таа за мене стана интима -неинтимна, проект кој тоа несакал да биде а станал - проектирана интима – ДУПЛЕРИЦА.

Контекстуализацијата на твојата интима како некое логично продолжение на твојата досегашна пишувачка активност ме потсетува на изложбата на Симе, кога ги излагаше шиткачките слики од Италија и ги наслови како континиутет на неговата концептуална активност, во што беше подржан и од некои негови пријатели критичари.

Вакви примери на алиби контекстуализација има повеќе Конде, Шијак, Анастасов во минатото, а оние од денес не требе да ги спомнуваме по име, зошто се во друга општествена функција, зошто луѓето веќе немаат ниту прашања ниту одговори само го следат ритмот во (се е дозволено), се разбира во гротескната форма зошто содржината станала непотребна -ирелевантна. Постои само месо што се тресе во ритам, пот измешана со парфем, и радост до болка, Личните драми и возбудливата интима изложени јавно се фолклорна форма, фундамент на бестемелноста за која порано пишував во „Fluxus во Дебар", за процесите кои треба да течат по својот природен тек. Токму затоа во истијот тој контекст како метафора и Серафимовски и Божиновски и Филиповски и Башевски и Аџиевски и „Малиот Александар" и.... имаат свое место на улица Македонија, зошто секој поинаков обид за временски скок е контрапродуктивен, видовме а и осетивме невозможен.

И на крај, има нешто егоцентрично лудо кај тебе, чудна креативна фиксација во целиов случај што мене ми се допага - чист уметнички апсурд. Апсурд да се печатат 220 страници писма во форма на книга, апсурд во бројот на примероци на истата, апсурд во нејзиното нечитање, и сам знаеш дека никој не чита ваква артистичка литература кај нас. Но небарај од нив сами да ја видат сопствената примитивност. Луѓето сеуште кршат чаши во кафеана и рацете им крварат, а повикуваат на анархија на рушење, на скврнавење на она што се гради, повикуваат дури и на нов Скопски земјотрес. Каков апсурд. Но и тој има свое место во бестемелноста. Незнам какви реакции очекуваш од луѓето на кои им нарача текст за овој проект но се надевам дека ќе ти бидат од корист.

Поздрав,

Томас (Томе Аџиевски), скулптор

И одново јас... те молам јависе.

Твојот верен Ptolomy MKD..

Јас Птоломеј МКД & Н.В. Ништото
Станко Павлески, 2009

Изданието е дел во заедничкиот уметнички проект
„ Проекција Балкон 3 - Зебра“, реализиран во Александрија, Египет,
со авторите Т. Аџиевски и Ј. Шумковски

Ликовно обликување
Станко Павлески

Графичко уредување
Симчо Шандуловски

Печатт:
Девол Маркетинг

Тираж:
10 примероци

Ова самостојно издание и проектот се финансиски подржани од
Министерството за култура на Република Македонија.

CIP – Каталогизација во публикација
Национална и универзитетска библиотека „Св. Климент Охридски“, Скопје

7.038.532(497.7) Павлески, С.

ПАВЛЕСКИ, Станко
Јас Птоломеј МКД & Н.В. Ништото / Станко Павлески. – Скопје :
Павлески С., 2009. – 345 стр. : илустр. ; 20 cm.

ISBN 978-9989-2997-0-4

а) Artist book – Македонија
COBISS.MK-ID 77483530

ISBN 978-9989-2997-0-4